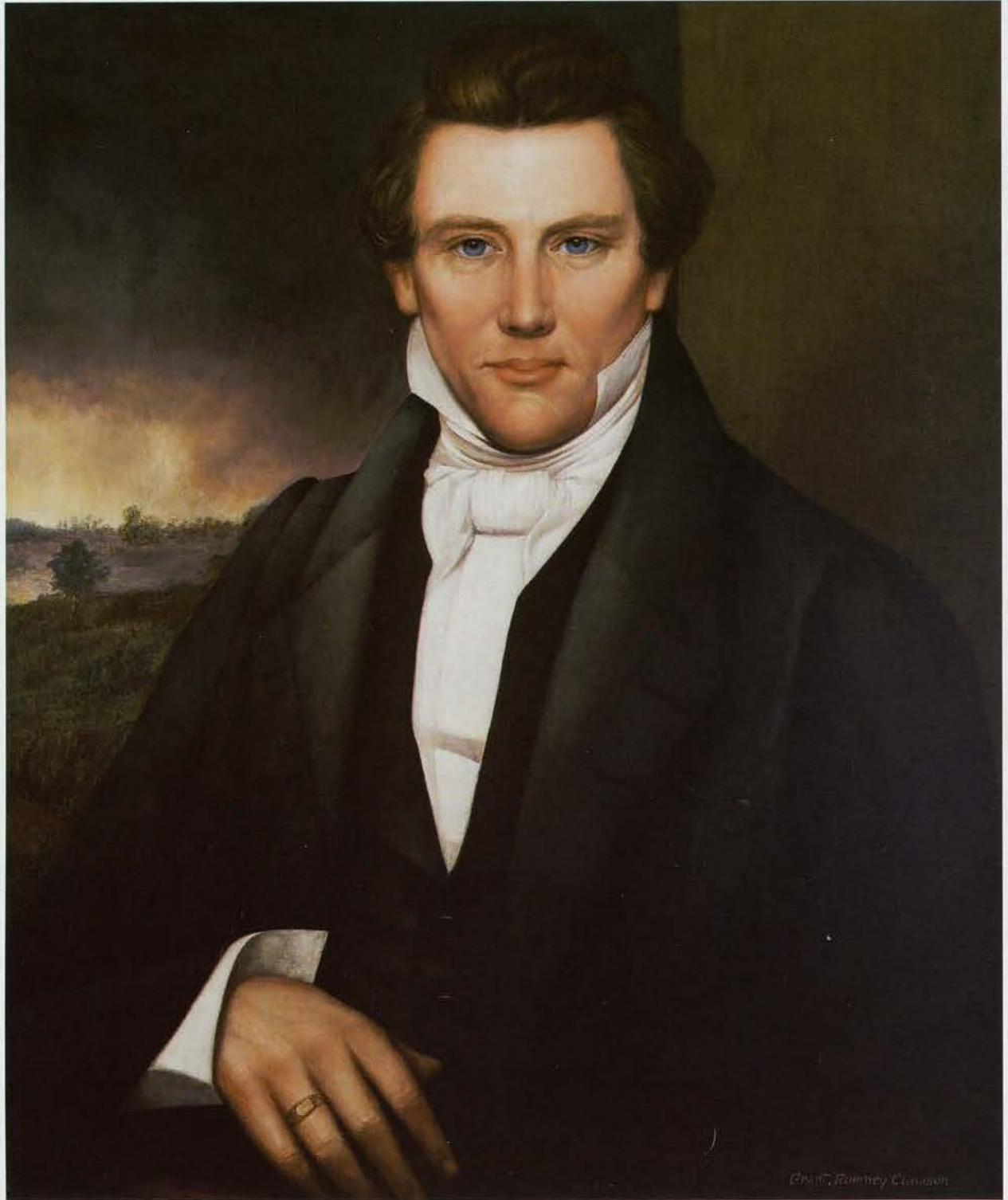

106E JAARGANG NUMMER 11 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • NOVEMBER 2006

Liabona

Toespraken
algemene
conferentie

Joseph Smith Jr., Grant Romney Clawson,

in navolging van William Rogers, aan wie het schilderij oorspronkelijk wordt toegeschreven.

*President John Taylor (1808–1887) heeft over de profeet Joseph Smith geschreven:
'De profeet en ziener des Heren, heeft, Jezus alleen uitgezonderd, meer gedaan voor het beil van de
mensen in deze wereld dan enig ander mens die hier ooit heeft geleefd. [...] In de ogen van God
en van zijn volk leefde hij als een groot man en stierf hij als een groot man' (LV 135:3).*

Liahona

2 Beknopt overzicht van de 176ste algemene oktoberconferentie

ZATERDAGMORGENBIJEENKOMST

- 4 Wij getuigen tot de wereld
President Gordon B. Hinckley
- 6 Hij geneest de belastingen
Ouderling Dallin H. Oaks
- 9 De tempel en het gezin
Ouderling Richard H. Winkel
- 11 De eerste generatie
Ouderling Paul B. Pieper
- 13 Geloof, dienstbaarheid en bestendigheid
Ouderling David S. Baxter
- 15 De kracht van geduld
Ouderling Robert C. Oaks
- 17 O weest wijs
Ouderling M. Russell Ballard
- 20 Discipelschap
President James E. Faust

ZATERDAGMIDDAGBIJEENKOMST

- 23 Steunverlening aan kerkfunctionarissen
President Thomas S. Monson
- 24 De Heilige Schriften: de macht Gods voor ons heil
Ouderling Robert D. Hales
- 28 De zondag komt
Ouderling Joseph B. Wirthlin
- 31 Kijk naar de eeuwigheid!
Elaine S. Dalton
- 33 De verzoening kan ons leven reinigen, verbeteren en heiligen
Ouderling Shayne M. Bowen
- 35 De wet van tiende
Ouderling Daniel L. Johnson
- 37 De kracht van een eigen getuigenis
Ouderling Dieter F. Uchtdorf
- 40 De verzoening kan vrede en geluk waarborgen
Ouderling Richard G. Scott

PRIESTERSCHAPSBIJEEKOMST

- 43 Een priesterschapsquorum
Ouderling Henry B. Eyring
- 46 Laten wij mannen zijn
Ouderling D. Todd Christofferson
- 49 Het grote plan van geluk
Ouderling Marcus B. Nash

- 51 Hij vertrouwt ons!
Ouderling Stanley G. Ellis
- 53 Geestelijke voedingsmiddelen
President James E. Faust
- 56 Trouw onze priesterschapsplicht vervullen
President Thomas S. Monson
- 59 Verrijs, gij mannen Gods
President Gordon B. Hinckley

ZONDAGMORGENBIJEENKOMST

- 62 O, vast als een rotssteen
President Thomas S. Monson
- 69 Het heilsplan
Ouderling L. Tom Perry
- 72 Drie handdoeken en een krant van een kwartje
Bisschop Richard C. Edgley
- 74 Ziet uw kleinen
Margaret S. Liffertb
- 76 'De grote en wonderbaarlijke liefde'
Ouderling Anthony D. Perkins
- 79 De vergadering van het verstrooide Israël
Ouderling Russell M. Nelson
- 82 Het geloof dat bergen verzet
President Gordon B. Hinckley

ZONDAGMIDDAGBIJEENKOMST

- 85 Een bescherming en een toevlucht
President Boyd K. Packer
- 89 Er is voor hen geen struikelblok
Ouderling David A. Bednar
- 92 Ontvangen door de Geest
A. Roger Merrill
- 94 Tot Hem naderen
Ouderling Craig A. Cardon
- 97 Werktuigen in de handen Gods worden
Ouderling Don R. Clarke
- 99 Dat zij U kennen
Ouderling Keith R. Edwards
- 102 Neemt u daarom in uw hart voor
Ouderling Larry W. Gibbons

- 104 Wederom profeten in het land
Ouderling Jeffrey R. Holland
- 107 Slotwoord
President Gordon B. Hinckley

ALGEMENE ZHV-BIJEEKOMST

- 108 Voor eeuwig in de armen van zijn liefde gesloten
Bonnie D. Parkin
- 111 De liefde van de Heer indachtig zijn
Katbleen H. Hughes
- 113 Kijk naar, reik naar en kom tot Christus
Anne C. Pingree
- 115 In de armen van zijn liefde
President Gordon B. Hinckley
- 64 Algemene autoriteiten van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen
- 119 Leringen voor onze tijd
- 120 Zij hebben ook tot ons gesproken: de conferentie deel van ons leven maken
- 122 Bronnenlijsten voor Aäronische priesterschap en jongevrouwen
- 125 Algemene presidiums van de hulporganisaties
- 126 Kerknieuws

Beknopt overzicht van de 176ste algemene oktoberconferentie

ZATERDAGMORGEN, 30 SEPTEMBER 2006, ALGEMENE BIJEENKOMST

Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: president Thomas S. Monson. Openingsgebed: ouderling Merrill J. Bateman. Slotgebed: ouderling Richard J. Maynes. Muziek van het Tabernakelkoor; Craig Jessop en Mack Wilberg, dirigenten; Richard Elliott en John Longhurst, organisten: 'Arise, O God, en Shine,' *Hymns*, nr. 265; 'We Ever Pray for Thee,' *Hymns*, nr. 23, arr. Wilberg, niet gepubliceerd; 'Each Life That Touches Ours for Good,' *Hymns*, nr. 293, arr. Cundick, uitg. Jackman; 'Redeemer of Israel,' *Hymns*, nr. 6; 'Love at Home,' *Hymns*, nr. 294, arr. Wilberg, niet gepubliceerd; 'Israel, Israel, God Is Calling,' *Hymns*, nr. 7, arr. Wilberg, niet gepubliceerd.

ZATERDAGMIDDAG, 30 SEPTEMBER 2006, ALGEMENE BIJEENKOMST

Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: president Thomas S. Monson. Openingsgebed: ouderling Dale E. Miller. Slotgebed: ouderling Gene R. Cook. Muziek van een gecombineerd koor uit het opleidingscentrum voor zendelingen; Douglas Brechley, dirigent; Linda Margetts, organist: 'Faith in Every Footstep,' Dayley, arr. Nally, niet gepubliceerd; 'Jesus, Once of Humble Birth,' *Hymns*, nr. 196, arr. Kasen, uitg. Jackman; 'High on the Mountain Top,' *Hymns*, nr. 5; 'Hark, All Ye Nations!' *Hymns*, nr. 264, arr. Duffin, niet gepubliceerd.

ZATERDAGAVOND, 30 SEPTEMBER 2006, PRIESTERSCHAPSBIJEENKOMST

Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: president Thomas S. Monson.

Openingsgebed: ouderling Clate W. Mask Jr. Slotgebed: ouderling W. Craig Zwick. Muziek van een Melchizedekspriesterschapskoor uit Brigham City (Utah); N. Geoffrey Anderson, dirigent; Clay Christiansen, organist: 'See, the Mighty Angel Flying,' *Hymns*, nr. 330; 'Guide Us, O Thou Great Jehovah,' *Hymns*, nr. 83, arr. Wilberg, niet gepubliceerd; 'Rejoice, the Lord Is King!' *Hymns*, nr. 66; 'Lead, Kindly Light,' *Hymns*, nr. 97, arr. Wilberg, niet gepubliceerd.

ZONDAGMORGEN, 1 OKTOBER 2006, ALGEMENE BIJEENKOMST

Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: president Gordon B. Hinckley. Openingsgebed: ouderling Carl B. Pratt. Slotgebed: ouderling W. Douglas Shumway. Muziek van het Tabernakelkoor; Craig Jessop en Mack Wilberg, dirigenten; John Longhurst, organist: 'How Firm a Foundation,' *Hymns*, nr. 85; 'Prayer Is the Soul's Sincere Desire,' *Hymns*, nr. 145; 'My Heavenly Father Loves Me,' *Children's Songbook*, 228; 'Now Let Us Rejoice,' *Hymns*, nr. 3; 'How Lovely Is Thy Dwelling Place,' Brahms, edited Jessop; 'Come, Ye Thankful People,' *Hymns*, nr. 94, arr. Wilberg, niet gepubliceerd.

ZONDAGMIDDAG, 1 OKTOBER 2006, ALGEMENE BIJEENKOMST

Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: president Thomas S. Monson. Openingsgebed: ouderling Jay E. Jensen. Slotgebed: ouderling Donald L. Staheli. Muziek van het Tabernakelkoor; Craig Jessop en Mack Wilberg, dirigenten; Bonnie Goodliffe en Linda Margetts,

organisten: 'I Saw a Mighty Angel Fly,' *Hymns*, nr. 15, arr. Wilberg, niet gepubliceerd; 'Jesus, the Very Thought of Thee,' *Hymns*, nr. 141, arr. Wilberg, niet gepubliceerd; 'Come, Ye Children of the Lord,' *Hymns*, nr. 58; 'We Thank Thee, O God, for a Prophet,' *Hymns*, nr. 19, arr. Wilberg, niet gepubliceerd.

ZATERDAGAVOND, 23 SEPTEMBER 2006, ALGEMENE ZHV-BIJEENKOMST

Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: Bonnie D. Parkin. Openingsgebed: Julie Hales. Slotgebed: Denise I. Hales. Muziek van een ZHV-koor uit ringen in Salt Lake City (Utah); Elizabeth Ballantyne, dirigent; Bonnie Goodliffe, organist: 'Sing Praise to Him,' *Hymns*, nr. 70, arr. Wilberg, niet gepubliceerd; 'When I Feel His Love,' Perry, uitg. Prime Recordings (solo: Melinda Lockwood); 'Beautiful Savior,' *Children's Songbook*, 62, arr. Wilberg, niet gepubliceerd (fluit: Jeannine Goeckeritz; altoboo: Bonnie Schroeder); 'O Holy Jesus,' Willcocks, uitg. Sacred Music Press (harp: Tamara Oswald).

OPNAMEN CONFERENTIE VERKRIJGBAAR

Bij de distributiecentra zijn in verschillende talen opnamen van de conferentiebijeenkomsten verkrijgbaar, doorgaans binnen twee maanden na de conferentie.

CONFERENTIETOESPRAKEN OP INTERNET

De conferentietoespraken vindt u op de officiële website van de kerk: www.lds.org. Klik 'Gospel Library' en 'General Conference' aan. Kies vervolgens een taal.

HUISONDERWIJS EN HUISBEZOEK

Kies als huisonderwijs- of huisbezoekboodschap een toespraak die het best aansluit op de behoeften van het gezin dat u bezoekt.

OP DE OMSLAG

Christus met een jongetje, Carl Heinrich Bloch.

FOTO'S CONFERENTIE

De foto's van de algemene conferentie in Salt Lake City zijn genomen door Craig Dimond, Welden C. Andersen, John Luke, Matthew Reier, Christina Smith, Les Nilsson, Scott Davis, Amber Clawson, Rod Boam, Emily Leishman, Geoffrey McAllister, and Dustin Fife; op de Bahama's door Bookie Joseph; in Brazilië door Lauren Fochetto; in Cambodja door Trevor Wright; in Mexico door Cristian Barragan en Israel Gutiérrez; op de Filipijnen door Danny Soleta en L. Carvel Whiting; in Rusland door Vladimir Egorov; in Schotland door Mark Finch Hedengren; en op Tonga door Mele Nau.

November 2006 106e jaargang Nummer 11
LIAHONA 26991-120

Officiële Nederlandse uitgave van De Kerk van
Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Gordon B. Hinckley,
Thomas S. Monson, James E. Faust

Road der Twaalf: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales,
Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf,
David A. Bednar

Verantwoordelijk redacteur: Jay E. Jensen

Adviseurs: Gary J. Coleman, Yoshihiko Kikuchi, Gerald N.
Lund, W. Douglas Shumway

Hoofdredacteur: David L. Frischknecht

Directeur redactie: Victor D. Cave

Senior redacteur: Larry Hiller

Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Hoofdredacteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofdredactrice: Jennifer L. Greenwood

Mederedacteurs: Ryan Carr, Adam C. Olson

Assistent-redactrices: Susan Barrett

Redactiemedewerkers: Christy Banz, Linda Stahle Cooper,
David A. Edwards, LaRene Porter Gaunt, Carrie Kasten,
Melvin Leavitt, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J.
Odekerk, Judith M. Paller, Vivian Paulsen, Richard M. Romney,
Jennifer Rose, Don L. Searle, Janet Thomas, Paul
VonDenBerghe, Julie Wardell, Kimberly Webb

Directiesecretaresse: Monica L. Dickinson

Marketing manager: Larry Hiller

Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki

Art-director: Scott Van Kampen

Productiemanager: Jane Ann Peters

Medewerkers ontwerp en productie: Cali R. Arroyo,
Collette Nabaker Aune, Brittany Jones Beahm, Howard G.
Brown, Julie Burdett, Thomas S. Child, Reginald J.
Christensen, Kathleen Howard, Eric P. Johnsen, Denise Kirby,
Randall J. Pixton

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Randy J. Benson

Vertaling:

CPB Vertaalbureau
Hieschepad 1, NL-5341 GS Oss
Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Grovesluis 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Kopij liefst op diskette, of per e-mail naar
nieuws@liahona.nl

Abonnementenadministratie:

Klantservice distributiecentrum Frankfurt
Tel. 00800 3473388
Fax 0049 6172 492860

Abonnementenprijs:

EUR 16,00. Het jaarabonnement kan elk gewenst moment
ingaan. Bij voorkeur bestellen via uw unit. Bij rechtstreeks
bestellen uw creditcardnummer vermelden.

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen aan:
Liahona, Room 2420, 50 East North Temple Street,
Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of per e-mail naar:
liahona@ldschurch.org

De Liahona (een woord uit het Boek van Mormon dat
"kompas" of "aanwijzer" betekent) wordt gepubliceerd in
het Albanees, Armeens, Bulgaars, Cambodjaans, Ceebuano,
Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijisch, Fins, Frans, Grieks,
Haitiaans, Hindi, Hongaars, Indonees, Italiaans, Japans,
Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagassisch,
Marshalliëns, Noors, Ooks, Nederlands, Noors, Oekraïens,
Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Samoonaans,
Singalees, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Tamil,
Telugu, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamese, Uslands
en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:

© 2006 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbe-
houden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de Liahona mag gereproduceerd
worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk
of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als
de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteurs-
recht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office,
50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA;
e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

U kunt de Liahona in vele talen terugvinden op het internet
onder www.lds.org. Engelstalige lectuur staat onder 'Gospel
Library'. Voor andere talen, klik op de wereldkaart.

For Readers in the United States and Canada:

November 2006 Vol. 106 No. 11 LIAHONA (USPS 311-
480) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East
North Temple, Salt Lake City, UT 84150, USA. Subscription
price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable
taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty
days' notice required for change of address. Include address
label from a recent issue; old and new address must be
included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake
Distribution Center at address below. Subscription help line:
1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard,
American Express) may be taken by phone. (Canada Post
Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

SPREKERS IN ALFABETISCHE VOLGORDE

Ballard, M. Russell, 17
Baxter, David S., 13
Bednar, David A., 89
Bowen, Shayne M., 33
Cardon, Craig A., 94
Christofferson, D. Todd, 46
Clarke, Don R., 97
Dalton, Elaine S., 31
Edgley, Richard C., 72
Edwards, Keith R., 99
Ellis, Stanley G., 51
Eyring, Henry B., 43
Faust, James E., 20, 53
Gibbons, Larry W., 102
Hales, Robert D., 24
Hinckley, Gordon B., 4, 59,
82, 107, 115
Holland, Jeffrey R., 104
Hughes, Kathleen H., 111
Johnson, Daniel L., 35
Lifferth, Margaret S., 74
Merrill, A. Roger, 92
Monson, Thomas S., 23,
56, 62
Nash, Marcus B., 49
Nelson, Russell M., 79
Oaks, Dallin H., 6
Oaks, Robert C., 15
Packer, Boyd K., 85
Parkin, Bonnie D., 108
Perkins, Anthony D., 76
Perry, L. Tom, 69
Pieper, Paul B., 11
Pingree, Anne C., 113
Scott, Richard G., 40
Uchtdorf, Dieter F., 37
Winkel, Richard H., 9
Wirthlin, Joseph B., 28

REGISTER OP ONDERWERP

Aantrekking tot mensen van
hetzelfde geslacht, 6
Afwal, 79
Algemene conferentie, 104,
107
Barmhartigheid, 108
Bekering, 31, 33, 40, 49, 113
Belediging, 89
Bescherming, 74
Bestendigheid, 13
Boek van Mormon, 24
Dienen, 13, 17, 43, 53, 56, 62
Discipelschap, 20
Dood, 28
Eenheid, 43
Eerlijkheid, 72
Gebed, 62, 82
Geboden, 102
Geduld, 15, 89
Gehoorzaamheid, 11, 20,
40, 97
Geloof, 13, 35, 53, 62, 82, 115
Geluk, 40, 49
Genezing, 6
Getuigenis, 37, 62, 104
Gevoel van eigenwaarde, 76
Gezin, 9, 85
Goddelijke aard, 76
Groei van de kerk, 4
Heilige Geest, 37, 92, 97,
111
Heilsplan, 49, 69
Herstelling, 79
Hoop, 28, 76
Integriteit, 46, 72
Jezus Christus, 6, 15, 24, 28,
46, 69, 76, 113
Keuzevrijheid, 89
Kinderen, 74
Leren, 92

Liefde, 9, 74, 108, 115
Mannelijkheid, 46
Naasteliefde, 15, 97, 113
Naleving van de gedragsnor-
men, 31, 51, 53, 56, 59
Normen, 85, 102
Opleiding, 59, 115
Opoffering, 20, 82
Opstanding, 28
Pioniers, 82
Plicht, 56
Pornografie, 6, 59
Priesterschap, 43, 51, 53, 56,
59, 94
Profeten, 104
Rechtschapenheid, 94
Reinheid, 31
Roepingen, 17
Schriften, 24, 53, 62, 92, 111
Spiritualiteit, 53
Tegenspoed, 6, 13, 85, 99
Tempels, 4, 9, 31
Tiende, 35
Verantwoordelijkheid, 46
Verbonden, 51, 79
Vergadering van Israël, 79
Vergeving, 33, 76, 89
Verleiding, 49
Verordeningen, 11, 94
Vertrouwen, 56
Verzoening, 6, 33, 40, 99
Volharding, 99
Voorbeeld, 11
Vrede, 40, 107, 111
Wijsheid, 17
Zedelijkheid, 102
Zegeningen, 35
Zelfredzaamheid, 115
Zendingswerk, 4, 69
Zusterschap, 108
Zustershulpenvereniging, 115

Wij getuigen tot de wereld

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

De Heer zegent zijn kerk rijkelijk. Het is onze plicht om ons uiterste best te doen en de kerk vooruit te stuwten.

Broeders en zusters, nu er weer een algemene conferentie wordt gehouden, wil ik u graag laten weten dat de kerk steeds sterker en invloedrijker wordt. In 1982, zo'n 24 jaar geleden, heb ik het volgende in mijn dagboek geschreven: 'Tijdens de algemene oktoberconferentie zullen er ruim driehonderd satellietverbindingen zijn. Dat betekent dat er ruim driehonderd ringgebouwen zijn waar de mensen in dit land bijeenkomen om de conferentie te volgen.'

Ik heb vernomen dat de kerk nu 6.066 satellietverbindingen in 83 landen heeft. Wat ben ik dankbaar dat we met die enorme groeicijfers ook steeds meer mogelijkheden hebben om onze boodschap bij de heiligen

der laatste dagen over de hele wereld te brengen.

We zouden meer dopelingen in de Verenigde Staten en Canada willen hebben, maar dat geldt eigenlijk voor alle landen. Toch is de oogst groot met leden in zo'n 160 landen. Waar nog niet zo lang geleden weinig heiligen der laatste dagen waren, zijn nu sterke wijken en ringen, met trouwe en vaardige leiders en leidsters.

Daar het ons niet gegeven is overal naartoe te reizen, hebben het Eerste Presidium, de leden van de Twaalf en de zeventigers gelukkig nu de mogelijkheid om over de hele wereld via de satelliet grote hoeveelheden ringen toe te spreken.

De omstandigheden veranderen, maar onze boodschap niet. Wij getuigen tot de wereld dat de hemelen zijn geopend, dat God, onze eeuwige Vader, en zijn Zoon, Jezus Christus, de herrezen Heiland, zijn verschenen en hebben gesproken. Wij getuigen plechtig dat het priesterschap is hersteld met de sleutels en het gezag van eeuwige zegeningen.

We hebben onlangs de nieuwe Sacramentotempel (Californië) ingewijd, de zevende in die staat en de 123ste in de wereld. We hebben ook de eerste spade gestoken voor een nieuwe tempel in het gebied Salt Lake.

We melden met genoegen dat

de renovatie van de Tabernakel op schema ligt en dat het unieke, prachtige gebouw in het voorjaar opnieuw gebruikt zal worden voor de wekelijkse uitzendingen van het Tabernakelkoor.

De kerk is met een enorm

renovatieproject bezig om de omgeving van Temple Square voor verval te behoeden. Hoewel de kosten hoog zijn, gebruiken we er geen geld uit het tiendefonds voor.

Aan de andere kant blijven onze leden trouw in het betalen van

hun tiende en andere gaven.

Alles bij elkaar genomen kan ik alleen maar zeggen dat de Heer zijn kerk rijkelijk zegent en dat wij ons uiterste best moeten doen om de kerk te helpen groeien.

Broeders en zusters, na het koor

kunnen we luisteren naar de toespraken van algemene autoriteiten en zusters. Moge de Geest het verloop van deze conferentie leiden en ons hart en ons verstand rijkelijk vullen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

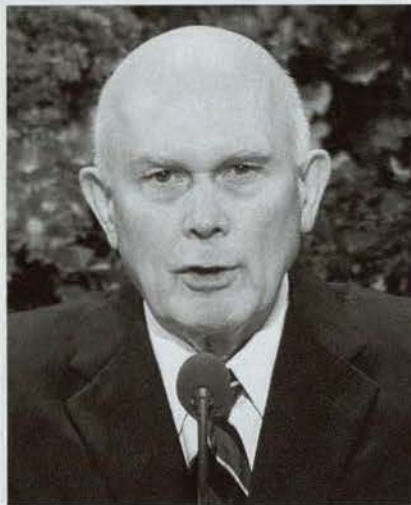

Hij geneest de belasten

OUDERLING DALLIN H. OAKS

van het Quorum der Twaalf Apostelen

De genezende kracht van de Heer Jezus Christus (...) staat ons voor iedere kwelling in het sterfelijk leven ter beschikking.

De Heiland heeft gezegd: 'Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven' (Matteüs 11:28).

Veel mensen dragen zware lasten. Sommigen hebben een dierbare verloren door een sterfgeval of zorgen voor een gehandicapte. Sommigen zijn gekwetst door een echtscheiding. Anderen verlangen naar een eeuwig huwelijk. Sommigen zijn in de greep van een verslaving aan zaken zoals alcohol, tabak, drugs of pornografie. Anderen hebben ernstige fysieke of mentale handicaps. Sommigen worstelen met aantrekking tot mensen van hetzelfde geslacht. Sommigen hebben een zware depressie of voelen zich ernstig tekortschieten. Veel mensen dragen op de een of

andere manier een zware last.

De Heiland geeft ieder van ons deze liefdevolle uitnodiging:

'Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven;

'neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen;

'want mijn juk is zacht en mijn last is licht' (Matteüs 11:28-30).

In de Schriften staan veel beschrijvingen van hoe de Heiland de belasten genas. Hij liet de blinden zien, de doven horen, genas de verlamden, verschrompelden of verminkten, reinigde de melaatsen en wierp onreine geesten uit. Vaak lezen we dat degene die van deze fysieke kwalen werd genezen, 'behouden' werd (zie Matteüs 14:36; 15:28; Marcus 6:56; 10:52; Lucas 17:19; Johannes 5:9).

Maar terwijl Jezus velen van lichamelijke ziekten genas, onthield hij hen die verlost wilden worden van andere kwalen zijn genezing evenmin. Matteüs schrijft dat Hij onder het volk elke ziekte en kwaal genas (zie Matteüs 4:23; 9:35). Grote menigten volgden Hem en 'Hij genas hen allen' (Matteüs 12:15). Tot die genezen mensen zullen beslist ook zij hebben behoord die een emotionele, mentale of geestelijke ziekte hadden. Hij genas de zieken.

Jezus las in zijn eerste rede in de

synagoge deze profetie van Jesaja voor: 'Hij [heeft] Mij gezalft [...] om aan armen het evangelie te brengen; en Hij heeft Mij gezonden om aan gevangenen loslating te verkondigen en aan blinden het gezicht, om verbrokenen heen te zenden in vrijheid' (Lucas 4:18). Toen Jezus verklaarde dat Hij gekomen was om die profetie te vervullen, bevestigde Hij uitdrukkelijk dat Hij mensen met fysieke kwalen zou genezen en bovendien de gevangenen zou verlossen, de gekwetsten genezen en degenen met een gebroken hart helen.

In het evangelie van Lucas staan veel voorbeelden van die bediening. Er staat ook dat ooit 'vele scharen [samen] stroomden [...] om [Jezus] te horen en zich te laten genezen van hun ziekten' (Lucas 5:15). Bij andere gelegenheden, staat er, 'genas Hij velen van ziekten' (Lucas 7:21) en 'die genezing van node hadden, maakte Hij gezond' (Lucas 9:11). Er staat ook dat er op een keer uit Judea, Jeruzalem en van de kust bij Sidon 'vele scharen [samen] stroomden [...] om [Jezus] te horen en zich te laten genezen van hun ziekten' (Lucas 6:17).

Toen de Heiland in de nieuwe wereld aan de rechtschapenen verscheen, riep Hij mensen die verlamd of blind waren, of die andere lichamelijke kwalen hadden, op om naar voren te komen. En diezelfde uitnodiging deed Hij aan hen 'die op enigerlei wijze lijdende zijn' (3 Nephi 17:7). 'Brenge hen hierheen', zei Hij, 'en Ik zal hen genezen' (vs. 7). In het Boek van Mormon staat dat de menigte 'allen die op enigerlei wijze lijdende waren' naar voren brachten (vs. 9). Onder hen moeten zich mensen bevonden hebben met allerlei lichamelijke, emotionele of mentale kwalen zoals wij die tegenwoordig ook hebben. En de Schrift getuigt: Jezus 'genas hen, ja, ieder van hen' (vs. 9).

De Heiland leert ons dat wij in de wereld weliswaar verdrukking lijden, maar dat wij 'goedsmoeds' moeten zijn, want Hij heeft 'de wereld overwonnen' (Johannes 16:33). Zijn verzoening strekt zich niet alleen uit tot

zonde en is niet alleen krachtig genoeg om de prijs daarvoor te betalen, maar ook om elke kwaal in het sterfelijk leven te genezen. Het Boek van Mormon leert ons: 'Hij zal uitgaan en pijnen en benauwingen en allerlei verzoeken doorstaan; en wel opdat het woord wordt vervuld dat zegt dat Hij de pijnen en ziekten van zijn volk op Zich zal nemen' (Alma 7:11; zie ook 2 Nephi 9:21).

Hij kent ons lijden en Hij staat voor ons klaar. Net als de barmhartige Samaritaan in de gelijknamige gelijkenis, verbindt Hij onze wonden en zorgt Hij voor ons als Hij ons gewond langs de weg tegenkomt (zie Lucas 10:34). Broeders en zusters, de genezingskracht van zijn verzoening is voor u, voor ons, voor iedereen.

Zijn allesomvattende genezingskracht wordt aangeroepen in deze gebedvolle woorden in onze lofzang 'Meester, de stormwinden woeden':

*Meester, verslagen van geeste
buig 'k beden in smart mij neer.
Mijn bart is ten diepste bekommerd,*

*word wakker en red mij, Heer!
Ik lig in de golven der zonde
waarin 'k al dieper zink.
Ik verga bier, 'k verga! O, mijn
Meester,
kom, red mij voordat 'k verdrink!
(Lofzang 71.)*

Wij kunnen genezen worden krachtens het Melchizedeks priesterschap. Jezus gaf zijn apostelen deze macht 'om alle ziekte en alle kwaal te genezen' (Matteüs 10:1; zie ook Marcus 3:15; Lucas 9:1-2) en zij gingen heen, 'overal het evangelie predikende en genezingen doende' (Lucas 9:6; zie ook Marcus 6:13; Handelingen 5:16). De Zeventig werden ook uitgestuurd met de kracht en de opdracht om de zieken te genezen (zie Lucas 10:9; Handelingen 8:6-7).

Hoewel de Heiland ieder kon genezen die Hij wilde genezen, geldt dat niet voor hen die zijn priesterschapsgezag dragen. Uitoefening van dat gezag door sterfelijke personen is beperkt tot de wil van Hem van wie dit priesterschap is. Daarom is ons

gezegd dat sommige mensen die door de ouderlingen gezalfd worden niet genezen omdat zij 'ten dode [zijn] bestemd' (1V 42:48). En toen de apostel Paulus genezen wilde worden van de 'doorn in het vlees' (2 Korintiërs 12:7) die hem kwelde, weigerde de Heer hem te genezen. Later schreef Paulus dat de Heer het als volgt uitgelegd had: 'Mijn genade is u genoeg, want de kracht openbaart zich eerst ten volle in zwakheid' (vs. 9). Paulus antwoordde gehoorzaam dat hij zich 'zeer gaarne [...] dus in [...] zwakheden nog meer [zou] roemen, opdat de kracht van Christus over mij kome (...) want als ik zwak ben, dan ben ik machtig' (vss. 9-10).

We kunnen de zegeningen van genezing op vele wijzen krijgen en elk is afgestemd op onze individuele behoeften, zoals Hij weet die ons het meeste liefheeft. Soms heelt een 'genezing' onze ziekte of verlicht zij onze last. Maar soms worden wij 'genezen' door bepaalde kracht te ontvangen, of begrip, of geduld om onze lasten te dragen.

Het volk van Alma was in slavernij, overheerst door kwade onderdrukkers. Toen zij baden om hulp zei de Heer dat Hij hen uiteindelijk zou verlossen, maar in de tussentijd zou Hij hun lasten verlichten 'zodat gij ze zelfs niet op uw rug kunt voelen, ja, zolang gij in knechtschap leeft; en dat zal Ik doen opdat gij voortaan als getuige voor Mij zult staan (...) dat Ik, de Here God, omzie naar mijn volk in hun ellende' (Mosiah 24:14). In dat geval werd de last van de mensen niet weggenomen, maar sterkte de Heer hen wel, zodat 'zij hun lasten met gemak konden dragen, en zij onderwierpen zich welgemoed en met geduld aan de gehele wil des Heren' (vs. 15).

Dezelfde belofte en uitwerking is van kracht voor u, moeders die weduwe zijn geworden of gescheiden zijn, alleenstaanden die eenzaam zijn, zwaar belaste thuisverzorgers, verslaafden, en voor iedereen die een last te dragen heeft. 'Komt tot Christus', zegt de profeet, 'en wordt in Hem vervolmaakt' (Moroni 10:32).

Soms is de wanhoop zo groot dat onze last te zwaar is. Wanneer er een storm in ons leven lijkt te woeden, voelen we ons misschien verlaten en roepen we uit, net als de discipelen in de storm: 'Meester, trekt Gij u er niets van aan, dat wij vergaan?' (Marcus 4:38.) Dan moeten wij aan zijn antwoord denken: 'Waarom zijt gij zó bevreesd? Hoe hebt gij geen geloof?' (vs. 40).

De genezende kracht van de Heer Jezus Christus — of die onze lasten nu wegneemt of ons de kracht geeft ze te doorstaan en met ze te leven, net als de apostel Paulus — staat ons voor iedere kwelling in het sterfelijk leven ter beschikking.

Toen ik tijdens een algemene conferentie een toespraak had gehouden over het kwaad van de pornografie (zie 'Pornografie', *Liabona*, mei 2005, pp. 87–90), kreeg ik veel brieven van mensen die met deze verslaving worstelden. Sommige van die brieven kwamen van mannen die hun porno-verslaving hadden overwonnen. Eén man schreef:

'Ik heb enkele lessen geleerd toen ik uit het duister van de zonde kwam die het leven van de verstrikten zo domineert: (1) Het is een groot probleem dat ongelooflijk moeilijk te overwinnen is. (...) (2) De Heiland is de belangrijkste bron van steun en kracht in het bekeringsproces. (...) (3) Intensieve, dagelijkse schriftstudie, geregelde aanbidding in de tempel en serieuze, weloverwogen deelname aan de verordening van het avondmaal zijn alle onmisbare onderdelen van een oprecht bekeringsproces. Ik neem aan dat dit komt doordat al deze activiteiten iemands band met de Heiland uitbreiden en versterken, alsmede zijn begrip van diens zoenoffer en zijn geloof in diens geneeskraft.' (brief gedateerd 24 oktober 2005.)

De Heiland zei: 'Komt tot Mij, (...) en gij zult rust vinden voor uw zielen' (Matteüs 11:28–29). Die zwaar belaste man wendde zich tot de Heiland, en wij kunnen dat ook doen.

Een vrouw wier huwelijk bedreigd werd door de pornoverslaving van haar man beschreef hoe ze hem vijf jaren vol kwelling bijstond totdat, zoals ze schreef, '[mijn man] door de gave van de heerlijke verzoening van onze dierbare Heiland en wat Hij ons over vergiffenis heeft geleerd, eindelijk vrij is — en ik ook.' Zij die zelf niet

van zonde gereinigd hoefde te worden, maar slechts wilde dat haar dierbare man verlost werd van de slavernij, schreef het volgende advies:

'Spreek met de Heer. (...) Hij is je beste vriend! Hij kent je verdriet, want Hij heeft dat verdriet al namens jou gevoeld. Hij is bereid om die last te dragen. Vertrouw hem voldoende om de last aan zijn voeten te leggen en Hem die te laten dragen. Dan kan jouw smart plaats maken voor zijn gemoedsrust, tot in de diepten van je ziel' (brief gedateerd 18 april 2005).

Een man schreef aan een algemeen autoriteit hoe de kracht van de verzoening hem had geholpen met zijn probleem op het gebied van aantrekking tot zijn eigen geslacht. Hij was geëxcommuniceerd wegens ernstige overtredingen waarmee hij zijn tempelverbonden en zijn verplichtingen tegenover zijn kinderen had geschonden. Hij moest kiezen of hij zou proberen het evangelie na te leven of dat hij een koers zou aanhouden die in strijd was met de evangelielingen.

'Ik wist dat het moeilijk zou zijn,' schrijft hij, 'maar ik besepte toch niet wat ik zou moeten doormaken.' In zijn brief beschrijft hij de leegte, de eenzaamheid en de onbeschrijflijk diepgaande zielenpijn die hij voelde toen hij probeerde terug te komen. Hij bad vurig om vergiffenis, soms uren achtereen. Hij vond steun in het lezen van de Schriften, in de vriendschap van een liefhebbende bisschop en in zegens van de priesterschap. Maar wat uiteindelijk de doorslag gaf was de hulp van de Heiland. Hij legde uit:

'Alleen door Hem en zijn verzoening. (...) Nu heb ik een intens gevoel van dankbaarheid. Mijn leed was soms erger dan ik kon verdragen, maar toch was het zo weinig in vergelijking met wat Hij heeft geleden. Terwijl mijn leven eens duisternis bevatte, is er nu liefde en dankbaarheid.'

Hij vervolgt: 'Sommigen geven toe dat verandering mogelijk is en zeggen dat therapie de enige oplossing is. Zij hebben het onderwerp uitgebreid bestudeerd en hebben hen die ermee worstelen zo veel te bieden (...),

maar ik vraag me bezorgd af of ze niet vergeten om onze hemelse Vader erbij te betrekken. Als er verandering moet plaatsvinden, zal dat gebeuren volgens Gods wil. Ik maak me ook zorgen over de vele mensen die zich concentreren op de oorzaken van [aan trekking tot hetzelfde geslacht]. (...) Het is niet nodig om vast te stellen waarom ik [dit probleem heb]. Ik weet niet of het aangeboren is of dat omgevingsfactoren ertoe bij hebben gedragen. Feit is in elk geval dat ik hiermee worstel, en het gaat erom wat ik er van nu af aan mee doe' (brief gedateerd 25 maart 2006).

De mensen die deze brieven schrijven, weten dat de verzoening van Jezus Christus en de genezing die deze biedt veel meer doen dan alleen de kans scheppen om zich van zonde te bekeren. De verzoening geeft ons ook de kracht om 'pijnen en benauwingen en allerlei verzoeking[en] [te] doorstaan', want onze Heiland heeft ook 'de pijnen en ziekten van zijn volk op Zich' genomen (Alma 7:11). Broeders en zusters, als uw geloof en uw gebeden en de kracht van het priesterschap u niet genezen van een kwelling, dan zal de kracht van de verzoening u vast en zeker de kracht geven om de last te dragen.

'Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt,' heeft de Heiland gezegd, 'en Ik zal u rust geven (...) voor uw zielen' (Matteüs 11:28-29).

Ik bid dat ieder van ons in zijn worsteling met de moeilijkheden van dit sterfelijk leven mag ondervinden waar de profeet Mormon om bad voor zijn zoon, Moroni: '(...) moge Christus u verheffen, en mogen zijn lijden en dood (...) en zijn barmhartigheid en lankmoedigheid, en de hoop op zijn heerlijkheid en op het eeuwige leven, u voor eeuwig bijblijven' (Moroni 9:25).

Ik getuig van Jezus Christus, onze Heiland, die ons allen uitnodigt om tot Hem te komen en in Hem vervolmaakt te worden. Hij zal onze wonden verbinden en de belastingen genezen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

De tempel en het gezin

OUDERLING RICHARD H. WINKEL

van de Zeventig

Als u naar de tempel gaat, zult u uw gezinsleden meer dan ooit liefhebben.

President Gordon B. Hinckley heeft, zoals hij zojuist zei, onlangs in Sacramento (Californië) de 123ste tempel van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen ingewijd. Deze prachtige tempel is bestemd voor de ruim tachtigduizend geweldige, enthousiaste leden van de kerk in Sacramento en omstreken. Ruim 168 duizend bezoekers hebben de open dagen bezocht. Daar werd hen verteld dat de leden in deze prachtige gebouwen dichterbij de Heiland Jezus Christus kunnen komen dan waar ook ter wereld. Onze leden weten dat zij door Hem de vrede en hoop kunnen vinden om met hun gezin in deze woelige wereld stand te houden.

Als u geregeld naar de tempel gaat, zult u uw gezinsleden meer dan ooit liefhebben. In de tempel staat het

gezin centraal. Toen mijn vrouw, Karen, en ik vaker naar de tempel gingen, nam onze liefde voor elkaar en onze kinderen toe. En daar houdt het niet mee op. Ouders, broers, zussen, tantes, ooms, neven en nichten, onze voorouders en vooral onze kleinkinderen zijn erdoor gezegend! Dat is de geest van Elia, de geest van familiegeschiedenis. Onder inspiratie van de Heilige Geest wendt die geest het hart der vaders tot de kinderen en het hart der kinderen tot de vaders. Door dit priesterschap worden man en vrouw voor eeuwig aan elkaar verzegeld en de kinderen aan hun ouders. Daarom is het gezin eeuwig en zal het door de dood niet uiteenvallen.

Toen mijn vrouw en ik nog kleine kinderen thuis hadden, moedigden we onze kinderen aan om de geloofsartikelen uit het hoofd te leren. De beloning was een avondje uit met pa. We waren blij dat het de drie oudste kinderen lukte. Toen onze zoon van zeven alle dertien artikelen uit het hoofd kende, probeerden we een avond te vinden om samen iets leuks te doen. Ik had het zo druk met werk, kerk en andere activiteiten dat ik twee weken lang geen avond vrij had. Hij was diep teleurgesteld. Toen kwam ik er echter achter dat er in onze stad een bowlingbaan was die 24 uur per dag open was. We kozen meteen een datum en besloten om vijf uur 's ochtends te gaan bowlen. We zouden om vier uur opstaan, samen ontbijten en dan naar de stad gaan.

Die dag voelde ik iemand al heel vroeg aan mijn schouder schudden. Toen ik mijn ogen opendeed, zei mijn zoon: 'Is het al tijd, pap?' Ik keek op mijn wekker en zag dat het pas twee uur was!

Ik zei: 'Ga alsjeblieft terug naar bed. Het is nog geen tijd.'

Een uur later gebeurde hetzelfde: 'Pap, pap, is het al tijd om te gaan?' Toen ik hem de tweede keer terug naar bed stuurde, begreep ik wel dat hij een en al opwindning was.

Om vier uur stonden we op, aten we samen wat en gingen we naar de bowlingbaan. We hadden heel veel plezier.

Ik wou dat ik kon zeggen dat ik *geregelde* en gedenkwaardige activiteiten met al mijn kinderen heb ondernomen, maar dat kan ik niet. Ik ben een van die ouders die vaak wenst dat hij terug in de tijd kon gaan om sommige dingen over te doen.

Net als u wil ik geen van mijn kinderen kwijtraken. Ik wil voor eeuwig met mijn hele gezin samen zijn. De tempel geeft ons allen de extra hoop om onze relaties ook na dit leven voort te zetten en te verbeteren. De verzegelbevoegdheid die in de tempel gebruikt wordt, belooft ons aanvullende zegeningen.

'De profet Joseph Smith heeft

gezegd — en hij heeft nooit iets gezegd wat vertroostender is — dat de eeuwige verzegeling van getrouwe ouders en de beloften van God voor het heldhaftige werk dat zij voor het goede doel verrichten, niet alleen henzelf zal verlossen maar ook hun nakomelingen. Hoewel sommige schapen zullen afdwalen, houdt de Herder hen in de gaten en uiteindelijk zullen ze merken dat God zijn hand uitstrekt om hen terug in de kudde te brengen. Zij zullen terugkeren, in dit leven of hierna. Zij zullen hun schuld moeten betalen om aan de gerechtigheid te voldoen; zij zullen voor hun zonden moeten lijden. Maar als ze, net als de verloren zoon, naar een liefdevolle, vergevensgezinde Vader terugkeren, zal hun pijnlijke ervaring niet voor niets zijn geweest.¹¹

Is deze uitspraak geen bemoedigend nieuws voor ouders die kinderen hebben die aan hen zijn verzegeld?

Laten we eens kijken welke andere zegeningen de tempel biedt. Het huis des Heren is een toevluchtsoord in deze wereld. De leden in Sacramento hebben de volgende uitspraak aan de gasten van de open dagen laten lezen: 'Soms worden we zo in beslag genomen door problemen en zijn er zoveel zaken die tegelijk om onze aandacht vragen, dat we gewoon niet goed kunnen denken en alles helder zien. In de tempel lijkt het stof van de afleiding te verdwijnen, de mist lijkt op te trekken, en we kunnen dingen "zien" die we eerder niet konden zien.'²

De celestiale zaal in de tempel is vooral een vredige, serene en prachtige plek. Het is een toevluchtsoord waar we kunnen nadenken, overwegen, bidden, mediteren, en waar we de liefde van onze hemelse Vader en de Heiland kunnen voelen. Als we in de tempel nadenken en mediteren, richten we onze gedachten als vanzelfsprekend op de andere gezinsleden.

In 2 Samuël 22:7 lezen we de woorden van David: 'Toen het mij bang te moede was, riep ik de Here aan; tot mijn God riep ik. En Hij

hoorde mijn stem uit zijn paleis, mijn hulpgeroep klonk in zijn oren.' In de tempel kunnen we openbaring voor onszelf ontvangen, die ons tot zegen zal zijn bij onze taken.

President Hinckley heeft gezegd: 'Net zoals de Verlosser zijn leven gaf als plaatsvervangend offer voor alle mensen, waarmee Hij onze Heiland werd, worden ook wij, in bescheiden mate, als we in de tempel plaatsvervangend werk doen, heilanden voor hen die aan de andere zijde zijn en geen mogelijkheid hebben om vooruitgang te maken tenzij iemand hier op aarde iets namens hen doet.'³

Dat is een grote dienst die wij verlenen, en onze overleden broeders en zusters krijgen letterlijk een diepere band met ons.

De tempel is een plek waar we de Vader en de Zoon kunnen leren kennen. We kunnen hun aanwezigheid daar voelen. De profeet Joseph Smith heeft het volgende gezegd: 'O, ik smeeu u (...) om voorwaarts te gaan en u meer te verdiepen in de verborgenheden van de Godheid.'⁴ Waar moeten we zoeken? In het huis van God.

Laten we een volk zijn dat graag naar de tempel gaat. Ik geef u mijn getuigenis dat het gezin in de tempel centraal staat. Ik getuig ook dat alles in de tempel van Jezus Christus getuigt. We kunnen er zijn voorbeeld van liefde en dienstbetoon voelen. De tempel is zijn heilig huis. Ik weet dat Hij de zoon van God is, onze Heiland en Verlosser, onze Middelaar en onze Voorspraak bij de Vader. Hij heeft ons lief en wil dat ons gezin gelukkig en eeuwig samen is. Hij wil dat we allemaal de tempel deel van ons leven maken.

In de naam van Jezus Christus.
Amen. ■

NOTEN

1. Orson F. Whitney, Conference Report, april 1929, p. 110.
2. Boyd K. Packer, 'De heilige tempel', *De Ster*, juni 1992, p. 23; *Ensign*, februari 1995, p. 36.
3. *Discourses of President Gordon B. Hinckley, Volume 2: 2000-2004* (2005), p. 265.
4. *History of the Church*, Volume 6, p. 363.

De eerste generatie

OUDERLING PAUL B. PIEPER

van de Zeventig

Omdat u de eerste in uw familie bent die het evangelie hebt aanvaard, bent u de eerste generatie, een uitverkoren generatie waardoor generaties uit het heden, verleden en de toekomst gezegend zullen worden.

Een paar dagen geleden zaten we onder het eten over toespraken te praten. Clarissa, onze dochter van dertien, was een toespraak voor de avondmaalsdienst in onze gemeente in Moskou aan het voorbereiden en was een beetje zenuwachtig. Ik zei tegen haar dat alles wel goed zou komen en dat ze blij mocht zijn dat ze geen toespraak voor duizenden mensen tijdens de algemene conferentie hoefde te houden. Clarissa stelde me gerust met de woorden: 'Het komt wel goed, pa. Doe maar net alsof het een grote gemeente is.' Broeders en zusters, u bent inderdaad een hele grote gemeente.

Ik wil graag de eerstegeneratieleden van De Kerk van Jezus Christus

van de Heiligen der Laatste Dagen toespreken. U bent de eerste in uw familie die de boodschap heeft aanvaard dat het evangelie van Jezus Christus in deze bedeling met hedendaagse profeten, zieners en openbaarders is hersteld. U hebt zich verootmoedigd, u hebt geloof geoeffend en u van al uw zonden bekeerd toen u de naam van Jezus Christus op u nam, u door onderdompeling liet dopen en de Heilige Geest ontving.¹ Omdat u de eerste in uw familie bent die het evangelie hebt aanvaard, bent u de eerste generatie, een uitverkoren generatie waardoor generaties uit het heden, verleden en de toekomst gezegend zullen worden.²

Het is niet altijd makkelijk om in uw familie het eerste lid van de kerk te zijn. U gaat waar niemand in uw familie ooit geweest is. Uw omstandigheden kunnen moeilijk zijn. U hebt wellicht weinig of geen familieleden of kennissen die u begrijpen en steunen. Soms raakt u ontmoedigd en vraagt u zich af of het allemaal de moeite wel waard is. Ik wil u ervan verzekeren dat het wel degelijk de moeite waard is.

Eerstegeneratieleden nemen een bijzondere plaats in de kerk en hun familie in. Wist u dat ruim de helft van het ledental van de kerk eerstegeneratielid is?³ Sinds de begindagen van de kerk hebben de eerstegeneratieleden

Een gezin arriveert bij een kerkgebouw in de Filipijnen.

wellicht nooit zo'n groot percentage van het ledental van de kerk uitmaakt dan nu. Uw geloof en getuigenis zijn een kracht en zegen voor anderen. Door middel van u krijgen we meer kennis van de evangeliebeginselen en wordt ons getuigenis versterkt.

U voegt veel aan de kracht van de kerk toe als u uw getuigenis, talenten, vaardigheden en energie gebruikt om in uw wijk of gemeente het koninkrijk op te bouwen. U bent een groot voorbeeld: u verkondigt het evangelie, u vervult een zending, u stuurt uw kinderen op zending en u verwelkomt nieuwe leden. Vriendelijk steekt u de helpende hand uit naar de mensen om u heen. U bouwt hen op en bent hen tot zegen. Zoveel van wat er tegenwoordig in de kerk gedaan wordt, had niet zonder uw hulp gedaan kunnen worden.

Maar wat nog belangrijker is, als

eerstegeneratielid neemt u een belangrijke plaats in uw familie in. Als ware discipel van Jezus Christus bent u een voorbeeld voor uw familieleden. Als u thuis het evangelie naleeft, zullen de mensen om u heen, of ze nu lid van de kerk zijn of niet, de liefde van de Heiland voelen. Dan weten ze dat u met iets goeds bezig bent, ook als zij het niet begrijpen of niet voldoende geloof hebben om het te accepteren. Blijf geduldig en vriendelijk, bid iedere dag om erachter te komen hoe u hen van dienst kunt zijn. Dan zal de Heer u zegenen om uw familieleden ten goede te beïnvloeden. Als u voortdurend goed en oprecht bent, zult u getrouwheid en rechtschapenheid ontwikkelen. Daardoor zal niet alleen uw leven worden gevormd, maar zult u een standaard voor uw familieleden en nakomelingen oprichten.

U bent ook de schakel om ervoor

te zorgen dat de zegeningen van de Heer verleend worden aan familieleden die zijn gestorven zonder het evangelie te horen en de heilsverordeningen te ontvangen. Het is een unieke kans en een voorrecht om ten behoeve van hen dat werk te verrichten. Zij willen graag dat u hun gegevens opzoekt en ze zullen u daarbij helpen. Als u ze eenmaal gevonden hebt, zult u door uw rechtschapen levenswijze in de gelegenheid worden gesteld om naar de tempel te gaan en de essentiële verordeningen voor hen te verrichten. Door deze verordeningen zult u met uw voorouders verbonden worden en veel geestelijke kracht ontvangen.

Omdat u eerstegeneratielid bent, is iedere keuze belangrijk. Ogenscheinlijk kleine, onbeduidende beslissingen zullen invloed hebben op generaties uit het verleden en in de toekomst; maar ook op uw eigen leven. Chris, een jong eerstegeneratielid, kreeg de dag na zijn doop op zijn werk een alcoholische drank aangeboden. Al zijn vrienden zaten daar te drinken. Er werd erg veel druk op hem uitgeoefend. Niemand wist dat hij zich de dag daarvoor had laten dopen en de Heer beloften had gedaan. Hij besloot om niet te drinken en werd slecht behandeld. Over die gebeurtenis heeft hij later geschreven: 'Het is nu veertig jaar geleden dat ik me heb laten dopen en ik kan met recht zeggen dat ik (...) het woord van wijsheid heb nageleefd. (...) Ik denk dat als ik toen gedronken had, ik wellicht nooit in staat zou zijn geweest om het woord van wijsheid na te leven.'⁴

Maar Chris hield zich aan zijn doopverbonden. Later is hij met een trouw lid getrouwd. Samen hebben ze acht kinderen in het evangelie opgevoed. Nu, in de zesde generatie, heeft hij honderden nakomelingen. Tientallen zijn op zending geweest en hebben anderen in het evangelie onderwezen. Door zijn familiehistorisch onderzoek heeft hij de deur van het evangelie geopend voor honderden voorouders. Een kleine beslissing door een eerstegeneratielid heeft iets voor duizenden mensen betekend.

Ziet u waarom de eerste generatie zo belangrijk is? Begrijpt u uw positie en hoeveel invloed u ten goede kan hebben? Onderschat alstublieft nooit wie u bent en wat voor invloed u op anderen hebt. Satan weet wie u bent en zal zijn uiterste best doen om u tot verkeerde keuzen te verleiden. Soms maken we allemaal vergissingen, hoe goed we ook ons best doen. Gelukkig heeft onze hemelse Vader ons de mogelijkheid gegeven om ze door middel van bekering en de verzoening van zijn Zoon te overwinnen. Wees niet ontmoedigd als u iets verkeerd doet. Bekering en volharding zijn wellicht de belangrijkste eigenschappen die een eerste generatie moet ontwikkelen. Wees geduldig en gehoorzaam.

In de kerk wordt veel over pioniers uit de vroege kerkgeschiedenis gesproken. Net als u waren zij de eerste generatie. Zij moesten iedere dag de moeilijkheden van familie, werk en geloof overwinnen. Zij leefden een goed, gemiddeld leven. Zij werkten trouw in de kerk en waren hun familieleden tot zegen. Als ze vielen, stonden ze weer op en gingen ze verder. Nu kijken de mensen die van hen afstammen eerbiedig en dankbaar terug op hun getrouwheid.

Als mede-eerstegeneratielid kan hun erfgoed het uwe zijn. Wees getrouw, help uw naasten, wees uw familieleden tot zegen en neem de juiste beslissingen. U bent van de eerste generatie, een uitverkoren generatie, om generaties uit het verleden, het heden en de toekomst tot zegen te zijn. Wij eren u. Generaties uit het verleden en de toekomst zullen u eren. Maar wat het allerbelangrijkst is, God zal u eren voor uw getrouwheid in de eerste generatie. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Geloofsartikelen 1:4; LV 20:37.
2. Zie 1 Petrus 2:9.
3. Per augustus 2006 is volgens de statistieken van de kerk 64 procent van het totale ledental eerstegeneratielid.
4. *History of Heinrich Friedrich Christian Pieper and Emma Frieda Alber and their Family*, november (1987), p. 29.

Geloof, dienstbaarheid en bestendigheid

OUDERLING DAVID S. BAXTER

van de Zeventig

Als wij ons geloof ontwikkelen, groeien door ons dienstbaar te maken, en bestendig en trouw blijven, wat er ook gebeurt, zullen wij de liefde van de Heiland voelen.

Negenendertig jaar geleden kwamen er in Glasgow (Schotland) twee zendingen van de Heer bij mijn ouders aan de deur. Wij waren diep geroerd door hun opgewektheid, ootmoed en geloof. Elke keer als ze kwamen, kregen we een gevoel van liefde en gemoedsrust. Het was een gevoel van uiterste goedheid.

Hun onderwijs was persoonlijk, oprecht en vertrouwd. We voelden gewoon dat het waar was. Enkele weken later waren we gedoopt en bevestigd; en onmiddellijk werden we met vriendschap en zorg door leden en leiders in onze nieuwe kerkfamilie opgenomen.

Zo begoën een evangelische reis die elk aspect van ons leven heeft verrijkt, ons tot zegen is geweest, en ons een sterk, blijvend, rustgevend gevoel van zin en richting heeft gegeven. In de hoop dat het nuttig is voor hen die nog maar pas lid van de kerk zijn, wil ik drie fundamentele evangeliewaarden bespreken die we in de loop der tijd leerden.

Ten eerste: geloof in Jezus Christus is een motiverende kracht tot verandering. Dergelijk geloof is als geestelijke zuurstof. Staan we ons geloof toe om ongehinderd door ons heen te stromen, dan doet het onze geestelijke zintuigen ontwaken en stimuleert het ze. Het blaast onze ziel adem in.

Stroomt het geloof door ons heen, dan raken wij afgestemd op de influisteringen van de Geest. Ons verstand wordt verlicht, onze geestelijke polsslag versnelt en ons hart wordt geraakt.

Geloof voedt hoop. Ons perspectief verandert; onze visie wordt helderder. We gaan naar het beste en niet het slechtste in het leven en in andere mensen kijken. We krijgen een beter idee van het doel en de zin van het leven. Wanhoop maakt plaats voor vreugde.

Dergelijk geloof is een hemelse gave, maar we kunnen er zelf naar

streven en het ontwikkelen. Zoals in het Engelstalige bijbels woordenboek van de kerk staat: 'Geloof ontstaat vaak wanneer men het getuigenis hoort van iemand die geloof heeft.'¹ Vervolgens wordt dat geloof gevoed doordat we onszelf toestaan te geloven. Net als alle andere deugden wordt geloof gesterkt door het te gebruiken, als we leven en handelen alsof we al een groot geloof hadden. Geloof is het gevolg van een rechtshapen verlangen, overtuiging en gehoorzaamheid.

Zo ging het ook in het voorbeeld in het Boek van Mormon met de vader van koning Lamoni die het getuigenis van Aäron hoorde. Hij was bereid te geloven en daarnaar te handelen, zodat hij in nederig gebed kon zeggen: '(...) indien er een God is; en indien Gij God zijt, wilt Gij U dan aan mij bekendmaken, en ik zal al mijn zonden afleggen om U te kennen.'²

Zo kan het ook voor ons zijn als wij toestaan dat wij geraakt worden door de Geest van getuigenis, als wij ons geloof uitoefenen, nadenken en zoeken — als wij ons geloof ontwikkelen.

Ten tweede groeien we door ons dienstbaar te maken. President George

Albert Smith heeft gezegd: 'Ons leven wordt niet verrijkt door wat wij ontvangen, maar door wat wij geven.'³

Onzelfzuchtige dienstbaarheid is een fantastisch tegengif voor de ziekten die voortvloeien uit de wereldwijde epidemie van egoïsme. Sommigen raken verbitterd of wanhopig als het erop lijkt dat men niet genoeg aandacht aan ze schenkt, terwijl het hun leven zo zou verrijken als ze maar meer aandacht schonken aan de behoeften van anderen.

De remedie ligt in hulp bieden aan mensen met problemen in plaats van ons zorgen te maken over onze eigen problemen, door andermans lasten te dragen, zelfs als we onszelf zwaar belast voelen, door de handen uit de mouw te steken in plaats van te klagen dat het leven aan ons voorbij lijkt te gaan.

Als we onze ziel verruimen door dienstbaar te zijn, helpt dat ons om uit te stijgen boven onze eigen zorgen en moeilijkheden. Als we onze energie gebruiken om andermans lasten te verlichten, gebeurt er iets wonderbaarlijks. Onze eigen lasten worden minder zwaar. We worden gelukkiger. Ons leven heeft meer zin.

Ten derde garandeert het discipelschap geen vrijwaring van de levensstormen. Zoeken we voorzichtig en getrouw onze weg over het enge en nauwe pad, dan komen we toch nog hindernissen en moeilijkheden tegen. Er zijn dagen, en misschien zelfs maanden en jaren, dat het leven gewoon zwaar is. We maken ons deel aan tegenspoed, verdriet, eenzaamheid, pijn en rouw mee — soms lijkt het meer dan ons deel, lijkt het niet eerlijk.

Wat moet u doen als de tegenspoed toeslaat? Er is eigenlijk maar één ding dat u kunt doen. Houd stand en houd vol. Wees standvastig, bestendig en trouw. De ware tragiek van levensstormen maken we alleen maar mee als we toelaten dat ze ons van onze ware koers af blazen.

Op die momenten van crisis en problemen, kiezen sommigen ervoor om het geloof te laten varen, juist op het moment dat ze dat het hardste nodig hebben. Het gebed wordt veronachtzaamd net op het moment dat ze vuriger moeten bidden. Deugdzaamheid wordt zorgeloos opzijgezet, net als het gekoesterd moet worden. God wordt verlaten in de al te menselijke maar ontrechte vrees dat Hij ons verlaten heeft.

De waarheid is dat onze enige veiligheid, onze enige hoop is dat wij vasthouden aan het goede. Trekt de mist om ons heen dicht, dan gaan wij alleen verloren als we besluiten om de ijzeren roede, die het woord Gods voorstelt, los te laten.

De gelijkenis die de Heiland gaf van de wijze man die zijn huis op een rots bouwde, is juist zo krachtig omdat hij illustreert dat ook de wijze man moeilijkheden kreeg. De regens kwamen, de winden woelen, de vloedgolven rezen. Maar hij doorstond het allemaal omdat hij op een stevig fundament had gebouwd en — dit is essentieel — omdat hij daar was gebleven toen de storm kwam.

In zijn beschrijving van de voortgang van een discipel of pelgrim heeft John Bunyan geschreven:

Wie ware heldenmoed wil
aanschouwen,
laat hem naderbij komen tot de
getrouwe;
want die houdt bier stand,
al is hij in weer en wind beland;
maar hij raakt niet ontmoedigd —
kop op,
hij geeft het niet één keer op,
zijn aanwankelijke gedachtelijn
om een pelgrim te zijn.¹⁴

De apostel Paulus spoorde de Kolossenzen aan: blijft 'gegrond en standvastig [...] in het geloof en [laat] u niet afbrengen [...] van de hoop van het evangelie, dat gij gehoord hebt.'¹⁵

Aan de inwoners van Korinte gaf hij dit krachtige getuigenis:

'In alles zijn wij in de druk, doch niet in het nauw; om raad verlegen, doch niet radeloos;

'vervolgd, doch niet verlaten; ter aarde geworpen, doch niet verloren.'¹⁶

Wat maakte een dergelijke visie mogelijk? Paulus heeft de reden gegeven: 'Want de God, die gesproken heeft: Licht schijne uit het duister, heeft het doen schijnen in onze harten, om ons te verlichten met de kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Christus.'¹⁷

Het is mijn getuigenis dat als wij ons geloof ontwikkelen, groeien door ons dienstbaar te maken, en bestendig en trouw blijven, wat er ook gebeurt, wij de liefde van de Heiland zullen voelen. Wij brengen onszelf in de positie waar wij toegang hebben tot de volle omvang van alle zegeningen van de verzoening. Ons lidmaatschap wordt discipelschap. Wij worden gesterkt, gereinigd, verfrist en geestelijk en emotioneel genezen.

Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

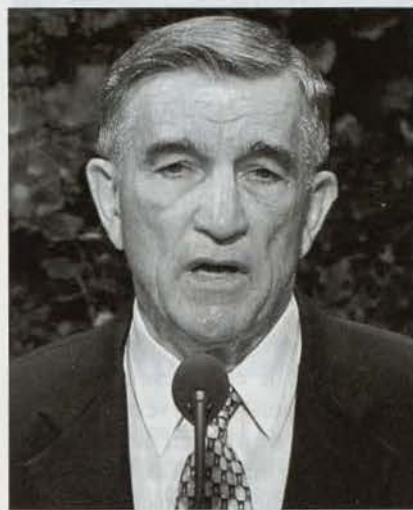
1. Bible Dictionary, 'Faith', p. 669.
2. Alma 22:18.
3. Conference Report, april 1935, p. 46.
4. *The Pilgrim's Progress* (1997), p. 295.
5. Kolossenzen 1:23.
6. 2 Korintiërs 4:8-9.
7. 2 Korintiërs 4:6.

De kracht van geduld

OUDERLING ROBERT C. OAKS

Van het Presidium der Zeventig

Geduld wordt soms beschouwd als een deugd die de poort opent en bijdraagt aan de groei en kracht van andere deugden, zoals vergevingsgezindheid, verdraagzaamheid en geloof.

Wat ben ik dankbaar dat de hedendaagse Schriften zoveel spreken over de belangrijkste christelijke eigenschappen.

Het Boek van Mormon geeft ons inzicht in het verband tussen geduld en naastenliefde. Mormon zegt: 'Als [iemand] geen naastenliefde heeft, is hij niets; daarom moet hij wel naastenliefde hebben.' Vervolgens noemt hij dertien aspecten van naastenliefde, ofwel de reine liefde van Christus. Ik vind het opmerkelijk dat vier van deze dertien aspecten met 'geduld' te maken hebben (Moroni 7:44-45).

Ten eerste 'de naastenliefde is lankmoedig'. Daar draait het bij geduld om. 'Wordt niet verbitterd' is nog een

aspect van deze eigenschap, net als 'zij verdraagt alle dingen'. En ten slotte, naastenliefde 'doorstaat alle dingen' is zeker een uitdrukking van geduld (Moroni 7:45). Uit deze kenmerkende aspecten komt duidelijk naar voren dat we zonder geduld in onze ziel duidelijk niet tot een christelijk karakter kunnen komen.

In de Bijbel is Job het klassieke voorbeeld van geduld. Job raakte alles kwijt, zelfs zijn kinderen. Toch was hij vanwege zijn eindeloze geloof in staat om te zeggen: 'De Heer heeft gegeven, de Here heeft genomen, de naam des Heren zij geloofd.' Ondanks al die ellende en pijn 'zondigde Job niet en schreef Gode niets ongerijmds toe' (Job 1:21-22).

Hoe vaak horen we verdrukte mensen niet zeggen: 'Hoe kan God mij dit aandoen?' terwijl ze om de kracht zouden moeten bidden om 'alle dingen' te 'verdragen' en te 'doorstaan'.

De grootste voorbeelden van geduld zijn in het leven van Jezus Christus te vinden. Zijn lankmoedigheid en volharding komen het best tot uiting op die pijnlijke avond in Getsemane, toen Hij tijdens de zielenstrijd van de verzoening zei: 'Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze beker Mij voorbijgaan; doch niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt' (Matteüs 26:39). Hij heeft waarlijk

geleden en alles doorstaan.

Terwijl Hij aan het kruis op Golgota genageld was, was Christus nog steeds het volmaakte voorbeeld van geduld. Hij zei: 'Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen' (Lucas 23:34).

Deze voorbeelden van geduld krijgen nog meer betekenis voor ons als wij de aanmoediging in 3 Nephi overwegen: 'Wat voor mannen behoort gij daarom te zijn? Voorwaar zeg Ik u: zoals Ik ben' (3 Nephi 27:27).

In verschillende teksten wordt het belang van geduld onderstreept. Ik zal er een paar noemen:

'Ieder mens moet snel zijn om te horen, langzaam om te spreken, langzaam tot toorn' (Jakobus 1:19).

'Niettemin acht de Heer het goed zijn volk te kastijden; ja, Hij beproeft hun geduld en hun geloof' (Mosiah 23:21).

In Mosiah zegt koning Benjamin dat wij als 'natuurlijke mens' een 'vijand van God' zijn, totdat we ons overgeven aan de ingevingen van de Heilige Geest en allerlei deugden, zoals geduld, ontwikkelen (zie Mosiah 3:19).

Joseph Smith heeft gezegd: 'Geduld is hemels.' (*History of the Church*, deel 6, p. 427.)

Is geduld belangrijk en onze overweging en oefening waard? Dat is het zeker als wij de vernederende kwalificatie van 'niets' willen vermijden die hoort bij de mensen die geen naastenliefde hebben. Dat is het als wij geen natuurlijke mens en vijand van God willen zijn. Dat is het als wij hemels willen worden. Dat is het als we naar het voorbeeld van de Heiland willen leven.

De ongeduldige, natuurlijke mens is overal. Hij duikt op in nieuwsverslagen die gaan over ouders die in woede een kind mishandelen of zelfs vermoorden. Op de snelweg zien we voorbeelden van mensen die uit boosheid ernstige ongelukken veroorzaken, soms zelfs met dodelijke gevolgen.

Minder ernstig, maar veel gebruikelijker zijn woedeaanvallen en lelijke woorden als we ergens in de rij staan te wachten, steeds maar weer door bedrijven gebeld worden of kinderen hebben die niet naar ons willen luisteren. Klinkt dat u bekend in de oren?

Gelukkig zijn er ook geweldige voorbeelden van groot geduld, maar daar hoor je heel weinig over. Onlangs was ik op de begrafenis van een levenslange vriend. Zijn zoon vertelde een prachtig verhaal over het geduld van zijn vader. Toen de zoon nog jong was, had zijn vader een motorbedrijf. Op een dag hadden ze een hele partij nieuwe motoren binnengekrepen die in de winkel netjes naast elkaar waren gezet. De jongen deed wat iedere jongen zou hebben gedaan. Hij klom op de dichtstbijzijnde motorfiets. Hij startte hem zelfs. Toen hij zich plotse-ling bedacht dat hij misschien een beetje te ver was gegaan, sprong hij er vanaf. Per ongeluk liet hij de motorfiets omvallen. Als een stel dominostenen viel de hele rij één voor één om. Zijn vader hoorde het lawaai en keek vanuit de werkplaats de winkel in. Hij glimlachte en zei langzaam: 'Nou jongen, we moeten er maar snel eentje repareren en verkopen zodat we voor de reparatie van al die andere kunnen betalen.'

De reactie van mijn vriend is, denk ik, een goed voorbeeld van ouderlijk geduld.

Geduld wordt soms beschouwd als een deugd die de poort opent en bijdraagt aan de groei en kracht van andere deugden, zoals vergevensgezindheid, verdraagzaamheid en geloof. Toen Petrus aan Christus vroeg hoe vaak hij zijn naaste moest vergeven, antwoordde Christus 'zeventig maal zevenmaal', in plaats van de zeven keer die Petrus voorstelde (zie Matteüs 18:21-22). Om iemand zeventig maal zeven maal te vergeven kost heel wat geduld.

Ouderling Neal A. Maxwell heeft geduld en geloof met elkaar verbonden: 'Geduld is heel nauw verbonden met geloof in onze hemelse Vader. Als wij buitengewoon ongeduldig zijn, lijkt het erop dat wij weten wat het beste is — beter dan God. Of in ieder geval geven we ermee aan dat ons tijdschema beter is dan het zijne' ('Patience', *Ensign*, oktober 1980, p. 28).

Wij kunnen uitsluitend in geloof

groeien als we bereid zijn geduldig te wachten totdat de plannen en doeleinden van God zich in ons leven ontvouwen — op zijn tijd.

Als ongeduld zo natuurlijk is, hoe kunnen we dan de goddelijke eigenschap geduld ontwikkelen? Hoe kunnen we ons gedrag van een natuurlijk mens in dat van ons geduldige, volmaakte voorbeeld, Jezus Christus, veranderen?

Ten eerste moeten we begrijpen dat het noodzakelijk is als we de volledige zegeningen van het herstelde evangelie willen ontvangen. Dat begrip kan ons motiveren om:

1. De teksten te bestuderen die in de Gids bij de Schriften onder 'Geduld' staan, en na te denken over het geduldige voorbeeld van Christus.

2. Onszelf te evalueren en te beoordelen waar we ons wat geduld betreft bevinden. Hoeveel geduld moeten we nog ontwikkelen om meer op Christus te lijken? Het is moeilijk om jezelf te beoordelen. We kunnen onze huwelijkspartner of een ander familielid vragen ons daarbij te helpen.

3. Open te staan voor de voorbeelden van geduld en ongeduld die we iedere dag om ons heen zien. Wij moeten ernaar streven om de voorbeelden van geduld in ons leven na te volgen.

4. Ons iedere dag opnieuw voor te nemen geduldiger te zijn en ervoor te zorgen dat het familielid dat ons daarbij helpt er steeds bij betrokken wordt.

Hij lijkt een hoop werk, maar als we een waardevol doel willen bereiken, moeten we er hard aan werken. En de natuurlijke mens overwinnen en in geduld meer op Christus gaan lijken, is een gepast doel. Ik bid dat we dat pad ijverig en toegewijd zullen bewandelen.

Ik getuig dat Jezus de Christus is en dat Hij aan het hoofd van deze kerk staat. Hij leidt ons door middel van een levende profeet en zegent al onze inspanningen om meer op Christus te lijken. Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

O weest wijs

OUDERLING M. RUSSELL BALLARD

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Laten we ons concentreren op de eenvoudige manieren om in het koninkrijk werkzaam te zijn en laten wij er altijd naar streven om levens te veranderen, waaronder ons eigen leven.

Broeders en zusters, toen ik onlangs in het Boek van Mormon zat te lezen, werd mijn aandacht getrokken door een van de leringen van de profeet Jakob. Zoals u weet was Jakob een van de twee zoons van Lehi die na hun vertrek uit Jeruzalem in de wildernis geboren waren. Hij was getuige geweest van wonderen en hij had het gezin door ongehoorzaamheid en opstandigheid uit elkaar zien vallen. Jakob had Laman en Lemuël lief, net zoals hij Nephi liefhad, en de onderlinge verdeeldheid trof hem persoonlijk. Wat Jakob betreft ging het niet zozeer om ideologie, filosofie of theologie. Het ging om het gezin.

De oprechte zorg van Jakob komt duidelijk tot uiting als hij zegt dat zijn volk 'de woorden der profeten verwerp[t] (...) die over Christus zijn gesproken' alsmede 'de macht Gods

en de gave van de Heilige Geest' verloochenen 'en de spot drijven met het grote verlossingsplan' (Jakob 6:8).

En vlak voordat hij afscheid neemt, spreekt hij acht eenvoudige woorden die de basis van mijn toespraak vormen. Jakob zei: 'O weest wijs; wat kan ik verder zeggen?' (Jakob 6:12.)

Ouders en grootouders kunnen zich enigszins indenken wat Jakob op dat moment gevoeld moet hebben. Hij hield van zijn volk, gedeeltelijk omdat ze ook familie van hem waren. Hij onderrichtte hen zo duidelijk mogelijk en met heel zijn ziel. Hij waarschuwde hen onomwonden wat er zou gebeuren als ze er niet voor zouden kiezen om 'door de enge poort' te gaan en voort te gaan 'op de weg die smal is' (Jakob 6:11). Hij kon niets meer bedenken om hen te waarschuwen, aan te sporen, te inspireren en te motiveren. Daarom zei hij eenvoudig en diepzinnig: 'O weest wijs; wat kan ik verder zeggen?'

Ik heb in veel landen leden van de kerk ontmoet. Ik ben onder de indruk van de levenskracht en energie van veel van onze leden. Zij beroeren veel harten en zijn veel mensen tot zegen. Het werk maakt veel vooruitgang en daar ben ik bijzonder dankbaar voor. Maar ik vind dat de leden van de kerk ook wijs moeten zijn in alles wat zij doen.

In zijn oneindige wijsheid heeft de Heer zijn kerk georganiseerd met vrijwilligers. Dat houdt in dat wij de opdracht hebben om over elkaar te waken en elkaar te helpen. Wij moeten

De leden van het Eerste Presidium wachten de aanvang van een conferentiebijeenkomst af: president Gordon B. Hinckley (midden); president Thomas S. Monson, eerste raadgever (rechts); president James E. Faust, tweede raadgever (links).

elkaar liefhebben, zoals onze Vader in de hemel en de Heer Jezus Christus ons liefhebben. Onze kerkroeping en andere omstandigheden veranderen zo nu en dan, waardoor wij nieuwe en unieke kansen krijgen om te dienen en te groeien. De meeste leidinggevers en leerkrachten in de kerk zijn gedreven met hun taken bezig. Sommigen zijn wellicht minder effectief dan anderen, maar bijna altijd doen ze oprecht hun best om zinnig evangelisch werk te verrichten.

Af en toe zien we mensen die zo met hun taken in de kerk bezig zijn dat hun leven uit balans raakt. Zij zijn van mening dat de programma's waar zij verantwoordelijk voor zijn, belangrijker zijn dan de mensen die zij dienen. Zij compliceren hun werk met nodeloze drukte en opsmuk die te veel tijd, geld en energie kosten. Zij delegeren niet en geven anderen niet de kans om in hun taken te groeien.

Omdat zij te veel tijd en energie aan hun taken in de kerk besteden, kunnen hun eeuwige gezinsbanden verslechteren. Hun carrière kan eronder lijden. Dat is noch in geestelijk, noch in enig ander opzicht gezond.

Hoewel er momenten zijn dat onze taken in de kerk meer inspanning en aandacht vergen, moeten we ernaar streven om een balans te vinden. We mogen andere belangrijke prioriteiten in ons leven nooit door onze taken in de kerk laten verdringen. Laten we de raad van koning Benjamin niet vergeten: 'En ziet toe dat al deze dingen in wijsheid en ordelijkheid worden gedaan, want het is niet nodig dat iemand harder loopt dan hij kracht heeft' (Mosiah 4:27).

Ik wil graag zes manieren noemen waarop wij goed en wijs werkzaam kunnen zijn.

Ten eerste: concentreer u op mensen en beginselen — niet op programma's. Een van de belangrijkste dingen die we met het evangelie van Jezus Christus kunnen doen, is mensen opbouwen. Als wij anderen willen dienen, moeten we hen persoonlijk kennen — hun karakter, hun sterke punten, hun problemen, hun hopen en dromen — zodat we de juiste hulp en steun kunnen bieden. Het is eerlijk gezegd veel gemakkelijker om programma's te leiden dan om mensen te begrijpen en oprecht te

dienen. Het belangrijkste doel van leidersvergaderingen is om te bespreken hoe we de leden kunnen dienen. De meeste routineuze informatie en coördinatie kan tegenwoordig door middel van telefoon, e-mail en de posterijen worden geregeld, zodat de agenda van de raads- en presidiumvergaderingen aan de behoeften van de mensen besteed kan worden.

De programma's van de kerk zijn er om de mensen op te bouwen, aan te moedigen, bij te staan, te ondersteunen, lief te hebben en te vervolmaken. 'Bedenk dat de waarde van zielen groot is in de ogen van God' (LV 18:10). Programma's zijn hulpmiddelen. De organisatie en personele bezetting daarvan mag niet meer aandacht vergen dan de behoeften van de mensen waarvoor ze bestemd zijn.

Ten tweede: wees vindingrijk. Als we eraan werken om onze roeping groot te maken, moeten we naar de inspiratie van de Geest streven om problemen van de leden te helpen oplossen. We hebben handboeken, en de richtlijnen daarin moeten opgevolgd worden. Maar binnen dat kader hebben we voldoende mogelijkheden

om na te denken, creatief te zijn en van onze talenten gebruik te maken. De opdracht om onze roeping groot te maken is geen gebod om die te verfraaien en te compliceren. Innoveren betekent niet per definitie uitbreiden, maar vaak juist vereenvoudigen.

Dat we door het eeuwige beginsel van keuzevrijheid de mogelijkheid hebben om zelf te kiezen en na te denken, betekent dat we steeds beter problemen kunnen oplossen. Af en toe slaan we de plank mis, maar zolang we de beginselen en richtlijnen van het evangelie navolgen, kunnen we van die fouten leren, meer begrip voor anderen opbrengen en hen beter dienen.

Vindingrijk zijn houdt ook in dat ons niet steeds verteld hoeft te worden wat we moeten doen. De Heer heeft gezegd: 'Het is niet juist dat Ik in alle dingen gebieden moet; want wie in alle dingen gedwongen wordt, die is een trage en geen verstandige dienstknecht' (IV 58:26). Wij vertrouwen erop, broeders en zusters, dat u zich laat inspireren. Wij vertrouwen erop dat u dat binnen het kader van de richtlijnen en beginselen van het evangelie doet. Wij vertrouwen erop dat u in wijsheid vergadert om het geloof en het getuigenis te versterken van de mensen die u dient.

Ten derde: verdeel het werk en delegeer bepaalde taken. Er is een verschil tussen verantwoordelijk zijn en al het werk zelf verrichten. De tijd is bijvoorbeeld voorbij dat een quorumpresident ouderlingen zich gedreven voelt om al het huisonderwijs te doen waar anderen niet aan toe zijn gekomen. Datzelfde geldt voor de ZHV-presidente en het huisbezoek. Dat is niet alleen onverstandig, het is geen huisonderwijs of huisbezoek. Het huisonderwijs gaat niet om de cijfers of het aantal afgelegde bezoeken; die zijn slechts een meetinstrument. Het huisonderwijs gaat om de liefde voor de mensen en hulp aan en zorg voor de kinderen van onze hemelse Vader.

Er moeten opdrachten worden uitgedeeld, er moeten taken gedelegeerd worden, en de leden moeten

de kans krijgen om hun eigen taken zo goed mogelijk te vervullen. Geef raad, adviseer, overreed, motiveer — maar doe niet hun werk. Geef anderen de kans om vooruitgang te maken en te groeien, ook als dat soms inhoudt dat de resultaten er op de rapporten niet zo mooi uitzien.

Ten vierde: geef schuldgevoelens geen kans. Ik hoop dat iedereen begrijpt dat leidinggevenden en leerkrachten geen schuldgevoelens mogen aanwenden om mensen te motiveren. We motiveren mensen door middel van liefde en oprechte waardering, niet door schuldgevoelens. Ik ben een voorstander van de gedachte dat we op de goede werken van een ander moeten letten.

Toch zijn er nog steeds mensen die schuldgevoelens hebben bij hun werk in de kerk. Die gevoelens kunnen opkomen als verschillende verplichtingen en prioriteiten tegelijk onze tijd en aandacht opeisen. Als stervelingen kunnen we gewoon niet alles tegelijk doen. Daarom moeten we alles 'in wijsheid en ordelijkheid' doen (Mosiah 4:27). Dat houdt vaak in dat we onze aandacht tijdelijk van een bepaalde prioriteit moeten afwenden om ons op een andere te concentreren. Soms eisen de gezinsomstandigheden onze volledige aandacht op. Op andere momenten staat onze carrière op de eerste plaats.

En er zijn momenten waarop onze

roeping in de kerk aan de beurt is. We krijgen een goede balans als we alles tijdig doen, onze voorbereiding niet uitstellen of tot het laatste moment wachten om onze taken uit te voeren.

En daarnaast mogen we niet vergeten dat Christus op aarde is gekomen om de mensen die zich bekeren te vergeven en hun schuldgevoelens weg te nemen. (Zie Alma 24:10.) Hij is gekomen om de verontruste ziel vrede te schenken. 'Vrede laat Ik u', zei Hij. 'Mijn vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld die geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd of versaagd' (Johannes 14:27). Door middel van de wonderbaarlijke verzoening moedigt Hij ons aan: 'Neemt mijn juk op u (...) en gij zult rust vinden voor uw zielen' (Matteüs 11:29).

Naarmate de verzoening in ons leven werkzaam wordt, gaan we begrijpen dat de Heiland onze lasten al op Zich heeft genomen. Ik hoop dat wij wijs genoeg zijn om dat te begrijpen, ons zo nodig te bekeren en onze schuldgevoelens los te laten.

Ten vijfde: wij moeten al onze middelen — tijd, energie en inkomsten — verstandig verdelen. Ik wil u een geheimje vertellen. Sommigen van u hebben dat al geleerd. Zo niet, dan wordt het nu tijd. Wat de behoeften van uw gezinsleden of uw taken in de kerk ook mogen zijn, u bent nooit 'klaar'. We kunnen altijd meer doen. Er is altijd een andere gezinsaangelegenheid om aandacht aan te besteden, een andere les om voor te bereiden, een ander gesprek om te houden, een andere vergadering om bij te wonen. We moeten goed op onze gezondheid letten en de raad opvolgen die President Hinckley vaak heeft gegeven, dat wij gewoon zo goed mogelijk ons best moeten doen.

Volgens mij gaat het erom dat wij onze eigen vaardigheden en beperkingen kennen en een gelijkmatig tempo aanhouden. We moeten onze tijd, aandacht en middelen verstandig verdelen om anderen, waaronder onze gezinsleden, op weg naar het eeuwige leven te helpen.

Ten zesde: leidinggevenden

moeten ervoor zorgen dat de leden een taak hebben, vooral de nieuwe leden. President Hinckley heeft gezegd dat alle nieuwe leden een taak moeten hebben. Maar die taak mag niet te zwaar voor hen zijn, maar moet hen voldoende in de gelegenheid stellen om zich prettig in de kerk te voelen door de leerstellingen te leren en met aardige leden om te gaan. Omdat hun getuigenis groeit en ze nuttige werkzaamheden verrichten, worden ze in het herstelde evangelie verankerd.

Broeders en zusters, ik hoop dat wij ons zullen concentreren op de eenvoudige manieren om in het koninkrijk werkzaam te zijn en dat wij er altijd naar zullen streven om levens te veranderen, waaronder ons eigen leven. De rapporten die worden ingevuld en de vergaderingen die worden bijgewoond zijn niet het belangrijkste. Het gaat erom of wij naar het voorbeeld van de Heiland het individu opbouwen, aanmoedigen en uiteindelijk veranderen. Het is onze taak om ervoor te zorgen dat anderen de vrede en vreugde zullen vinden die alleen het evangelie kan bieden. Jezus heeft in negen woorden samengevat hoe we dat moeten doen. Hij zei:

'Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren' (Johannes 14:15).

Deze tijd lijkt in veel opzichten op de tijd van Jakob. Net als hij wil ik u aansporen 'u te bekeren en met een volmaakt voornemen des harten te komen en God aan te hangen zoals Hij u aanhangt' (Jakob 6:5). Broeders en zusters, wees thuis verstandig. Vervul uw taken in de kerk op verstandige wijze. Besteed uw tijd nuttig. Wees wijs in het balanceren van al uw taken. O wees wijs, geliefde broeders en zusters. Wat kan ik verder zeggen?

Ik bid dat God ons zal zegenen met de wijsheid om zijn Zoon, Jezus Christus, lief te hebben en verstandig aan zijn werk bij te dragen. Ik geef u mijn getuigenis dat Hij leeft. Dit is zijn kerk. We doen zijn werk. Moge de vrede des Heren ons vergezellen. En mogen wij wijs onze taken uitvoeren, dat bid ik nederig in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Discipelschap

PRESIDENT JAMES E. FAUST

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Een van de grootste zegeningen van het leven en de eeuwigheid is gerekend te worden onder de toegewijde discipelen van de Heer Jezus Christus.

De Heiland werd bij zijn bediening op de oever van het Meer van Galilea gevolgd door een grote menigte. Om te zorgen dat meer mensen Hem konden horen, klom Hij in Petrus' vissersboot en vroeg hem om een beetje afstand van de oever te nemen. Toen Hij uitgesproken was, zei Hij tegen Petrus, die de hele nacht zonder succes gevestigd had, dat hij het meer op moest gaan en zijn netten in het diepe water moest uitzetten. Petrus gehoorzaamde en ving zoveel vis dat de netten scheurden. Petrus riep zijn partners, Jakobus en Johannes, om hem te komen helpen. Allen waren verbaasd over de hoeveelheden vis die ze vingen. Jezus zei tegen Petrus: 'Wees niet bevreesd, van nu aan zult gij mensen vangen.' Lucas vertelt ons: 'En zij trokken de schepen op het land en lieten alles achter en volgden Hem.'¹ Zij werden discipelen van de Heer.

De woorden *discipel* en *discipline* komen beide van hetzelfde Latijnse woord: *discipulus*, wat pupil betekent. Dat duidt op oefening of training. Zelfdiscipline en zelfbeheersing zijn onveranderlijke, blijvende eigenschappen van de volgelingen van Jezus, waarvan we een voorbeeld zien in Petrus, Jakobus en Johannes die waarlijk 'alles achterlieten en Hem volgden'.

Wat houdt discipelschap in? Het houdt vooral gehoorzaamheid aan de Heiland in. Discipelschap omvat veel aspecten, zoals kuisheid, tiende betalen, gezinsavond houden, alle geboden onderhouden en alles opgeven wat niet goed voor ons is. Alles in het leven heeft een prijs. Gezien de grote belofte die de Heiland ons doet aangaande gemoedsrust in dit leven en eeuwig leven in het hiernamaals, is discipelschap een prijs die de moeite waard is. We kunnen ons niet veroorloven om die *niet* te betalen. Als we ze vergelijken, dan zijn de vereisten van het discipelschap veel minder dan de beloofde zegeningen.

De discipelen van Christus krijgen een oproep om niet alleen het naja-gen van wereldse zaken op te geven, maar ook om dagelijks het kruis te dragen. Het kruis dragen houdt in dat we zijn geboden volgen en zijn kerk op aarde opbouwen. En het betekent zelfbeheersing.² Zoals Jezus van Nazaret ons heeft gezegd: 'Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij.'³ 'Wie niet zijn kruis draagt en achter Mij komt,

kan mijn discipel niet zijn.¹⁴

De tekst van een geliefd jeugd-werkliedje weerklinkt voor allen die de Meester volgen:

*Ik wil graag als Jezus worden
en volg dus zijn voorbeeld na.
Ik wil van zijn liefde geven, ja,
overal waar ik ga.⁵*

Laten wij eens kijken naar enkele dingen die Jezus deed waarin wij Hem allemaal kunnen navolgen.

1. Jezus ging 'rond (...), wel-doende.'⁶ We kunnen allemaal dagelijks een goede daad doen — voor een gezinslid, een vriend of zelfs een vreemde, als we maar op de kansen letten die we krijgen.

2. Jezus was de goede Herder die over zijn schapen waakte en gaf om

de schapen die verdwaalden.⁷ We kunnen eenzame mensen opzoeken of vriendschapsbanden aanknopen met minderactieve leden.

3. Jezus had mededogen met veel mensen, inclusief een arme melaatse.⁸ Ook wij kunnen mededogen hebben. In het Boek van Mormon worden wij eraan herinnerd dat we behoren te 'treuren met hen die treuren'.⁹

4. Jezus getuigde van zijn goddelijke zending en van zijn Vaders grote werk. Wij kunnen allen ons deel doen door 'te allen tijde als getuige van God'¹⁰ te staan.

5. Jezus zei: 'Laat de kinderen tot Mij komen.'¹¹ Onze kinderen hebben onze aandacht, liefde en zorg nodig.

Ware volgelingen van de Heiland dienen bereid te zijn om hun leven neer te leggen, en sommigen hebben

dat voorrecht gehad. In de Leer en Verbonden staat deze raad:

'Laat niemand bevreesd zijn om zijn leven omwille van Mij af te leggen, want wie zijn leven omwille van Mij aflegt, zal het weer vinden.

'En wie niet bereid is zijn leven omwille van Mij af te leggen, is mijn discipel niet.'¹²

In het boek Handelingen lezen we het relaas van de discipel Stefanus die 'vol [geloof] en kracht' was en 'wonderen en grote tekenen onder het volk' deed.¹³ In Jeruzalem werd Stefanus geconfronteerd met een vijandige menigte die hem ten onrechte van godslastering beschuldigde, hoewel hij voor hun ogen verheerlijkt werd. Stefanus getuigde van de goddelijkheid van de Heiland en toen hij de menigte tot bekering riep, keerden enkelen zich tegen hem. 'Maar hij, vol van de heilige Geest, sloeg de ogen ten hemel en zag de heerlijkheid Gods en Jezus, staande ter rechterhand Gods.'¹⁴ Zelfs terwijl hij gestenigd werd, waren de laatste woorden die van zijn lippen rolden: 'Here, reken hun deze zonde niet toe!'¹⁵

Toen de kerk nog niet zo lang in Mexico gevestigd was, werden twee getrouwe leiders als discipelen van Christus martelaar wegens hun geloof. De twee die men het leven benam waren Rafael Monroy en Vicente Morales.

Tijdens de Mexicaanse Revolutie was Rafael Monroy president van de kleine gemeente San Marcos. En Vicente Morales was zijn eerste raadgever. Op 17 juli 1915 werden ze gepakt door de Zapatisten. Ze kregen te horen dat ze gespaard zouden worden als ze hun wapens opgaven en hun vreemde godsdienst afzwoeren. Broeder Monroy zei tegen de mensen die hem gevangen hadden genomen dat hij geen wapens had en hij pakte zijn bijbel en zijn boek-van-mormon uit zijn zak. Hij zei: 'Heren, dit zijn de enige wapens die ik draag; zij zijn de wapens van waarheid tegen dwaling.'

Toen men geen wapens vond, werden de broeders wreed gemarteld om ze te laten bekennen waar de wapens

verstopt waren. Maar er waren geen wapens. Ze werden toen naar de rand van het dorp gebracht waar men hen tegen een es voor een vuurpeloton zette. De bevelvoerend officier bood hen de vrijheid als ze hun godsdienst opgaven en zich bij de Zapatisten aansloten, maar broeder Monroy antwoordde: 'Mijn godsdienst is mij dierbaarder dan mijn leven en ik kan die niet opgeven.'

Er werd te megedeeld dat ze geëxecuteerd zouden worden en men vroeg hen of ze nog een laatste verzoek hadden. Broeder Rafael vroeg of hij nog mocht bidden vóór zijn executie. Daar, in aanwezigheid van zijn scherp-rechters, knielde hij neer en bad, hoorbaar voor allen, dat God zijn dierbaren zou zegenen en beschermen en dat Hij zou zorgen voor de kleine gemeente, die het al moeilijk had maar het nu zonder leider moest stellen. Aan het eind van zijn gebed gebruikte hij de woorden van de Heiland toen deze op het kruis hing en bad voor zijn scherp-rechters: 'Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen.'¹⁶ Daarna werden broeder Monroy en broeder Morales door het vuurpeloton doodgeschoten.¹⁷

Jaren geleden ging ik naar Mexico om een ringpresidium te reorganiseren. Tijdens de gesprekken had ik het voorrecht om kennis te maken met een van de nakomelingen van Rafael Monroy. Ik was erg onder de indruk van het sterke getuigenis van de man en van zijn toewijding aan het evangelie. Toen ik hem vroeg wat er was gebeurd met de rest van broeder Monroys nakomelingen, zei hij dat velen van hen op zending waren geweest en dat ze de kerk trouw waren.

Toen de kerk nog jong was, legden naast Joseph Smith en Hyrum Smith ook andere discipelen hun leven neer voor het evangelie van Jezus Christus. In de Leer en Verbonden lezen we hoe trouw Edward Partridge, de eerste bisschop van de kerk, was.¹⁸ Op 20 juli 1833 zat Edward thuis bij zijn vrouw, die net bevallen was en nog zwak was. Drie bendeleden drongen

zijn huis binnen en sleepten hem de straat op, waar het een heksenketel was, waarop ze hem meenamen naar het plein waar ze Charles Allen al heen hadden gebracht. De woordvoerder van de bende van driehonderd man zei dat Edward en Charles hun geloof in het Boek van Mormon moesten afzweren of de streek verlaten. Edward Partridge antwoordde: 'Als ik voor mijn godsdienst moet lijden, is dat niet meer dan anderen vóór mij hebben gedaan. Ik ben mij niet bewust dat ik iemand in deze streek kwaad heb gedaan en daarom kan ik er niet in toestemmen weg te gaan. Ik heb niemand gekwetst of beledigd. Als u mij mishandelt, dan verwondt u een onschuldig mens.' Vervolgens smeerde de bende Edward en Charles van top tot teen in met hete pek, die potas bevatte, wat een vleesetend zuur is, waarna ze veren over hen heen gooiden, die aan de bijtende pek bleven vastzitten.¹⁹

De profeet Joseph Smith zei enkele jaren later, na Edwards dood op 46-jarige leeftijd, het volgende over hem: 'Hij heeft het leven gelaten wegens de vervolging in Missouri, en hij is een van hen voor wiens bloed zij rekenschap zullen moeten afleggen.'²⁰ Edward Partridge liet een erfgoed na dat voortleeft in vele rechtschappen nakomelingen.

Maar de meesten van ons wordt gevraagd om niet voor de kerk te *sterven*, maar ervoor te *leven*. Voor velen kan dagelijks een christelijk leven leiden zelfs moeilijker zijn dan hun leven neerleggen. In de oorlog kwam ik erachter dat veel mensen in staat waren om uiterst onzelfzuchtige daden te verrichten, heldhaftige en edele daden, zonder aan hun eigen leven te denken. Maar toen de oorlog voorbij was en ze weer naar huis gingen, konden ze de lasten van het dagelijkse leven niet aan en raakten verslaafd aan tabak, alcohol, drugs en losbandigheid, waardoor ze uiteindelijk toch hun leven verspeelden.

Sommigen zeggen misschien: 'Ik ben maar een eenvoudig mens. Ik bekleed geen vooraanstaande positie.

Ik ben nieuw in de kerk. Ik heb slechts beperkte talenten en vaardigheden. Ik draag niet veel bij.' Misschien zeggen ze: 'Ik ben te oud om te veranderen. Mijn leven is al voorbij. Waarom zou ik het nog proberen?' Het is nooit te laat om te veranderen. Het discipelschap heeft niets te maken met vooraanstaande posities, rijkdom of geleerdheid. Jezus' discipelen kwamen uit alle lagen van de bevolking. Maar voor het discipelschap moeten we wél overtredingen verzaken en genieten van wat president Spencer W. Kimball 'het wonder der vergeving'²¹ heeft genoemd. Dat krijgen we alleen door bekering, wat inhoudt dat we zonde verzaken en elke dag opnieuw besluiten om waarheid en rechtschapenheid na te streven. Zoals Jezus heeft gezegd: 'Wat voor mannen behoort gij daarom te zijn? Voorwaar, Ik zeg u, zoals Ik ben.'²²

Velen vinden de prijs van het discipelschap te hoog en te zwaar. Sommigen moeten er te veel voor opgeven. Maar het kruis is niet zo zwaar als het lijkt. Door gehoorzaamheid krijgen we veel meer kracht om het te dragen.

'Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven; neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen; want mijn juk is zacht en mijn last is licht.'²³

Wij kunnen pas met recht zeggen dat wij discipelen zijn als we met zekerheid kunnen stellen dat zijn wegen de onze zijn geworden.

De zegeningen van het discipelschap staan allen ter beschikking die bereid zijn er de prijs voor te betalen. Het discipelschap geeft ons leven zin, zodat we niet doelloos rondlopen, maar gestaag voortgaan op het enge en smalle pad dat ons terugvoert naar onze hemelse Vader. Het discipelschap biedt ons troost bij verdriet, gemoedsrust, en vreugde in dienstbetoon, wat ons allemaal helpt om meer op Jezus te gaan lijken.

Door het discipelschap van de Heiland kunnen wij kennis krijgen van,

en kunnen wij in ons hart en ons verstand gaan geloven in, de verlossende beginselen en verordeningen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Door ons discipelschap gaan wij de zending waarderen van de profeet Joseph Smith, die deze verlossende beginselen in onze tijd heeft teruggebracht. Wij verheugen ons in de sleutels en het gezag van het priesterschap, die van de ene kerkpresident op de andere zijn overgedragen, van de profeet Joseph Smith tot onze huidige profeet, president Gordon B. Hinckley.

Wij zijn dankbaar dat wij in ons discipelschap van de Heiland zijn belofte van vrede in deze wereld²⁴ kunnen genieten in de vorm van tevredenheid, geluk en voldoening. Door ons discipelschap kunnen wij de geestelijke kracht krijgen die we nodig hebben om met de moeilijkheden van het leven om te gaan.

Een van de grootste zegeningen van het leven en de eeuwigheid is gerekend te worden onder de toegewijde discipelen van de Heer Jezus Christus. Ik heb een groot getuigenis van deze waarheid, waarvan ik getuig in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Noten

1. Zie Lucas 5:1-11.
2. Zie Alma 39:9, voetnoot b.
3. Lucas 9:23.
4. Lucas 14:27.
5. 'Ik wil graag als Jezus worden', *Kinderliedjes*, p. 40.
6. Handelingen 10:38.
7. Zie Matteüs 15:24 of Johannes 10:1-12.
8. Zie Marcus 1:40-42.
9. Mosiah 18:9.
10. Mosiah 18:9.
11. Marcus 10:14.
12. IV 103:27-28.
13. Handelingen 6:8.
14. Handelingen 7:55.
15. Handelingen 7:60.
16. Lucas 23:34.
17. Zie Rey L. Pratt, 'A Latter-day Martyr', *Improvement Era*, juni 1918, pp. 720-726.
18. Zie IV 124:19.
19. Zie B. H. Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, deel 1, p. 333; Andrew Jenson, *Latter-day Saint Biographical Encyclopedia*, 4 delen (1901-1936), deel 1, p. 220.
20. *History of the Church*, deel 4, p. 132.
21. Zie *The Miracle of Forgiveness* (1969), p. 362.
22. 3 Nephi 27:27.
23. Matteüs 11:28-30.
24. IV 59:23.

ZATERDAGMIDDAGBIJEENKOMST

30 september 2006

Steunverlening aan kerkfunctionarissen

PRESIDENT THOMAS S. MONSON

Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Wat een prachtige zang. Ik hoop dat u ziet dat de koorleden een naamplaatje op hebben, spoedig verlaten ze het opleidingsinstituut voor zendingen naar hun zendingsgebieden over de hele wereld. Broeders en zusters,

president Hinckley heeft mij verzocht de algemene autoriteiten, de gebieds-zeventigers en de leden van de algemene presidiums van de hulporganisaties van de kerk ter steunverlening aan ú voor te stellen.

Wij stellen u voor Gordon Bitner Hinckley steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen; Thomas Spencer Monson als eerste raadgever in het Eerste Presidium; en James Esdras Faust als tweede raadgever in het Eerste Presidium.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, eveneens.

Wij stellen u voor Thomas Spencer Monson steun te verlenen als president van het Quorum der Twaalf Apostelen; Boyd Kenneth Packer als waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen; en de

volgende broeders als lid van dat quorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf en David A. Bednar.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens.

Wij stellen u voor de raadgevers in het Eerste Presidium en de twaalf apostelen steun te verlenen als profet, ziener en openbaarder.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens, met hetzelfde teken.

Wij stellen u voor de volgende broeders te ontheffen als lid van het Tweede Quorum der Zeventig: Ronald T. Halverson, Dale E. Miller, H. Bryan Richards, Donald L. Staheli, David R. Stone, H. Bruce Stucki, Robert J. Whetten en Richard H. Winkel.

Wie zich kunnen vinden in een woord van dank voor deze broeders, maken dit kenbaar.

We willen de volgende broeders ontheffen als gebiedszeventiger: Caesar A. S. Milder, Hyaee-Kee Min en Masayuki Nakano.

Wie zich hierin kunnen vinden, maken dit kenbaar.

Wij stellen u voor Erich W. Kopischke steun te verlenen als nieuwe gebiedszeventiger.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, eveneens.

Wij stellen u voor de andere algemene autoriteiten, gebiedszeventigers en algemene presidiums van de hulporganisaties zoals die nu in functie zijn, steun te verlenen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, maakt het ook kenbaar.

President Hinckley, naar het zich laat aanzien, is de steunverlening unaniem bevestigend geweest.

Dank u, broeders en zusters, voor uw geloof en gebeden. ■

De Heilige Schriften: de macht Gods voor ons heil

OUDERLING ROBERT D. HALES

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Heilige kronieken getuigen van de Heiland en brengen ons tot Hem.

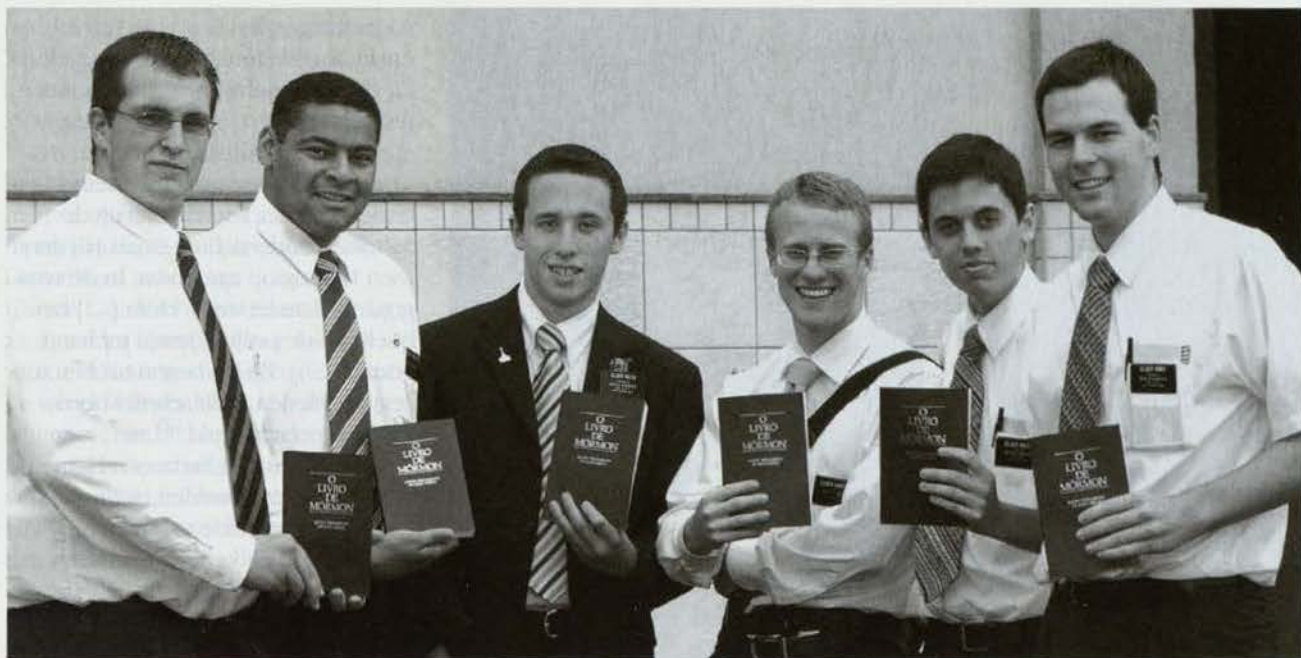
De Schriften zijn het woord van God en zijn ons gegeven voor ons heil. De Schriften zijn van essentieel belang om een getuigenis van Jezus Christus en zijn evangelie te krijgen. De Schriften die God ons in deze laatste dagen gegeven heeft, bestaan uit het Oude Testament, het Nieuwe Testament, het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde. Die heilige kronieken getuigen van de Heiland en brengen ons tot Hem. Daarom riepen grote profeten zoals Enos de

Heer in geloof aan en vroegen Hem de Schriften te bewaren.

Wilt u met mij het Boek van Mormon openslaan? Kijk op het titelblad. We lezen dat het is 'geschreven op gebod, en ook door de geest van profetie en van openbaring.' Het is 'te voorschijn [gekomen] door de gave en de macht Gods' en zijn vertaling is 'door de gave Gods' — door middel van de Heilige Geest. Het toont aan 'welke grote dingen de Heer (...) heeft gedaan' en aan ons heeft gegeven 'opdat [wij] de verbonden des Heren zullen kennen' opdat we niet 'voor eeuwig [worden] verworpen. Maar bovenal is het geschreven om ons te overtuigen 'dat Jezus de Christus is, de eeuwige God.'

Sla nu de pagina om, naar de inleiding. Hieruit vernemen we dat deze profetische kroniek heilige Schriftuur is die 'vergelijkbaar is met de Bijbel'. Het bevat 'de volheid van het eeuwige evangelie, (...) geeft het heilsplan in grote trekken weer en geeft [ons] aan hoe zij vrede in dit leven en eeuwig heil in het toekomstige leven kunnen verwerven.' Het belooft ons dat 'allen die tot [de Heiland] komen en de wetten en verordeningen van zijn

Zendingen in São Paulo (Brazilië) laten exemplaren van het Boek van Mormon zien.

evangelie gehoorzamen, kunnen worden gered.'

Welke rol speelt dit heilige boek in onze tijd? Wat is de boodschap wat het doel van alle Schriften betreft?

Op pagina 1 van het boek 1 Nephi — het allereerste boek in het Boek van Mormon — vernemen we dat Lehi rond zeshonderd vóór Christus van God opdracht kreeg om met zijn gezin de wildernis in te vluchten. Maar Lehi was nog niet ver toen de Heer hem gebod om zijn zoons terug te sturen. Waarom deed hij dat? Om de Schriften in handen te krijgen, de platen van koper, die zo belangrijk waren dat Lehi's zoons hun leven in de waagschaal stelden en al hun wereldse bezittingen opgaven om ze terug te krijgen! Uiteindelijk kregen ze met hulp van de Heer en door Nephi's geloof de platen op wonderbaarlijke wijze in handen. Toen Nephi en zijn broers terugkwamen, verheugde hun vader, Lehi, zich en begon de heilige Schrift 'vanaf het begin' te onderzoeken. Hij kwam tot de conclusie 'dat ze begerenswaardig waren; ja, zelfs van grote waarde (...) omdat [Lehi en zijn nakomelingen] de geboden des Heren voor [hun] kinderen konden bewaren.'¹

De platen van koper bleken ook nog een kroniek van Lehi's voorouders te bevatten, inclusief hun taal, genealogie en, belangrijker nog, het evangelie zoals Gods heilige profeten erin hadden onderwezen. Toen Lehi de platen onderzocht, vernam hij wat wij allemaal vernemen als we de Schriften bestuderen:

- Wie we zijn.
- Wat we kunnen worden.
- Profetieën voor ons en ons nageslacht.
- De geboden, wetten, verordeningen en verbonden die we moeten naleven om het eeuwig leven te verkrijgen.
- En hoe we moeten leven om tot het einde te volharden en eervol terug te keren naar onze hemelse Vader.

Die waarheden zijn zó belangrijk dat onze hemelse Vader zowel Lehi als Nephi visioenen gaf waarin het woord Gods heel duidelijk werd voorgesteld als een ijzeren roede. Zowel vader als zoon leerde dat vasthouden aan deze sterke, onbuigzame, uiterst betrouwbare gids de *enige* manier is om op het enge en nauwe pad te blijven dat naar onze Heiland leidt.

Enkele hoofdstukken in het Boek

van Mormon zijn gewijd aan Lehi en Nephi en hun toepassing van deze les — ze onderzoeken de Schriften en halen ze aan. Het is duidelijk dat ze willen dat hun familieleden en wij begrijpen hoe belangrijk de Schriften zijn, met name Jesaja's profetieën aangaande de herstelling van het evangelie en het te voorschijn komen van *hun* verslag — het Boek van Mormon — in onze tijd.

In het Boek van Mormon wordt een aantal beschavingen genoemd die wel of *niet* acht sloegen op de Schriften, te beginnen met Lehi's eigen familie. De Heer had Lehi geboden om Jeruzalem te ontvluchten, omdat het door de Babyloniërs ingenomen zou worden, en overzee naar het beloofde land te reizen in een door God ontworpen schip. Maar Lehi's kinderen waren verdeeld in twee vijandige groeperingen. Zij die de rechtschapen Nephi volgden — de Nephieten — hielden de Schriften toen ze zich afscheidden van de Lamanieten en 'hun ziel [werd] door het licht van het eeuwigdurende woord [van God] verhelderd.'²

Maar Laman en Lemuël en hun nakomelingen, de Lamanieten, verwierpen de Schriften en leefden in

de duisternis van onwetendheid, twist en vernietiging. In ongeveer vierhonderd na Christus verwierpen ook de Nephieten het woord Gods, leefden zij in ongeloof en werden zij vernietigd, waarmee een einde kwam aan ongeveer duizend jaar Nephitische beschaving.

Het boek Ether bevat een geschiedenis van een beschaving, de Jaredieten, die de antieke wereld ten tijde van de toren van Babel verlieten, ruwweg 2200 jaar vóór Christus. Zo lang de Jaredieten rechtschapen waren, werden ze gezegend. Toen ze het woord van de Heer verwierpen en weigerden zich te bekeren, hield de Geest van de Heer op met hen te twisten. Uiteindelijk weken ze af van de wegen van de Heer en vernietigden ze elkaar ongeveer zeshonderd jaar vóór Christus, waarmee een einde kwam aan ongeveer zestienhonderd jaar Jareditische beschaving.

Lehi arriveerde in het beloofde land rond de tijd dat de Jaredieten elkaar vernietigden. Enkele jaren later kwam een andere beschaving, Mulek en zijn volgelingen, ook naar het

beloofde land. Zij ontdekten de laatste bekende overlevende van de Jaredieten, een koning die Coriantumr heette. De Mulekieten namen geen Schriften mee. Dus toen Mosiah en de Nephieten hen ongeveer vierhonderd jaar later vonden, was de taal van de Mulekieten verbasterd en waren ze het geloof in hun Schepper kwijt. Ze wisten niet wie zij waren. Toen de Mulekieten vernamen dat de Heer de Nephieten met de platen van koper had gestuurd, met daarop de schriftuurlijke kroniek van de Joden, verheugden ze zich en voegden ze zich bij de Nephitische beschaving.

Het lot van deze beschavingen, opgetekend in de Schrift, is een getuigenis aan de hele wereld: als we het woord Gods niet hebben of er geen acht op slaan, zullen we afdwalen op vreemde paden en verloren gaan, individu, gezin en natie gelijk.

Net als de stemmen die vanuit het stof tot ons spreken, roepen de profeten van God ons ook in deze tijd over de hele aarde toe: houd u vast aan de Schriften! Kleef ze aan, volg ze, leef ze

na, verheug u in ze, en vergast u eraan. Knabbelen is niet voldoende. Zij zijn 'de macht Gods tot behoudenis'³ die ons terugleidt naar onze Heiland, Jezus Christus.

Als de Heiland nu in het vlees onder ons was, zou Hij ons uit de Schriften onderrichten, zoals Hij deed toen Hij nog op aarde was. In de synagoge te Nazaret werd 'Hem [...] het boek van de profeet Jesaja ter hand gesteld (...). En Hij begon tot hen te zeggen: Heden is dit schriftwoord voor uw oren vervuld.'⁴ Later, toen de Sadduceeën en Farizeeën Hem een lastige vraag stelden, antwoordde 'Jezus [...] en zeide tot hen: Gij dwaalt, want gij kent de Schriften niet, noch de kracht Gods.'⁵ En na zijn opstanding, op de weg naar Emmaüs, zeiden zijn discipelen 'tot elkander: Was ons hart niet brandende in ons, terwijl Hij onderweg tot ons sprak en ons de Schriften opende?'⁶ Zijn woorden tot zijn discipelen toen en nu weerklinken als volgt: '(...) onderzoek de Schriften, want (...) deze zijn het, welke van Mij getuigen'⁷ — een getuigenis dat de Heilige Geest ons geeft, want 'door de macht van de Heilige Geest kunt gij de waarheid van alle dingen kennen.'⁸

Broeders en zusters, ik getuig dat de Schriften 'door de hand des Heren [voor ons zijn] behouden en bewaard' 'met een wijs doel in [het] bestel' van de Heer.⁹ Lehi profeteerde: '(...) deze platen van koper [zouden] nimmer vergaan; noch zouden zij door de tijd hun glans verliezen.'¹⁰ De Heer verbond zich tegenover Enos om de Schriften 'in de door Hemzelf bestemde tijd'¹¹ te voorschijn te brengen. De profeet Moroni schreef over het Boek van Mormon dat het 'geschreven en verzegeld en in de hoede des Heren verborgen'¹² was. De Schriften die we hebben, bevatten profetieën en beloften die in *onze* tijd vervuld zijn.

Wat een heerlijke zegen! Want als we met God willen spreken, bidden we. En als we willen dat Hij tot ons spreekt, doorzoeken we de Schriften; want zijn woorden worden door

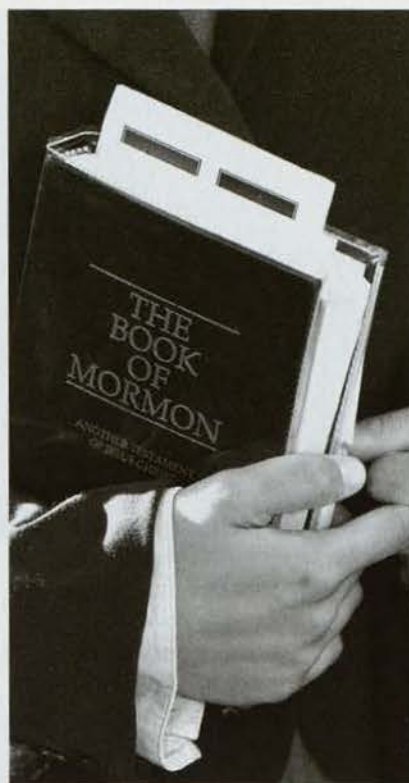

middel van zijn profeten gesproken. Vervolgens onderwijst Hij ons als wij luisteren naar de ingevingen van de Heilige Geest.

Als u zijn stem niet onlangs tot u hebt horen spreken, wend u dan met nieuwe ogen en oren tot de Schriften. Zij zijn onze geestelijke reddingslijn. De heiligen achter het duistere IJzeren Gordijn overleefden doordat zij zijn stem hoorden door middel van de Schriften. In andere delen van de wereld bleven leden die een tijdlang niet naar de kerk konden God aanbidden doordat zij zijn stem hoorden door middel van de Schriften. Heiligen der laatste dagen overleefden de oorlogen van de vorige eeuw en overleefden de strijd in deze tijd doordat zij zijn stem door middel van de Schriften horen. Want de Heer heeft gezegd: 'De Schriften zullen worden gegeven (...) tot heil van mijn eigen uitverkorenen; want zij zullen naar mijn stem horen en Mij zien en niet slapen, en zullen de dag van mijn komst verdragen; want zij zullen gereinigd zijn, gelijk Ik rein ben.'¹³

Ruim tweeduizend jaar geleden schreef Jesaja het woord Gods op: 'Ga nu, schrijf het in hun bijzijn op een tafel en teken het op in een boek, opdat het diene voor latere dagen, voor immer en altoos.'¹⁴ Die tijd is aangebroken. Deze wereld heeft nu de Schriften nodig. Vóór de komst van de Heiland was het nodig om al Gods kinderen in de voorbereidende wet van Mozes te onderwijzen, een wet die 'oog om oog en tand om tand'¹⁵ toestond. Velen in deze wereld leven nog naar die angstaanjagende regel, en daarvan zien we de bewijzen overal om ons heen.

Wij verklaren stoutmoedig dat de oplossing voor de terreur, vernietiging en zelfs volkerenmoord uit deze tijd te vinden is in de Schriften. Het evangelie uit het Oude Testament is vervuld in het Nieuwe Testament. De profetieën in de Bijbel komen uit in het Boek van Mormon. De Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde getuigen dat de volheid van het evangelie nu op aarde is.

Van Genesis tot Maleachi en van Mozes tot Abraham is er geprofeeteerd dat de Heiland zou komen. Van het boek Matteüs tot het boek Openbaring, van Nephi tot Moroni en van Joseph Smith tot onze geliefde, levende profeet, president Gordon B. Hinckley, getuigen de profeten allemaal dat Jezus Christus, de langverwachte Messias, is gekomen en dat Hij zal terugkeren. In Hem zijn 'oude dingen [...] weggedaan en [zijn] alle dingen [...] nieuw geworden.'¹⁶ Door middel van de heilige Schriften verkondigt zijn nieuwe en eeuwigdurende evangelie: 'Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf.'¹⁷ 'Hebt uw vijanden lief, zegent hen die u vervloeken, doet wel aan hen die u haten en bidt voor hen die u smadelijk behandelen en vervolgen.'¹⁸ 'Van u wordt het vereist alle mensen te vergeven.'¹⁹ Want dit is het evangelie van onze Heiland, die gezalft is 'om aan gevangenen loslating te verkondigen en aan blinden het gezicht, om verbrokenen heen te zenden in vrijheid.'²⁰

Aan het eind van het Boek van Mormon kijkt Moroni figuurlijk uit

over de laatste overgeblevenen van zijn volk. Hij wist dat zij niet hadden hoeven uitsterven als zij niet Gods heilige woord waren vergeten en de Geest van de Heer waren kwijtgeraakt. Dan is het toch geen wonder dat Moroni aan ons, aan u en mij, persoonlijk schrijft en ons smeekt om de zegeningen van de Schriften op te eisen?

'En wanneer gij deze dingen ontvangt, spoor ik u aan God, de eeuwige Vader, in de naam van Christus te vragen of deze dingen niet waar zijn; en indien gij vraagt met een oprecht hart, met een eerlijke bedoeling en met geloof in Christus, zal Hij de waarheid ervan aan u openbaren door de macht van de Heilige Geest.

'En door de macht van de Heilige Geest kunt gij de waarheid van alle dingen kennen.'²¹

Wij leven in de laatste dagen, broeders en zusters, in de volheid der tijden. Wij moeten bedenken dat wij zelf bepalen wie wij zijn, ongeacht hoe moeilijk het in de wereld wordt. Net als in 3 Nephi zullen de getrouwen de vurige pijlen van de tegenstander kunnen weerstaan als hij wordt losgelaten op deze aarde.²² Ondanks alle beroering in de wereld zullen alle getrouwen in de tempel van de Heiland zijn als Hij daar naartoe komt, net als Hij in het Boek van Mormon deed. Dat wij ons onder hen mogen bevinden, bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 1 Nephi 5:10, 21.
2. Alma 5:7.
3. IV 68:4.
4. Lucas 4:17, 21.
5. Matteüs 22:29.
6. Lucas 24:32.
7. Johannes 5:39.
8. Moroni 10:5.
9. Alma 37:4, 14; zie ook 1 Nephi 9:5; Woorden van Mormon 1:7.
10. 1 Nephi 5:19.
11. Enos 1:16.
12. Titelblad, het Boek van Mormon.
13. IV 35:20-21.
14. Jesaja 30:8.
15. Matteüs 5:38; zie ook 3 Nephi 12:38.
16. 3 Nephi 12:47.
17. Matteüs 22:39.
18. Matteüs 5:44; zie ook 3 Nephi 12:44.
19. IV 64:10.
20. Lucas 4:18.
21. Moroni 10:4-5 (cursivering toegevoegd).
22. Zie 1 Nephi 15:24.

De zondag komt

OUDERLING JOSEPH B. WIRTHLIN

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Vanwege het leven en het eeuwige offer van de Heiland van de wereld worden wij berenigd met hen die wij liefhadden.

Ik ben dankbaar dat ik vandaag bij u ben en kracht kan ontlenu aan uw getuigenis. Ik ben u onuitsprekelijk dankbaar voor uw vriendelijke woorden van steun, uw liefdesbetuigingen en uw gebeden.

Ik wil vandaag graag enkele herinneringen ophalen.

Ik ben geboren uit goede ouders. Van mijn vader, Joseph L. Wirthlin, leerde ik hoe belangrijk het is om hard te werken en mededogen te hebben. Hij was bisschop van onze wijk tijdens de grote economische crisis. Hij gaf oprecht om mensen in nood. Hij hielp mensen in nood, niet alleen omdat het zijn plicht was, maar ook omdat hij dat graag wilde.

Hij zorgde onvermoeibaar voor veel mensen die het moeilijk hadden. Hij wilde hen tot zegen te zijn. Ik vond hem de ideale bisschop.

Wie mijn vader kende, wist hoe actief hij was. Iemand zei mij eens dat hij het werk van drie man kon

verzetten. Hij deed het zelden rustig aan. In 1938 dreef hij met succes een eigen bedrijf toen hij een telefoontje kreeg van de president van de kerk, Heber J. Grant.

President Grant zei hem dat ze die dag de Presiderende Bisschop zouden reorganiseren en dat ze graag wilden dat mijn vader raadgever van LeGrand Richards werd. Mijn vader was volkomen verrast en vroeg of hij erover mocht bidden.

President Grant zei: 'Broeder Wirthlin, er rest nog maar een half uur vóór de volgende conferentiebijeenkomst en ik wil graag nog wat rusten. Wat is uw antwoord?'

Uiteraard zei mijn vader ja. Hij deed het 23 jaar, waarvan 9 jaar als presiderende bisschop van de kerk.

Toen mijn vader 69 jaar was, overleed hij. Ik was bij Hem toen hij plotseling in elkaar zakte. Niet lang daarna was hij er niet meer.

Ik denk vaak aan mijn vader. Ik mis hem.

Mijn moeder, Madeline Bitner, heeft ook veel invloed op mij gehad. Zij was in haar jeugd een begaafd atlete en sprintkampioen. Ze was altijd zo lief en aardig, maar ze hield een moordend tempo aan. Vaak zei ze: 'Haast je'. En als ze dat zei, gingen we iets sneller. Misschien was dat wel een van de redenen dat ik bij American football erg snel was op het veld.

Mijn moeder had hoge verwachtingen voor haar kinderen en ze vroeg hun uiterste inzet. Ik hoor haar nog zeggen: 'Wees geen lapzwans. Je moet beter je best doen.' *Lapzwans* was haar woord voor

iemand die lui was en zijn potentieel niet verwezenlijkte.

Mijn moeder overleed op 87-jarige leeftijd en ik denk vaak aan haar en mis haar meer dan ik kan verwoorden.

Mijn jongere zus, Judith, was schrijfster, componiste en lerares. Ze hield van veel verschillende dingen, waaronder het evangelie, muziek en archeologie. Judiths verjaardag was enkele dagen vóór de mijne. Elk jaar gaf ik haar een gloednieuw biljet van één dollar voor haar verjaardag. Drie dagen later gaf zij mij dan vijftig cent als verjaardagscadeau.

Judith ging enkele jaren geleden heen. Ik mis haar en denk vaak aan haar.

En dat brengt mij op mijn vrouw, Elisa. Ik kan me nog goed herinneren dat ik haar voor het eerst zag. Ik deed een vriend een plezier door haar zus, Frances, thuis op te halen. Elisa deed de deur open en het was liefde op het eerste gezicht, althans voor mij.

Ik denk dat zij ook iets gevoeld moet hebben, want de eerste woorden die ze, voor zover ik me herinner, tegen me zei, waren: 'Ik wist wie u is.'

Elisa studeerde Engels.

Ik koester die woorden nog steeds alsof ze de mooiste in de mensentaal zijn.

Ze speelde graag tennis en had een bliksemsnelle opslag. Ik probeerde tennis met haar te spelen, maar gaf dat uiteindelijk op toen ik inzag dat ik niet kon raken wat ik niet zag.

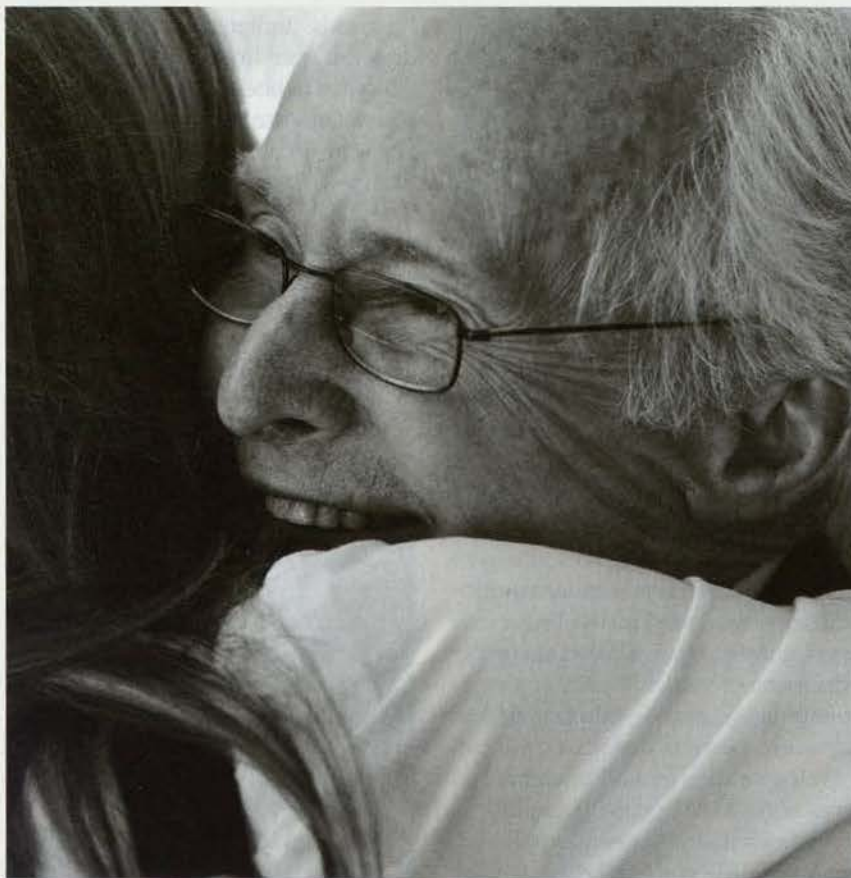
Zij was mijn bron van kracht en vreugde. Door haar ben ik een betere man, echtgenoot en vader. We trouwden, kregen acht kinderen en brachten 65 levensjaren samen door.

Ik ben mijn vrouw meer verschuldigd dan ik kan uitleggen. Ik weet niet of er wel eens een volmaakt huwelijk is geweest, maar ik denk dat het onze er dichtbij kwam.

Toen president Hinckley bij Elisa's uitvaartdienst sprak, zei hij dat het verschrikkelijk is als je iemand kwijtraakt van wie je houdt, dat het je vreet. Het vreet aan je ziel.

Hij had gelijk. Daar Elisa mijn grootste vreugde was, is haar verscheiden

nu mijn grootste verdriet.

In de eenzame uren die ik heb doorgebracht, heb ik veel aan eeuwige zaken gedacht. Ik heb nagedacht over de troostgevende leer van het eeuwige leven.

Ik heb al veel toespraken over de opstanding gehoord. Net als u, kan ik de gebeurtenissen op die eerste paas-zondag uit mijn hoofd opzeggen. In mijn Schriften heb ik tientallen passages over de opstanding gemarkeerd en ik houd veel van de belangrijkste uitspraken van hedendaagse profeten over dit onderwerp bij de hand.

Wij weten wat de opstanding is — de hereniging van geest en lichaam tot de volmaakte vorm.¹

President Joseph F. Smith heeft gezegd 'dat wij hen van wie wij hier afscheid nemen, weer zullen zien zoals zij zijn. We zullen precies dezelfde persoon ontmoeten met wie wij hier in het vlees zijn omgegaan.'²

President Spencer W. Kimball heeft het als volgt nog uitgebreider gezegd:

'Ik ben ervan overtuigd dat we terugkomen zoals we op ons best zijn — denkt u zich eens in dat u terugkomt in een toestand waarin u fysiek, mentaal en geestelijk op uw best bent.'³

Als wij opstaan, wordt 'dit sterfelijke lichaam [...] opgewekt tot een onsterfelijk lichaam [...], zodat [wij] niet meer kunnen sterven.'⁴

Kun je je dat indenken? In de bloei van ons leven? Nooit meer ziek, nooit meer pijn, nooit meer belast met de kwalen die ons in het sterfelijke leven zo vaak overvallen?

De opstanding staat centraal in onze overtuiging als christenen. Zonder de opstanding is ons geloof zinloos. De apostel Paulus heeft gezegd: 'Indien Christus niet is opgewekt, dan is immers onze prediking zonder inhoud, en zonder inhoud is ook [ons] geloof.'⁵

In de hele wereldgeschiedenis zijn er veel grote, wijze zielen geweest en velen van hen hebben beweerd bijzondere kennis van God te hebben

gehad. Maar toen de Heiland opstond uit het graf, deed Hij iets wat nooit iemand had gedaan. Hij deed iets wat niemand anders kon doen. Hij verbrak de banden des doods, niet alleen voor zichzelf, maar voor allen die ooit geleefd hebben — zowel de rechtvaardigen als de onrechtvaardigen.⁶

Toen Christus opstond uit het graf en de eersteling van de opstanding werd, maakte hij die gave beschikbaar voor allen. En met die allesovertreffende daad, verzachtte Hij het verschrikkelijke, verterende verdriet dat knaagt aan de ziel van hen die een dierbare verloren hebben.

Ik bedenk hoe duister die vrijdag was toen Christus aan het kruis werd gehangen.

Op die verschrikkelijke vrijdag beefde de aarde en werd het donker. De aarde werd geteisterd door verschrikkelijke stormen.

De slechte mensen die Hem het leven wilden benemen, verheugden zich. Nu Jezus er niet meer was, zouden zijn volgelingen zich toch vast wel verspreiden. Die dag hadden zij hun overwinning.

Die vrijdag werd de voorhang van de tempel in tweeën gescheurd.

Maria Magdalena en Maria, de moeder van Jezus, waren allebei overmand door verdriet en wanhoop. De buitengewone man die zij hadden liefgehad en geëerd, hing levenloos aan het kruis.

Die vrijdag waren de apostelen volkomen verslagen. Jezus, hun Heiland — de man die op het water had gelopen en de doden had opgewekt, was zelf overgeleverd aan de genade van slechte mensen. Ze keken hulpeloos toe terwijl Hij door zijn vijanden werd overwonnen.

Die vrijdag werd de Heiland van de mensheid vernederd en gewond, mishandeld en bespot.

Het was een vrijdag vol verschrikkelijk, verterend verdriet dat knaagde aan de ziel van hen die de Zoon van God hadden liefgehad en geëerd.

Ik denk dat die vrijdag van alle dagen sinds het begin van de wereldgeschiedenis de zwartste was.

Maar het onheil van die droeve dag was niet blijvend.

De wanhoop bleef niet, want op zondag verbrak de herrijzende Heer de banden des doods. Hij herrees uit het graf en verscheen als de heerlijke Overwinnaar, als de Heiland van alle mensen.

En in een oogwenk droogde de tranenstroom in de ogen op. De lippen die gebeden van smart en rouw hadden gefluisterd, spraken nu verwonderd lof uit, want Jezus Christus, de Zoon van de levende God, stond voor hen als eersteling van de opstanding, het bewijs dat de dood slechts het begin van een nieuw, wonderlijk bestaan is.

Ieder van ons krijgt zijn eigen vrijdag — die dag waarop het heelal in duigen lijkt te vallen en de scherven van onze wereld overal om ons heen liggen. Wij zullen allen die momenten meemaken waarop het lijkt alsof we kapot zijn en niet meer te repareren. We zullen allen onze vrijdag meemaken.

Maar ik getuig tot u in de naam van Degene die de dood heeft overwonnen: de zondag komt. In het duister van ons verdriet: de zondag komt.

Hoe wanhopig we ook zijn, hoeveel verdriet we ook hebben, de zondag komt. In dit leven of hierna, de zondag komt.

Ik getuig tot u dat de opstanding geen fabeltje is. We hebben het getuigenis van hen die Hem hebben gezien. Duizenden in de oude en de nieuwe wereld zagen de herrezen Heiland. Zij voelden de wonden in zijn handen, zijn voeten en zijn zijde. Zij stortten tranen van ongebreidelde vreugde toen ze Hem omhelsden.

Na de opstanding kregen de discipelen een nieuwe impuls. Zij reisden over de hele wereld en verkondigden het heerlijke nieuws van het evangelie.

Als ze hadden gewild, hadden ze kunnen verdwijnen en hun vroegere leven en beroep weer kunnen opnemen. Na een tijdje zou hun omgang met Hem zijn vergeten.

Ze hadden de goddelijke aard van Christus kunnen ontkennen. Maar dat

deden ze niet. Geconfronteerd met gevaar, spot en met de dood voor ogen, gingen zij paleizen, tempels en synagogen binnen en verkondigden stoutmoedig Jezus de Christus, de herrezen Zoon van de levende God.

Velen van hen gaven hun dierbare leven als een laatste getuigenis. Zij stierven als martelaar, met het getuigenis van de herrezen Christus op de lippen als zij stierven.

De opstanding veranderde het leven van degenen die er getuige van waren. Zou het ons leven ook niet moeten veranderen?

We staan allemaal op uit het graf. Op die dag zal mijn vader mijn moeder omhelzen. En op diezelfde dag zal ik opnieuw mijn geliefde Elisa in de armen sluiten.

Vanwege het leven en het eeuwige offer van de Heiland van de wereld worden wij herenigd met hen die wij liefhadden.

Die dag zullen wij de liefde van onze hemelse Vader kennen. Die dag verheugen wij ons dat de Messias alles heeft overwonnen opdat wij voor altijd konden leven.

Vanwege de heilige verordeningen die we in de heilige tempel ontvangen, kan ons vertrek uit dit korte sterfelijke leven ons niet lang scheiden van hen met wie we een band hebben voor de eeuwigheid.

Het is mijn plechtig getuigenis dat de dood niet het einde van het

bestaan is. 'Indien wij alleen voor dit leven onze hoop op Christus gebouwd hebben, zijn wij de beklagenswaardigste van alle mensen'¹⁷ Vanwege de herrezen Christus wordt 'de dood [...] verzwolgen in de overwinning.'¹⁸

Vanwege onze geliefde Verlosser kunnen wij onze stem verheffen, zelfs op onze zwartste vrijdag, en zeggen: 'Dood, waar is uw prikkel? Dood, waar is uw overwinning?'¹⁹

Toen president Hinckley het had over de verschrikkelijke eenzaamheid die je overvalt als je iemand kwijtraakt die je liefhad, beloofde hij ook dat een stille, onhoorbare stem je ziel midden in de nacht toefluistert: 'Alles wel.'

Ik ben oneindig dankbaar voor de allesovertreffende, ware leerstellingen van het evangelie en de gave van de Heilige Geest, die mijn ziel de troostende, vredebrengende woorden heeft ingefluisterd die onze geliefde profeet heeft beloofd.

Vanuit mijn hartgrondige verdriet verheug ik mij in het heerlijke evangelie. Ik verheug mij erin dat de profeet Joseph Smith is gekozen om het evangelie in deze laatste bedeling op aarde te herstellen. Ik verheug mij erin dat wij een profeet hebben, president Gordon B. Hinckley, die de kerk van de Heer in onze tijd leidt.

Mogen wij begrip krijgen van, en in dankzegging leven voor, de gaven van onschatbare waarde die wij krijgen als zoons en dochters van een liefhebbende hemelse Vader, en voor de belofte van die heerlijke dag waarop wij allen zegevierend uit het graf verrijzen.

Dat wij altijd mogen onthouden dat ongeacht hoe duister onze vrijdag ook is, de zondag komt. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Alma 11:43.
2. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph F. Smith* (1998), p. 91.
3. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, onder redactie van Edward L. Kimball (1982), p. 45.
4. Alma 11:45.
5. 1 Korintiërs 15:14.
6. Zie Johannes 5:28-29.
7. 1 Korintiërs 15:19.
8. 1 Korintiërs 15:54.
9. 1 Korintiërs 15:55.

Kijk naar de eeuwigheid!

ELAINE S. DALTON

Tweede raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium

Begrijp je waarom het zo belangrijk is om rein en zuiver te blijven?

Toen onze eerste kleinzoon was geboren, haastte de hele familie zich naar het ziekenhuis. Het verbaasde me toen ik onze oudste zoon, Matthew, die schattige baby zag vasthouden. We stonden samen met onze jongste zoon, Chad, bij het raam van de kraamafdeling te kijken in de ogen van deze nieuwe, kleine geest, die zo rein en zo zuiver uit de hemel was gekomen. Het leek wel of de tijd stilstond en we heel even het grote, eeuwige plan konden zien. de heiligheid van het leven was volkomen duidelijk en ik fluisterde Chad toe: 'Begrijp je waarom het zo belangrijk is om rein en zuiver te blijven?' Hij antwoordde eerbiedig: 'Ja, mam, ik snap het.'

Dat moment was zo indrukwekkend dat ik zou willen dat iedere

jongeman en jongevrouw, elke jongvolwassene, elke volwassene — ieder van ons — aanvoelt en weet hoe belangrijk het is om een goed, rein leven te leiden. Want als we een goed, rein leven leiden, komen we in aanmerking voor onze individuele aardse zending.

Onze zending begon al lang voordat wij op aarde arriveerden. In het voorsterfelijk leven zijn we 'geroepen en voorbereid' om op aarde te leven in een tijd waarin de verleidingen en moeilijkheden het grootst zouden zijn. Dat kwam 'wegens [ons] buitengewone geloof en goede werken' en 'omdat [wij] het goede hebben gekozen'.¹ Wij begrepen het plan van onze Vader en wisten dat het goed was. We kozen er niet alleen voor maar verdedigden het ook. We wisten dat onze aardse zending vol verleidingen, moeilijkheden en ontberingen zou zijn, maar we wisten ook dat we gezegend zouden worden met de volheid van het evangelie, levende profeten en de leiding van de Heilige Geest. Wij wisten en begrepen dat ons succes op aarde bepaald zou worden door onze goedheid en zuiverheid.

Wat houdt het in om goed te zijn? In het Boek van Mormon smeekte de vader van Lamoni: 'Wat moet ik doen om dat eeuwige leven, waarover gij hebt gesproken, te verkrijgen?'² Vervolgens deed de koning deze toezegging aan de Heer: '(...) ik zal al mijn zonden afleggen om

U te kennen.'³ Zodra Lamoni's vader begreep wie hij was en van welk geweldig plan hij deel uitmaakte, werd goedheid het verlangen van zijn hart.

Om goed te leven, doen we keuzen die ons in staat stellen om terug te keren naar onze hemelse Vader. We doen dát waardoor we op alle zegeningen aanspraak kunnen maken die Hij voor ons heeft. Dat is de reden dat wij hier op aarde zijn: 'om te zien of [wij] alles zullen doen wat de Heer (...) zal gebieden'.⁴ Door ons geloof in de Heer Jezus Christus kunnen wij verleiding weerstaan.⁵ Ons geloof zal ons in staat stellen om kwaad te weerstaan. Het stoot ons dan af, want 'licht hecht zich aan licht' en 'deugd bemint deugd'.⁶

Om onbevlekt van de wereld te worden, moeten we niet alleen geloven, maar moeten we ons ook bekeren en gehoorzaam zijn. We moeten naar de evangeliënormen leven en alles doen wat ons recht geeft op de voortdurende leiding en het gezelschap van de Heilige Geest — want de Geest woont niet in onheilige tempels.⁷

Een jongeman die ik ken, zei ooit: 'Het is gewoon te moeilijk. In mijn wereld de normen naleven, is niet realistisch. Het is gewoon te moeilijk.' Maar omdat wij weten dat we zoons en dochters van goden zijn, moeten we ernaar streven om goed te leven. Een andere groep jongeren die ik ken, heeft het motto 'Ik kan moeilijke dingen doen' aangenomen. Zij begrijpen hun identiteit, hun zending, hun bron van leiding, en zij krijgen kracht door zich aan hun verbonden te houden. Zij begrijpen ook dat ze kunnen veranderen als ze een vergissing hebben begaan! Satan wil ons allen doen geloven dat bekering onmogelijk is. Dat is absoluut niet waar. De Heiland heeft ons vergiffenis beloofd.⁸ Elke week zijn wij door onze deelname aan het avondmaal in staat om rein en zuiver te worden en sluiten wij een verbond om de Heiland 'indachtig te zijn, en zijn geboden te onderhouden'.⁹ Het evangelie van Jezus Christus is eenvoudig en wij krijgen de middelen om

ons pad recht en smal te maken. Het is duidelijk: 'mijn juk is zacht en mijn last is licht.'¹⁰

Achtendertig jaar geleden verbond ouderling Gordon B. Hinckley mijn man en mij in de echt in de Salt Laketempel. De raad en aanwijzingen die hij ons die dag gaf, zijn ons tot baken geworden. Toen we de tempel als man en vrouw verlieten, gingen we naar een nabijgelegen park en schreven in een dagboek op welke wijze woorden we hadden ontvangen. Hij raadde ons aan om altijd aan onze gebeden te denken, zowel 's avonds als 's morgens, en om als echtpaar en als gezin te bidden. Hij raadde ons aan om altijd onze volledige, eerlijke tiende te betalen. Hij raadde ons aan om dagelijks in de Schriften te lezen en de beginselen toe te passen. En Hij raadde ons aan om goed te blijven leven. Hij zei: 'Leef altijd zó dat als

je de zegeningen van de Heer nodig hebt, je Hem kunt aanroepen en ze ontvangen omdat je goed leeft.' Hij zei: 'Er zullen momenten komen dat je onmiddellijk zegeningen nodig hebt. Je moet zó leven dat ze worden toegekend — niet uit barmhartigheid, maar omdat je ze verdient.' Ik begreep toen niet wat dat betekende, maar in de 38 jaar die erop zijn gevolgd, hebben we onze Vader in de hemel vaak om 'onmiddellijke zegeningen' gevraagd. Dagelijks hebben die 'heilige gewoontes en rechtschapen routines' ertoe bijgedragen dat wij gestaag verder gingen op de weg naar de tegenwoordigheid van onze Vader. En nu zeg ik: 'Wij danken U, Heer, voor profeten, ons tot leiding in deez' laatste tijd.'¹¹

Een goed leven is een vereiste om zijn heilige tempel in te kunnen gaan en uiteindelijk erfgenaam te worden van 'al wat de Vader heeft'.¹² De Heer

heeft gezegd: 'Laat deugd onophoudelijk uw gedachten sieren; dan zal uw vertrouwen in de tegenwoordigheid van God sterk worden.'¹³ Als we dat doen, kunnen we vol vertrouwen naar de heilige tempel van God gaan, in de wetenschap dat we goed en zuiver zijn om daarheen te gaan waar de Heer zelf ook heengaat. Als we goed en zuiver zijn, kunnen we niet alleen de tempel *ingaan*, maar kan de tempel ook *in* ons komen. Gods beloften van heil en geluk worden *ons* gegeven, en onze aardse zending wordt de *zijne*.

Afgelopen maand ging onze jongste zoon, Chad, naar de tempel met een prachtige, goede jonge vrouw, om daar voor tijd en eeuwigheid te trouwen. Toen hij haar bij de hand nam en aan het altaar knielde, keek ik naar de spiegels die aan weerszijden hingen, en wilde ik opnieuw fluisteren: 'Begrijp je waarom het zo belangrijk is om rein en zuiver te zijn?' Maar dit keer hoefde ik hem daar niet aan te herinneren, want de Geest fluisterde hem dat in.

Jongeren met het edel geboorterecht, kijk door de ramen van de eeuwigheid! Stel je voor dat je in de heilige tempel van de Heer bent. Stel je voor dat je een goed en zuiver leven leidt. Generaties zijn afhankelijk van jou! Ik getuig dat een goed leven leiden mogelijk is door de verlossende en activerende kracht van Jezus Christus' verzoening. Ik bid dat van ieder van ons gezegd mag worden: 'zij zullen met Mij in witte klederen wandelen, omdat zij het waardig zijn'.¹⁴ In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

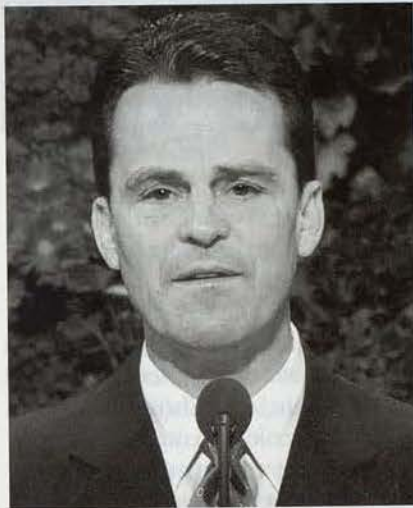
1. Zie Alma 13:3.
2. Alma 22:15.
3. Alma 22:18.
4. Abraham 3:25.
5. Zie Alma 37:33; 3 Nephi 7:18.
6. Zie IV 88:40.
7. Zie Helaman 4:24.
8. Zie *Voor de kracht van de jeugd* (2001), p. 30.
9. Moroni 4:3.
10. Matteüs 11:30.
11. 'Wij danken U, Heer, voor profeten', lofzang 17.
12. Zie IV 84:38; zie ook vss. 35–37.
13. IV 121:45.
14. Openbaring 3:4; zie ook vs. 5.

De verzoening kan ons leven reinigen, verbeteren en heiligen

OUDERLING SHAYNE M. BOWEN
van de Zeventig

De verzoening van Jezus Christus is op ons allen van toepassing. Zijn verzoening is oneindig.

Idaho Falls (Idaho) heeft een prachtig vliegveld. Het is een van de grootste in de regio en verleent toegang tot de Snake River Valley. Ik kan me nog herinneren dat ik als jongeman na twee jaar zendingswerk in Chili op dit vliegveld thuiskwam. Dat is op dat vliegveld duizenden malen voorgekomen, want veel getrouwe heiligen hebben gehoor gegeven aan de oproep om te dienen. Het vliegveld is een nuttig en belangrijk deel van de stad en de regio.

Bij het vliegveld ligt nog een nuttig

en prachtig deel van de stad: Freeman Park. De Snake River loopt zo'n drie kilometer door dat park. Er is een wandelpad dat door het park loopt en kilometers lang de rivier volgt.

Freeman Park heeft vele hectaren groen gras met honkbal- en softbalvelden, speelplaatsen voor kinderen, picknickplaatsen voor familiereünies, prachtige lanen met bomen en struiken waar je heerlijk kunt wandelen. Vanuit het park zie je over de rivier de prachtige Idaho Fallstempel liggen, wit en schoon. Door het geluid van het stromende water in de Snake River, dat door de natuurlijke lavabedingd stroomt, is dit park erg gewild. Het is een van mijn lievelingsplekjes om met mijn lieve vrouw, Lynette, te wandelen, en om te ontspannen, na te denken en te mediteren. Het is er heel vredig en inspirerend.

Waarom spreek ik over een regionaal vliegveld en een park in Idaho Falls? Omdat ze allebei op dezelfde soort ondergrond aangelegd zijn, op voormalige stortplaatsen.

Op een stortplaats wordt allerlei afval tussen lagen aarde begraven. In Webster's woordenboek staat zo'n stortplaats omschreven als 'een

systeem waarbij afval tussen lagen aarde wordt gestort om laagliggende grond op te hogen.' (*Merriam-Webster's Collegiate Dictionary*, 11e uitgave [2003], p. 699.)

Volgens een andere definitie is het een 'plek waar afval wordt begraven en het land wordt teruggewonnen.' De definitie van terugwinnen is 'het verlorene door winnen weer in zijn bezit krijgen' (p. 1039).

Ik heb bijna mijn hele leven in Idaho Falls gewoond. En ik heb in de loop van ruim vijftig jaar heel wat vuil bijgedragen.

Wat zouden de stadsbestuurders ervan vinden als ik op een dag met een graafmachine op een landingsbaan van het vliegveld of op een grasveld in Freeman Park grote gaten ging graven? Als ze me zouden vragen wat ik aan het doen was, zou ik zeggen dat ik het oude vuil op wilde graven dat ik in de loop der jaren had bijgedragen.

Ik neem aan dat ze zouden zeggen dat ik op geen enkele wijze zou kunnen vaststellen wat mijn afval was, en dat het al lang geleden was begraven. Ik weet zeker dat ze me zouden vertellen dat ik geen enkel recht had om dat afval op te graven, en dat ik iets aan het vernietigen was wat erg mooi en nuttig was. Kortom, ik denk niet dat ze erg blij met me zouden zijn. Ik veronderstel dat ze zich zouden afvragen waarom iemand zoiets moois en nuttigs zou willen vernietigen om oud afval op te graven.

Is het mogelijk om een leven terug te winnen dat door roekeloze uitbundigheid zo met allerlei afval is verweven dat het lijkt alsof de persoon geen vergeving kan ontvangen? En hoe zit het met de persoon die altijd zijn best doet maar toch weer tot oude zonden vervalt en het gevoel heeft dat er geen weg terug is om dat eindeloze patroon te doorbreken? En de persoon die zijn leven wel heeft veranderd maar zichzelf niet kan vergeven?

Over de verzoening van Jezus Christus heeft de profeet Alma tegen het volk in Gideon gezegd:

'En Hij zal uitgaan en pijnen en

benauwingen en allerlei verzoeken doorstaan; en wel opdat het woord wordt vervuld dat zegt dat Hij de pijnen en ziekten van zijn volk op Zich zal nemen.

'En Hij zal de dood op Zich nemen, om de banden des doods, die zijn volk binden, los te maken; en Hij zal hun zwakheden op Zich nemen, opdat zijn binnenste met barmhartigheid zal worden vervuld, naar het vlees, opdat Hij naar het vlees zal weten hoe zijn volk te hulp te komen naargelang hun zwakheden.

'Nu weet de Geest alle dingen; niettemin lijdt de Zoon Gods naar het vlees om de zonden van zijn volk op Zich te nemen, om hun overtredingen uit te wissen volgens zijn macht ter bevrijding; en nu, zie, dit is het getuigenis dat in mij is' (Alma 7:11-13).

'Daarom moet het wel een onbeperkte verzoening zijn — indien het geen onbeperkte verzoening was, zou deze verderfelijke onoverderfelijke kunnen aandoen. Dan had het

eerste oordeel dat over de mens is gekomen wel eindeloos moeten voortduren. En dan zou dit vlees zijn neergelegd om te ontbinden en uiteen te vallen tot zijn moeder aarde, om niet meer op te staan' (2 Nephi 9:7).

De verzoening van Jezus Christus is op ons allen van toepassing. Zijn verzoening is oneindig. Zij is op iedereen van toepassing, ook op u. Zij kan reinigen, verbeteren en heiligen, ook u. Dat is de betekenis van oneindig: geheel, volledig, alles, voor eeuwig. President Boyd K. Packer heeft gezegd: 'Er is geen gewoonte, geen verslaving, geen opstandigheid, geen overtreding, geen afvalligheid, geen wandaad uitgesloten van de belofte van volledige vergeving. Dat is de belofte van de verzoening van Christus.' ('De stralende morgen van vergiffenis', *De Ster*, januari 1996, p. 17.)

Net als de stortplaats hard werk en aandacht nodig heeft, laag voor laag moet worden gestort om de lager gelegen grond terug te winnen, heeft

ons leven dezelfde aandacht nodig, waarbij we laag voor laag de genezende gave van bekering storten.

Net als de stadsbestuurders van Idaho Falls het niet goed zouden vinden als mensen hun oude vuil zouden opgraven, zijn onze Vader in de hemel en zijn Zoon, Jezus Christus, bedroefd als wij ervoor kiezen om in zonde te verblijven, terwijl de gave van bekering door de verzoening mogelijk is gemaakt om ons leven te reinigen, te verbeteren en te heiligen.

Wanneer wij deze waardevolle gave dankbaar aanvaarden en gebruiken, kunnen we van de pracht en het nut van ons leven genieten, dat God heeft teruggewonnen door zijn oneindige liefde en de verzoening van zijn Zoon en onze broer, Jezus Christus.

Ik getuig dat Jezus de Christus is, de Zoon van de levende God, dat zijn verzoening werkelijkheid is, en dat Hij door het wonder van vergeving ons allen kan reinigen, ook u. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

De wet van tiende

OUDERLING DANIEL L. JOHNSON

van de Zeventig

Ik spoor u aan om op de Heer te vertrouwen, want Hij heeft gezegd: 'Beproeft Mij toch daarmee.'

Mijn woorden vanmiddag zijn een uitnodiging aan hen die nog geen getuigenis van de wet van tiende hebben. Er worden veel redenen aangehaald om geen tiende te betalen, zoals medische kosten, schulden, reparaties aan huis en auto, opleidingskosten en verzekeringen. Dergelijke redenen zijn heel reëel en de meesten van ons worden daar dagelijks mee geconfronteerd. Ze beperken onze financiële armslag en als we niet verstandig met onze middelen omgaan kan dat tot gevolg hebben dat we onze verplichting ten opzichte van de Heer niet nakomen. Als we deze eeuwige wet niet serieus nemen of niet naleven kan dat niet alleen onze geestelijke groei en ontwikkeling beperken, maar kunnen we ook niet de stoffelijke zegeningen ontvangen waar we anders recht op zouden hebben.

President Spencer W. Kimball heeft gezegd: 'De Heer zegt duidelijk dat

tiende zijn wet is en dat al zijn volgelingen die wet moeten naleven. Het is een eer en een voorrecht, een veiligheid en een belofte, en een grote zegen om deze wet van God na te leven. Als wij niet volledig aan deze verplichting voldoen, ontzeggen we onszelf de beloften en veronachtzamen we een belangrijke zaak. Het is een overtreding, geen onbelangrijke vergissing.¹

Dus wat is tiende eigenlijk? De Heer heeft ons deze definitie gegeven: 'En dat zal het begin zijn van de vertiending van mijn volk. En daarna zullen zij die aldus zijn vertiend, jaarlijks een tiende deel van al hun opbrengsten betalen, en dit zal voor eeuwig een vaste wet voor hen zijn.'² De tiende is dus niet een louter vrijwillige bijdrage, noch een twintigste deel of een ander percentage van onze jaarlijkse opbrengsten.

President Howard W. Hunter heeft het als volgt beschreven: 'In de wet wordt eenvoudig "een tiende deel van al hun opbrengsten" genoemd. Opbrengsten omvatten winst, aanwas en compensatie. Het is het salaris van de werknemer, de winst van een zaak, de aanwas van iemand die gewassen teelt, of het inkomen van iemand uit een andere bron. De Heer heeft gezegd dat het net als vroeger een "eeuwige" wet is.'³

Hoe wordt de tiende gebruikt? Getrouwe leden van de kerk betalen hun tiende aan een lid van het gemeentepresidium of de bisschop. Op aanwijzing van de profeet van de Heer worden deze gelden verzameld en gebruikt om de groei en

ontwikkeling van de kerk over de hele wereld te bekostigen. Voorbeelden van het gebruik van tiendegeld zijn de bouw van tempels, de financiering van het zendingswerk over de hele wereld, de bouw en het onderhoud van gebouwen en andere goede doelen.

Waarom wil de Heer dat zijn volk tiende betaalt? De Heer is onze Vader, en als onze Vader heeft Hij ons lief. En omdat Hij ons liefheeft, zegent Hij ons stoffelijk en geestelijk. Luister naar enkele van zijn uitspraken in de Schriften: 'Luister en hoor, o gij mijn volk, zegt de Heer en uw God, gij die Ik met welbehagen zegen met de grootste aller zegeningen.'⁴ En: 'Want aldus zegt de Heer: Ik, de Heer, ben barmhartig en genadig jegens hen die Mij vrezen, en Ik schep er behagen in hen te ereñ die Mij in gerechtigheid en waarheid dienen tot het einde.'⁵

Om zijn kinderen eerlijk en onpartijdig te kunnen zegenen heeft de Heer wetten uitgevaardigd waarop de zegeningen zijn gebaseerd die Hij ons allen wil geven. Hij heeft dit beginsel van wetten aan zijn profeet van de herstelling geopenbaard: 'Er is een wet vóór de grondlegging dezer wereld onherroepelijk in de hemel afgekondigd, waarop alle zegeningen zijn gegrond — en wanneer wij enige zegening van God ontvangen, is het door gehoorzaamheid aan die wet waarop zij is gegrond.'⁶ En ook: 'Ik, de Heer, ben gebonden wanneer gij doet wat Ik zeg; maar wanneer gij niet doet wat Ik zeg, hebt gij geen belofte.'⁷

De Heer wist vanaf het begin dat wij, zijn kinderen, tijdens ons leven stoffelijke en geestelijke beproevingen zouden doormaken. Deze beproevingen zijn een essentieel onderdeel van deze aardse proeftijd. Hij wist dat wij zijn zegeningen nodig zouden hebben — niet alleen om onze beproevingen te doorstaan, maar ook om een bepaalde mate van welstand of voorspoed te genieten.

Vandaar dat de wet van tiende al vanaf het begin is ingesteld. We kunnen in de Schriften lezen dat Abraham door gehoorzaamheid aan

deze wet gezegend werd. En nu hebben wij dezelfde wet zoals die door de Heiland tweeduizend jaar geleden tijdens zijn bezoek aan de bewoners van het Amerikaanse continent is bekrachtigd:

'Brenge alle tienden naar het voorraadhuis, opdat er spijs zij in mijn huis; en beproeft Mij toch daarmee, zegt de Heer der heerscharen, of Ik dan niet voor u de vensters van de hemel zal openen en zegen over u uitgieten, zodat er niet genoeg plaats zal zijn om die te ontvangen.

'En Ik zal de afvreter om uwentwil berispen en hij zal de vrucht van uw land niet verderven; noch zal uw wijnstok zijn vrucht verliezen voor de oogsttijd op het veld, zegt de Heer der heerscharen.

'En alle natiën zullen u gelukkig prijzen, omdat gij een aangenaam land zult zijn, zegt de Heer der heerscharen.¹⁸

Wat een geweldige wet! Hij die niet alleen de macht en de middelen heeft om zijn kinderen stoffelijk en geestelijk te zegenen, maar ook het verlangen heeft om dat te doen, heeft ons de sleutel voor die zegeningen gegeven die we zowel nodig hebben als verlangen. Deze sleutel is de wet van tiende. President James E. Faust heeft gezegd: 'Sommigen denken

misschien dat ze zich het betalen van hun tiende niet kunnen veroorloven, maar de Heer heeft beloofd dat Hij een weg voor ons zal bereiden om al zijn geboden te onderhouden. Tiende betalen vraagt in het begin geloof. (...) Het beginsel van tiende wordt ons duidelijk als we tiende betalen. Ik geloof echt dat het mogelijk is om armoede te boven te komen door geloof te oefenen en de Heer een gedeelte terug te geven van het weinige dat we hebben.¹⁹ Broeders en zusters, we moeten die wet gewoon gehoorzamen.

Nu de aanmoediging: De mensen die geen volledige tiende betalen wil ik aanmoedigen om vandaag de tiende van de Heer aan uw plaatselijke priesterschapsleider te betalen. Ik moedig u aan om eerst de tiende van de Heer te betalen, voordat u uw andere financiële verplichtingen nakomt. Ik spoor u aan om op de Heer te vertrouwen, want Hij heeft gezegd: 'Beproeft Mij toch daarmee.¹⁰ Als u dat doet, en als u de tiende van de Heer als eerste van uw financiële verplichtingen betaalt, zult u getuige zijn van de onvergelykelijke macht van de Heer als Hij de vensters van de hemel opent en zegen over u uitgiet 'zodat er niet genoeg plaats zal zijn om die te ontvangen.'¹¹ Dan krijgt

u een getuigenis van deze heilige wet van tiende. En als u deze wet blijft gehoorzamen, zult u dichter bij de Heer komen.

Ik wil de mensen die al een volledige tiende betalen graag prijzen voor hun getrouwheid. U bent al een getuige en u hebt al een getuigenis dat de beloften van de Heer na gehoorzaamheid in vervulling gaan. En iedere keer dat u uw tiende betaalt, neemt uw toewijding aan de Heer toe.

Ik geef u mijn getuigenis van de wet van tiende en dat de beloften van de Heer aangaande dit gebod een realiteit zijn. Ik weet uit ervaring dat we die zegeningen zullen ontvangen. Daar ben ik heel dankbaar voor. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Noten

1. "Hij handelde met volle toewijding en was voorspoedig", *De Ster*, augustus 1981, 1; zie 'President Kimball speaks out on Tithing', *New Era*, april 1981, p. 6.
2. IV 119:3-4.
3. Conference Report, april 1964, p. 35.
4. IV 41:1.
5. IV 76:5.
6. IV 130:20-21.
7. IV 82:10.
8. 3 Nephi 24:10-12; zie ook Maleachi 3:10-12.
9. 'De vensters van de hemel openen', *De Ster*, januari 1999, p. 67.
10. 3 Nephi 24:10; zie ook Maleachi 3:10.
11. 3 Nephi 24:10; zie ook Maleachi 3:10.

De kracht van een eigen getuigenis

OUDERLING DIETER F. UCHTDORF

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Ons sterke getuigenis zal ons motiveren om te veranderen en de wereld tot zegen te zijn.

In het Boek van Mormon lezen we over de jonge Nephi die door de Heer was geboden om een schip te bouwen. Hij gehoorzaamde dit gebod meteen, maar zijn broers waren sceptisch. 'En toen mijn broeders zagen dat ik een schip ging bouwen,' schrijft hij, 'begonnen zij tegen mij te morren, zeggende: Onze broeder is een dwaas, want hij denkt dat hij een schip kan bouwen; ja, en hij denkt ook dat hij deze grote wateren kan oversteken' (1 Nephi 17:17).

Maar Nephi raakte niet ontmoedigd. Hij had geen ervaring met scheepsbouw, maar hij had wél een sterk getuigenis 'dat de Heer [...] een weg [zou] bereiden [om te] volbrengen wat Hij [...] gebiedt' (1 Nephi 3:7). Met zijn sterke getuigenis en motivatie in zijn hart, bouwde Nephi

een schip waarmee ze de grote wateren overstaken, ondanks de felle tegenstand van zijn ongelovige broers.

Ik wil graag iets vertellen wat ik in mijn jeugd heb meegemaakt dat te maken heeft met de kracht van recht-schapen motieven.

Na het tumult van de Tweede Wereldoorlog kwam mijn familie in het door de Russen bezette Oost-Duitsland terecht. In de vierde klas moest ik voor het eerst een vreemde taal leren: Russisch. Ik vond dat erg moeilijk vanwege het Cyrillische alfabet, maar na verloop van tijd leek ik het redelijk te doen.

Toen ik elf was, moesten we Oost-Duitsland vanwege mijn vaders politieke overtuiging halsoverkop verlaten. Toen ging ik in West-Duitsland naar school, wat destijds bezet was door de Amerikanen. Daar moesten alle kinderen op school Engels leren, geen Russisch. Russisch leren vond ik al moeilijk, maar Engels lukte me echt niet. Ik meende dat mijn mond er gewoon niet op gemaakt was om Engels te spreken. Mijn leerkrachten hadden het er moeilijk mee. Mijn ouders leden eronder. En ik wist zeker dat Engels beslist mijn taal niet was.

Maar toen veranderde er iets in mijn jonge leven. Bijna dagelijks fietste ik naar de luchthaven en keek naar opstijgende en landende vliegtuigen. Ik las, bestudeerde en leerde alles wat ik maar over luchtvaart kon

vinden. Ik wilde toen het allerliefste piloot worden. Ik zag mezelf al in de cockpit van een lijnvliesvliegtuig of een straaljager. Diep in mijn hart voelde ik dat dit iets voor mij was!

Toen vernam ik dat ik Engels moest spreken om piloot te worden. En plotseling stond iedereen versted van me omdat het leek alsof mijn mond veranderd was. Ik kon ineens Engels leren. Het vereiste toch nog veel werk, doorzettingsvermogen en geduld, maar ik kón Engels leren!

Waarom? Vanwege een rechtschapen, sterke motivatie!

Motieven en gedachten beïnvloedden onze daden. Het getuigenis van de waarheid van het herstelde evangelie van Jezus Christus is de krachtigste motivatie die er bestaat. Jezus beklemtoonde herhaaldelijk hoe krachtig goede gedachten en gepaste motieven zijn: 'Vertrouw op Mij bij iedere gedachte; twijfel niet, vrees niet' (IV 6:36).

Het getuigenis van Jezus Christus en het herstelde evangelie zullen ertoe bijdragen dat wij leren wat Gods plan voor ons is en dat wij overeenkomstig handelen. Het geeft ons de zekerheid dat God écht bestaat en dat Hij goed is, de zekerheid van de leringen en de verzoening van Jezus Christus, en van de goddelijke roeping van hedendaagse profeten. Ons getuigenis motiveert ons om recht-schapen te leven en door een recht-schapen leven te leiden, wordt ons getuigenis sterker.

Wat is een getuigenis?

Onze definitie van een *getuigenis* is 'een officiële of wettige verklaring (...) van hetgeen iemand als waarheid ervaart' (Gids bij de Schriften, p. 71).

Voor leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen heeft de term getuigenis in onze godsdienstige uitingen een warme, vertrouwde betekenis. Het is een fijn, prettig woord. Het heeft een zekere heiligheid. Als we het over een getuigenis hebben, hebben we het over gevoelens en indrukken, en niet over een verzameling logische, koude

feiten. Het is een gave van de Geest, een verzekering van de Heilige Geest dat bepaalde denkbeelden waar zijn.

Een getuigenis is de zekere kennis of verzekering, afkomstig van de Heilige Geest, van de waarheid en goddelijkheid van Gods werk in deze laatste dagen. Een getuigenis is 'de duurzame, levende [en] roerende overtuiging van de waarheden die in het evangelie van Jezus Christus zijn geopenbaard.' (Marion G. Romney, *New Era*, 'How to Gain a Testimony', mei 1976, p. 8; cursivering toegevoegd.)

Als we ons getuigenis geven, verklaren we de absolute waarheid van de evangelieboodschap. In een tijd waarin velen waarheid als relatief beschouwen, is een verklaring van absolute waarheid niet erg populair en lijkt die ook niet politiek correct of gepast. Een getuigenis van 'dingen zoals ze werkelijk zijn' (Jakob 4:13), is stoutmoedig, waar en van levensbelang, want het heeft eeuwige consequenties voor de mensheid. Satan zou het niet erg vinden als we verklaarden dat de boodschap van ons geloof en de evangelieleer voor onderhandeling vatbaar waren, al naar gelang de omstandigheden. Onze vaste overtuiging van de evangeliewaarheid is een anker voor ons; het is stabiel en net zo betrouwbaar als de Poolster. Een getuigenis is erg persoonlijk en kan voor ieder van ons een beetje anders zijn omdat iedereen uniek is. Een getuigenis van het herstelde evangelie van Jezus Christus zal echter altijd de volgende duidelijke, eenvoudige waarheden omvatten:

- God leeft. Hij is onze liefhebbende Vader in de hemel en wij zijn zijn kinderen.
- Jezus Christus is de Zoon van de levende God en de Heiland van de wereld.
- Joseph Smith is de profeet van God en door hem is het evangelie van Jezus Christus in onze tijd hersteld.
- Het Boek van Mormon is het woord van God.
- President Gordon B. Hinckley, zijn raadgevers en de leden van het

Quorum der Twaalf Apostelen, zijn de profeten, zieners en openbaarders in onze tijd.

Krijgen wij door de macht en gave van de Heilige Geest diepgaande kennis van deze waarheden en van het heilsplan, dan kunnen wij 'de waarheid van alle dingen' te weten komen (Moroni 10:5).

Hoe krijgen we een getuigenis?

Wij weten allemaal dat het makkelijker is om over een getuigenis te praten dan er een te krijgen. De manier om een getuigenis te krijgen, is gebaseerd op de wet van de oogst: 'Want wat een mens zaait, zal hij ook oogsten' (Galaten 6:7). We krijgen nooit iets goeds zonder ons moeite en opoffering te getroosten. Als we hard moeten werken om een getuigenis te krijgen, worden wijzelf en ons getuigenis daar sterker van. En als we ons getuigenis geven, zal het groeien.

Een getuigenis is een uiterst waardevol bezit, want het wordt niet alleen met logica of redenering verkregen, het is niet te koop voor aardse bezittingen en we kunnen het niet cadeau geven of het erven van onze voorouders. We kunnen niet afhankelijk zijn van het getuigenis van andere mensen. Wij moeten het zelf weten. President Gordon B. Hinckley heeft gezegd: 'Elke heilige der laatste dagen heeft tot taak om zelf zonder enige twijfel te weten dat Jezus de herrezen, levende Zoon van de levende God is' ('Fear Not to Do Good', *Ensign*, mei 1983, p. 80).

De bron van deze zekere kennis en vaste overtuiging is goddelijke openbaring: 'Want het getuigenis van Jezus is de geest der profetie' (Openbaring 19:10).

Dat getuigenis ontvangen wij als de Heilige Geest spreekt tot de geest die in ons is. Dan krijgen we een rustige, onwankelbare zekerheid die de bron van ons getuigenis en onze overtuiging wordt, ongeacht onze cultuur, ras, taal of sociaal-economische achtergrond. Meer nog dan de logica van de mens zijn die ingevingen van de

Geest het ware fundament waarop we ons getuigenis bouwen.

De kern van zo'n getuigenis is altijd geloof in en kennis van Jezus Christus en zijn goddelijke zending, van Hem die in de Schriften over zichzelf zegt: 'Ik ben de weg en de waarheid en het leven' (Johannes 14:6).

Dus hoe krijgen we zelf een getuigenis dat geworteld is in de overtuiging van de Heilige Geest? Die manier staat in de Schriften beschreven:

Allereerst: verlang te geloven. In het Boek van Mormon worden wij als volgt aangemoedigd: '(...) indien [u] uw vermogens wilt opwekken en wakker schudden, ja, om mijn woorden te beproeven, en een sprankje geloof wilt oefenen, [...] al kunt [u] niet meer doen dan verlangen te geloven' (Alma 32:27).

Sommigen zeggen misschien: 'Ik kan niet geloven, ik ben niet godsdienstig.' Maar bedenk dat God ons goddelijke hulp belooft als we zelfs maar verlangen te geloven — alleen moet het dan wel een oprecht verlangen zijn en niet een voorgewend verlangen.

Ten tweede: bestudeer de Schriften. Kom met vragen, bestudeer ze, doorzoek de Schriften op antwoorden. Nogmaals heeft het Boek van Mormon een goed advies voor ons: '(...) indien [u] plaats inruimt, zodat er een zaadje in uw hart kan worden gezaaid', door het woord Gods ijverig te bestuderen, zal het goede zaadje 'in uw boezem gaan zwellen', als u het tenminste niet met ongeloof weerstaat. Dit goede zaadje zal uw 'ziel [...] verruimen' en uw 'verstand [...] verlichten' (Alma 32:28).

Ten derde: doe Gods wil en onderhoud de geboden. Een wetenschappelijk debat volstaat niet als we te weten willen komen of het koninkrijk van God op aarde is teruggebracht. Een terloops onderzoek is ook niet genoeg. We zullen zelf in actie moeten komen en dat betekent Gods wil te weten komen en die vervolgens uitvoeren.

We moeten tot Christus komen en zijn leringen navolgen. De Heiland

Na een conferentiebijeenkomst gaan leden en zendelingen in de ring Chihuahua Tecnológico (Mexico) op de foto.

heeft gezegd: 'Mijn leer is niet van Mij, maar van Hem, die Mij gezonden heeft; indien iemand diens *wil doen wil*, zal hij van deze leer weten of zij van God komt, dan of Ik uit Mijzelf spreek' (Johannes 7:16–17; cursivering toegevoegd). En Hij heeft gezegd: 'Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren' (Johannes 14:15).

Ten vierde: denk na, vast en bid.

Om kennis van de Heilige Geest te ontvangen, moeten we onze hemelse Vader erom vragen. We moeten erop vertrouwen dat God ons liefheeft en dat Hij ons zal helpen om de ingevingen van de Heilige Geest te herkennen. In het Boek van Mormon staat:

'(...) wanneer [u] deze dingen leest [...] bedenk [dan] hoe barmhartig de Heer jegens de menskinde- ren is geweest vanaf de schepping van Adam tot op het tijdstip dat [u] deze dingen ontvangt, en [overweeg] het in uw hart [...].

'[Vraag] God, de eeuwige Vader, in de naam van Christus [...] of deze dingen [...] waar zijn; en indien gij vraagt met een oprecht hart, met een eerlijke bedoeling en met geloof in Christus, zal Hij de waarheid ervan aan u openbaren door de macht van de Heilige Geest' (zie Moroni 10:3–4).

En de profeet Alma heeft gezegd: 'Zie, ik getuig tot u te weten dat deze dingen waarover ik heb gesproken, waar zijn. En hoe denkt [u] dat ik dit zo zeker weet?

'Ziet, ik heb vele dagen gevast en gebeden, opdat ik deze dingen zelf mocht weten. En [...] de Here God heeft ze mij door zijn Heilige Geest geopenbaard; en dat is de geest van openbaring' (zie Alma 5:45–46).

Geliefde broeders en zusters, Alma ontving meer dan tweeduizend jaar geleden zijn getuigenis door vasten en gebed, en wij kunnen in onze tijd diezelfde heilige ervaring krijgen.

Waar is een getuigenis goed voor?

Een getuigenis biedt het juiste perspectief, de motivatie en een stevig fundament om een zinvol leven en persoonlijke vooruitgang op te bouwen. Het is een voortdurende bron van vertrouwen, een trouwe metgezel in goede en in slechte tijden. Een getuigenis geeft ons een reden voor hoop en blijdschap. We kunnen er een geest van optimisme en blijheid door krijgen en het stelt ons in staat ons in de schoonheid van de natuur te verheugen. Een getuigenis motiveert ons om te allen tijde en onder

alle omstandigheden het goede te kiezen. Het motiveert ons om dichter tot God te komen en zo Hem in staat te stellen dichter tot ons te komen (zie Jakobus 4:8).

Ons getuigenis beschermt ons als een schild, het is als een ijzeren roede die ons veilig door het duister en de verwarring leidt.

Nephi's getuigenis gaf hem de moed om pal te staan. Daardoor werd hij gerekend tot hen die de Heer gehoorzamen. Hij morde niet, twijfelde niet en vreesde niet, wat de omstandigheden ook waren. Als hij moeilijke tijden doormaakte, zei hij: 'Ik zal heengaan en de dingen doen die de Heer heeft geboden, want ik weet dat de Heer [...] een weg [zal] bereiden [om het te] volbrengen' (1 Nephi 3:7).

Net zoals de Heer Nephi kende, kent God ons en heeft Hij ons lief. Deze tijd behoort ons toe; dit zijn onze levensdagen. Wij bevinden ons in het heetst van de strijd. Ons sterke getuigenis zal ons motiveren om te veranderen en de wereld tot zegen te zijn. Daarvan getuig ik en ik laat u mijn zegen als apostel van de Heer. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

De verzoening kan vrede en geluk waarborgen

OUDERLING RICHARD G. SCOTT
van het Quorum der Twaalf Apostelen

We zullen blijvend geluk ervaren, met de bijbehorende kracht, moed en vaardigheid om de moeilijkste problemen te overwinnen, als we ons leven op Jezus Christus richten.

Onze Vader in de hemel wil dat wij allemaal vrede en geluk ervaren. Onze Meester, Jezus Christus, en zijn profeten hebben gezegd hoe we die vrede en dat geluk kunnen vinden, zelfs in een wereld waar steeds meer problemen, onenigheid en verleidingen voorkomen.

Aan de hand van een gelijkenis over bergbeklimmen zal ik laten zien wat de verkeerde manier is om vrede en geluk te vinden en vervolgens de juiste manier. Er zijn mensen die een moeilijke berg helemaal alleen beklimmen. Dat doen ze zonder de nodige uitrusting, collega's of beveiliging. Ze vertrouwen volledig op hun

eigen vaardigheid. Het gaat ze om de sensatie van het hoge risico. Ze doen het terwijl ze weten dat ze een keer zullen vallen en ernstig gewond raken of overlijden. Ze lijken op veel mensen die de problemen en verleidingen van het leven tegemoet treden zonder de beveiliging die ze, onder invloed van de Heilige Geest, zouden hebben als ze de geboden Gods onderhouden. In deze moeilijke wereld zullen ze hoogstwaarschijnlijk belangrijke wetten overtreden en de pijnlijke, vernietigende gevolgen daarvan ondergaan. Sta in het leven niet 'helemaal alleen'. Dan zult u bijna zeker vallen en zondigen.

Er is een veilige manier om bergen te beklimmen. Wanneer twee bergklimmers een moeilijke berg beklimmen, beklimt de leider een rotswand waarin hij ankers slaat. Zijn of haar touw zit vast aan de zekering met een musketon. De veiligheid wordt gewaarborgd door een tweede klimmer die zich op een veilige positie bevindt. De leider wordt beschermd omdat de tweede persoon zekert, namelijk ervoor zorgt dat het touw goed vastzit. Op die manier is de eerste klimmer beveiligd tijdens zijn klim. Als hij of zij zich verstart, zal het anker de val veilig beperken. De tweede klimmer zorgt niet alleen

voor de veiligheid van de eerste klimmer, maar geeft ook aanmoedigen en aanwijzingen. Ze communiceren voortdurend met elkaar. Hun doel is een veilige, opbeurende ervaring door een moeilijke prestatie te leveren. Ze gebruiken technieken en een klimuitrusting die zich bewezen hebben. Ze gebruiken onder andere een veilig harnas, een betrouwbaar touw, verscheidene zekeringen om in de rotswand te slaan, poeder om een betere grip te krijgen en speciale laarzen of schoenen die een stevige grip op de rotswand verzekeren.

De twee klimmers hebben de regels en technieken van rotsklimmen bestudeerd. Ze hebben instructies van ervaren klimmers gekregen en hebben geoefend op de juiste bewegingen en het gebruik van de klimuitrusting. Ze hebben een route gepland en vastgesteld hoe ze gaan samenwerken. Wanneer de leider genoeg zekeringen heeft aangebracht en een plek vindt die veilig is, kan hij of zij zekeren en het touw omhoog halen terwijl de tweede klimmer volgens dezelfde route klimt. Als deze bij de leider aankomt, herhaalt het proces zich. De een zekert terwijl de ander klimt en ankers zet als bescherming tegen het vallen. Hoewel rotsklimmen riskant en gevaarlijk lijkt, zorgen deze voorzorgsmaatregelen voor een opwindende ervaring, die ook veilig is omdat de juiste beginselen worden gevolgd.

In het dagelijks leven zijn de ankers de wetten van God die in alle omstandigheden bescherming bieden. Het touw en de musketons die het touw aan de ankers vastzetten stellen gehoorzaamheid aan de geboden voor. Als wij die geboden leren, ze blijven naleven en een plan hebben om gevaar te vermijden, hebben we een veilig hulpmiddel om ons tegen de verleidingen van Satan te beschermen. Dan zullen we karaktersterkte ontwikkelen waardoor we tegen overtredingen bestand zullen zijn. Als we een verkeerde beweging maken, hoeven er geen blijvende gevolgen aan vast te zitten vanwege

de beveiliging die bekering ons biedt.

Laten we ervoor zorgen dat de Heiland de eerste klimmer is. Hij heeft gezegd: 'Ik ben (...) de Rots van de hemel (...); wie ook door de poort binnenkomt en door Mij opklimt, zal nimmer vallen.'¹ De Verlosser zal ons door de moeilijkste perioden van ons leven leiden. Zijn wetten zijn veilige ankers die in deze gevaarlijke wereld angst verdrijven en succes verzekeren. Zo'n leven zal ons zeker vrede en geluk brengen.

We zullen blijvend geluk ervaren, met de bijbehorende kracht, moed en vaardigheid om de moeilijkste problemen te overwinnen, als we ons leven op Jezus Christus richten. Gehoorzaamheid aan zijn leringen zorgt voor een zekere klim gedurende onze levensreis. Daar moeten we ons voor inspannen. Hoewel er geen garantie van onmiddellijk succes wordt afgegeven, hebben we wel de verzekering dat we op de tijd van de Heer oplossingen zullen vinden,

vrede zullen ontvangen en gelukkig zullen zijn.

De problemen die we tegenkomen en het groeiproces dat we doormaken zijn tijdelijke scènes op het podium van het leven vol vrede en geluk. Verdriet, hartzeer en teleurstellingen zijn alleen gebeurtenissen in het leven. Het is niet de bedoeling dat ze de kern van ons leven worden. Ik wil niet bagatelliseren hoe moeilijk dergelijke gebeurtenissen kunnen zijn. Als we een belangrijke les moeten leren, kunnen de beproevingen wat langer duren, maar ze mogen niet allesoverheersend in ons leven worden. Ons leven kan en moet de moeite waard zijn. Naarmate wij vooruitgang maken en de dagelijkse problemen overwinnen, kunnen we door onze kennis en toepassing van de wetten van God een geweldig doel in het leven hebben. Door dat perspectief blijven de problemen de plaats innemen die hun toekomt — stapstenen naar verdere groei en vooruitgang.

De Heer houdt onze persoonlijke groei en ontwikkeling in de gaten. Onze vooruitgang neemt toe als wij Hem de kans geven om ons door onze groeifasen te leiden, of we dat nu prettig vinden of niet. Vertrouw op de Heer. Vraag om de leiding van de Geest om zijn wil te leren kennen. Wees bereid om die te aanvaarden. Dan zult u in aanmerking komen voor het grootste geluk en zult u de hoogste doelen bereiken.

Vrede en geluk zijn de waardevolle vruchten van een rechtschapen leven. Ze zijn alleen verkrijgbaar door de verzoening van Jezus Christus. Dat zal ik uitleggen.

Wij maken allemaal fouten. Daardoor worden eeuwige wetten gebroken. De gerechtigheid is het onderdeel van het plan van geluk van onze Vader in de hemel dat alles in stand houdt. Zij is als de zwaartekracht voor een rotsklimmer — altijd aanwezig. Zij is als een vriend wanneer de eeuwige wetten in acht

worden genomen. Maar zij zal onze ondergang worden als we die wetten overtreden. De gerechtigheid zorgt ervoor dat we de zegeningen ontvangen die we door gehoorzaamheid aan de wetten van God verdiend hebben. De gerechtigheid eist ook dat iedere overtreding van de wet wordt vereffend. Als wij de geboden van God onderhouden, worden we gezegend, maar we bouwen geen tegoed op waarmee we overtredingen van de wet kunnen compenseren. Onopgeloste overtredingen kunnen het leven ellendig maken en ons ervan weerhouden bij God terug te keren. Alleen het leven, de leringen en vooral de verzoening van Jezus Christus kunnen ons uit onze benarde positie bevrijden.

De vereisten van de gerechtigheid kunnen door de barmhartigheid vereffend worden, en worden verdiend door onze voortdurende bekering en gehoorzaamheid aan de wetten van God. Die bekering en gehoorzaamheid zijn uitermate belangrijk, zodat het volledige wonder door de verzoening kan plaatsvinden. De Verlosser kan onze schuld afbetalen en ons door het genadige pad van onze bekering vergeving schenken. Door de verzoening kunnen we in een wereld leven waar de gerechtigheid u voor uw gehoorzaamheid zal belonen. En door zijn barmhartigheid kunt u de gevolgen van de gebroken wetten opheffen.

De verzoening was een onzelfzuchtige handeling met eeuwige gevolgen, tot stand gebracht door een enkele persoon, de Zoon van God.² De Heiland heeft de banden van de dood erdoor verbroken. Uiteindelijk zullen we door de Verlosser worden geoordeeld. De verzoening voorkomt dat we voor eeuwig in de greep van de duivel terechtkomen. Zij opent de poorten naar de verhoging voor allen die door middel van bekering en gehoorzaamheid voor vergeving in aanmerking komen.

Als we nadenken over de grootsheid van de verzoening krijgen we diepe gevoelens van ontzag, enorme dankbaarheid en grote nederigheid. Die indrukken kunnen ons op een krachtige manier blijven motiveren om zijn geboden te onderhouden en ons steeds te bekeren zodat we meer vreugde en geluk zullen ervaren.

Ik ben van mening dat hoe hard we ook ons best doen, we met ons menselijke verstand nooit volledig de eeuwige invloed van de verzoening kunnen begrijpen en hoe die tot stand is gekomen. We kunnen alleen een beetje gaan waarderen hoeveel de Heiland geleden moet hebben en hoe moeilijk het voor onze Vader in de hemel moet zijn geweest om zijn Zoon de onvergelykelijke verzoening tot stand te zien brengen. Toch denk ik dat we de verzoening ijverig moeten bestuderen om er zoveel mogelijk van te begrijpen. Wij kunnen leren wat noodzakelijk is om zijn geboden

te onderhouden en vrede en geluk te ervaren. Samen met gehoorzame familieleden kunnen we voor eeuwig bij Hem en onze Vader in de hemel terugkeren.

Lehi heeft tegen zijn zoon Jakob gezegd dat 'geen vlees in de tegenwoordigheid Gods kan wonen, behalve door de *verdiensten* en de *barmhartigheid* en de *genade* van de heilige Messias.³

Jezus Christus had de *verdiensten* die geen ander mens kon hebben. Vóór zijn geboorte in Betlehem was Hij een God — Jehova. Zijn dierbare Vader gaf Hem niet alleen zijn geestelijk lichaam, maar Jezus was ook zijn eniggeboren Zoon in het vlees. Onze Meester leidde een volmaakt, zonde-loos leven en daarom hadden de eisen van de gerechtigheid geen vat op Hem. Hij is in iedere eigenschap volmaakt, waaronder liefde, barmhartigheid, geduld, gehoorzaamheid, vergevingsgezindheid en nederigheid. Als wij ons bekeren en Hem gehoorzamen, betaalt zijn *barmhartigheid* onze schuld aan de gerechtigheid. Aangezien we ondanks onze beste inspanningen om zijn leringen na te leven nog steeds tekortkomen, zullen we door zijn *genade* gered worden, 'na alles wat wij kunnen doen.'⁴

Ik getuig dat de Heiland zich door onvoorstelbaar lijden en ondraaglijke pijn tegen een onnoemelijke prijs het recht heeft verworven om onze Verlosser, onze Middelaar, onze uiteindelijke Rechter te zijn. Ik weet dat Hij leeft en dat Hij van u houdt. Zorg ervoor dat u zich altijd door Hem laat leiden. De veilige ankers van zijn wetten zullen uw veiligheid en succes garanderen terwijl u de problemen in uw leven het hoofd biedt. Dan zult u niet vallen en zondigen. Dan zult u vredig en gelukkig leven en uiteindelijk met verhoging in het celestiale koninkrijk gekroond worden. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Mozes 7:53.
2. Zie 1V 133:50, 52-53.
3. 2 Nephi 2:8; cursivering toegevoegd.
4. 2 Nephi 25:23.

Een priesters- schapsquorum

OUDERLING HENRY B. EYRING

van het Quorum der Twaalf Apostelen

De kracht van een quorum komt voort uit de rechtschapen eenheid onder de leden.

Ik ben dankbaar dat ik deze priesterschapsbijeenkomst met u mag bijwonen. Wij zijn allemaal lid van een priesterschapsquorum. Dat is voor u misschien niet ongewoon, maar voor mij wel. Ik ben in een kleine gemeente tot diaken in het Aäronisch priesterschap geordend. Er was maar één gezin in de gemeente. We hadden geen kerkgebouw. We kwamen bij ons thuis bij elkaar. Ik was de enige diaken en mijn broer de enige leraar.

Dus ik weet hoe het is om het priesterschap alleen te dragen, zonder anderen in een quorum. Ik was tevreden in die kleine gemeente zonder quorum. Ik wist niet wat ik miste.

En toen verhuisden we naar een plek waar veel priesterschapsdragers en sterke quorums waren.

Ik heb in de loop der jaren geleerd dat de kracht van een quorum niet van het aantal priesterschapsdragers afhankelijk is. Ook zijn de leeftijd en volwassenheid van de leden niet bepalend. De kracht van een quorum komt voornamelijk voort uit de rechtschapen eenheid onder de leden. Die eenheid in een sterk priesterschapsquorum is niet te vergelijken met sportteams, verenigingen of andere organisaties in de wereld.

De woorden van Alma in het boek Mosiah beschrijven enigszins de eenheid die ik in sterke priesterschapsquorums heb ondervonden:

'En hij gebood hun dat er geen twist onder hen moest zijn, maar dat zij eensgezind vooruit moesten kijken, met één geloof en één doop, en met hun hart samengevoegd in eenheid en in liefde jegens elkaar.'¹

Alma vertelde het volk ook hoe ze voor die eenheid in aanmerking konden komen. Hij gebood hun dat zij niets anders moesten prediken dan bekering en geloof in de Heer, die zijn volk had verlost.²

Wat Alma verkondigde en wat voor ieder eensgezind priesterschapsquorum geldt, is dat het hart van de leden door de verzoening van Jezus

Christus wordt veranderd. Daardoor worden zij een eenheid.

U begrijpt dan ook waarom de Heer de quorumpresidenten de opdracht geeft om op dezelfde manier als Hij leiding te geven. In afdeling 107 van de Leer en Verbonden gebruikt Hij bijna dezelfde woorden om de taken van de president van ieder quorum te beschrijven. De quorumpresident diaakenen onderricht de quorumleden in hun taak 'zoals aangegeven is volgens de verbonden.'³ De quorumpresident leraren onderricht de quorumleden in hun taak 'zoals aangegeven in de verbonden.'⁴ De president van het priesterschapsquorum, de bisschop, krijgt de opdracht 'om achtenveertig priesters te presideren, en in raadsvergadering met hen bijeen te komen, om hun de plichten van hun ambt te leren, zoals aangegeven is in de verbonden.'⁵

De quorumpresident ouderlingen krijgt deze opdracht:

'Voorts is het de plicht van de president van het ambt van ouderling om zesennegentig ouderlingen te presideren, en met hen in raadsvergadering bijeen te komen, en hun te leren overeenkomstig de verbonden.'⁶

Het is eenvoudig om te begrijpen waarom God wil dat zijn quorums 'overeenkomstig de verbonden' worden onderricht. Verbonden zijn plechtige beloften. Onze hemelse Vader belooft ons het eeuwige leven als wij verbonden sluiten en naleven. Wij ontvangen bijvoorbeeld het priesterschap met een verbond dat we Hem trouw met zijn werk zullen helpen. De mensen die zich laten dopen beloven in Jezus Christus te geloven, zich te bekeren en de geboden te onderhouden. Ieder verbond vereist geloof in Jezus Christus en gehoorzaamheid aan zijn geboden zodat wij in aanmerking kunnen komen voor de vergeving en het gezuiverde hart die noodzakelijk zijn om het eeuwige leven te beërven, de grootste van alle gaven Gods.

U kunt zich afvragen: Moet iedere les in het quorum dan alleen over geloof en bekering gaan? Natuurlijk niet. Maar het betekent wel dat de

leerkracht en de aanwezigen altijd het verlangen moeten hebben om de Geest van de Heer uit te nodigen om hun geloof te bevorderen, zich voor te nemen zich te bekeren en rein te worden.

En dat verlangen reikt verder dan de muren van de ruimte waar het quorum vergadert. Als een quorum daadwerkelijk eensgezind is, zullen alle leden dat verlangen hebben, waar ze zich ook bevinden.

Dat zag ik enkele jaren geleden in een diakenenquorum dat ik les gaf. Enkele diakenen kwamen zo nu en dan niet naar de quorumvergadering. Ik wist dat het onderricht in dat quorum — en in ieder quorum — de verantwoordelijkheid was van de president die de sleutels droeg. Hij diende in raadsvergadering met hen bijeen te komen. En daarom vroeg ik altijd aan de president met de sleutels van God: 'Waarin zal ik onderwijzen? Wat zal ik proberen te bereiken?'

Ik leerde zijn raad opvolgen, omdat ik wist dat God hem de verantwoordelijkheid had gegeven om zijn quorumleden te onderrichten. Op een zondag wist ik dat God de instructies van een jonge quorumpresident had erkend. Ik gaf de diakenen les. Ik zag een lege stoel. Er lag een cassetterecorder op de stoel, die aanstond. Na de les nam de jongen die naast de lege stoel zat de recorder mee. Toen hij het lokaal uitliep vroeg ik hem waarom hij onze les had opgenomen. Hij glimlachte en zei dat een andere diaken had laten weten dat hij die dag niet naar de kerk kon komen. Hij ging met de recorder naar het huis van zijn vriend zodat hij naar onze les kon luisteren.

Ik had op het verantwoordelijkheidsbesef van een jonge quorumpresident vertrouwd, dus kwam er hulp uit de hemel. De Geest had de leden in het lokaal geraakt en had een van hen naar een vriend gestuurd om zijn geloof te versterken en hem tot bekering te leiden. De diaken met de recorder had overeenkomstig de verbonden iets geleerd, en hij had de helpende hand uitgestoken naar zijn

vriend en medelid van het quorum.

Leden van een priesterschapsquorum leren niet alleen van lessen in een klas. Het quorum is een eenheid die hulp verleent, en de leden leren van hun dienstbaarheid. Een quorum kan meer hulp verlenen dan de leden individueel. En die kracht wordt door meer dan alleen aantallen vermenigvuldigd. Ieder quorum heeft een leider met de bevoegdheid en de verantwoordelijkheid om de hulpverlening van de priesterschap te besturen. Ik heb de kracht gezien die beschikbaar is als een quorum wordt geroepen om in tijden van nood hulp te verlenen. Keer op keer hebben mensen buiten de kerk hun verbazing en bewondering uitgesproken voor de effectieve wijze waarop de kerk hulp heeft verleend. In hun ogen is het een wonder. Bij alle hulpbetoon van de priesterschap vindt er een wonder van kracht plaats omdat de leiders en leden de bevoegdheid erkennen van hen die de priesterschapsquorums over de hele wereld leiden.

Er vinden wonderen van kracht plaats als quorums de helpende hand uitsteken om anderen te dienen. Maar ook als de hulp verleend wordt aan iemand binnen het quorum. Een quorumpresident diakenen kwam op een zondagochtend vroeg met zijn raadgevers en de secretaris bij elkaar. Na een gebedvolle bespreking voelde hij zich geïnspireerd om een diaken de opdracht te geven om een andere diaken uit te nodigen die nog nooit naar de kerk was gekomen. Hij wist dat de vader van de diaken geen lid van de kerk was en dat zijn moeder niet veel interesse in de kerk had.

De diaken accepteerde de opdracht van zijn president om contact met de jongen op te nemen. En hij ging. Ik zag hem gaan. Hij ging enigszins schoorvoetend, alsof hij een moeilijke opdracht had gekregen. De jongen die hij uitnodigde voor het quorum kwam maar een paar keer naar de kerk voordat het gezin verhuisde. Vele jaren later bezocht ik duizenden kilometers bij dat

diakenenquorum vandaan een ringconferentie. Tussen de bijeenkomsten in kwam er een man naar me toe die vroeg of ik een bepaalde persoon kende. Hij noemde zijn naam. Het was de jongen die van zijn quorumpresident diakenen de opdracht had gekregen om een verloren schaap op te zoeken. De man zei: 'Wilt u hem bedanken? Ik ben de grootvader van de jongen die jaren geleden werd uitgenodigd om naar de kerk te komen. Hij is nu volwassen. Maar hij praat nog steeds met me over de diaken die hem had uitgenodigd om naar de kerk te komen.'

Hij had tranen in zijn ogen, en ik ook. Een jonge quorumpresident had zich geïnspireerd gevoeld om de helpende hand uit te steken naar een verloren lid van zijn quorum. Hij had de inspiratie ontvangen om een jongen op pad te sturen. Die president had gedaan wat de Meester zou hebben gedaan. En ondertussen had die jonge president een nieuwe priesterschapsdrager onderricht in zijn taak om anderen te dienen, overeenkomstig de verbonden. Harten werden verenigd die na ruim twintig jaar en op duizenden kilometers afstand nog steeds onderling verbonden waren. Eenheid in het quorum blijft intact als die in dienst van de Heer en op de manier van de Heer is gevormd.

Een van de kenmerken van een sterk quorum is het gevoel van broederschap onder de leden. Zij zorgen voor elkaar. Zij helpen elkaar. Quorumpresidenten kunnen die broederschap het best versterken als zij begrijpen dat de Heer eenheid in het quorum verwacht. Uiteraard helpen zij elkaar. Maar er is meer, veel meer. Zij bouwen elkaar op en moedigen elkaar aan om samen in rechtshapenheid met de Meester zijn werk te volbrengen om de kinderen van onze hemelse Vader het eeuwige leven te bieden.

Als we dat begrijpen, zullen we op een andere manier eenheid in het quorum bevorderen. Het kan bijvoorbeeld de manier veranderen waarop de leraren basketbal spelen. De leden

proberen dan de broederschap te versterken in plaats van alleen een wedstrijd te winnen. Ze kunnen een jongen uitnodigen die altijd over het hoofd gezien wordt omdat hij niet zo goed speelt. Als hij de uitnodiging aanvaardt en meespeelt, zullen de quorumleden hem wat vaker de bal toespelen en hem de kans geven om wat punten te scoren. Twintig jaar later weten ze waarschijnlijk niet meer of ze die avond gewonnen hebben, maar ze zullen altijd onthouden hoe ze samen gespeeld hebben en waarom (...) en wiens team het was. De Heer heeft gezegd: 'Indien gij niet één zijt, zijt gij de Mijnen niet.'⁷

Als wij begrijpen waarom de Heer broederschap verlangt, kan dat de manier veranderen waarop een feestje van het ouderlingenquorum wordt georganiseerd. Ik ben naar een feestje geweest waar de organisatie in handen van een bekeerling was. Het evangelie was het beste wat hij in zijn leven had gevonden. Dus hij had burens en vrienden uitgenodigd die nog geen lid van de kerk waren. Ik kan me het gevoel van broederschap nog herinneren toen we met hen spraken over wat de kerk voor ons betekent. Tijdens dat feestje voelde ik meer broederschap onder de leden van het quorum. Tijdens zijn aardse bediening nodigde de Meester zijn discipelen uit om lid van het Quorum der Twaalf te worden met de woorden: 'Komt achter Mij en Ik zal u vissers van mensen maken.'⁸ En daarom voelde ik me die avond op een feestje in de nabijheid van de Meester en zijn discipelen, omdat we ernaar streefden om aan zijn verwachtingen te voldoen.

Als Aäronisch-priesterschapsdrager ben ik door een priesterschapsleider met hetzelfde gevoel van broederschap gezegend. Hij begreep hoe we duurzame broederschap in de priesterschap kunnen bevorderen. Hij sprak met de eigenaar van een bosbouwgebied af dat wij een middag zouden komen houthakken. Het hout was bestemd voor de weduwen, zodat zij in de koude winter wat vuur

konden stoken. Ik kan me de warme broederschap onder de leden van ons quorum nog wel herinneren. Maar het gevoel dat ik deed wat de Heiland van mij verwachtte, kan ik me beter herinneren. En daarom voelde ik me met Hem verbonden. Als we in overeenstemming met de verbonden leven, kunnen we die waardevolle broederschap in ons quorum ontwikkelen, waarna we die voor eeuwig in heerlijkheid en als gezin kunnen ervaren.

Ik bid dat u de uitnodiging van de Heer zult aanvaarden om in onze priesterschapsquorums eensgezind te zijn. Hij heeft de weg aangegeven. En Hij heeft ons beloofd dat goede quorums met zijn hulp buitengewone quorums kunnen worden. En dat wil Hij ons bieden. Ik weet dat Hij sterkere quorums nodig heeft om de kinderen van onze hemelse Vader tot zegen te zijn, overeenkomstig de verbonden. Daar vertrouw ik op.

Ik weet dat onze hemelse Vader leeft. Ik weet dat zijn Zoon, Jezus

Christus, de zonden op Zich heeft genomen van ons en van iedereen met wie wij in aanraking komen. Hij is herrezen. Hij leeft. Het leidt zijn kerk. Hij bezit alle sleutels van het priesterschap. Door inspiratie aan de leiders die de sleutels in de kerk dragen, roept Hij iedere president van ieder quorum. Ik getuig dat het priesterschap met alle sleutels door middel van Joseph Smith hersteld is. En ik getuig plechtig dat die sleutels zijn doorgegeven aan de huidige president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen — de president van de priesterschap op de gehele aarde.

Daarvan getuig ik, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Mosiah 18:21.
2. Zie Mosiah 18:20.
3. IV 107:85.
4. IV 107:86.
5. IV 107:87.
6. IV 107:89.
7. IV 38:27.
8. Matteüs 4:19.

Laten wij mannen zijn

OUDERLING D. TODD CHRISTOFFERSON

van het Presidium der Zeventig

Wij die het priesterschap dragen (...) moeten opstaan uit het stof van zelfgenoegzaamheid en mannen zijn!

Jaren geleden, toen mijn broers en ik nog jong waren, onderging onze moeder een zware operatie om haar kanker te bestrijden. Ze kwam op het randje van de dood te liggen. Veel weefsel in haar nek en schouder moest worden weggehaald en het was heel lang erg pijnlijk voor haar om haar rechterarm te gebruiken.

Ongeveer een jaar na de operatie nam mijn vader moeder mee naar een zaak in elektrische apparaten en vroeg de bedrijfsleider om haar te laten zien hoe ze een strijkmachine uit zijn assortiment moest gebruiken. Die machine heette Ironrite. Hij werd vanaf een stoel met de knieën op pedalen bediend door een beklede roller tegen een verhit metalen oppervlak aan te drukken en de roller te laten draaien, en er vervolgens overhemden,

broeken, jurken en andere kledingstukken in te voeren. U zult begrijpen dat dit het strijkwerk (en daar hadden we veel van bij ons thuis) veel makkelijker maakte, vooral voor een vrouw die haar arm maar beperkt gebruiken kon. Moeder was geschokt toen pa tegen de bedrijfsleider zei dat ze de machine namen en hij vervolgens content afrekende. Ondanks mijn vaders goede inkomen als dierenarts was hun financiële situatie door moeders operatie en medicijnen uiterst moeilijk.

Op weg naar huis was mijn moeder van haar stuk. 'Hoe kunnen we ons dat veroorloven? Waar is het geld vandaan gekomen? Hoe redden we ons nu?' Uiteindelijk vertelde vader haar dat hij bijna een jaar lang de lunch had overgeslagen om voldoende geld te sparen. 'Als je nu de strijk doet,' zei hij, 'hoef je niet meer te stoppen en naar de slaapkamer te gaan om te huilen tot de pijn in je arm ophoudt.' Zij wist niet dat hij daarvan afwist. Ik wist toen niets van mijn vaders opoffering en liefdesdaad voor mijn moeder af, maar nu ik het weet, zeg ik tegen mijzelf: 'Dát is pas een man.'

De profeet Lehi smeekte zijn opstandige zoons: '(...) verheft u uit het stof, mijn zonen, en weest mannen' (2 Nephi 1:21; cursivering toegevoegd). In leeftijd waren Laman en Lemuël mannen, maar in karakter en geestelijke volwassenheid waren zij nog als kinderen. Ze morden en klaagden als er iets moeilijks van ze

werd gevraagd. Ze accepteerden het niet dat iemand anders gezag had om hen op hun fouten te wijzen. Ze stelden geestelijke zaken niet op prijs. Ze waren snel gewelddadig en speelden gewiekst de slachtofferrol.

Die houding zien wij tegenwoordig ook. Sommigen gedragen zich alsof het hoogste doel van de mens zijn eigen plezier zou moeten zijn. De heersende vrije moraal lijkt voor veel mannen een 'vrijbrief te zijn' om buiten het huwelijk om kinderen te krijgen en om samen te wonen zonder te trouwen.¹ Men vindt het slim om verplichtingen te mijden en naïef om zich opoffering te getroosten voor het welzijn van anderen. Voor sommigen is een actief en werkzaam leven niet vanzelfsprekend. Een psycholoog die dat toenemende fenomeen bestudeerde dat hij 'jonge mannen die vastzitten in hun vrij' noemde, beschrijft het volgende scenario:

'Justin gaat een jaar of twee naar het hoger onderwijs, verkwist duizenden dollars van zijn ouders' geld, verveelt zich en komt weer thuis wonen in zijn oude kamer, dezelfde kamer die hij had toen hij nog naar het voortgezet onderwijs ging. Nu werkt hij zestien uur per week bij Kinko's of als deeltijdkracht bij Starbucks.

'Zijn ouders trekken zich de haren uit hun hoofd. "Justin, je bent 26 jaar. Je studeert niet. Je hebt geen carrière. Je hebt niet eens een vriendin. Wat is je plan? Wanneer ga je iets doen met je leven?'

"Wat is het probleem?" vraagt Justin. "Ik ben nergens voor gearresteerd, ik heb jullie niet om geld gevraagd. Waarom houden jullie je er niet buiten?"²

Niet bepaald ambitieus!

Wij kunnen ons als dragers van Gods priesterschap niet veroorloven om doelloos door het leven te gaan. We hebben werk te doen (zie Moroni 9:6). We moeten opstaan uit het stof van de zelfgenoegzaamheid en mannen zijn! Het is mooi als een jongen ernaar verlangt een man te worden — sterk en capabel; iemand die iets kan bouwen en scheppen, of organiseren;

iemand die iets tot stand brengt in de wereld. Het is mooi als diegenen onder ons die ouder zijn ernaar verlangen om echt een man te worden en een goed voorbeeld te zijn voor hen die naar ons opzien.

Ware mannelijkheid wordt in grote mate bepaald door onze relaties met vrouwen. Het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen hebben ons met deze woorden voorgehouden welk ideaal wij moeten nastreven:

‘Het gezin is door God ingesteld. Het huwelijk van man en vrouw is van essentieel belang in zijn eeuwige plan. Kinderen hebben er recht op om binnen het huwelijk geboren te worden, en te worden opgevoed door een vader en een moeder die de huwelijks-gelofte met volledige trouw eren. (...) Volgens het goddelijk plan behoort de vader zijn gezin met liefde en in recht-schapenheid te presideren. Hij heeft tot taak te voorzien in de behoeften en de bescherming van zijn gezin.’¹³

In de loop der jaren heb ik kerk-leden in vele landen gesproken en

ondanks verschillen in omstandighe-den en cultuur was ik overal positief onder de indruk van het geloof en de capaciteiten van onze vrouwen, inclusief enkele erg jonge vrouwen. Zo velen van hen bezitten opmerke-lijk veel geloof en goedheid. Zij kennen de Schriften. Zij hebben evenwicht en vertrouwen. En dan vraag ik me af: ‘Hebben wij mannen die niet onderdoen voor deze vrou-wen? Ontwikkelen onze jonge man-nen zich tot goede levensgezellen naar wie zulke vrouwen met respect kunnen opzien?’

President Gordon B. Hinckley heeft tijdens de algemene aprilconfereentie in 1998 concrete raad aan de jonge mannen gegeven:

‘Het meisje met wie je trouwt, zal met jou een groot risico nemen. [Jij zult] voor een groot deel de rest van haar leven bepalen. (...)’

‘Volg een opleiding. Zorg dat je alle mogelijke scholing krijgt. De wereld zal je [over het algemeen] betalen [...] wat je [volgens hen]

waard bent. Paulus sprak in zijn brief aan Timoteüs klare taal: “Maar indien [iemand] voor de [zijnen], en nog wel voor [zijn] huisgenoten, niet zorgt, dan heeft [hij zijn] geloof ver-loochend en is [hij] erger dan een ongelovige” (1 Timoteüs 5:8).¹⁴

Integriteit is elementair voor een man. Integriteit betekent dat je waarheidsgetrouw bent, maar ook dat je verantwoordelijkheid op je neemt en dat je verplichtingen en verbonden nakomt. President N. Eldon Tanner, voormalig raadgever in het Eerste Presidium en een integer man, ver-telde eens over iemand die hem om advies vroeg:

‘Nog niet zo lang geleden kwam er een jonge man bij me die zei: “Ik heb met iemand iets afgesproken waardoor ik elk jaar bepaalde afbeta-lingen moet doen. Ik ben achter en kan het niet betalen, want als ik dat doe, raak ik mijn huis kwijt. Wat moet ik doen?”

‘Ik keek hem aan en zei: “Houd je aan de afspraak!”

“Zelfs als me dat mijn huis kost?”

‘Ik zei: “Ik heb het niet over je huis. Ik heb het over je afspraak; en ik denk dat je vrouw liever een man heeft die zich aan zijn woord houdt en zijn verplichtingen nakomt (...) en dat ze liever een huis huurt dan een huis te bezitten samen met een echt-genoot die zijn verbonden en belof-ten niet nakomt.”¹⁵

Goede mannen begaan soms ver-gissingen. Een integer man ziet die eerlijk onder ogen en zet ze recht, en dat is een voorbeeld dat wij allemaal kunnen respecteren. Soms proberen mannen iets dat mislukt. Niet alle goede doelen worden gehaald, zelfs al doen we daar eerlijk ons uiterste best voor. Ware mannelijkheid wordt niet altijd afgemeten aan de vruchten van onze inzet, maar aan de inzet zelf — ons streven.⁶

Hoewel hij zich wat opofferingen zal getroosten en zich bij het nako-men van zijn toezeggingen wat ple-ziertjes zal ontzeggen, leidt de echte man een leven dat de moeite waard is. Hij geeft veel, maar krijgt des te

meer, en hij leidt een tevreden leven dat zijn hemelse Vader goedkeurt. Het leven van een echte man is een goed leven.

Maar het allerbelangrijkste is dat we bij de aansporing om een man te zijn, denken aan Jezus Christus. Toen Pilatus Jezus voor het volk bracht, die een doornenkroon droeg, zei hij: 'Zie, de [man]!' (Zie Johannes 19:4-5.) Pilatus heeft misschien zelf niet begrepen hoe veelzeggend zijn eigen woorden waren, maar de Heer stond inderdaad voor het volk, en dat is nog steeds zo, als het hoogste ideaal van mannelijkheid: zie, de man!

De Heer vroeg zijn discipelen wat voor mannen zij behoorden te zijn en antwoordde zelf: 'Voorwaar, Ik zeg u, zoals Ik ben' (3 Nephi 27:27; zie ook 3 Nephi 18:24). Dat is ons hoogste streven. Wat deed Hij dat wij als mannen na kunnen volgen?

Jezus verwierp verleiding. Toen Hij met de grote verleider werd geconfronteerd, 'zwichtte [Hij] niet voor de verzoeking' (Mosiah 15:5). Hij reageerde met een schrifttekst: 'Niet alleen van brood zal de mens leven, maar van alle woord, dat uit de mond Gods uitgaat' (Matteüs 4:4). De geboden en normen van het evangelie zijn ook ons tot bescherming en wij

kunnen net als de Heiland kracht ontlenuen aan de Schriften om verleiding te weerstaan.

De Heiland was gehoorzaam. Hij verzaakte de 'natuurlijke mens' (Mosiah 3:19) volledig en gaf zijn wil over aan de Vader (zie Mosiah 15:7). Hij liet zich dopen om te laten zien 'dat Hij Zich naar het vlees verootmoedigt voor de Vader, en getuigt tot de Vader dat Hij Hem gehoorzaam wil zijn in het onderhouden van zijn geboden' (2 Nephi 31:7).

Jezus ging 'rond [...], weldoende' (Handelingen 10:38). Hij maakte gebruik van de goddelijke krachten van het heilig priesterschap om mensen in nood tot zegen te zijn door 'zieken [te] genezen, de doden op [te] wekken, de lammen [te] doen lopen, de blinden hun gezicht [te] geven' (Mosiah 3:5). Jezus zei tegen zijn apostelen: 'Wie groot wil worden onder u, zal uw dienaar zijn. Want ook de Zoon des mensen is niet gekomen om Zich te laten dienen, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen' (Marcus 10:44-45). Als zijn mededienstknechten kunnen wij door liefde en dienstbaarheid tot grote hoogte stijgen in zijn koninkrijk.

De Heiland was onbevreesd in het afwijzen van kwaad en dwaling. 'Jezus

ging de tempel binnen en dreef allen uit, die verkochten en kochten in de tempel (...) en Hij zeide tot hen: Er staat geschreven: Mijn huis zal een bedehuis heten, maar gij maakt het tot een rovershol' (Matteüs 21:12-13). Hij riep iedereen op om zich te bekeren (zie Matteüs 4:17) en vergeving te ontvangen (zie Johannes 8:11; Alma 5:33). Dan kunnen wij standvastig heilige zaken respecteren en verdedigen en een waarschuwend stem laten horen.

Hij gaf zijn leven om de mensheid te redden. Dan kunnen wij toch zeker verantwoordelijkheid aangaan voor hen die Hij aan onze zorg toevertrouwt.

Broeders, laten wij mannen zijn — mannen van Christus. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie bijvoorbeeld James E. Faust, 'Moeilijkheden van het gezin', *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggeevenden*, 10 januari 2004, pp. 1-2; Eduardo Porter en Michelle O'Donnell, 'Middle-aged, No Degree, No Wife', *New York Times*, gepubliceerd in *The Atlanta Journal-Constitution*, 6 augustus 2006, p. A7; Peg Tyre, 'The Trouble with Boys', *Newsweek*, 30 januari 2006, p. 30.
2. Leonard Sax, 'Project Aims to Study Young Men Stuck in Neutral', *The Washington Post*, gepubliceerd in *Deseret Morning News*, 3 april 2006, p. A13. 'Volgens het Amerikaanse bureau voor volkstellingen woont maar liefst een derde van de jonge mannen tussen de 22 en 34 jaar nog bij de ouders — dat is ongeveer een verdubbeling in de afgelopen twintig jaar.'
3. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *De Ster*, januari 1996, p. 95.
4. 'Het meisje met wie je eens zult trouwen, waardig zijn', *De Ster*, juli 1998, pp. 56-58.
5. Conference Report, oktober 1966, p. 99; of *Improvement Era*, december 1966, p. 1137.
6. Achterin de jaren dertig in de negentiende eeuw, nadat de heiligen Kirtland hadden verlaten, riep de Heer een man die Oliver Granger heette om terug te gaan en te proberen enkele onafgemaakte zaken af te handelen voor het Eerste Presidium. In een openbaring aan de profeet Joseph Smith zei de Heer: 'Welnu, laat [Oliver Granger] zich ernstig beijveren voor de verlossing van het Eerste Presidium van mijn kerk, zegt de Heer; en wanneer hij valt, zal hij wederom opstaan, want zijn offer zal Mij heiliger zijn dan zijn toename, zegt de Heer. Daarom, laat niemand mijn dienstknecht Oliver Granger verachten, maar laten de zegeningen van mijn volk op hem rusten, tot in alle eeuwigheid' (LV 117:13, 15; cursivering toegevoegd).

Het grote plan van geluk

OUDERLING MARCUS B. NASH

van de Zeventig

Net zoals een vis water nodig heeft, heb jij het evangelie en de nabijheid van de Heilige Geest nodig om écht gelukkig te zijn.

Toen ik diaken was, net als zovelen van jullie, jongemannen, trokken mijn vader en ik de bergen in om in een bergstroompje op forel te gaan vissen. Toen mijn vader het aas aan de haak deed die aan het uiteinde van mijn vislijn zat, zei hij dat ik de haak in de bek van de vis moest vastzetten als hij probeerde in het aas te happen, anders zou hij er vandoor gaan. Ik begreep niet wat het inhield om de haak vast te zetten, dus legde hij uit dat de haak in de bek van de vis verankerd moest worden als hij het aas pakte, zodat hij de haak niet los kon schudden, en dat de haak zich vast zou zetten als ik de hengel snel naar me toe trok wanneer de vis probeerde het aas te pakken. Nou wilde ik echt een vis vangen, dus stond ik als een gespannen veer op de oever van

dat bergstroompje, elke spier gespannen, wachtend op de bekende beweging aan het uiteinde van mijn hengel waaraan ik zou zien dat de vis probeerde het aas te pakken. Na enkele minuten zag ik het uiteinde van mijn hengel bewegen en op dat moment trok ik de hengel uit alle macht naar achteren, in de verwachting een grote strijd met de vis aan te moeten gaan. Tot mijn verbazing zag ik die arme forel — met de haak nu stevig in zijn bek vastgezet — uit het water gelanceerd worden, door de lucht over mijn hoofd gaan en flapperend achter mij op de grond terecht komen.

Ik heb door die ervaring twee dingen geleerd: ten eerste dat een vis op het droge ellendig is. Ook al werken zijn kieuwen, vinnen en staart prima in het water, op het land heeft hij er niets aan. Ten tweede dat de arme vis die ik die dag ving, het leven liet omdat hij misleid werd om iets heel gevaarlijks — en zelfs dodelijks — te behandelen als iets dat de moeite waard was, of in elk geval als iets dat hem voldoende intrigeerde om het van dichterbij te bekijken en er misschien zelfs een hapje van te nemen.

Mijn geliefde broeders van de Aäronische priesterschap, we kunnen hier enkele lessen uit leren: ten eerste is een fundamenteel doel van je leven, zoals Lehi het zei, om 'vreugde [te] hebben' (2 Nephi 2:25). Om vreugde te hebben, moet je begrijpen dat je als kind van je hemelse Vader goddelijke

eigenschappen en geestelijke behoeftes hebt geërfd. En net zoals een vis water nodig heeft, heb jij het evangelie en de nabijheid van de Heilige Geest nodig om écht gelukkig te zijn. Omdat je het nageslacht van God bent (zie Handelingen 17:28) is het tegen je eeuwige aard om iets verkeerd te doen en je daar goed bij te voelen. Dat is onmogelijk. Het maakt als het ware deel uit van je geestelijke DNA dat je gemoedsrust, vreugde en geluk voelt in de mate dat je het evangelie naleeft.

Maar in de mate dat je besluit om niet volgens het evangelie te leven, zul je zo ellendig zijn als een vis op het droge (zie Mosiah 4:30). Zoals Alma tegen zijn zoon Corianton zei:

'Zie, ik zeg u, goddeloosheid heeft nooit geluk betekend.

'En nu, mijn zoon, allen die in een natuurlijke staat verkeren (...), in een vleselijke staat, (...) zijn zonder God in de wereld en hebben zich tegen de aard van God gekeerd; daarom bevinden zij zich in een staat die in strijd is met de aard van het geluk' (Alma 41:10-11).

Let erop dat 'zonder God in de wereld' zijn — of met andere woorden om te weigeren zijn evangelie na te leven en dus niet de Geest te hebben — betekent dat je in een toestand bevindt die in strijd is met de aard van het geluk. Het evangelie van Jezus Christus is in feite — en let op dat dit enkelvoud is, wat betekent dat het het *enige* is — het grote plan van geluk (zie Alma 42:8). Als je kiest voor een willekeurige andere levenswijze of probeert alleen onderdelen van het evangelie na te leven die je goed uit lijken te komen, dan ontzeg je jezelf de volledige, luisterrijke vreugde en het geluk waarvoor onze liefhebberende Vader in de hemel en zijn Zoon je bestemd hadden.

En nu de tweede les van mijn vistocht: net als een vis in een bergstroompje op moet passen voor de verlokkingen die op zijn pad komen, om te voorkomen dat hij uit het water wordt getrokken, moeten jij en ik verstandig zijn om te voorkomen dat we uit een gelukkig, evangeliegericht

leven worden getrokken. Bedenk dat, zoals Lehi al opmerkte, de duivel ernaar streeft 'dat alle mensen ongelukkig zullen zijn, net als hijzelf' en de 'macht [heeft] om' ons 'gevangen te nemen' als we ons inlaten met onreine en kwade dingen (2 Nephi 2:27, 29). Dus laat je niet misleiden om aan slechte dingen te knabbelen, want Satan staat klaar om de haak vast te zetten. Het is het reële gevaar dat de haak subtiel of plotseling wordt vastgezet dat de profeet Moroni er in de oudheid — toen hij onze tijd zag (zie Mormon 8:35) — al toe bracht om jou en mij ernstig te waarschuwen '(...) de kwade gave niet *aan te roeren*, noch het onreine' (Moroni 10:30; cursivering toegevoegd).

Er is zo veel slechts en onreins in muziek, internet, films, tijdschriften, alcohol, drugs en tabak. Wat betreft die kwade en onreine dingen, jonge vrienden, raak ze niet eens aan! In die dingen zit een haak verborgen die heel subtiel wordt vastgezet, en veel plotselinger dan je durft te vermoeden — en het kan een bijzonder pijnlijke procedure zijn om de haak te verwijderen. Alma beschreef zijn bekeringsproces als zijnde 'welhaast tot stervens toe' (Mosiah 27:28); ja, hij zei zelfs dat 'niets zo hevig en bitter kon zijn als mijn smarten waren' (Alma 36:21).

Sommigen van jullie hebben je misschien al ingelaten met iets dat kwaad of onrein is. Put hoop uit het leerstellige en historische feit dat

Alma's geloof in de Heer tot zijn bekeering leidde, en dat hij als gevolg van zijn bekeering door de kracht van de verzoening van Christus zulk geluk voelde dat er, met zijn woorden, '(...) niets zo uitzonderlijk en zoet kon zijn als mijn vreugde' (Alma 36:21). Zo zal het ook voor jou zijn als je door bekeering tot de Heer komt.

Ieder van ons moet zich tot op zekere hoogte bekeren. Bekeering betekent dat je echt de veranderingen in je leven aanbrengt die de Heiland nodig vindt om je gelukkig te kunnen voelen. Bekeering is het grote active-rende beginsel van het evangelie: als je geloof in de Heiland een verandering in jezelf teweegbrengt, zoals bekeering, voert dat je volgens Helaman 'tot de macht van de Verlosser, tot redding van [je] ziel' (Helaman 5:11). Denk er in je pogingen om te veranderen aan dat onze liefhebbende Heiland, zoals Alma het zegt, 'alle macht bezit om ieder mens te redden die in zijn naam gelooft en vruchten voortbrengt die aan de bekeering beantwoorden' (Alma 12:15). Dat is een krachtige, bevrijdende, hoopgevende leerstelling!

De profeet Joseph Smith leerde uit eigen ervaring dat de Heer van ons verwacht dat wij ellende uit de weg gaan door zijn evangelie na te leven en dat Hij wil dat wij beseffen dat we ons kunnen bekeren. Toen Joseph 116 bladzijden van het manuscript met de vertaling van het Boek van Mormon

kwijtraakte door toe te geven aan de overredingen van de mens, voelde hij zich ellendig. De Heer zei tegen hem: 'Toch had u getrouw moeten zijn; en [God] zou zijn arm hebben uitgestrekt en u hebben beschermd tegen al de brandende pijlen van de tegenstander; en Hij zou in alle tijden van nood bij u zijn geweest' (LV 3:8). Dat geldt voor ieder van jullie, jongemannen: wees getrouw, dan word je gesteund door de hand van God. De profeet werd er toen aan herinnerd — zoals ons dat ook wordt gezegd — dat hij vergeven zou worden als hij zich bekeerde. Denk je eens in wat een vreugde hij voelde toen hij de Heer hoorde zeggen: 'Maar bedenk dat God barmhartig is; daarom, bekeer u van hetgeen gij hebt gedaan dat in tegenstrijd is met het gebod dat Ik u heb gegeven, en dan zijt gij nog steeds gekozen' (LV 3:10).

Mijn uitnodiging aan ieder van jullie is dat je het evangelie naleeft om echt gelukkig te zijn, dat je alle kwaad mijdt en alle ellende die het met zich meebrengt, en dat je, als je iets kwaads of onreins hebt gedaan, de veranderingen aanbrengt die de Heer voor je geluk vereist — en ik getuig dat Hij je dan door zijn ongeëvenaarde macht in staat stelt om te slagen.

Neem je die uitnodiging aan, dan oogst je blijvend geluk en bouw je je leven op het fundament van de rots van onze Verlosser, zodat de pijlen van de boze en de stormen van de wereld, zoals Helaman ons leert, 'geen macht over u [zal] hebben om u neer te sleuren in de afgrond van ellende en eindeloos wee, wegens de rots waarop gij zijt gebouwd, die een vast fundament is; *en als de mensen op dat fundament bouwen, kunnen zij niet vallen*' (Helaman 5:12; cursivering toegevoegd). Ik getuig hartstochtelijk van de Heer Jezus Christus: Hij is de Rots, het enige vaste fundament voor geluk en genezing. Hij leeft. Hij heeft alle macht in de hemel en op aarde. Hij kent je bij je naam en heeft je lief. In de heilige naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

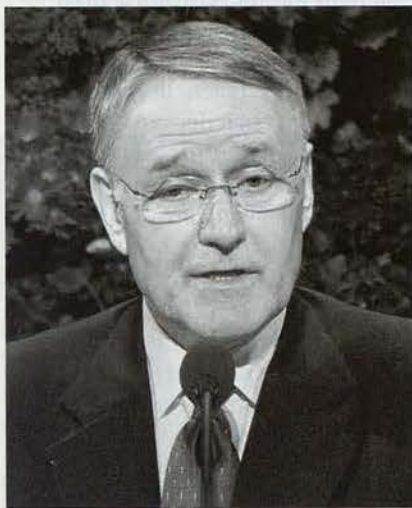

Hij vertrouwt ons!

OUDERLING STANLEY G. ELLIS

van de Zeventig

Ieder van ons zal ooit voor God staan en verantwoording moeten afleggen van de manier waarop hij zijn priesterschap heeft gebruikt.

Enkele jaren geleden werden mijn vrouw en ik geroepen om het zendingsgebied São Paulo Noord (Brazilië) te presideren. Die roeping hield in dat we drie jaar lang weg zouden zijn. Gezien onze situatie leek het ons verstandig om ons huis en ons bedrijf in Houston niet te verkopen.

Toen we met de voorbereidingen bezig waren, werd al snel duidelijk dat we door de notaris een 'volmacht' moesten laten opmaken. Dat is een juridisch document waardoor iemand de bevoegdheid krijgt om alles in onze naam te doen. De persoon met dat document kon ons huis en onze andere bezittingen verkopen, namens ons geld lenen, ons geld uitgeven en zelfs ons bedrijf verkopen! De gedachte dat iemand zoveel macht over onze zaken zou hebben, was angstaanjagend.

We besloten de volmacht te geven

aan iemand die we vertrouwden, een goede vriend en partner, die de volmacht uitstekend uitoefende. Hij deed wat wij gedaan zouden hebben.

Broeders, denk eens na over wat de Heer ons heeft gegeven — zijn bevoegdheid en macht! De macht en het gezag om in zijn naam alle handelingen in zijn kerk te verrichten!

Met dat priesterschap, en zo nodig de bevoegdheid om de juiste sleutels te gebruiken, kunnen we in zijn naam de verlossende verordeningen verrichten: dopen ter vergeving van zonden, bevestigen en de Heilige Geest verlenen, het priesterschap verlenen en tot een ambt daarin ordenen, tempelverordeningen verrichten. In zijn naam kunnen we zegenen, huisonderwijs verrichten en zelfs de zieken genezen.

Wat heeft de Heer ons veel toevertrouwd! Denk er aan, broeders: Hij vertrouwt ons!

Voordat we het priesterschap ontvangen waren we al voorbereid en beproefd. We hadden al geloof in Jezus Christus geoefend, we hadden ons al bekeerd, we hadden ons al laten dopen en we hadden de gave van de Heilige Geest al ontvangen. De hoeveelheid ervaring was voor ons allen verschillend toen we geordend werden. Maar de goddelijke werkwijze was hetzelfde. Er was over gebeden en we hadden een gesprek gehad met de persoon die de juiste sleutels bezat. Er werd ons steun verleend door de leden van onze wijk of gemeente. En we werden geordend door iemand

met de juiste bevoegdheid.

De Heer gaat omzichtig om met zijn priesterschap. Zijn macht en gezag uit te oefenen is een heilige taak.

Wat geweldig dat we het vertrouwen van God hebben gekregen! Hij vertrouwt u! Hij vertrouwt mij!

Als wij het priesterschap ontvangen, sluiten we een verbond. Een verbond is een wederzijdse belofte. Hij belooft ons onder bepaalde voorwaarden te zegenen. Wij beloven aan die voorwaarden te voldoen. Als we dat doen, houdt de Heer zich altijd aan zijn woord en zal Hij ons zegenen. Meestal geeft Hij ons meer dan Hij heeft beloofd. Hij is erg vrijgevig.

Als wij het Melchizedeks priesterschap ontvangen, sluiten we 'de eed en het verbond' van het priesterschap. Wij beloven de Heer twee dingen, en Hij belooft ons twee dingen. Wij beloven dat wij 'getrouw zijn' als wij 'deze twee priestersdommen' ontvangen, en dat wij onze 'roeping grootmaken'. Hij belooft dat wij 'door de Geest geheiligd' zullen worden. En als we in alle dingen tot het einde volharden, belooft Hij ons 'alles wat mijn Vader heeft' (zie IV 84:33-41).

De Heer zegent zijn kinderen ook door middel van de diensten van de priesterschap. Om ervoor te zorgen dat wij als priestersdomsdrager succesrijk dienstbetoon zullen verrichten, geeft Hij ons aanwijzingen en waarschuwingen. Dat heeft Hij in de Schriften gedaan en dat blijft Hij doen door middel van onze leiders en door de influisteringen van de Heilige Geest.

In de Schriften staan veel aanwijzingen en waarschuwingen voor de priestersdomsdragers. Een van de beste staat in afdeling 121 van de Leer en Verbonden. In die paar verzen leert de Heer ons dat het priesterschap alleen in gerechtigheid kan worden uitgeoefend. We moeten elkaar met overreding, geduld en vriendelijkheid behandelen. Hij herinnert ons aan het belang van naastenliefde, deugdzaamheid en het voortdurende gezelschap van de Heilige Geest.

In die afdeling worden we ook

gewaarschuwd voor houdingen en gedragingen waardoor we ons priesterschap kunnen kwijtraken. Als wij 'naar de eer van mensen' streven, trachten 'onze zonden te bedekken', onze 'hoogmoed, onze ijdele eerezucht te bevredigen', of proberen over anderen 'heerschappij' uit te oefenen, raken we het priesterschap kwijt (zie vss. 35–37). Vanaf dat moment plegen we priesterbedrog. Dan verlaten we de dienst van God en gaan we voor Satan werken.

Het zou goed zijn als de priesterschapdraggers Leer en Verbonden 121 geregeld bestuderen. Het is goed te begrijpen waarom onze hedendaagse profeten ons aanmoedigen om rechtschapen te blijven en ons *Voor de kracht van de jeugd* als leidraad hebben gegeven.

We moeten altijd rechtschapen leven omdat we nooit weten wanneer wij geroepen zullen worden om ons priesterschap te gebruiken.

Toen onze zoon Matthew vijf was, viel hij van de hoge duikplank in ons plaatselijke zwembad af. Hij viel op het beton en had een schedelbasisfractuur en een zware hersenschudding. Hij werd per helikopter naar het ziekenhuis in Houston gevlogen. Ik had meteen hulp van de priesterschap nodig. Onze huisonderwijzer en onze priesterschapsleider waren allebei waardig en voorbereid om die verordening te verrichten. Samen gaven we Matthew een zalving waardoor hij weer volledig herstelde.

We moeten altijd voorbereid zijn. Zoals we in scouting zeggen: 'Wees voorbereid.'

Natuurlijk willen we niets te maken hebben met priesterbedrog. Maar de apostel Paulus heeft ons voor een ander gevaar gewaarschuwd. Hij heeft gezegd dat er in onze tijd mensen zullen zijn die met 'een schijn van godsvrucht de kracht daarvan verloochend hebben' (2 Timoteüs 3:5).

Hoe kunnen wij als priesterschapsdrager een schijn van godsvrucht hebben, maar de kracht daarvan verloochenen? Kan het zijn dat we het priesterschap dragen, maar het niet gebruiken? Op visite gaan in plaats van daadwerkelijk op huisonderwijs gaan? Voor anderen bidden in een verordening of ordening, in plaats van hen te zegenen? Het werk van de Heer volgens ons beste kunnen verrichten in plaats van eerst te bidden om te weten te komen wat zijn wil is?

Denk aan de raad die de Heer ons door middel van Nephi heeft gegeven, 'dat gij niets voor de Heer moet doen zonder in de eerste plaats tot de Vader te bidden' (2 Nephi 32:9).

Jaren geleden werd ik geroepen als raadgever in het presidium van de ring Houston-Noord (Texas). Ik was toen de gelijkenis van de talenten aan het bestuderen. U kent het verhaal. Een man moest een tijd weg en vertrouwd zijn bezittingen aan zijn dienstknechten toe. De een kreeg vijf talenten, de ander twee en de laatste kreeg een enkel talent. Toen hij terugkwam, liet hij hen verantwoording afleggen.

Degene die vijf talenten had en er tien teruggaf en de ander die er twee had en er vier teruggaf, werden als goede en getrouwe dienstknechten

beschouwd. Maar wat mijn aandacht trok was de dienstknecht die er één had ontvangen, er goed voor had gezorgd en die ook weer veilig aan zijn heer had teruggegeven. Ik was verbaasd over de reactie van de heer: 'Gij slechte en luie slaaf (...). Neemt hem dan het talent af (...). En werpt de onnutte slaaf uit in de buitenste duisternis!' (Matteüs 25:14–30.)

Dit leek een ogenschijnlijk wrede reactie ten opzichte van de man die had geprobeerd goed te zorgen voor wat hem was toevertrouwd, maar de Geest leerde mij deze waarheid: de Heer verwacht dat wij een rol van betekenis spelen! Ik wist op dat moment dat eenieder van ons ooit voor God zal staan en verantwoording moet afleggen van ons rentmeesterschap en de manier waarop we ons priesterschap hebben gebruikt. Hebben we iets betekend? In mijn geval: was de ring Houston-Noord beter toen ik ontheven werd dan toen ik werd geroepen?

Gelukkig leert de Heer ons hoe we productief kunnen zijn en iets kunnen betekenen. 'Wie in Mij blijft, gelijk Ik in Hem, die draagt veel vrucht' (Johannes 15:5). Als wij ons priesterschap op die manier gebruiken, en de aanwijzingen van zijn dienstknechten en de Geest opvolgen, zullen we goede en getrouwe dienstknechten zijn!

Mijn dierbare broeders van de priesterschap, de Heer Jezus Christus, onze Heiland en Verlosser, leeft! Hij kent ons en heeft ons lief. Hij heeft zijn vertrouwen in ons gesteld door ons de bevoegdheid en het gezag van het priesterschap te geven. Ik ben een getuige van die waarheid. Het is mijn gebed dat wij deze macht en dit gezag zullen gebruiken om zijn wil te doen.

We zullen straks naar president Hinckley, president Monson en president Faust luisteren. Ik geef u mijn getuigenis dat eenieder van hen profet, ziener en openbaarder is. Ik kijk ernaar uit om naar hun raad te luisteren. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Geestelijke voedingsmiddelen

PRESIDENT JAMES E. FAUST

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

We moeten geestelijke voedingsmiddelen toevoegen — voedingsmiddelen die voortkomen uit de kennis van het volle evangelie en de kracht van het heilig priesterschap.

Mijn grootvader weidde zijn vee elke zomer in de prachtige, welige, hoge bergvalleien ten oosten van onze woonplaats in het midden van Utah. Het vee had echter aanvullende voedingsmiddelen nodig in de vorm van steenzout. Dat steenzout kwam uit een zoutmijn die een eind verderop lag. Grootvader vulde het likzout voor het vee aan door een pakzadel op een stevig paard te leggen en het met steenzout te vullen. Ik noemde het lastpaard Slowpoke, oftewel slak, en met recht. Grootvader zette me op Slowpoke, bovenop het zadel dat met steenzout was gevuld. Hij gaf me de teugels zodat ik het paard de heuvel op kon leiden, achter grootvader en zijn paard aan.

Mijn paard, Slowpoke, was langzaam, maar ik spoorde hem niet aan omdat hij zo'n zware last droeg. Het kostte een hele dag om de berg op te rijden naar de likplekken en het steenzout van het lastdier te laden. Naarmate de dag warmer werd, begonnen mijn bezwete benen steeds meer te prikken omdat ze telkens langs de brokken steenzout in het pakzadel wreven. Het was fijn als we het beekje overstaken en ik van het paard af kon stijgen om het prikken tegen te gaan door mijn benen te wassen en te drogen.

Grootvader zong het grootste deel van de dag. Hij zong voornamelijk de liederen van Zion. Maar één lied dat hij zong waar ik erg van onder de indruk was, luidde: 'Toon me je vrienden, dan zal ik je vertellen wat je bent.' Nu ik erop terugkijk, was het best fijn om steenzout de bergvallei in te brengen, en de aanvullende voedingsmiddelen in het steenzout maakten het vee bovendien sterker.

Een voedingsmiddel bevordert zowel groei als genezing in dieren en mensen. Het vee van mijn grootvader wilde de voedingsmiddelen in het steenzout, maar mensen hebben nog iets meer nodig. Zij moeten ook geestelijk bijgevoed worden, want 'het leven is meer dan het voedsel'¹ en er is een 'geest in de stervelingen en de adem des Almachtigen, die hun inzicht geeft'.² De geest van de mens

heeft liefde nodig. En hij moet ook gevoed worden met 'de woorden des geloofs en der goede leer'.³

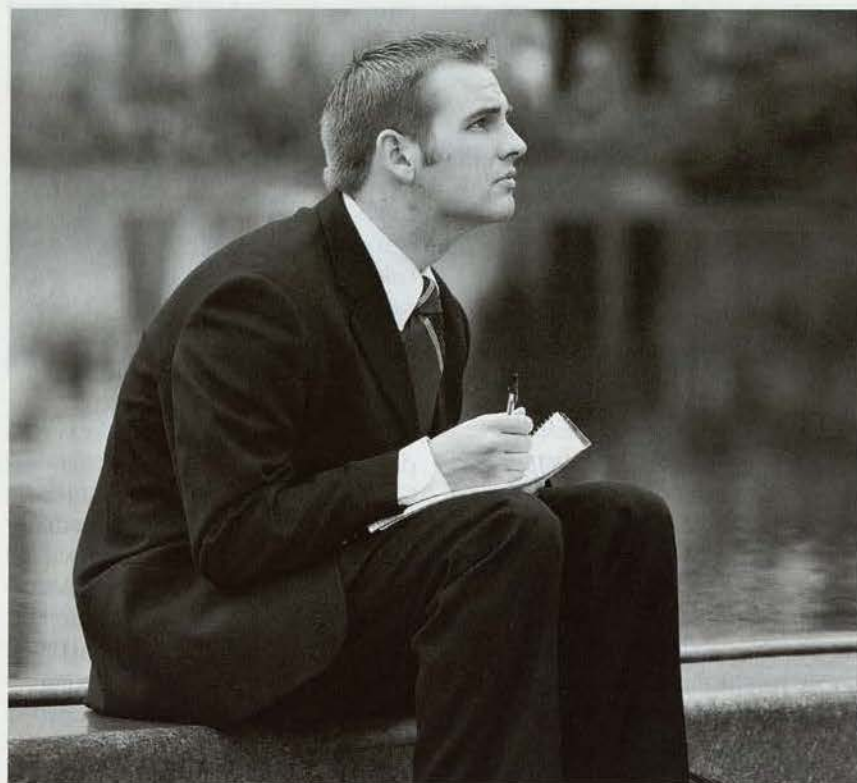
Geestelijke voeding bereidt ons voor op de doop. Die voorbereiding houdt in dat we ons verootmoedigen voor God, met een 'gebroken hart en een verslagen geest', en dat we ons bekeren van al onze zonden, bereidwillig om 'de naam van Jezus Christus op [ons] te nemen' en door onze 'werken [te] tonen' dat wij 'van de Geest van Christus hebben ontvangen'.⁴

Ons belangrijkste geestelijke voedingsmiddel is een getuigenis dat God onze eeuwige Vader is, dat Jezus onze Heiland en Verlosser is, en dat de Heilige Geest onze Trooster is. Dit getuigenis wordt ons bevestigd door de gave van de Heilige Geest. Aan dit getuigenis ontleen wij de geestelijke voedingsmiddelen van geloof en vertrouwen in God, wat de zegeningen van de hemel tot gevolg heeft. We krijgen geestelijke voedingsmiddelen uit verschillende bronnen, maar wegens de beperkte tijd wil ik er slechts drie noemen.

Enkele jaren geleden besloot een jongeman in de eindexamenklas van het voortgezet onderwijs om zichzelf dagelijks met een half uur schriftstudie te voeden. Toen hij het Nieuwe Testament begon te lezen, stuitte hij op een hindernis. Hij voelde het verwachte geestelijke hoogtepunt niet en hij kreeg geen nieuwe inzichten. Dus vroeg hij zich af: 'Wat doe ik verkeerd?' En toen dacht hij aan een voorval op school. Hij had met enkele vrienden moppen verteld. Sommige waren helemaal niet grappig en zelfs ronduit schandelijk. Hij luisterde niet alleen, maar vertelde zelf ook enkele schuine moppen. Net toen hij daar aan dacht, viel zijn oog op deze woorden in Matteüs: 'Maar Ik zeg u: Van elk ijdel woord, dat de mensen zullen spreken, zullen zij rekenschap geven op de dag des oordeels.'⁵ Hij wist dat de Geest hem op dat moment naar die woorden had geleid. Hij legde zijn Bijbel weg en sprak een berouwvol gebed uit.

Het antwoord op zijn vraag 'Wat

doe ik verkeerd?' was eenvoudig. Hij las de Schriften, markeerde de Schriften, genoot zelfs van de Schriften, maar hij leefde niet naar de raad in de Schriften. Toen hij de Schriften anders ging lezen en probeerde het voorbeeld van Christus na te volgen, merkte hij al gauw dat hij in andere aspecten van zijn leven begon op te bloeien.⁶ Door de Schriften deel uit te laten maken van zijn leven, had hij een belangrijk geestelijk voedingsmiddel toegevoegd.

In onze onzekere maatschappij moeten we geestelijke voedingsmiddelen toevoegen, voedingsmiddelen die voortkomen uit de kennis van het volle evangelie en de kracht van het heilig priesterschap. Als die kennis doordringt tot in onze ziel, komen we niet alleen nader tot God, maar willen we Hem en onze medemens ook dienen.

Jaren geleden besloot een priestersquorum als hulpproject voedsel in te zamelen voor de behoeftigen. Jim, een van de priesters, wilde graag meedoen en was vastbesloten om meer voedsel in te zamelen dan de anderen.

De tijd voor het project brak aan en de priesters verzamelden zich bij de kerk. Ze gingen allemaal op dezelfde tijd op pad en kwamen op een afgesproken tijd, later die avond, weer terug. Tot ieders verbazing was Jims karretje leeg. Hij leek ernstig gestemd en enkele jongens staken de draak met hem. De adviseur zag dat. Wetend dat Jim zich interesseerde voor auto's, zei hij: 'Kom eens mee naar buiten, Jim. Ik wil graag dat je even naar mijn auto kijkt. Ik heb er een probleem mee.'

Eenmaal buiten, vroeg de adviseur aan Jim of hij van streek was. Jim zei: 'Nou, nee. Maar toen ik voedsel ging ophalen, kreeg ik erg veel. Mijn karretje was vol. Op weg naar de kerk ging ik naar het huis van een vrouw in onze woonwijk die geen lid is en die gescheiden is. Ik klopte aan en legde uit wat we deden, waarop ze me vroeg om binnen te komen. Ze begon rond te kijken of ze iets zag wat ze me kon geven. Ze deed de koelkast open en ik kon zien dat er bijna niets in zat. En de kasten waren bijna leeg. Eindelijk vond ze een blikje perziken.

'Ik kon het bijna niet geloven. Ze had allemaal kleine kinderen die gevoed moesten worden, maar ze gaf me dat blikje perziken. Ik nam het aan, deed het in mijn karretje en liep door. Ik was halverwege de straat toen ik me helemaal warm voelde en wist dat ik terug moest gaan naar dat huis. Ik gaf haar al het voedsel.'

De adviseur zei: 'Jim, vergeet nooit hoe je je vanavond voelt, want dat is waar het echt om draait.'⁷ Jim had het voedingsmiddel van onzelfzuchtige hulpverlening geproefd.

Veel geestelijke voedingsmiddelen krijg je op zending, als je volkomen betrokken bent bij het werk van de Meester. Je krijgt ze door mensen te helpen om geestelijk wakker te worden zodat ze het evangelie kunnen aanvaarden. Meer dan een eeuw geleden presideerde ouderling J. Golden Kimball het zendingsgebied Zuidelijke Staten. Op een dag schreef hij een vergadering uit voor de ouderlingen. Ze zouden vergaderen op een afgelegen plek in het bos om wat privacy te hebben. Een van de ouderlingen had iets met zijn been. Het was rauw en was opgezwollen tot zeker twee keer de omvang van zijn andere been. Maar hij was vastbesloten om naar deze bijzondere priesterschapsvergadering in het bos te gaan. En dus droegen twee ouderlingen hem naar de vergaderplek.

Ouderling Kimball vroeg de zendingen: 'Broeders, wat verkondigt u?'

Zij zeiden: 'Wij verkondigen het evangelie van Jezus Christus.'

'Vertelt u deze mensen dat u de kracht en het gezag hebt om door geloof zieken te genezen?' vroeg hij.

Zij zeiden: 'Ja.'

'Nou,' vervolgde hij, 'waarom gelooft u het dan niet?'

De jonge man met het gezwollen been zei: 'Ik geloof het.' Hier komt de rest van het verhaal, met de woorden van ouderling Kimball: '[De ouderling] ging op een boomstronk zitten en de ouderlingen gingen om hem heen staan. Hij werd gezalfd en ik gaf hem een zegen, en hij werd genezen waar ze bij stonden. Dat was een

grote schok. En we zalfden iedere ouderling die ziek was, en ze werden alle genezen. We beëindigden de priesterschapsvergadering en de ouderlingen kregen hun taak te horen, en er heerste onbeschrijflijke vreugde en blijdschap.⁸ Hun voedingsmiddel van geloof was aangevuld en hun zendingsijver hernieuwd.

Geestelijke voedingsmiddelen die ons geestelijk gezond houden, kunnen hun kracht verliezen als we niet goed genoeg leven om de goddelijke leiding te ontvangen die we nodig hebben. De Heiland heeft ons gezegd: 'Gij zijt het zout der aarde; indien nu het zout zijn kracht verliest, waarmee zal het gezouten worden? Het deugt nergens meer toe dan om weggeworpen en door de mensen vertreden te worden.'⁹ We moeten onze geest en ons lichaam vrijwaren van alle vormen van verslaving en vervuiling. We zouden nooit bewust bedorven of vergiftigd voedsel eten. We zouden echter net zo selectief moeten zijn in wat we lezen of kijken en alles moeten mijden wat ongepast is. Veel geestelijke vervuiling krijgen we via internet, computerspelletjes, televisieprogramma's en films die uiterst suggestief zijn of een levendige voorstelling geven van de slechtere eigenschappen van de mens. Omdat wij in deze omstandigheden leven, moeten we onze geestkracht vergroten.

Enos vertelt dat zijn ziel de hele dag hongerde en dat hij zelfs tot in de nacht de Heer aanriep voor het welzijn van zijn ziel.¹⁰ Hij verlangde naar de geestelijke voedingsmiddelen die zijn dorst naar geestelijke waarheid zouden lessen. Zoals de Heiland van de wereld de vrouw bij de bron in Samaria zei: '(...) wie gedronken heeft van het water, dat Ik hem zal geven, zal geen dorst krijgen in eeuwigheid, maar het water, dat Ik hem zal geven, zal in hem worden tot een fontein van water, dat springt ten eeuwigen leven.'¹¹

Vandaag zijn wij in groten getale, hier en elders, bijeen als priesterschap van God, hopelijk omdat we geestelijke voeding willen ontvangen.

Jonge Filipijnen komen voor de conferentie bij elkaar.

Ik hoop dat wij altijd zullen hongeren en dorsten naar het woord van de Heer dat door zijn dienstknechten, de profeten, tot ons komt, en dat wij wekelijks bij onze deelname aan de avondmaalsdienst en bij het hernieuwen van onze verbonden voldaan mogen worden.

Ieder van jullie, jongemannen van de Aäronische priesterschap, heeft alle benodigde elementen in zich om zijn eeuwige bestemming te bereiken. Die elementen, waarvan sommige sluimeren, moeten van buitenaf gesterkt en gevoed worden. Sommige zijn lichamelijk, andere zijn geestelijk. De menselijke geest moet van zijn eeuwige reis afweten — waar hij vandaan komt, waarom hij hier in het sterfelijk leven is, en waar hij uiteindelijk heen moet gaan om vreugde en geluk te ontvangen en zijn bestemming te vervullen. Onze geest bijvoeden met geestelijke voedingsmiddelen kan een eeuwig effect hebben. Zoals Amulek heeft gezegd: 'Diezelfde geest die uw lichaam in bezit heeft ten tijde dat gij uit dit leven vertrekt, diezelfde geest zal macht hebben om uw lichaam in die eeuwige wereld te bezitten.'¹²

Broeders, wij waarderen uw toewijding en rechtschapenheid. U vervult uw roeping in het quorum, de gemeente, de wijk en de ring zo goed dat de kerk groeit, en het hele werk

van God boekt over de hele wereld vooruitgang. Door uw priesterschap kunt u uw gezinsleden en anderen die daarom vragen in naam van de Heer zegenen. Dat komt door het goddelijk gezag dat de Heer ons heeft toevertrouwd, want Hij heeft beloofd: 'Wie u ook zegent, zal Ik zegenen'.¹³

Broeders, ik hoop dat wij al onze verbonden trouw zullen zijn. Ik bid dat wij volledige toewijding zullen tonen in al onze familierelaties, vooral met onze echtgenote, maar ook met onze ouders, kinderen en kleinkinderen. Mogen wij ons getuigenis van de waarheid van dit werk al onze levensdagen uitdragen. Mogen wij in rechtschapenheid voortgaan als nederige dienstknechten van de Heer, dat bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Lucas 12:23.
2. Job 32:8.
3. 1 Timoteüs 4:6.
4. LV 20:37.
5. Matteüs 12:36.
6. Carl Houghton, 'What Am I Doing Wrong?' *Tambuli*, mei 1988, pp. 42-43; *New Era*, september 1987, p. 12.
7. Robert B. Harbertson, 'The Aaronic Priesthood: What's So Great About It', *New Era*, mei 1990, p. 49.
8. Max Nolan, 'J. Golden Kimball in the South', *New Era*, juli 1985, p. 10.
9. Matteüs 5:13.
10. Zie Enos 1:4.
11. Johannes 4:14.
12. Alma 34:34.
13. LV 132:47.

Trouw onze priesterschapsplicht vervullen

PRESIDENT THOMAS S. MONSON

Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Om anderen tot zegen te zijn, om mensen te leiden en om zielen te redden moeten we iets doen — niet slechts dromen.

Een paar weken geleden zag ik in de vasten-en-getuigenisdienst van onze wijk op de achterste rij een jongetje alle moed bij elkaar schrapen om zijn getuigenis te geven. Hij maakte drie of vier valse starts en ging toen weer zitten. Maar toen deed hij het toch. Hij rechte zijn schouder-tjes, liep moedig het pad naar het podium op, klom de twee treden op, pakte met beide handen de kansel vast, staarde de kapel in, glimlachte en... draaide zich vervolgens om, liep de twee treden en hetzelfde gangpad af naar zijn vader en moeder. Toen ik vanavond naar u in deze grote zaal van het Conferentiecentrum keek en dacht aan alle broeders die elders

deze bijeenkomst volgen, begreep ik de handelwijze van dat jongetje een stuk beter.

Broeders, ik vind het een eer om u vandaag toe te spreken. Ik heb mijn gedachten laten gaan over deze spreekbeurt. Ik moest denken aan een van mijn lievelingsteksten: 'Vrees God en onderhoud zijn geboden, want dit [is de plicht van] alle mensen' (Prediker 12:13). Ik ben gek op dat fijne woord *plicht*.

De legendarische generaal Robert E. Lee, beroemd geworden door de Amerikaanse Burgeroorlog, heeft gezegd: 'Plicht is het meest verheven woord in onze taal. (...) Je kunt niet meer doen. Je zou nooit minder moeten willen doen' (John Bartlett, *Familiar Quotations* [1968], p. 620).

Ieder van ons heeft plichten in het kader van het heilige priesterschap dat hij draagt. Of we nu het Aäronisch of het Melchizedeks priesterschap dragen, er wordt veel verwacht van ieder van ons. De Heer zelf heeft onze plicht samengevat in de openbaring over het priesterschap, waarin Hij ons als volgt aanspoorde: 'Welnu, laat eenieder zijn plicht leren kennen en het ambt waartoe hij is aangewezen, met alle ijver leren uitoefenen' (IV 107:99).

Ik hoop met hart en ziel dat elke jongeman die het priesterschap ontvangt het zal eren en zich zal houden

aan de plicht die ermee wordt overgedragen.

Eénenvijftig jaar geleden hoorde ik William J. Critchlow jr., die toen president van de ring South Ogden was en later assistent van het Quorum der Twaalf werd, de broeders in de algemene priesterschapsbijeenkomst van de conferentie toespreken. Hij vertelde een verhaal over trouw, eer en plicht. Ik wil u dat verhaal vertellen. De eenvoudige les die erin schuilt, geldt net zo goed voor ons als voor hen.

'De [jonge] Rupert stond aan de kant van de weg te kijken naar een ongebruikelijk groot aantal mensen die gehaast langskwamen. Eindelijk herkende hij onder hen een vriend. "Waar gaan jullie allemaal zo gehaast heen?" vroeg hij.

'De vriend bleef even staan. "Heb je het niet gehoord?" zei hij.

"Ik heb niets gehoord", antwoordde Rupert.

"Nou," vervolgde de vriend, "de koning is zijn koninklijke smaragd kwijt. Hij ging gisteren naar het huwelijk van een edelman en droeg de smaragd aan een dunne gouden ketting om zijn hals. Op de een of andere manier is de smaragd losgeraakt van de ketting. Iedereen zoekt ernaar, want de koning heeft een beloning uitgelooft voor de vinder. Kom, we moeten ons haasten."

"Maar ik kan niet weg zonder het aan grootmoeder te vragen", sputterde Rupert.

"Dan kan ik niet wachten. Ik wil de smaragd vinden", antwoordde zijn vriend.

'Rupert haastte zich terug naar het hutje aan de rand van het bos om zijn grootmoeder om toestemming te vragen. "Als ik hem vind, kunnen we deze vochtige hut verlaten en een stuk grond op de heuvel kopen", pleitte hij bij zijn grootmoeder.

'Maar zijn grootmoeder schudde haar hoofd. "Wat zouden de schapen dan moeten doen?" vroeg ze. "Ze zijn nu al rusteloos in de schaapskooi. Ze wachten om naar de wei gebracht te worden, en vergeet alsjeblieft niet om ze naar het water te brengen als de

zon hoog aan de hemel staat.”

‘Treurig bracht Rupert de schapen naar de wei. En op het middaguur bracht hij ze naar de beek in het bos. Daar ging hij bij het water op een grote steen zitten. Kon ik maar naar de smaragd van de koning gaan zoeken, dacht hij. Hij draaide zijn hoofd, staarde naar de zandbodem van de beek en keek plotseling aandachtig in het water. Wat lag daar? Dat kon toch niet! Hij sprong in het water en zijn vingers pakten iets groens, aan een dun stukje gouden ketting [die was gebroken]. “De smaragd van de koning!” riep hij uit. “Die moet van de ketting zijn gezwaaid toen de koning, galopperend op zijn paard, de brug over de beek overstak, en de stroom heeft het hierheen meegevoerd.”

‘Met glinsterende ogen rende Rupert naar grootmoeders hut om haar over zijn grote vondst te vertellen. “Goed zo, jongen”, zei ze. “Maar je zou hem nooit hebben gevonden als je je plicht om de schapen te hoeden niet had gedaan.” En Rupert wist dat ze de waarheid sprak.’ (Conference Report, oktober 1955, p. 86.)

De les die we uit dit verhaal kunnen leren, staat in dit bekende vers: ‘Doe je plicht, dat is het beste; en laat aan de Heer de rest.’ (Henry Wadsworth Longfellow, ‘The Legend Beautiful’. In: *The Complete Poetical Works of Longfellow* [1893], p. 258).

Tot diegenen die president van hun quorum zijn of zijn geweest, wil ik zeggen dat uw plicht niet ophoudt met uw ambtstermijn. Die relatie met uw quorumleden, uw plicht tegenover hen, blijft uw leven lang bestaan.

Toen ik leraar in het Aäronisch priesterschap was, werd ik geroepen als quorumpresident. Onder aanmoediging en met de hulp van een toegewijde en geïnspireerde quorumadviseur werkte ik ijverig om ervoor te zorgen dat iedere jongeman geregeld onze vergaderingen bijwoonde. Bij twee van hen was dat niet makkelijk, maar met ons doorzettingsvermogen, onze liefde en een beetje overreding begonnen ook zij vergaderingen bij te wonen en deel te

nemen aan quorumactiviteiten. Maar toen de tijd voorbijging en zij de wijk verlieten voor een studie en een baan, werden ze weer inactief.

In de loop der jaren heb ik beide goede vrienden bij verschillende gelegenheden gezien. Als ik ze tegenkom, leg ik mijn hand op hun schouder en herinner ze eraan: ‘Ik ben nog steeds je quorumpresident en ik laat je niet los. Je betekent veel voor me en ik wil dat je de zegeningen van actief zijn in de kerk ontvangt.’ Ze weten dat ik ze liefheb en dat ik ze nooit op zal geven.

Diegenen die het Melchizedeks priesterschap dragen, hebben voortdurend het voorrecht om hun roeping groot te maken. Wij zijn herders die over Israël waken. De hongerige schapen kijken gretig naar ons op omdat ze met het levensbrood gevoerd willen worden.

Vele jaren geleden was ik op halloevenavond in de gelegenheid om iemand te helpen die tijdelijk de weg kwijt was en een helpende hand nodig had om terug te keren. Ik reed nogal laat van kantoor naar huis. Mijn vrouw zou vast al alle trick-or-treat-bezoekertjes wat lekkers hebben gegeven. Toen ik langs het St. Mark-ziekenhuis in Salt Lake City reed, herinnerde ik me dat een goede zakenvriend, Max, in dat ziekenhuis lag. Toen ik hem jaren

daarvoor had leren kennen, ontdekten we dat we in dezelfde wijk waren opgegroeid, alleen in een andere tijd. Tegen de tijd dat ik geboren werd, was Max al met zijn ouders uit de wijk verhuisd.

Die avond zette ik mijn auto op de parkeerplaats van het ziekenhuis en ging naar binnen. Toen ik bij de receptie naar zijn kamernummer vroeg, kreeg ik te horen dat Max bij inschrijving in het ziekenhuis niet onze kerk als zijn godsdienst had opgegeven, maar een andere kerk.

Ik ging de kamer van Max binnen en groette hem. Ik zei hem dat ik trots was dat ik hem als vriend had en dat ik veel om hem gaf. Ik praatte over zijn loopbaan in het bankwezen en als orkestleider. Ik ontdekte dat hij gekwetst was door een paar opmerkingen van andere mensen en daarom besloten had naar een andere kerk te gaan. Ik zei tegen hem: ‘Max, je draagt het Melchizedeks priesterschap. Ik wil je vanavond graag zalfen.’ Daar stemde hij mee in en hij werd gezalfd. Vervolgens vertelde hij dat zijn vrouw, Bernice, ook erg ziek was en dat ze, geloof het of niet, in de kamer ernaast lag. Op mijn uitnodiging stond Max mij bij toen ik haar zalfde. Hij vroeg of ik hem wilde helpen. Ik souffleerde. Hij zalfde zijn

Zendingen voor een kerkgebouw in Cambodja.

vrouw. Er verschenen tranen, er waren omhelzingen, voordat Max en ik de zalving bezegelden, zijn handen en mijn handen op het hoofd van zijn vrouw — het was een gedenkwaardige halloweenavond.

Toen ik het ziekenhuis die avond verliet, vertelde ik de receptioniste dat ik toestemming van Max en zijn vrouw had om door te geven dat er in hun patiëntengegevens moest staan dat zij lid waren van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Ik wachtte en zag erop toe dat de verandering werd aangebracht.

Mijn vrienden Max en Bernice zijn allebei aan de andere kant van de sluier, maar ze brachten de laatste jaren van hun leven actief en gelukkig door en kregen de zegeningen die met een getuigenis van het evangelie en kerkbezoek gepaard gaan.

Broeders, het is onze plicht om mensen die om de een of andere reden in nood zijn de hand te reiken. Onze moeilijkheden zijn niet onoverkomelijk. Wij zijn in dienst van de Heer en hebben daarom recht op de hulp van de Heer. Maar we moeten het wel proberen. In het toneelstuk *Shenandoab* komen de volgende inspirerende woorden voor: 'Als we het niet proberen, dan doen we het ook niet; en als we het niet doen, waarom zijn we dan hier?'

Het is onze plicht om zo te leven

dat we, als we gebeld worden om iemand een zegen of zalving te geven, dat waardig zijn. Er is ons gezegd dat we niet kunnen ontkomen aan de gevolgen van onze persoonlijke invloed. We moeten heel zeker zijn dat onze invloed positief en opbouwend is.

Zijn onze handen wel rein? Is ons hart wel rein? Als wij naar de geschiedenis kijken, leren wij een les uit de woorden van de stervende koning Darius. Darius was, volgens de juiste ritens, erkend als de rechtmatige koning van Egypte. Zijn rivaal, Alexander de Grote, was erkend als de rechtmatige zoon van Amon. Ook hij was farao. Toen Alexander zag dat de verslagen Darius op sterven lag, legde hij zijn handen op diens hoofd, gebod hem op te staan en zijn koninklijke macht weer op zich te nemen, en zei tot slot: 'Ik zweer u bij alle goden, Darius, dat ik dit oprecht en zonder bedrog doe.'

Darius vermaande hem voorzichtig: 'Alexander, jongen (...) denk je nu echt dat je met die handen van jou de hemel kunt raken?' (Aangepast overgenomen uit Hugh Nibley, *Abraham in Egypt* [1981], p. 192.)

De roep om plichtsvervulling kan zachtjes tot ons komen terwijl wij, priesterschapsdragers, de taken uitvoeren die we krijgen. President George Albert Smith, de achtste

president van de kerk, die altijd bescheiden maar doelmatig was, heeft gezegd: 'Het is allereerst uw plicht om te vernemen wat de Heer van u verwacht. Daarna maakt u door de macht en kracht van het heilig priesterschap uw roeping zo groot in het bijzijn van anderen dat de mensen u graag willen volgen' (Conference Report, april 1942, p. 14).

En hoe maken we onze roeping groot? Gewoon, door het werk te verrichten dat van ons wordt verlangd.

Broeders, we moeten iets *doen* — en niet alleen *dromen* — om anderen tot zegen te zijn, anderen te leiden en zielen te redden. 'Weest daders des woords en niet alleen hoorders; dan zoudt gij uzelf misleiden', heeft Jakobus geschreven (Jakobus 1:22).

Mogen allen die mijn stem in deze priesterschapsbijeenkomst horen zich opnieuw inspinnen om in aanmerking te komen voor de leiding van de Heer. Er zijn zoveel mensen die om hulp smeken en bidden. Er zijn veel mensen die ontmoedigd zijn of die terug willen keren, maar niet weten waar ze moeten beginnen.

Ik heb altijd geloofd dat deze woorden waar waren: 'Gods fijnste zegeningen worden altijd verstrekt door handen die Hem hier beneden dienen' (Whitney Montgomery, 'Revelation'. In: *Best-Loved Poems of the LDS People*, Jack M. Lyon en anderen [red, 1996], p. 283). Laten wij bereidwillige handen hebben, reine handen en gewillige harten, zodat wij kunnen helpen om andere mensen te verstrekken wat onze hemelse Vader hun wil geven.

Ik geef u tot slot een voorbeeld uit mijn eigen leven. Ik had eens een dierbare vriend die meer moeilijkheden en frustraties in zijn leven had dan hij kon verdragen. Uiteindelijk lag hij dodelijk ziek in het ziekenhuis. Ik wist niet dat hij daar was.

Mijn vrouw en ik waren naar datzelfde ziekenhuis gegaan om iemand anders te bezoeken die ernstig ziek was. Toen we het ziekenhuis verlieten en naar onze auto gingen, kreeg ik sterk het gevoel dat we terug moesten

gaan om te informeren of mijn vriend Hyrum ook in het ziekenhuis lag. De receptioniste bevestigde dat Hyrum daar inderdaad al weken patiënt was.

We gingen naar zijn kamer, klopten aan en deden de deur open. Wij hadden geen idee wat voor tafereel we daar zouden zien. We zagen overal boeketten ballonnen. Op een opvallende plek aan de muur hing een poster met de woorden 'Hartelijk gefeliciteerd, papa'. Hyrum zat rechtop in zijn ziekenhuisbed, omringd door familieleden. Toen hij ons zag, zei hij: 'Broeder Monson, hoe wist u in vredesnaam dat ik jarig ben?' Ik glimlachte, maar beantwoordde de vraag niet.

De aanwezigen die het Melchizedeks priesterschap droegen, gingen om deze vriend van mij, hun vader en grootvader, heen staan en we gaven hem een zalving.

Toen er tranen waren vergoten, dankbare glimlachjes uitgewisseld en tedere omhelzingen ontvangen en gegeven, boog ik voorover naar Hyrum en zei zachtjes: 'Denk aan de woorden van de Heer, want die zullen je tot steun zijn. Hij heeft je beloofd: "Ik zal u niet als wezen achterlaten. Ik kom tot u." (Johannes 14:18)'

De tijd schrijdt voort. Onze plicht houdt gelijke tred. Onze plicht neemt niet af. Rampzalige conflicten komen en gaan, maar de strijd die woedt om de ziel van de mens gaat onverminderd door. Als een klarenstoot horen u en ik en priestersdragers overal het woord van de Heer. Nogmaals, dat woord luidt: 'Welnu, laat eenieder zijn plicht leren kennen en het ambt waartoe hij is aangewezen, met alle ijver leren uitoefenen' (1V 107:99).

Broeders, laten wij onze plicht leren kennen. Laten wij altijd goed genoeg leven om die plichten te vervullen, en al doende in het voetspoor van de Meester volgen. Toen Jezus de oproep kreeg om zijn plicht te doen, antwoordde Hij: 'Vader, uw wil geschiede en de heerlijkheid zij de uwe voor eeuwig' (Mozes 4:2). Dat wij dat ook mogen doen, bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Verrijs, gij mannen Gods

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

Als we het priesterschap hebben ontvangen, moeten we het ook waardig zijn.

Broeders, het lijkt erop dat u uw colbertje heeft thuisgelaten. Zo met die witte shirts bent u klaar om aan de slag te gaan. En de tijd om aan het werk te gaan is aangebroken.

Wat een geweldig uitzicht. Dit grote Conferentiecentrum zit helemaal vol, en onze woorden worden over de hele wereld uitgezonden. Dit is waarschijnlijk de grootste priestersbijeenkomsst die ooit heeft plaatsgevonden. Ik wil u bedanken voor uw aanwezigheid.

Ik heb onlangs op de televisie een concert van het mannenkoor van de BYU gezien. Ze zongen een bezielend lied met de titel 'Verrijs, gij mannen Gods.' Het is in 1911 door William P. Merrill geschreven, en ik zag laatst dat er een versie in de Engelstalige lofzangbundel staat, hoewel ik niet geloof

dat ik die ooit gezongen heb.

De woorden doen denken aan de Oud-Engelse lofzangen van Charles Wesley en anderen. Ze luiden:

*Verrijs, gij mannen Gods!
Met minder toebedeeld!
Geef hart en ziel en geest en kracht
In dienst van onze Heer.*

*Verrijs, gij mannen Gods!
Verbonden met elkaar
Dit is de dag van broederschap
Beëindig al het kwaad.*

*Verrijs, gij mannen Gods!
De kerk wacht op u reeds,
Haar kracht nog steeds niet sterk
genoeg;
Sta op en maak haar groots!*

*Verrijs, gij mannen Gods!
Ga waar Hij is geweest.
Als broeders van de Zoon van God.
Verrijs, gij mannen Gods!
(Hymns, nr. 324; derde couplet in
The Oxford American Hymnal, Carl F.
Pfatteicher [red., 1930], nr. 256)*

Broeders, in de Schriften staat heel duidelijk hoe wij moeten leven. Nephi citeert bijvoorbeeld Jesaja: 'O, dat gij naar mijn geboden hadt geluisterd — dan zou uw vrede zijn geweest als een rivier en uw gerechtigheid als de golven der zee' (1 Nephi 20:18, zie ook Jesaja 48:18).

De woorden van Lehi zijn een oproep aan alle mannen en jongens

die het priesterschap dragen. Met grote overtuiging zei hij: 'Ontwaakt, mijn zonen; trekt de wapenrusting der gerechtigheid aan. Schudt de ketenen af waarmee gij gebonden zijt, en komt voort uit de donkerheid en verheft u uit het stof' (2 Nephi 1:23).

Er is geen man of jongen in deze grote bijeenkomst die zijn leven niet kan verbeteren. En dat moet gebeuren. We zijn ten slotte priesterschapdraggers van God. Als we jong zijn en het Aäronisch priesterschap dragen, hebben we recht op de bediening van engelen om ons te leiden, te zegenen en te beschermen. Dat is opmerkelijk en prachtig. Als we het Melchizedeks priesterschap dragen, hebben we de sleutels van het koninkrijk, die eeuwige macht met zich meebrengen. Dat heeft de Heer gezegd toen Hij zijn handen op het hoofd van zijn discipelen legde.

Als we het priesterschap hebben ontvangen, moeten we het ook waardig zijn. Dan mogen we geen onreine gedachten hebben. Dan is pornografie uit den boze. Dan mogen

we nooit schuldig zijn aan enige vorm van mishandeling of misbruik. Daar moeten we boven staan. 'Verrijs, gij mannen Gods' en bekeer u van dergelijke zaken. Dan zal de Heer u leiden en steunen.

De profeet Jesaja heeft gezegd: 'Vrees niet, want Ik ben met u; zie niet angstig rond, want Ik ben uw God. Ik sterk u, ook help Ik u, ook ondersteun Ik u met mijn heilrijke rechterhand' (Jesaja 41:10).

Jongemannen, sommigen van jullie vinden het leuk om je slonzig te kleden. Ik weet dat dit een gevoelig onderwerp is, maar ik ben van mening dat dat niet past bij een jongeman die tot het heilig priesterschap van God is geordend. Jullie taalgebruik komt soms overeen met jullie kleding. Scheld niet en gebruik de naam van de Heer niet ijdel. God heeft zich daar duidelijk tegen uitgesproken.

U zult allen dit verhaal van president Spencer W. Kimball weleens hebben gehoord, maar ik wil het graag herhalen. Hij had in het ziekenhuis

een operatie ondergaan. Een jonge verpleger had hem op een brancard gelegd om hem te verplaatsen. Toen ze bij de lift kwamen, botste de verpleger de brancard ergens tegenaan en gebruikte de naam van de Heer ijdel.

President Kimball, maar half bij bewustzijn, zei: 'Alstublieft! U misbruikt de naam van mijn Heer.'

Er volgde een dodelijke stilte, waarop een stem fluisterde: 'Het spijt me.' (Zie *Teachings of Spencer W. Kimball*, Edward L. Kimball [red., 1982], p. 198.)

Ik wil uw aandacht vestigen op iets anders wat mij zorgen baart. De Heer heeft door openbaring gezegd dat zijn volk zo veel mogelijk scholing moet krijgen. Daar is Hij heel duidelijk in geweest. Maar er is een zorgwekkende tendens waarneembaar. Broeder Rolfe Kerr, de commissaris van onderwijs van de kerk, heeft me verteld dat in de Verenigde Staten 73 procent van de jonge vrouwen en 65 procent van de jonge mannen het voortgezet onderwijs afronden. Jonge mannen zijn veel meer geneigd om

hun opleiding af te breken.

Zo'n 61 procent van de jonge mannen begint na het voortgezet onderwijs meteen met een vervolgopleiding, vergeleken met 72 procent van de jonge vrouwen.

In 1950 was 70 procent van de studenten man en 30 procent vrouw. Er wordt verwacht dat in 2010 40 procent man en 60 procent vrouw zal zijn.

Sinds 1982 hebben er meer vrouwen dan mannen hun bachelors, en sinds 1986 meer hun licentiaatsdiploma, behaald.

Uit deze statistieken blijkt duidelijk dat meer jonge vrouwen dan jonge mannen een goede opleiding volgen. Daarom wil ik tegen de jonge mannen zeggen: 'Verrij en leg je erop toe om een goede opleiding te volgen. Wil je met een vrouw trouwen die veel meer geleerd heeft dan jij? We zeggen: 'Vormt geen ongelijk span.' Dat geldt volgens mij ook op het gebied van scholing.

Daarnaast zal je opleiding aan je dienstbetoon in de kerk bijdragen. Er is enkele jaren geleden een studie gedaan waaruit blijkt dat hoe hoger de opleiding, hoe groter het geloof en de deelname aan godsdienstige activiteiten.

Ik noemde net al pornografie. Dat kan heel gemakkelijk een ernstige verslaving worden. Ik zal u iets uit een brief van een slachtoffer voorlezen:

'Ik wil u graag iets vertellen waar ik nog nooit met een ander over gepraat heb. Ik ben een 35 jaar oude man. Het grootste deel van mijn volwassen leven ben ik al verslaafd aan pornografie. Ik vind het heel erg om toe te geven, (...) maar mijn verslaving is grotendeels net zo echt als die van een alcohol- of drugsverslaafde. (...)

'Ik schrijf dit om u te laten weten dat de kerk niet genoeg kan doen om de leden tegen pornografie te waarschuwen. Ik ben als kind voor het eerst met dergelijk materiaal in aanraking gekomen. Ik werd door een oudere neef misbruikt, en er werd pornografie gebruikt om mijn aandacht te trekken. Ik weet zeker dat deze blootstelling aan seks en

pornografie op jonge leeftijd de wortel van mijn huidige verslaving is.

'Ik vind het merkwaardig dat zij die pornografie steunen, zeggen dat het een kwestie van vrijheid van meningsuiting is. Ik heb geen vrijheid. Ik ben mijn keuzevrijheid kwijt omdat ik dit niet kan overwinnen. Het is een valstrik voor mij, en het lijkt wel of ik er niet los van kan komen. *Alstublieft, alstublieft, alstublieft*, smeed de broeders in de kerk om alle vormen van pornografie niet alleen te mijden, maar zelfs volledig uit hun leven te bannen. Naast het mijden van boeken en tijdschriften moeten ze thuis sommige kabelkanalen uitschakelen. Ik ken veel mensen die dergelijke kanalen hebben en beweren dat ze er nooit naar kijken, maar dat is niet waar. (...)

'Pornografie en perversies zijn tegenwoordig zo gewoon dat de bronnen van dit materiaal overal de kop opsteken. Ik heb pornografisch materiaal langs de weg en op vuilstortplaatsen gevonden. We moeten met onze kinderen praten en uitleggen hoe slecht die dingen zijn en hen aanmoedigen om er niet naar te kijken als ze ermee geconfronteerd worden. (...)

'Ten slotte, president Hinckley, wilt u alstublieft bidden voor mij en anderen in de kerk die net als ik zijn, dat zij de moed en de kracht zullen

hebben om deze verschrikkelijke verslaving te overwinnen.

'Ik teken niet met mijn naam. Ik hoop dat u daar begrip voor hebt.'

De computer is een geweldig apparaat dat op de juiste wijze gebruikt moet worden. Maar als de computer gebruikt wordt voor pornografie, chatrooms of enig ander doel dat tot kwade gedachten of handelingen kan leiden, moeten we de zelfdiscipline hebben om het apparaat uit te zetten.

De Heer heeft gezegd: 'Delgt uit de ongerechtigheid die onder u is; heiligt u voor mijn aangezicht' (IV 43:11). Niemand kan die woorden verkeerd begrijpen.

Hij zegt ook: 'De elementen zijn de tabernakel van God; ja, de mens is de tabernakel van God, ja, een tempel; en welke tempel ook ontwijd is, God zal die tempel verwoesten' (IV 93:35). Ook daar bestaat geen twijfel over. De Heer heeft duidelijk gezegd dat we goed voor ons lichaam moeten zorgen en alles moeten vermijden wat schadelijk kan zijn.

Hij heeft ons een grote belofte gegeven: 'Wees nederig; en de Heer, uw God, zal u aan de hand leiden en u antwoord geven op uw gebeden' (IV 112:10).

En ook: 'God zal u kennis geven door zijn Heilige Geest, ja, door de onuitsprekelijke gave van de Heilige Geest, die niet geopenbaard is vanaf het ontstaan der wereld tot nu toe' (IV 121:26).

We zouden allemaal het leven van de Meester moeten bestuderen en ernaar streven zijn woorden en daden te evenaren. Het is ook goed om het leven van de profeet Joseph Smith te bestuderen. Van zijn voorbeeld kunnen we veel over ons eigen gedrag leren.

Broeders, ik getuig van de waarheid van deze eeuwige beginselen. Ik getuig dat als wij ons best doen om ons leven te verbeteren, de resultaten voor zichzelf zullen spreken. God zegene u, geliefde broeders. Daarvan getuig ik nederig en dankbaar in de heilige naam van Jezus Christus.

Amen. ■

O, vast als een rotssteen

PRESIDENT THOMAS S. MONSON

Eerste raadgever in het Eerste Presidium.

We moeten de funderingen van ons geloof en van ons getuigenis van de waarheid sterken zodat we niet wankelen, niet mislukken.

Geliefde broeders en zusters, zowel binnen oogbereik als over de hele wereld vergaderd, ik doe een beroep op uw geloof en gebeden nu ik de eer heb om u toe te spreken.

In 1959, kort nadat ik aantrad als president van het zendingsgebied Canada in Toronto (Ontario), ontmoette ik N. Eldon Tanner, een vooraanstaande Canadees die luttele maanden later geroept zou worden als assistent van het Quorum der Twaalf Apostelen, vervolgens als lid van het Quorum der Twaalf, en daarna als raadgever van vier presidenten van de kerk.

Toen ik hem ontmoette, was president Tanner algemeen directeur van het mammoetbedrijf Trans-Canada Pipelines Ltd. en tevens president van de ring Calgary (Canada). Hij stond in Canada bekend als 'Mister Integrity'. Bij die eerste ontmoeting bespraken we onder andere de koude Canadese winters vol stormen met temperaturen die wekenlang onder het vriespunt kunnen blijven en ijzige winden die de gevoelstemperatuur nog meer laten zakken. Ik vroeg president Tanner waarom de wegen en snelwegen in het westen van Canada vrijwel intact bleven in dergelijke winters, met weinig of geen tekens van scheuren of breuken, terwijl het wegdek in veel andere gebieden waar de winters minder koud en streng zijn, scheuren en gaten vertoont.

Hij antwoordde: 'Dat komt door de diepe bedding van het wegdek. Om het wegdek sterk en heel te houden, is het nodig om de funderingen erg diep te gieten. Als de funderingen niet diep genoeg zijn, is het wegdek niet bestand tegen extreme weersomstandigheden.'

In de loop der jaren heb ik vaak over dat gesprek en de uitleg van president Tanner nagedacht. Ik zie er namelijk een onderliggende toepassing voor ons eigen leven in.

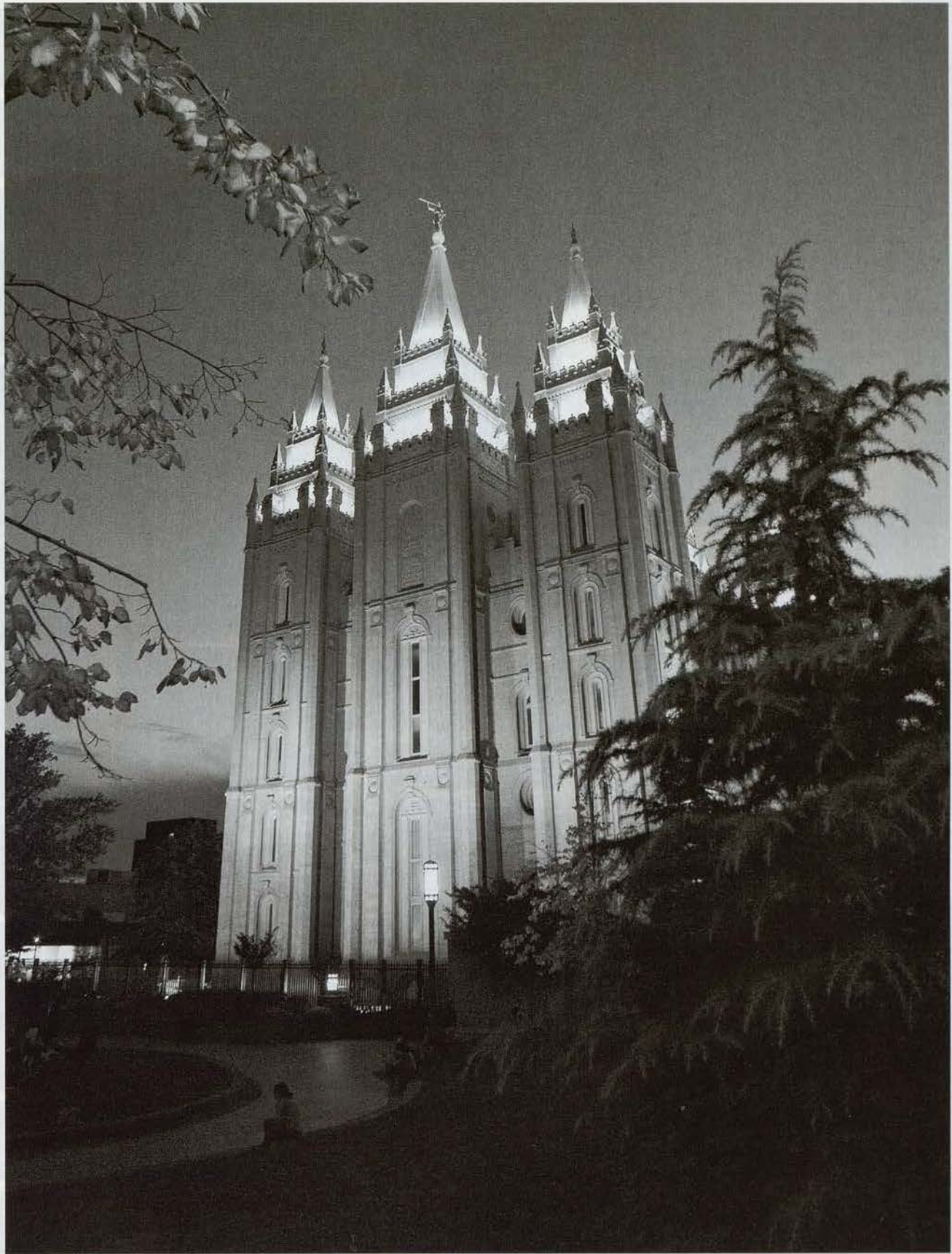
Eenvoudig gezegd: als we geen diep fundament van geloof en een sterk getuigenis van de waarheid hebben, kan het in het leven moeilijk worden om bestand te blijven tegen de harde stormen en ijzige winden van tegenspoed die ieder van ons onvermijdelijk zullen treffen.

Het sterfelijk leven is een proeftijd waarin we moeten bewijzen dat we in aanmerking komen om na dit leven terug te keren naar onze hemelse Vader. En beproevingen zijn alleen mogelijk als we te maken krijgen met problemen en moeilijkheden. Die kunnen ons breken en het oppervlak van onze ziel doen scheuren en afbrokkelen — althans, als de fundering van geloof, ons getuigenis van de waarheid, niet diep genoeg in ons is ingebed.

Op het geloof en het getuigenis van een ander kunnen we niet lang teren. Uiteindelijk moeten we een eigen, sterke, diep gewortelde fundering krijgen, anders zijn we niet bestand tegen de levensstormen die *beslist* zullen komen. Die stormen manifesteren zich op verschillende manieren. We kunnen verdriet en hartzeer hebben vanwege een afgedwaald kind dat besluit zich af te wenden van het pad dat naar de eeuwige waarheid leidt en zich liever begeeft op het gladde, hellende vlak van dwaling en ontluistering. Ziekte kan ons of een dierbare treffen en lijden en soms zelfs de dood tot gevolg hebben. Ongelukken kunnen hun wrede littekens achterlaten of de levensvlam uitblazen. De dood treft mensen op leeftijd die wankelen op hun benen. Hij ontbiedt ook hen die nog maar nauwelijks halverwege de levensreis zijn. En vaak stilt hij zelfs het gelach van kleine kinderen.

Soms lijkt er geen licht op te doemen aan het eind van de tunnel, geen ochtendgloren na een donkere nacht. We voelen ons ingesloten door de pijn van een gebroken hart, de teleurstelling van stukgeslagen dromen en de vertwijfeling van vervlogen hoop. Met de Bijbel smeken wij: 'Is er geen balsem in Gilead?' (Jeremia 8:22.) We zijn geneigd onze tegenspoed door

LISTEN TO THE VOICES OF THE TEMPLE

ALGEMENE AUTORITEITEN VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

HET EERSTE PRESIDIDIUM

Oktober 2006

Thomas S. Monson
Eerste raadgever

Gordon B. Hinckley
President

James E. Faust
Tweede raadgever

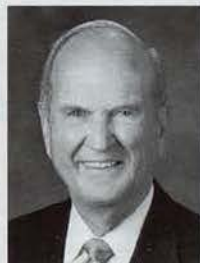
HET QUORUM DER TWAALF APOSTELEN

Boyd K. Packer

L. Tom Perry

Russell M. Nelson

Dallin H. Oaks

M. Russell Ballard

Joseph B. Wirthlin

Richard G. Scott

Robert D. Hales

Jeffrey R. Holland

Henry B. Eyring

Dieter F. Uchtdorf

David A. Bednar

HET PRESIDIDIUM DER ZEVENTIG

Earl C. Tingey

D. Todd Christofferson

Charles Didier

Merrill J. Bateman

Robert C. Oaks

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

HET EERSTE QUORUM DER ZEVENTIG

Carlos H. Amado   David S. Baxter   Shayne M. Bowen   Monte J. Brough   Sheldon F. Child   L. Whitney Clayton   Gary J. Coleman   Spencer J. Condie

Gene R. Cook   Quentin L. Cook   Claudio R. M. Costa   Benjamin De Hoyos   Robert K. Dellenbach   John B. Dickson   David F. Evans   Christoffel Golden Jr.

Walter F. González   C. Scott Grow   Bruce C. Hafen   Donald L. Hallstrom   Keith K. Hilbig   Richard G. Hinckley   Jay E. Jensen   Marlin K. Jensen

Daniel L. Johnson   Kenneth Johnson   Paul V. Johnson   W. Rolfé Kerr   Yoshihiko Kikuchi   Paul E. Koelliker   John M. Madsen   Richard J. Maynes

Lynn A. Mickelsen   Marcus B. Nash   Dennis B. Neuenschwander   Glenn L. Pace   Anthony D. Perkins   Paul B. Pieper   Bruce D. Porter   Carl B. Pratt

Lynn G. Robbins   Cecil O. Samuelson Jr.   Steven E. Snow   Ulisses Soares   Francisco J. Vinos   Lance B. Wickman   W. Craig Zwick

HET TWEEDE QUORUM DER ZEVENTIG

Mervyn B. Arnold   Douglas L. Callister   Craig A. Cordon   Craig C. Christensen   Shirley D. Christensen   Don R. Clarke

James M. Dunn   Keith R. Edwards   Stanley G. Ellis   Daryl H. Garn   D. Rex Gerratt   Larry W. Gibbons

Spencer V. Jones   Won Yong Ko   Gerald N. Lund   Clate W. Mask Jr.   Robert F. Orton   William W. Parnley

Wolfgang H. Paul   Wayne S. Peterson   R. Conrad Schultz   W. Douglas Shumway   Lowell M. Snow   Robert R. Steuer

Paul K. Sybrowsky   William R. Walker   Robert S. Wood   H. Ross Workman

DE PRESIDERENDE BISSCHAP

Richard C. Edgley   H. David Burton   Keith B. McMullin
Eerste raadgever   Presiderende bisschop   Tweede raadgever

Met de klok mee: leden in de Filipijnen; Tongaanse leden arriveren per boot voor een conferentiebijeenkomst; jong lid in Sint Petersburg; schoenen voor de ingang van een kerkgebouw in Cambodja.

het vervormende prisma van het pessimisme te zien. We voelen ons verlaten, diepbedroefd en alleen.

Hoe leggen we een sterke fundering die standhoudt tegen de grillen van het leven? Hoe bewaren we het noodzakelijke geloof en getuigenis om de vreugde te voelen die de getrouwen beloofd is? Dat vereist voortdurend onverminderde inzet. De meesten onder ons hebben wel eens inspiratie gekregen die zo duidelijk was dat ons de tranen in de ogen schoten en we vastbesloten waren om altijd trouw te blijven. Ik heb wel eens iemand horen zeggen: 'Als ik dergelijke gevoelens altijd zou hebben, zou ik er nooit moeite mee hebben om te doen wat ik moet doen.' Maar dergelijke gevoelens kunnen vluchtig zijn. De inspiratie die we tijdens deze conferentiebijeenkomsten voelen, kan afnemen en wegsterven als de maandag aanbreekt en we weer geconfronteerd worden met de routine van werk, school, huishouden en gezin. Die dingen kunnen onze aandacht makkelijk afleiden van het heilige naar het alledaagse, van wat ons opbouwt naar wat – mits we dat toelaten – ons getuigenis, die sterke geestelijke fundering, wegvreet.

Natuurlijk leven wij niet in een wereld waarin we alleen maar geestelijke ervaringen hebben, maar we kunnen onze funderingen van geloof

en van ons getuigenis van de waarheid sterken, zodat we niet wankelen, niet mislukken. U kunt zich dan afvragen hoe we op de meest doeltreffende wijze die fundering verkrijgen en onderhouden die we nodig hebben om in de wereld waarin wij leven geestelijk te overleven.

Ik wil drie richtlijnen aanreiken die ons daarbij kunnen helpen.

Ten eerste: versterk uw funderingen door gebed. 'Wat is 't gebed? D'oprechte wens, door ons tot God gericht.' (Wat is 't gebed', lofzang 100.)

Als we bidden, laten we dan écht communiceren met onze Vader in de hemel. We kunnen onze gebeden makkelijk vullen met herhalingen en woorden die niet of nauwelijks doordacht zijn. Maar als we eraan denken dat ieder van ons letterlijk een geestzoon of -dochter van God is, zullen we het niet moeilijk vinden om Hem in gebed te benaderen. Hij kent ons; Hij heeft ons lief; Hij wil alleen het beste voor ons. Laten wij oprecht en betekenisvol bidden, onze dank uitspreken en vragen om wat wij nodig hebben. Laten wij luisteren of er antwoord komt en het herkennen als het komt. Als we dat doen, worden we gesterkt en gezegend. We leren Hem kennen en komen te weten wat Hij wil dat wij doen in ons leven. Als we Hem kennen en op zijn wil vertrouwen, wordt onze fundering van geloof

versterkt. Als er iemand onder ons niet goed geluisterd heeft naar de raad om altijd te bidden, dan is er geen beter moment om daar mee te beginnen dan nu. William Cowper heeft gezegd: 'Satan beeft als hij de zwakste heilige op zijn knieën ziet' (William Neil, samensteller, *Concise Dictionary of Religious Quotations* [1974], p. 144).

Laten we het gezinsgebed niet verwaarlozen. Gezinsgebed is een goed verdedigingswapen tegen de zonde en biedt ons veel vreugde en geluk. Het oude gezegde 'Het gezin dat samen bidt, blijft samen', is nog steeds waar. Als we onze kinderen een voorbeeld in bidden geven, helpen we hen om aan hun eigen diepe fundering van geloof en getuigenis te werken: ze zullen die hun leven lang nodig hebben.

Mijn tweede richtlijn: laten we de Schriften bestuderen en ze 'dag en nacht' overpeinzen, zoals de Heer ons in het boek Jozua aanraadt (1:8).

In 2005 namen honderdduizenden heiligen der laatste dagen president Gordon B. Hinckley's uitdaging ter harte om vóór het eind van het jaar het Boek van Mormon te lezen. Ik geloof dat in december 2005 wel alle records gebroken moeten zijn van uren besteed aan het voldoen aan die uitdaging. We werden gezegend bij het uitvoeren van onze taak: ons getuigenis werd versterkt en onze kennis

vergroot. Ik moedig iedereen aan om de Schriften te blijven lezen en bestuderen zodat we ze mogen begrijpen en de lessen die we eruit halen in ons leven kunnen toepassen. Een vrije weergave van de woorden van de dichter James Phinney Baxter is:

*Wie leert en leert maar nooit weet
Is net als hij die ploegt en ploegt
maar nooit zaait.*

(‘The Baxter Collection’, Baxter Memorial Library, Gorham, Maine.)

Als we dagelijks tijd besteden aan schrifstudie zal dat zonder enige twijfel onze fundering van geloof en ons getuigenis van waarheid versterken.

Denk nu met mij eens aan de vreugde die Alma voelde toen hij van het land Gideon zuidwaarts reisde naar het land Manti, waar hij de zoons van Mosiah tegenkwam. Alma had ze een tijdlang niet gezien en was buitengewoon verheugd dat ze ‘nog steeds zijn broeders in de Heer [waren]; ja, en zij waren sterk geworden in de kennis der waarheid, want het waren mannen met een zuiver begrip en zij hadden de Schriften zorgvuldig onderzocht om het woord Gods te leren kennen’ (zie Alma 17:1–2).

Moge ook wij het woord Gods leren kennen en dienovereenkomstig leven.

Mijn derde richtlijn voor het opbouwen van een sterke fundering van geloof en getuigenis heeft te maken met dienstbaarheid.

Toen ik op een ochtend naar kantoor reed, kwam ik langs een stome rij die een bord voor het raam had. Daar stond op: ‘Wij zijn u graag van dienst.’ Ik kon de eenvoudige boodschap van dat bord maar niet uit mijn hoofd zetten. Plotseling besepte ik waarom. Het gaat *inderdaad* om dienstbaarheid — ja, dat wij de Heer van dienst zijn.

In het Boek van Mormon lezen we over de edele koning Benjamin. Met de ware ootmoed van een geïnspireerd leider sprak hij over zijn verlangen om zijn volk van dienst te zijn en hen op de paden van rechtschapenheid te leiden. Vervolgens zei hij tegen hen:

‘Hoewel ik u heb gezegd mijn dagen in uw dienst te hebben doorgebracht, [wens] ik niet [...] te roemen, want ik ben louter in dienst van God geweest.

‘En zie, ik vertel u deze dingen opdat gij wijsheid zult leren; opdat

gij zult leren dat wanneer gij in dienst van uw medemensen zijt, gij louter in dienst van uw God zijt’ (Mosiah 2:16–17).

Dat is de dienstbaarheid waar het echt om draait, de dienstbaarheid waartoe wij allen zijn geroepen: de dienst aan de Heer Jezus Christus.

Op het pad van het leven zult u merken dat u niet de enige reiziger bent. Er zijn andere mensen, die uw hulp nodig hebben. Er zijn benen te schragen, handen vast te pakken, geesten te bemoedigen, harten te inspireren en zielen te redden.

Dertien jaar geleden had ik het voorrecht om een knappe jongedame van twaalf jaar, Jami Palmer, te zalven. Ze had net te horen gekregen dat ze kanker had en was bang en in de war. Na de ziekenzalving onderging ze een operatie en pijnlijke chemotherapie. Nu is de kanker weg en is zij een opgewekte, knappe 26-jarige die in haar leven al veel heeft bereikt. Een tijd geleden hoorde ik dat ze op het allermoeilijkste moment van haar ziekte, toen haar toekomst er somber uitzag, vernam dat het been waar de kanker in zat meerdere malen geopereerd moest worden. Een reeds lang geplande, zware

trektocht met haar jongevrouwenklas naar de Timpanogos Cave in het Wasatchgebergte, ongeveer 65 kilometer ten zuiden van Salt Lake City, was onmogelijk, meende ze. Jami zei tegen haar vriendinnen dat ze de tocht zonder haar moesten ondernemen. Ik ben ervan overtuigd dat haar stem stokte en er teleurstelling in haar hart was. Maar de andere jongevrouwen reageerden vol medeleven: 'Nee, Jami, jij gaat met ons mee!'

'Maar ik kan niet lopen', antwoordde ze gekweld.

'Dan dragen we je naar boven, Jami!' En dat deden ze.

Nu is die tocht nog slechts een herinnering, maar in werkelijkheid is zij veel meer. James Barrie, de Schotse dichter, heeft gezegd: 'God heeft ons herinneringen gegeven opdat wij zomerrozen mochten hebben in de winter van ons leven' (parafrase van James Barrie. In: Laurence J. Peter, samensteller, *Peter's Quotations: Ideas for Our Time* [1977], p. 335). Geen van die fijne jongevrouwen zal ooit die gedenkwaardige dag vergeten waarop een liefhebbende hemelse Vader dat tafereel ongetwijfeld met goedkeuring heeft gadeslagen.

Als Hij ons werft voor zijn zaak, nodigt Hij ons uit om nader tot Hem te komen en zijn Geest te voelen.

Laten wij bij het leggen van sterke funderingen voor ons leven denken aan de volgende dierbare belofte van Hem:

'Vat moed! Ik ben met u, o, weest niet verschrikt, want Ik ben uw God die uw lot hier beschikt.

Ik sterk u en help u en waarschuw voor 't kwaad, als gij vol vertrouwen Mij nimmer verlaat.'

(‘O, vast als een rotssteen’, lofzang 53.)

Moge ieder van ons in aanmerking komen voor die zegening bid ik nederig in de naam van Jezus Christus, onze Heiland. Amen. ■

Het heilsplan

OUDERLING L. TOM PERRY

van het Quorum der Twaalf Apostelen

We hoeven niet alleen door het leven te gaan zonder kennis van het masterplan dat de Heer voor zijn kinderen heeft opgesteld.

Toen ik in de zomermaanden een avondmaalsdienst bijwoonde, kwamen daar drie studenten aan het woord die de zomer thuis doorbrachten. Een van de toespraken vond ik in het bijzonder interessant.

De spreekster had tijdens het zomerreces in een restaurant gewerkt waar veel vrachtwagenchauffeurs kwamen. Zo was er een chauffeur die elke week op dezelfde dag in het restaurant de maaltijd gebruikte. Daardoor hadden ze af en toe een gesprekje. Hij vroeg de jongedame waar ze woonde. Ze vertelde dat ze thuis was en bijverdiende, maar dat ze in de herfst haar studie zou voortzetten. Zijn volgende vraag was: 'Naar welke universiteit ga je?' Trots antwoordde zij: 'BYU-Idaho.' Hij wilde meer over de universiteit weten, waarna het gesprek op het evangelie kwam. Ze legde hem allereerst uit wat het woord van wijsheid inhield. Dat ging

haar goed af. Ze kreeg hem zover dat hij stopte met roken.

Toen kreeg ze andere werktijden en kon ze hem niet meer bedienen. Daarom schreef ze hem een briefje en deed er een brochure over het heilsplan bij. Een paar dagen later kreeg ze een briefje terug. Daarin stond kortweg: 'Je hebt wel wat teweeggebracht.' Dankzij deze jonge vrouw had hij de hand gelegd op informatie die hem ertoe bracht om zijn leven eens goed onder de loep te nemen. Ik weet niet hoe deze interactie tussen een serveerster en een vrachtwagenchauffeur is afgelopen, maar het is duidelijk dat hij is gaan nadenken.

Vervolgens legde ze uit hoe makkelijk het is om anderen te vertellen over de schoonheid van het evangelie. We hebben elke dag de kans om onze mond open te doen en anderen te laten weten dat er evangeliewaarheden zijn die hen hier en nu en in de komende eeuwigheden tot zegen zullen zijn.

Veel mensen vragen zich af: 'Waar kom ik vandaan? Waarom ben ik hier? Waar ga ik heen?' Onze eeuwige Vader heeft ons niet op een doelloze, zinloze reis op aarde gestuurd. Hij voorzorg in een plan dat we kunnen volgen. Hij heeft dat plan bedacht. Het heeft tot doel de mens vooruitgang en uiteindelijk heil en verhoging te brengen. Ik citeer uit de gids voor zendelingen, *Predik mijn evangelie*:

'God is de Vader van onze geest. Wij zijn letterlijk zijn kinderen, en Hij heeft ons lief. Vóór onze geboorte, hebben we als geestkind bij onze

Vader in de hemel gewoond. We verschilden echter wel van onze hemelse Vader, en om zoals Hij te worden en dezelfde zegeningen te ontvangen, moesten we op aarde eerst een stoffelijk lichaam krijgen en ervaring opdoen.

'Het is God er om te doen — dat is zijn werk en zijn heerlijkheid — ons in de gelegenheid te stellen om al zijn zegeningen te ontvangen. Hij heeft een volmaakt plan ontwikkeld om zijn doel te bereiken. Voordat we op aarde kwamen, begrepen we dit plan en hebben het geaccepteerd' ([2004], p. 48).

Toch zijn er tegenwoordig veel mensen die maar geen antwoord vinden op die fundamentele levensvragen. Steeds klinkt het 'zie, hier is het of daar' luider en het klinkt

steeds vaker en verwarrender. De technologie draagt bij tot deze verwarring door die boodschappen overal ter wereld via de radiogolven en indrukwekkende aantallen kabels te verspreiden. Er zijn zoveel mogelijkheden om steeds meer verschillende boodschappen uit te zenden, dat het eigenlijk niet verwonderlijk is dat men in verwarring is. Eeuwen geleden voorspelde Paulus:

'Er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtfels keren' (2 Timoteüs 4:3-4).

We hoeven niet in verwarring te zijn. Het antwoord op de raadselachtige vragen over het doel van het leven staat het mensdom weer ter beschikking om tot leidraad te dienen.

De eerste keer dat het heilsplan aan ons is uitgelegd, was vóór onze geboorte, in wat in de Schrift onze eerste staat wordt genoemd (zie Abraham 3:26). Van wat zich in die eerste staat heeft afgespeeld is niet veel bekend, maar we weten wel dat we daar in geestgedaante leefden, kinderen van onze hemelse Vader, en dat we daar bepaalde vorderingen maakten, totdat we zover waren dat onze geest zich in een aards lichaam kon hullen. We weten ook dat onze Vader een grote raadsvergadering hield, waar Hij ons het doel van het leven op aarde uitlegde. Het stond ons vrij om het heilsplan te aanvaarden of af te wijzen. Het is ons niet opgedrongen. De kern van het plan was dat de mens de kans kreeg om met Gods hulp op aarde zijn eeuwig heil te bewerken. Er werd een leider gekozen die ons zou leren hoe we het plan moesten uitvoeren en die ons van zonde en dood zou verlossen. De Heer legde aan Mozes uit: 'Maar zie, mijn geliefde Zoon, die mijn Geliefde en Uitverkorene is geweest vanaf het begin, zeide tot Mij: Vader, uw wil geschiede en de heerlijkheid zij de uwe voor eeuwig' (Mozes 4:2).

Jezus Christus, onze oudste Broeder, werd de leider die het plan dat de Vader had opgesteld ging bepleiten en wij aanvaardden het plan en de voorwaarden. Door die keuze kregen wij het recht om op aarde te komen en zo aan onze tweede staat te beginnen.

God schiep Adam en Eva naar zijn eigen beeld, met een lichaam van vlees en beenderen, en plaatste ze in de hof van Eden. Ze hadden de keuze om in de hof te blijven of te eten van de vrucht van de boom der kennis van goed en kwaad en daarmee een sterfelijk leven te beginnen. Ze gingen de uitdaging aan en aten van de vrucht, waardoor ze sterfelijk werden,

onderhevig aan de lichamelijke dood. Door hun keuze kregen ze te maken met de zorgen en moeilijkheden van dit leven.

Er zijn twee redenen voor het sterfelijk leven. De eerste is hier ervaringen op te doen die we op geen enkele andere manier kunnen krijgen. De tweede is een lichaam van vlees en beenderen te krijgen. Beide redenen zijn van wezenlijk belang voor het bestaan van de mens. We worden nu beproefd en getoetst om te zien of we alles doen wat de Heer ons geboden heeft. Die geboden zijn de beginselen en verordeningen van het evangelie, en zij vormen samen het evangelie van Jezus Christus. Elk beginsel en elke verordening is van invloed op het doel van onze proeftijd, dat is ons voor te bereiden op onze terugkeer naar onze hemelse Vader en meer op Hem te gaan lijken. Ouderling Bruce R. McConkie heeft het volgende gezegd over het volgen van het rechte en nauwe pad:

‘Wat ik denk dat ieder van ons moet doen, is vaststellen waar we staan in elk aspect van ons sterfelijk leven. Daarna maken wij, op basis van de algemeen geldende begrippen die helder en duidelijk zijn, de keuze hoe we met dit aspect of dat aspect omgaan om de proeftijd te doorstaan en te slagen voor de levenstoets. Als we de juiste keuzes maken, wacht ons een eeuwige beloning, en als we dat niet doen dan wacht ons een lagere, mindere plek in een van de koninkrijken die zijn bereid.

‘Iedereen in de kerk die zich op het rechte en smalle pad bevindt, die het verlangen heeft en ernaar streeft om het goede te doen, is nog steeds verre van volmaakt; maar als hij dit leven verlaat terwijl hij zich op het rechte en smalle pad bevindt, zal hij de eeuwige beloning in het koninkrijk van zijn Vader ontvangen’ (*The Probationary Test of Mortality*, devotionaal-toespraak, Salt Lake Institute of Religion, 10 januari 1982, pp. 8–9).

Dat alles is mogelijk gemaakt door Jezus Christus. Hij staat centraal in het eeuwige plan van de Vader, de

Redder die voorzag in de losprijs voor het mensdom. God zond zijn Zoon om de val van Adam en Eva teniet te doen. Hij is op aarde gekomen als onze Heiland en Verlosser. Hij overwon voor ons de lichamelijke dood door zijn leven neer te leggen. Toen Hij aan het kruis stierf, verliet zijn geest zijn lichaam. Op de derde dag werden zijn geest en zijn lichaam voor eeuwig herenigd, om nooit meer van een te worden gescheiden.

Het leven op aarde duurt niet lang. Voor ieder van ons komt de dag dat de geest en het lichaam door de dood van een worden gescheiden. Maar dankzij de opstanding van Jezus Christus zal ieder mens uit het graf herrijzen, ongeacht of hij goed of slecht heeft geleefd. Aan elk sterfelijk kind van onze hemelse Vader wordt onsterfelijkheid geschonken. De dood moet gezien worden als een poort tot een nieuw en beter leven. In de opstanding worden lichaam en geest weer herenigd. We krijgen een volmaakt, onsterfelijk lichaam van vlees en beenderen dat nooit meer onderhevig zal zijn aan pijn en dood. Maar de heerlijkheid die we bereiken in het volgende leven is afhankelijk van ons leven hier. Alleen door de

gave van de verzoening en onze gehoorzaamheid aan het evangelie kunnen we weer in Gods tegenwoordigheid terugkeren.

Na de opstanding van de Heiland gingen zijn apostelen rond om deze glorierijke boodschap aan de volken der aarde te prediken. Zij reisden ver om de zending van onze Heiland wereldkundig te maken. In veel landen begon het christendom tot ontwikkeling te komen. De kerk viel echter ten prooi aan een grote, algemene afval, die de apostolische opvolging afkapte. Het gezag om in de geestelijke verordeningen te officiëren werd niet meer op aarde aangetroffen.

Geleidelijk aan gingen geïnspireerde mannen over tot de reformatie. President Gordon B. Hinckley heeft die omschreven als de dageraad van een stralende dag. In zijn toespraak zei hij onder meer:

‘Op de een of andere manier werd er in die lange periode van duisternis een kaars aangestoken. In de Renaissance bloeiden onderwijs, kunst en wetenschap op. Er kwam een beweging van stoutmoedige mensen die naar de hemel opzagen en God en zijn goddelijke Zoon erkenden. Dat noemen we de Reformatie.

‘En toen, nadat vele generaties op aarde hadden geleefd — vele in strijd, haat, duister en kwaad — kwam de grote nieuwe tijd van de herstelling. Die heerlijke tijd werd ingeluid met de verschijning van de Vader en de Zoon aan de jonge Joseph. Het ochtendgloren van de bedeling van de volheid der tijden brak aan voor de wereld. Al het goede, mooie en goddelijke uit alle vorige bedelingen werd hersteld in die uiterst opmerkelijke tijd’ (*In glorie rijst die schone dag*, *Liabona*, mei 2004, pp. 82–83).

Na die glorierijke gebeurtenis van het eerste visioen, werd Joseph Smith een heilige kroniek, het Boek van Mormon, in handen gegeven. Dit verschaft de volken der aarde een nieuwe getuige van onze Heer en Heiland en zijn zending.

Dankzij dit eeuwige plan van onze

Vader is het duidelijk dat zijn liefde geen grenzen kent. Het is bestemd voor al zijn kinderen. Alle mensen hebben dezelfde oorsprong en dezelfde kansen op eeuwig geluk.

De profeet Amulek getuigt in het Boek van Mormon dat de woorden van Christus ons tot eeuwig heil zullen brengen:

‘En nu, mijn broeders, nadat gij zovele getuigenissen hebt ontvangen, en hebt gezien dat de heilige Schriften van die dingen getuigen, wil ik dat gij naar voren treedt en vruchten voortbrengt tot bekering.

‘Ja, ik wil dat gij naar voren treedt en uw hart niet langer verstokt; want zie, het is nu de tijd en de dag van uw behoudenis; en daarom, indien gij u bekeert en uw hart niet verstokt, zal het grote verlossingsplan onmiddellijk op u worden toegepast.

‘Want zie, dit leven is de tijd voor de mens om zich erop voor te bereiden God te ontmoeten; ja, zie, de dag van dit leven is de dag voor de mens om zijn arbeid te verrichten’ (Alma 34:30–32).

Laten we zorgen dat we niet meer heen en weer worden geslingerd onder invloed van allerlei wind van leer (zie Efeziërs 4:14). Wij verklaren tot de wereld dat de hemelen open zijn en dat de waarheid van Gods eeuwige plan weer aan het mensdom bekend is gemaakt. Wij leven in de bedeling van de volheid der tijden. We leven in een tijd dat we dankzij de Schrift de beschikking hebben over het grote plan dat de Heer vanaf het begin der tijden tot deze huidige, laatste bedeling aan zijn kinderen heeft gegeven. Er is amper bewijs beschikbaar; we hoeven niet alleen door het leven te gaan zonder kennis van het masterplan dat de Heer voor zijn kinderen heeft opgesteld. Hij heeft zich er plechtig toe verbonden om ons hemelse zegeningen te schenken, op voorwaarde dat we gehoorzaam zijn aan zijn wet. O bedenkt, bedenkt dat deze dingen waar zijn, want de Here God heeft deze eeuwige waarheden aan ons geopenbaard. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Drie handdoeken en een krant van een kwartje

BISSCHOP RICHARD C. EDGLEY

Eerste raadgever in de Presiderende Bisschop

Als wij de heilige beginselen van eerlijkheid en integriteit trouw zijn, zijn we trouw aan ons geloof en aan onszelf.

Ten overstaan van dit grote wereldwijde publiek en een beetje beschroomd wil ik u iets bekennen. Dat doe ik ter inleiding van een onderwerp wat mij al geruime tijd bezighoudt. In 1955, na mijn eerste jaar op de universiteit, werkte ik gedurende de zomer in de nieuwe Jackson Lake Lodge in Moran (Wyoming). Mijn vervoermiddel was een 14 jaar oude auto van het merk Hudson, die eigenlijk tien jaar eerder al naar de schroothoop had gemoeten. De bodem van de auto was zo doorgeroest dat ik er een stuk triplex op had gelegd, anders had ik met mijn voeten op de weg gezeten. Het positieve was dat de auto, in

tegenstelling tot de meeste auto's van 14 jaar oud, geen olie gebruikte. Ik moest altijd veel water in radiator gooien. Maar geen olie. Ik begreep maar niet waar het water bleef en waarom de olie steeds dunner en helderder werd.

Ter voorbereiding op mijn reis naar huis van bijna 300 kilometer aan het eind van de zomer, bracht ik de auto naar de enige monteur in Moran. Na even onder de motorkap te hebben gekeken, legde hij uit dat het motorblok gearsten was en dat er water in de olie liep. Dat verklaarde het mysterie van het water en de olie. Ik vroeg me af of ik het water niet in de gastank kon laten lekken, zodat de auto minder benzine zou verbruiken.

Toen ik wonderbaarlijk genoeg thuis was aangekomen, kwam mijn vader naar buiten om mij te begroeten. Nadat hij even zijn armen om mij heen had geslagen en we even wat hadden bijgekletst, keek hij op de achterbank van de auto waar hij drie handdoeken van de Jackson Lake Lodge zag liggen — van die handdoeken die je niet kunt kopen. Met een teleurgestelde blik op zijn gezicht zei hij alleen maar: ‘Ik had meer van jou verwacht.’ Ik vond niet dat ik echt iets verkeerd had gedaan. Voor mij waren die handdoeken slechts een symbool van een zomer hard werken in een

luxueus hotel, een 'secundaire arbeidsvoorwaarde'. Niettemin had ik het gevoel dat ik door ze mee te nemen het vertrouwen van mijn vader had verloren, en ik voelde me verschrikkelijk.

Het volgende weekend zette ik het stuk triplex in de auto goed vast, vulde de radiator met water en begon aan de reis van bijna 600 kilometer heen en weer naar Jackson Lake Lodge om de drie handdoeken terug te brengen. Mijn vader heeft nooit gevraagd waarom ik naar het hotel ben teruggedrennen en ik heb het ook nooit uitgelegd. Er hoefde niets over gezegd te worden. Het was een dure en pijnlijke les in eerlijkheid die me mijn hele leven is bijgebleven.

Helaas zijn eerlijkheid en integriteit in de wereld waarden geworden die je met een lichtje moet zoeken. In de afgelopen jaren zijn er steeds meer zakenlieden ontmaskerd vanwege oneerlijkheid en andere vormen van slecht gedrag. Ten gevolge daarvan zijn tienduizenden trouwe werknemers hun baan en pensioen kwijtgeraakt. Sommigen van hen zijn hun huis kwijtgeraakt, hebben zich moeten omscholen en hebben hun leven moeten aanpassen. We lezen dat er steeds meer op scholen wordt gefraudeerd, met meer aandacht voor goede cijfers dan het leren van de lesstof. We horen dat er studenten zijn die dat gedurende hun artsens studie hebben gedaan en nu patiënten behandelen. Ouderen en anderen worden het slachtoffer van zwendelaars, waardoor zij vaak hun huis of al hun spaargeld kwijttraken. Die oneerlijkheid en dat gebrek aan integriteit is altijd gebaseerd op hebzucht, arrogantie en gebrek aan respect.

In Spreuken staat: 'Leugenlippen zijn de Here een gruwel, maar wie trouw handelen, zijn Hem welgevallig' (Spreuken 12:22).

Mormon zegt over de bekeerde Lamanieten, die bekendstonden als de Anti-Nephi-Lehieten: 'En zij bevonden zich onder het volk van Nephi en werden ook gerekend onder het volk dat tot de kerk van God behoorde. En

zij onderscheidten zich ook door hun ijver jegens God, en ook jegens de mensen; *want zij waren volkomen eerlijk en oprecht in alle dingen; en zij waren onwrikbaar in het geloof aangaande Christus, zelfs tot het einde*' (Alma 27:27; cursivering toegevoegd).

Toen ik zo'n dertig jaar geleden in de zakenwereld werkzaam was, bevond ik me met enkele collega's op het vliegveld O'Hare in Chicago (Illinois). Een van hen had net zijn bedrijf voor tientallen miljoenen dollars verkocht: met andere woorden, hij was niet arm.

Toen we langs een automaat met kranten kwamen, gooide hij er een kwartje in, opende de deur, maar in plaats van een enkele krant van de stapel te pakken, begon hij aan ons allemaal een niet betaalde krant uit

te delen. Toen hij mij een krant wilde geven, deed ik een kwartje in het apparaat en, in een poging om hem niet te beledigen maar om hem iets te leren, zei ik als grapje: 'Jim, voor een kwartje wil ik mijn integriteit niet kwijttraken. Als het nou een dollar was, maar voor een kwartje — nee, niet voor een kwartje.' Want weet u, die ervaring met de drie handdoeken en een avondse auto zat me nog steeds niet lekker. Enkele minuten later liepen we weer langs dezelfde automaat. Ik zag dat Jim ernaartoe was gelopen en er kwartjes stond in te stoppen. Ik vertel u dat niet om mezelf af te schilderen als iemand die ongebruikelijk eerlijk is, maar alleen om aan te geven wat ik van de drie handdoeken en de krant heb geleerd.

We hoeven geen eerlijkheid in de zakenwereld, op school, thuis of welke

plek dan ook te verwachten zolang er geen eerlijkheid in ons hart leeft.

Belangrijke en duurzame lessen worden vaak door eenvoudige voorbeelden geleerd — wellicht zo eenvoudig als de voorbeelden van de drie handdoeken en de krant. Ik vraag me af hoe de wereld eruit zou zien als eenvoudige lessen in eerlijkheid thuis op jonge leeftijd werden geleerd, zoals 'onze naasten liefhebben als onszelf' (zie Matteüs 22:39; Marcus 12:31) en 'wat gij niet wilt dat u geschiedt, doet dat ook een ander niet' (zie Matteüs 7:12; Lucas 6:31). Ik vraag me af waar de duizenden ontslagen medewerkers zonder pensioenrechten zouden zijn als een zakenman op een hoge positie al op jonge leeftijd ervaringen als die met de handdoeken en de krant had gehad.

Eerlijkheid is de basis van een waar christelijk leven. Voor heiligen der laatste dagen is eerlijkheid een belangrijk vereiste om naar de heilige tempel van de Heer te kunnen gaan. Eerlijkheid is verweven met de verbonden die we in de tempel sluiten. Als we iedere zondag van de heilige symbolen van het vlees en bloed van de Heiland nemen, hernieuwen we onze fundamentele en heilige verbonden — die eerlijkheid omvatten. Als heiligen der laatste dagen hebben we de heilige verplichting om niet alleen in de beginselen van eerlijkheid te onderwijzen, maar ze ook na te leven; wellicht met lessen die zo eenvoudig zijn als die drie handdoeken en die krant. Eerlijkheid moet tot de belangrijkste normen in ons dagelijks leven behoren.

Als wij de heilige beginselen van eerlijkheid en integriteit trouw zijn, zijn we trouw aan ons geloof en aan onszelf.

Ik bid dat wij als heiligen der laatste dagen bekend zullen staan als het eerlijkste volk op aarde. Dat er van ons gezegd zal worden, net als van het volk van Anti-Nephi-Lehi, dat wij 'volkomen eerlijk en oprecht in alle dingen' zijn; en 'onwrikbaar in het geloof aangaande Christus, zelfs tot het einde' (Alma 27:27). In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Ziet uw kleinen

MARGARET S. LIFFERTH

Eerste raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium

Maar in deze wereld zullen wij de kinderen moeten beschermen, onderwijzen en liefhebben.

Nu ik in deze roeping werkzaam ben, heb ik er een paar nieuwe vrienden bijgekregen. Eliza kan veel jeugdwerklidjes zingen. Lucas leert de geloofsartikelen in het Spaans uit het hoofd. Caitlyn is verlegen, maar ook nieuwsgierig. Ik zat naast Martha in het jeugdwerk en ze stak haar arm door die van mij. Bij deze kinderen zie je het licht van het evangelie in hun ogen.

Wie zijn de kinderen bij u thuis of bij u in de buurt? Kijk naar ze. Denk aan ze. De Heiland heeft gezegd dat we als een kind moeten worden om het koninkrijk Gods binnen te gaan: 'onderworpen, zachtmoedig, ootmoedig, geduldig, [en] vol liefde' (Mosiah 3:19).

Maar met hoeveel geloof kinderen ook bij ons komen, ze krijgen te maken met de verlokkingen van een gevallen wereld. Hoe kunnen we ervoor zorgen dat het geloofslicht in de ogen van die kinderen niet dooft?

Het is duidelijk dat niets in het leven van een kind de plaats van een fijn gezin kan innemen. Maar in deze wereld hebben kinderen niet alleen behoefte aan een toegewijde moeder en vader, ze hebben onze bescherming, ons onderwijs en onze liefde nodig.

Broeders en zusters, kinderen beschermen houdt in dat ze in een milieu opgroeien waarin de invloed van de Geest in hun hart wordt gevoeld en bekrachtigd. In zo'n milieu is er vanzelfsprekend geen plek voor welke vorm van onverschilligheid, verwaarlozing, mishandeling, geweld of uitbuiting ook.

En behalve tegen deze ernstiger vormen van verwording, beschermen we kinderen ook tegen alle andere schadelijke misstanden zoals, een te hoog of te laag verwachtingspatroon, onmatigheid, een te druk sociaal leven, en egoïsme. Elke uitwas stompt het vermogen van het kind af om de Heilige Geest te herkennen, erop te vertrouwen en zijn leiding te voelen.

Kleine kinderen staan nog open voor de waarheden van het evangelie, en voordat die levensfase voorgoed voorbij is, dient kinderen geleerd te worden hoe ze goede keuzes kunnen maken.

Waarin wordt onderwezen, is eenvoudig. De Schriften en onze profeten laten er geen twijfel over bestaan wat we onze kinderen moeten leren. Nephi vat het in dit vers samen: 'Wij spreken over Christus, wij verheugen ons in Christus, wij prediken Christus, wij profeteren over Christus (...), opdat onze kinderen zullen weten op

welke Bron zij mogen vertrouwen voor vergeving van hun zonden' (2 Nephi 25:26).

We hebben het dus met hen over Christus en zijn evangelie. Maar hoe doen we dat? Volg allereerst de raad van onze profeten op en maak bij u thuis tijd vrij voor gezinsgebed, schriftstudie en gezinsavond. Hebben we die raad zo vaak gehoord dat die ons al te simpel voorkomt? Of hebben we het zo druk dat er echt niets meer bij kan? Ik getuig dat zelfs als de gezinsdevotie niet helemaal je van het is, heeft gehoorzaamheid alleen al de zegeningen van de Heer tot gevolg.

De beste evangelieles die we kinderen kunnen geven is gehoorzaamheid en een goed voorbeeld in elk aspect van ons leven. Bestudeer dus het evangelie. Leer het toepassen. We kunnen niet in beginselen onderwijzen die we niet kennen en die we niet naleven. Wie we zijn en wat er in ons hart leeft, is kinderen sneller duidelijk dan we denken.

Hou dus van kinderen. Toen ik nog een kind was, voelde ik mij geliefd, en

daardoor viel het mij gemakkelijk om te geloven dat de Heiland ook van mij hield. Kinderen gedijen in een gezin waarin de ouders hun 'heilige plicht om hun kinderen in liefde en rechtschapenheid op te voeden' ('Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liabona*, oktober 2004, p. 49) begrijpen.

Maar we kunnen allemaal hulp bieden. Let eens op de kinderen in uw omgeving en ga na hoe ze heten. En nodig ze dan uit, luister naar ze, schenk ze vertrouwen, wijs ze de weg, bouw ze op, dien ze en geef ze uw getuigenis. Uw liefde kan een kind dichter bij de liefde van de Heiland brengen.

Vasily is een kind dat veel tijd op straat doorbrengt en van huis uit geen steun krijgt bij zijn zoektocht naar de waarheid. Hij vond een kleine gemeente van de kerk in zijn woonplaats en kwam naar elke activiteit van de kerk. Hij bracht ook zijn drie jongere broertjes en ander vriendjes mee naar het jeugdwerk. In feite bestond het grootste jeugdwerk in dat gebied toen uit deze jongetjes die geen lid

van de kerk waren. Ze werden naar de waarheid getrokken en het licht van het evangelie begon op *hun* gezicht door te breken. Ze werden verwelkomd, beschermd en onderwezen en zijn geliefd door alle leden van die kleine gemeente: de jongeren, jonge alleenstaanden, zendelingen, leerkrachten en priesterschapsleiders. Denk eens aan de kinderen bij u in de buurt of in een jeugdwerkklass. Wie zijn de kinderen in uw gemeente of wijk? Is er een Vasily die uw hulp nodig heeft?

Als ik aan deze jongens en aan andere kinderen denk, put ik veel hoop uit het bezoek van de Heiland aan het Amerikaanse continent. U zult zich herinneren dat er vóór het bezoek van de Heiland stormen, aardbevingen, branden en drie dagen van diepe duisternis waren (zie 3 Nephi 8). Ik heb vaak mijn gedachten laten gaan over de kinderen die toen leefden. En ik kan me voorstellen hoe bang en bezorgd hun ouders moeten zijn geweest.

En toen verscheen de Heiland, die het volk gebod 'hun kleine kinderen

te brengen' (3 Nephi 17:11). Hoe gebrand zullen die ouders erop zijn geweest om hun kinderen bij de Heiland te brengen. Toen zagen zij dat de Heiland om hun kinderen weende en ze een voor een zegende, tot de Vader voor hen bad en engelen uit de hemel liet komen om hen te dienen (zie 3 Nephi 17:21, 24). Deze gebeurtenis herinnert ons eraan dat het de Heiland is die de grote beschermer, de beste leraar en de eeuwige bron van liefde en genezing is.

Nu de duisternis van deze tijd op ons neerdaalt, is ons ook geboden onze kinderen bij de Heiland te brengen, en zijn wij, zoals ouderling Ballard ons erop heeft gewezen, 'degenen die God heeft aangewezen om de kinderen met liefde, geloofsvuur en begrip van wie ze zijn, te omringen' ('Ziet uw kleinen', *De Ster*, oktober 1994, p. 35; 'Great Shall Be the Peace of Thy Children', *Ensign*, april 1994, p. 60).

Broeders en zusters, als moeder en jeugdwerkleidster weet ik dat kinderen opvoeden niet eenvoudig is. Kinderen beschermen, onderwijzen en liefhebben kan veel van ons vergen, is vaak teleurstellend, zo nu en dan afmattend, en soms zien we pas heel veel later de vruchten van onze inspanningen. Maar juist omdat het niet eenvoudig is om kinderen tot de Heiland te brengen, moeten we eerst zelf tot Hem komen.

Laten we Hem en zijn Geest zoeken, dan zullen we een wonder gewaarworden. We zien dan in dat ons eigen hart zich aan het veranderen is en dat ook *wij* 'onderworpen, zachtmoedig, nederig, geduldig, vol liefde, gewillig [ons] aan alles te onderwerpen' worden (Mosiah 3:19). Ook bij *ons* zal het licht van het evangelie op ons gezicht doorbreken. Ook *wij* zullen deze woorden van de Heiland gaan begrijpen: 'En een ieder, die zulk een kind ontvangt in mijn naam, ontvangt Mij' (Matteüs 18:5).

Ik hou van de Heiland en getuig van zijn verlossingskracht voor mij, voor u en voor onze kinderen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

'De grote en wonderbaarlijke liefde'

OUDERLING ANTHONY D. PERKINS

van de Zeventig

Kinderlijk geloof in de volmaakte liefde van onze hemelse Vader en Jezus Christus zal Satans valstrikken van een negatief zelfbeeld, onvolmaaktheid en schuldgevoel 'vaneen scheiden'.

De kinderen zeggen in onvervalst geloof op: 'Wij geloven in God, de eeuwige Vader, en in zijn Zoon, Jezus Christus, en in de Heilige Geest.'¹ Maar soms voelen jongeren en volwassenen de kracht van deze eenvoudige verklaring niet.

Satan is de 'vijand van alle gerechtigheid',² en zaait twijfel over het wezen van de Godheid en onze relatie tot Hen. Jezus Christus heeft geprofeteerd dat in de laatste dagen zelfs de uitverkorenen zich zouden laten misleiden.³ Overweeg drie voorbeelden van hoe Lucifer 'strikken en netten [legt] om de heiligen Gods te vangen.'⁴

De valstrik van een negatief zelfbeeld. Een getrouwe jongere lukt het niet om aan de verwachtingen van anderen te voldoen. Thuis en op school krijgt ze zelden een complimentje, maar wel veel kritiek. De populaire media houden haar voor dat ze niet mooi genoeg of slim genoeg is. Elke dag vraagt deze fijne zuster zich af of zij wel de liefde van haar hemelse Vader, het zoenoffer van de Heiland of het gezelschap van de Geest verdient.

De valstrik van overbelichte onvolmaaktheid. Een uitstekend zendingeling heeft het gevoel dat hij onmogelijk aan de verwachtingen van God kan voldoen. Deze toegewijde zendingeling stelt zich een strenge hemelse Vader voor die Zich te houden heeft aan de gerechtigheid, een Heiland die bij machte is om anderen van hun overtredingen te reinigen maar niet deze zendingeling, en een Heilige Geest die niet in het gezelschap van een onvolmaakt mens wil zijn.

De valstrik van onnodig schuldgevoel. Een vrouw van middelbare leeftijd is een toegewijde moeder, een lieve vriendin, een getrouw lid van de kerk, en een frequent tempelbezoekster. Maar diep in haar hart kan deze zuster zichzelf niet vergeven voor de

zonden die ze jaren geleden heeft begaan, maar waarvan ze zich heeft bekeerd en die volledig zijn afgehandeld met haar priesterschapsleiders. Ze betwijfelt of haar leven de Heer ooit welgevallig zal zijn en heeft alle hoop verloren op een eeuwig leven in de tegenwoordigheid van haar hemelse Vader.

Als uw gedachten en gevoelens lijken op die van deze goede heiligen, roep ik u op om als een klein kind te worden en u open te stellen voor 'de grote en wonderbaarlijke liefde die de Vader en de Zoon hadden getoond door de komst van de Verlosser in de wereld.⁵ Kinderlijk geloof in de volmaakte liefde van onze hemelse Vader en Jezus Christus zal Satans valstrikken van een negatief zelfbeeld, onvolmaaktheid en schuldgevoel 'vaneen scheiden'.⁶

In Spreuken lezen we: 'Want zoals hij in zijn hart overweegt, zo is hij.'⁷ Ik wil graag — in aanvulling op volhardend gebed, schriftstudie, en kerk- en tempelbezoek — vijf suggesties doen waarmee u veranderingen kunt aanbrengen in uw gedachten en hart, waardoor u de goedertierenheid van God meer zult voelen.

Ten eerste, zie uzelf als een waardevol kind van een liefdevolle Vader in de hemel. Onze kinderen zingen vol vertrouwen: 'Ik ben een kind van God, door Hem op aard'

gebracht.⁸ Kleine kinderen voelen en weten wat u wellicht bent vergeten. U bent een geliefde zoon of dochter van Vader in de hemel, 'naar zijn beeld'⁹ geschapen en van oneindige waarde — zozeer zelfs dat Jezus Christus voor u is gestorven.

God de Vader is barmhartig en houdt oneindig veel van u ondanks uw fouten. Alleen de stem van Satan zal u het gevoel geven dat u niets waard bent. Ter vergelijking, de Heilige Geest zal u 'droefheid naar Gods wil'¹⁰ laten voelen die tot inkeer leidt en u vervult van hoop op een verandering ten goede.

Wanneer u zich waardeloos voelt 'bedenkt [dan] dat de waarde van zielen groot is in de ogen van God.'¹¹ Pas ervoor om voortdurend negatief over uzelf te praten of te denken — er is een duidelijk verschil tussen nederigheid en vernedering. Ga op zoek naar en gebruik uw unieke talenten in plaats van te blijven stilstaan bij uw zwakheden.

Ten tweede, leg uw last bij Jezus Christus neer. U hoeft de strijd met al die verwachtingen en problemen, die u te veel dreigen te worden, niet alleen te voeren. Volg het voorbeeld van kleine kinderen en kniel neer in gebed.

Jezus Christus heeft ons geboden: 'Vertrouw op Mij bij iedere gedachte; twijfel niet, vrees niet.'¹² Twijfel, angst en zorgen duiden erop dat we al onze

zorgen en problemen zelf dragen. Als u geplaagd wordt door gedachten dat u een nietsnut bent, zegt u vol vertrouwen: 'Ik kan alles aan, dankzij Hem die mij kracht geeft.'¹³ Als u vervolgens 'blijmoedig alle dingen [doet] die binnen [uw] vermogen liggen'¹⁴ kunt u ervan op aan dat de Heer de rest zal doen, en dat alles goed zal komen.

De Heiland heeft beloofd: 'Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven'¹⁵ Wanneer u 'uw bekommernis op de Heer [werpt]'¹⁶ zult u de vrede van de Geest voelen.¹⁷

Ten derde, vergeef uzelf uw zonden en onvolmaaktheden. Vader in de hemel verwacht niet van u dat u in dit leven helemaal volmaakt wordt. Hij wist dat zijn kinderen op aarde fouten zouden maken. Maar 'alzo lief heeft God de wereld gehad'¹⁸ dat zijn plan van geluk in een barmhartige Heiland voorzag.

Jezus heeft gezegd: 'Ik, de Here, zal vergeven wie Ik wil vergeven, maar het is van u vereist alle mensen te vergeven.'¹⁹ Begin bij uzelf, en vergeef ook anderen. Als God niet meer denkt aan zonden waarvan we ons bekeerd hebben,²⁰ waarom wij dan wel? Verdoe uw tijd en energie niet aan het oprakelen van het verleden.

Als u uzelf en anderen wilt vergeven, zult u op de verzoening van

Jezus Christus moeten vertrouwen. De profeet Zenock heeft gebeden: 'Gij zijt vertoornd op dit volk, o Heer, omdat zij uw barmhartigheden, die Gij hun wegens uw Zoon hebt betoond, niet willen begrijpen.'²¹ Onze hemelse Vader is bedroefd als we de reikwijdte van het zoenoffer van zijn Zoon beperken. U kunt geloof in Jezus Christus oefenen, dan zal uw schuld worden 'weggevaagd.'²² Als u met schuldgevoelens blijft zitten na u oprecht te hebben bekeerd, geloof dan uw priesterschapsleiders wanneer die u zeggen dat u weer in het reine bent.²³

Ten vierde, houd hoop op het eeuwige leven. Als u van mening bent dat uw vroegere zonden, gebreken en slechte keuzes een sta-in-de-weg zijn om alle zegeningen van God te kunnen ontvangen, overweeg dan de ervaring van Alma de oude. Verwijzend naar zijn jaren als verdorven priester van de slechte koning Noach, gaf Alma toe: 'Ik was zelf in een valstrik gevangen en deed vele dingen die gruwelijk waren in de ogen des Heren, hetgeen mij een pijnlijke bekering bezorgde.'²⁴ Toch

was Alma's bekering zo volledig en Christus' verzoening zo oneindig dat Alma tot profeet werd geroepen en de belofte van het eeuwige leven kreeg.²⁵ Als u uw beste doet om gehoorzaam en bekeerlijk te zijn, kunt ook u een plek in het celestiale koninkrijk krijgen in en door de verzoening en genade van Jezus Christus.²⁶

Ten vijfde, richt u elke dag op vreugde. Eén bron van vreugde is hulpbetoon, want als u druk bent met het helpen van anderen, zult u minder tijd hebben om in te zitten over uw tekortkomingen. De Heiland verkondigde deze wijze raad: 'Want ieder, die zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen; maar ieder, die zijn leven verliezen zal om Mijnentwil en om des evangelies wil, die zal het behouden.'²⁷

U zult meer vreugde ervaren als u afrekent met pessimisme dat volwassenen zo eigen is en dat te vervangen door kinderlijk optimisme. Optimisme is een deugd die ons toestaat Gods liefdevolle hand in alle aspecten van ons leven te zien. In een lievelingslofzang krijgen we de

raad: 'Tel uw zegeningen [...] en gij ziet Gods liefde dan door alles heen.'²⁸

Ik getuig van onze hemelse Vader, die zich in grote en wonderbaarlijke liefde naar elk van zijn kinderen uitstrekt. Ik getuig van Jezus Christus, die 'mchtig is'²⁹ om ons van onze negatieve instelling, onvolmaaktheden en zonden te redden. Ik getuig van de Heilige Geest, die het gezelschap zal zoeken van de onvolmaakte doch bekeerlijke ziel. Tot u, getrouwe en reine heiligen die moeite hebben met de hedendaagse valstrikken van de duivel,³⁰ zeg ik: 'God geve u (...) dat uw lasten licht zullen zijn door de vreugde in zijn Zoon.'³¹ In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

Noten

1. Geloofsartikelen 1:1.
2. Alma 34:23; zie ook Handelingen 13:10; Mosiah 4:14; Moroni 9:6.
3. Zie Matteüs 24:24; zie ook Matteüs naar Joseph Smith 1:22, 37.
4. Alma 10:17.
5. IV 138:3.
6. Helaman 3:29.
7. Spreuken 23:7, naar de King James-bijbel.
8. 'Ik ben een kind van God', lofzang 195.
9. Genesis 1:27; zie ook Alma 22:12; Ether 3:15-16; IV 20:17-18; Mozes 6:8-10; Abraham 4:26-27.
10. 2 Korintiërs 7:10.
11. IV 18:10.
12. IV 6:36; zie ook Jesaja 41:10; Matteüs 10:31; Lucas 8:50; IV 50:41; 122:9.
13. Filippenzen 4:13; zie ook 2 Korintiërs 12:7-10; Hebrreeën 11:33-34; 1 Nephi 7:12; 17:3; Jakob 4:7; Alma 26:12; Ether 12:27.
14. IV 123:17.
15. Matteüs 11:28.
16. Psalmen 55:23.
17. Zie Galaten 5:22; zie ook IV 19:23.
18. Johannes 3:16.
19. IV 64:10.
20. Zie IV 58:42; zie ook Psalmen 25:7; Jesaja 43:25; Jeremia 31:34; Hebrreeën 8:12; 10:17; Alma 36:19.
21. Alma 33:16.
22. Zie Enos 1:3-8; zie ook Alma 24:10; Alma 36:16-19.
23. Zie Marvin J. Ashton, 'Wij kunnen aan de vereisten voldoen', *De Ster*, juli 1989, pp. 18-20.
24. Mosiah 23:9.
25. Zie Mosiah 26:20.
26. Zie Titus 3:7; 1 Petrus 5:10; 2 Nephi 2:6-8; 10:24-25; 25:23; Enos 1:27; Moroni 7:41; IV 138:14.
27. Marcus 8:35; zie ook Alma 36:24-25.
28. 'Tel uw zegeningen', lofzang 163.
29. 2 Nephi 31:19; zie ook Jesaja 63:1; Alma 7:14; 34:18; IV 133:47.
30. Zie 2 Timoteüs 2:26.
31. Alma 33:23.

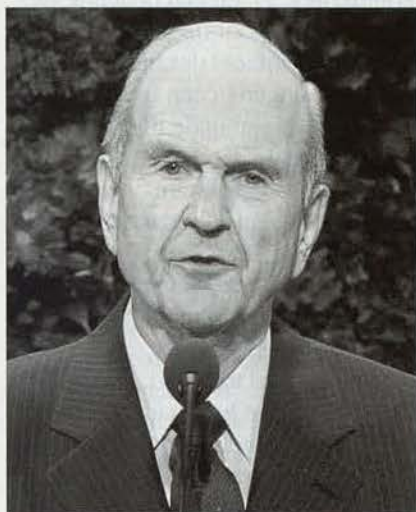

De vergadering van het verstrooide Israël

OUDERLING RUSSELL M. NELSON

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Wij vergaderen de uitverkorenen des Heren aan beide kanten van de sluier.

Geliefde broeders en zusters, ik wil u bedanken voor uw geloof, uw toewijding en uw liefde. We hebben een immense verantwoordelijkheid gemeen, namelijk diegene te zijn die de Heer wil die we zijn en datgene te doen wat Hij wil dat we doen. We maken deel uit van een grote onderneming — de vergadering van het verstrooide Israël. Ik spreek vandaag over deze leer, omdat zij een voorname plaats inneemt in Gods eeuwige plan.

Verbond van Abraham

Lang geleden deed de Heer vader Abraham de belofte dat Hij van diens nakomelingen een uitverkoren volk

zou maken.¹ Naar dit verbond wordt her en der in de Schriften verwezen. Het sloot de beloften in dat de Zoon van God uit Abrahams afstammingslijn zou komen, dat bepaalde landen zouden worden geërfd, dat volken en verwanten door middel van zijn nakomelingen gezegend zouden worden, enzovoort.² Hoewel bepaalde aspecten van dat verbond in vervulling zijn gegaan, zegt het Boek van Mormon dat de vervulling van dit verbond van Abraham in deze laatste dagen zal plaatsvinden!³ Ook stelt het uitdrukkelijk dat wij tot het verbondsvolk des Heren behoren.⁴ Aan ons de eer om mee te werken aan de vervulling van die beloften. We leven in een boeiende tijd!

Israël verstrooid

Als nakomelingen van Abraham hadden de stammen van het oude Israël het priesterschapsgeslag en de zegeningen van het evangelie tot hun beschikking, maar na verloop van tijd kwam het volk in opstand. Het bracht de profeten om, waarop de Heer een strafping liet volgen. Tien stammen werden weggevoerd naar Assyrië. Daarna is er niets meer van hen vernomen, ze zijn verloren geraakt. (Het is duidelijk dat de tien stammen voor God niet verloren zijn.) Er bleven twee stammen over, maar ook zij

kwamen in opstand. Het gevolg was dat ze in ballingschap naar Babylon werden weggevoerd.⁵ Toen ze terugkeerden, kwamen ze in de gunst van de Heer, maar wederom eerden zij Hem niet. Zij verwierpen en belasterden Hem. Een liefdevolle doch bedroefde Vader zwoer: '[Ik zal] u onder de volken verstrooien'⁶ en dat deed Hij — onder alle volken.

Israël vergaderd

God was even zo duidelijk over zijn belofte omtrent de vergadering van het verstrooide Israël.⁷ Jesaja bijvoorbeeld voorzag dat de Heer in de laatste dagen 'snelle gezanten' zou sturen naar die volken die zo 'wijd en zijd gevreesd'⁸ waren.

Deze belofte van vergadering, die in alle Schriften is verwerkt, zal net zo zeker in vervulling gaan als de profetieën over de verstrooiing van Israël in vervulling zijn gegaan.⁹

De Kerk van Jezus Christus in het midden des tijds en de afval

Voorafgaand aan zijn kruisiging heeft de Heer Jezus Christus zijn kerk hersteld. Zij had apostelen, profeten, zeventigers, leraren enzovoort.¹⁰ En de Meester zond zijn discipelen uit onder alle volken om zijn evangelie te prediken.¹¹

Na verloop van tijd raakte de kerk zoals de Heer die had gesticht in verval. Zijn leringen werden gewijzigd, zijn verordeningen veranderd. De grote afval deed zijn intrede, zoals voorzien door Paulus, die schreef dat de dag des Heren niet spoedig verwacht moest worden, 'want eerst moet de afval komen'.¹²

Deze grote afval volgde het stramien waarmee elke voorgaande bedeling was geëindigd. De allereerste was in de tijd van Adam. Daarna volgden de bedelingen van Henoeh, Noach, Abraham, Mozes en andere. Iedere profeet had de goddelijke opdracht om de godheid en de leer van de Heer Jezus Christus te prediken. In elk tijdperk waren deze leringen bedoeld als hulp voor de mensen. Maar hun ongehoorzaamheid leidde

Leden en zendelingen arriveren bij hun kerkgebouw in Nassau (Bahama's).

tot afvalligheid. Aldus waren alle voorgaande bedelingen beperkt in tijd en plaats. Ze waren in tijd beperkt, daar elk in een afval eindigde. Ze waren bovendien beperkt tot een relatief klein deel van de planeet aarde.

De herstelling van alle dingen

Vandaar dat er een volledige herstelling noodzakelijk was. God de Vader en Jezus Christus deden een beroep op Joseph Smith om de profeet van deze bedeling te zijn. Alle goddelijke machten uit voorgaande bedelingen zouden via hem worden hersteld.¹³ Deze bedeling van de volheid der tijden zou niet in tijd of plaats zijn beperkt. Zij zou niet in een afval eindigen, en zou de hele wereld beslaan.¹⁴

De vergadering van Israël — een integraal onderdeel van de herstelling van alle dingen

Naar profetieën van Petrus en Paulus zou *alles* in deze bedeling worden hersteld. Daarom moet, als onderdeel van die herstelling, de langverwachte vergadering van het verstrooide Israël komen.¹⁵ Zij vormt de noodzakelijke prelude op de wederkomst van de Heer.¹⁶

Deze leer van vergadering is een van de belangrijke leringen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. De Heer heeft verklaard: 'Ik [zal] mijn volk, o huis Israëls, na zijn langdurige verstrooiing vergaderen en mijn Zion

wederom onder hen vestigen.'¹⁷ De publicatie van het Boek van Mormon is een teken voor de hele wereld dat de Heer begonnen is om Israël te vergaderen en de verbonden te vervullen die Hij met Abraham, Isaak en Jakob had gesloten.¹⁸ Niet alleen verkondigen we deze leer, we werken er ook aan mee. Dat doen we wanneer we de uitverkorenen des Heren aan beide kanten van de sluier vergaderen.

Het Boek van Mormon staat centraal in dit werk. Het verkondigt de leer van vergadering.¹⁹ Het zorgt ervoor dat mensen zich op Christus richten, in zijn evangelie geloven, en zich bij zijn kerk aansluiten. In feite zou de beloofde vergadering niet plaatsvinden als er geen Boek van Mormon was.²⁰

Voor ons is de geëerde naam van *Abraham* van belang. Hij wordt in meer verzen in de Schriften van de herstelling genoemd dan in alle verzen van de Bijbel.²¹ Abraham is verbonden aan alle leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.²² De Heer heeft het verbond van Abraham in onze tijd bij monde van de profeet Joseph Smith bevestigd.²³ In de tempel ontvangen we onze hoogste zegeningen, daar we de nakomelingen van Abraham, Isaak en Jakob zijn.²⁴

De bedeling van de volheid der tijden

Deze bedeling van de volheid der tijden was door God bestemd tot de

tijd om te vergaderen, zowel in hemel als op aarde. Petrus wist dat er, na een periode van afval, een herstelling zou komen. Hij die bij de Heer op de berg der verheerlijking was geweest, verklaarde:

'Komt dan tot berouw en bekeering, opdat uw zonden uitgedelgd worden, opdat er tijden van verademing mogen komen van het aangezicht des Heren, (...)

'Hem moest de hemel opnemen tot de tijden van de wederoprichting aller dingen, waarvan God gesproken heeft bij monde van zijn heilige profeten, van oudsher.'²⁵

In hedendaagse tijden stuurde de Heer de apostelen Petrus, Jakobus en Johannes met 'de sleutels van [zijn] koninkrijk (...), en een bedeling van het evangelie voor de laatste tijden; en voor de volheid der tijden, waarin [Hij] alle dingen in één [zou] vergaderen, zowel wat in de hemel is, als wat op aarde is'.²⁶

In het jaar 1830 kwam de profeet Joseph Smith erachter dat een hemelse boodschapper, Elias genaamd, sleutels bezat om 'de herstelling van alle dingen'²⁷ te verwezenlijken.

Zes jaar later werd de Kirtlandtempel ingewijd. Nadat de Heer dit heilige huis had aanvaard, volgden er hemelse boodschappers met priesterschapssleutels. Mozes verscheen²⁸ 'en droeg de sleutels (...) over van de vergadering van Israël uit de vier delen der aarde en het leiden van de tien stammen uit het noorderland.

'Daarna verscheen Elias, die de bedeling van het evangelie van Abraham overdroeg, zeggende dat in ons en in onze nakomelingen alle geslachten na ons gezegend zouden zijn.'²⁹

Daarna verscheen de profeet Elia die verkondigde: 'Zie, de tijd is ten volle gekomen waarvan gesproken is door de mond van Maleachi — die getuigde dat hij [Elia] zou worden gezonden eer de grote en geduchte dag des Heren zou komen — 'om het hart der vaders tot de kinderen terug te voeren, en de kinderen tot

de vaderen, opdat de gehele aarde niet met een banvloek zou worden getroffen.³⁰

Deze gebeurtenissen vonden plaats op 3 april 1836,³¹ in vervulling van de profetie van Maleachi.³² Er werden heilige sleutels van deze bedeling hersteld.³³

Vergadering van zielen aan de andere kant van de sluier

Gelukkig kan de uitnodiging om 'tot Christus te komen'³⁴ ook gegeven worden aan wie zonder kennis van het evangelie zijn gestorven.³⁵ Zij zijn bij hun voorbereiding deels afhankelijk van de aardse inspanningen van anderen. We houden stamboomlijsten bij, vullen gezinslijsten in en doen plaatsvervangend tempelwerk om mensen tot de Heer te brengen en in hun eigen familie.³⁶

Meewerken aan de vergadering: bezegeld met een verbond

Hier op aarde is zendingswerk van vitaal belang voor de vergadering van Israël. Het evangelie moest eerst gebracht worden aan 'de verloren schapen van het huis Israëls'.³⁷ Derhalve zijn de dienstknechten van de Heer uitgegaan om de herstelling te verkondigen. In vele landen hebben onze zendingen gezocht naar hen die tot het verstrooide Israël behoren; zij hebben hen opgejaagd uit de rotskloven; en ze hebben ze opgevestigd, zoals in oude tijden was gebeurd.³⁸

De keuze om tot Christus te komen is geen kwestie van woonplaats; het is een kwestie van persoonlijke toewijding. Mensen kunnen 'tot de kennis worden gebracht van de Heer'³⁹ zonder dat ze daar hun vaderland voor hoeven te verlaten. Het klopt dat in de begintijden van de kerk bekering vaak ook emigratie inhield. Maar nu vindt de vergadering in elk land plaats. De Heer heeft de vestiging van Zion bevolen⁴⁰ in elk land waar de heiligen zijn geboren en inwoner van zijn. In de Schriften wordt voorspeld dat de volken 'huiswaarts worden vergaderd naar hun erflanden en in al hun landen

van beloften worden gevestigd.⁴¹ 'Elk land is de vergaderplaats van zijn inwoners.'⁴² De vergaderplaats van de Braziliaanse heiligen is in Brazilië; de vergaderplaats van de Nigeriaanse heiligen is in Nigeria; de vergaderplaats voor de Koreaanse heiligen is in Korea enzovoort. Zion is 'de reinen van hart'.⁴³ Zion is waar er rechtschapen heiligen zijn. Onze publicaties, communicaties en samenkomsten zijn nu op het punt gekomen dat bijna alle leden toegang hebben tot de leerstellingen, sleutels, verordeningen en zegeningen van het evangelie, ongeacht waar zij wonen.

Geestelijke veiligheid zal altijd afhangen van *hoe* iemand leeft, niet van *waar* iemand woont. Alle heiligen hebben evenveel recht op de zegeningen van het evangelie, ongeacht hun woonplaats.

Dit werk van de Almachtige is waar. Hij leeft. Jezus is de Christus. Dit is zijn kerk, hersteld om haar goddelijk oogmerk tot stand te brengen, met inbegrip van de beloofde vergadering van Israël. President Gordon B. Hinckley is Gods profeet in deze tijd.

Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Genesis 12:1-2; IV 132:29-32; Abraham 2:6-11.
2. Zie Genesis 26:1-4, 24, 28; 35:9-13; 48:3-4; Johannes 8:33, 39; Handelingen 3:25; 1 Nephi 17:40; 2 Nephi 29:14; Jakob 5; Ether 13:7-8; IV 52:2.
3. Zie bijvoorbeeld 1 Nephi 15:12-18.
4. Zie 1 Nephi 14:14; 15:14; 2 Nephi 30:2; Mosiah 24:13; 3 Nephi 29:3; Mormon 8:15; IV 133:26-34.
5. De stam van Levi nam de priesterlijke taken voor het volk waar. Daarom werd hij niet tot de stammen gerekend en kreeg ook geen erfland toegewezen. Twee zoons van Jozef, Manasse en Efraïm, kregen wel erfland toebedeeld. Zij werden tot de stammen gerekend in plaats van hun vader, Jozef. Zo bleven er dus twaalf stammen in stand.
6. Leviticus 26:33; zie ook Jeremia 9:16.
7. Zie Genesis 22:16-18; 3 Nephi 20-22; Abraham 2:10-11.
8. Jesaja 18:2, 7.
9. Zie Leviticus 26:44; Deuteronomium 4:27-31; 28; 29; 30:2-5; Nehemia 1:9; Jesaja 11:11-12; Jeremia 31:7-8, 10-12; Ezechiël 37:21-22; Amos 9:14-15; Matteüs 24:31; Jakob 6:2; zie ook Russell M. Nelson, 'De Exodus herhaald', *Liahona*, juli 1999, pp. 30-39.
10. Zie Lucas 10: 1, 17; Efeziërs 4:11; Geloofsartikelen 1:6.
11. Zie Matteüs 28:19-20; Marcus 16:15.
12. 2 Tëssalonicenzen 2:3.
13. Zie IV 128:18; 132:45.

14. Zie Jesaja 27:6.
15. Zie 1 Nephi 15:18; zie ook het titelblad van het Boek van Mormon, tweede alinea.
16. Zie IV 133:17.
17. 3 Nephi 21:1.
18. Zie Genesis 12:2-3; 26:3-4; 35:11-12; en de inleiding tot 3 Nephi 21; 29.
19. De leringen over de verstrooiing en vergadering van het huis van Israël komen al in het begin van het Boek van Mormon aan de orde: 'Nadat het huis Israëls was verstrooid, zou het wederom worden bijeenvergaderd; (...) zouden de natuurlijke takken van de olijfbom, ofwel de overblijfselen van het huis Israëls, erop worden geënt, ofwel tot de kennis komen aangaande de ware Messias, hun Heer en hun Verlosser' (1 Nephi 10:14).
20. Zie Bruce R. McConkie, *A New Witness for the Articles of Faith*, (1985), p. 554.
21. Abraham wordt in 506 teksten genoemd: 216 keer in de Bijbel en 290 keer in de Schriften van de herstelling.
22. Het verbond kan ook door adoptie worden ontvangen (zie Matteüs 3:9; Lucas 3:8; Galaten 3:26-29; 4:5-7; Abraham 2:9-10).
23. Zie IV 124:58; 132:31-32.
24. Zie IV 84:33-40; 132:19; Abraham 2:11.
25. Handelingen 3:19, 21.
26. IV 27:13. Ook Paulus heeft over onze tijd geprofeteerd: 'om, ter voorbereiding van de volheid der tijden, al wat in de hemelen en op de aarde is onder één hoofd, dat is Christus, samen te vatten' (Efeziërs 1:10).
27. IV 27:6.
28. Het is terecht dat Mozes de sleutels van de vergadering van Israël aan de herstelde kerk overdroeg, aangezien hij de eerste keer de kinderen Gods naar hun erfland heeft geleid. Mozes was eerder al op de berg der verheerlijking aan Petrus, Jakobus en Johannes verschenen en had in hun tijd al dezelfde priesterschapssleutels overgedragen. In de conferentie van de kerk in april 1840 had de profeet Joseph Smith Orson Hyde aangewezen om naar Jeruzalem te gaan en het land toe te wijden aan de terugkeer van de Joden en het verstrooide Israël.⁴⁴ Op zondag 24 oktober 1841 knielde ouderling Hyde op de Olijfberg neer en wijdde dat land toe aan de vergadering van de Joden en van Israël naar hun erfdeel vanouds.
29. IV 110:11-12.
30. IV 110:14-15.
31. Het is opmerkelijk dat Mozes, Elias en Elia op paaszondag, aan het begin van het Pascha, zijn gekomen.
32. Zie Maleachi 4:5-6.
33. Zie IV 110:16.
34. Jakob 1:7; Omni 1:26; Moroni 10:30, 32; IV 20:59.
35. Zie IV 137:6-8.
36. Zie 1 Korintiërs 15:29; 1 Petrus 4:6.
37. Matteüs 10:6; 15:24.
38. Zie Jeremia 16:16.
39. 3 Nephi 20:13.
40. Zie IV 6:6; 11:6; 12:6; 14:6.
41. 2 Nephi 9:2.
42. Bruce R. McConkie, *Verslag van de gebiedsconferentie voor Mexico en Midden-Amerika*, 1972, p. 45.
43. IV 97:21.
44. Zie 2 Nephi 9:2; 10:7-9; 25:16-17, 20; 3 Nephi 21:22-28; IV 29:7-8.

Het geloof dat bergen verzet

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

We hebben meer geloof nodig. Zonder geloof zou het werk stagneren. Met geloof zal niemand het kunnen tegenhouden.

Broeders en zusters, ik wil eerst een persoonlijke kwestie ter sprake brengen.

De president van de kerk behoort toe aan de hele kerk. Hij heeft geen privéleven. Zijn leven staat in dienst van zijn naaste.

Zoals u weet ben ik al behoorlijk op leeftijd. Ik ben in juni 96 jaar geworden. Ik heb uit veel bronnen vernomen dat mijn gezondheid het onderwerp van menige speculatie is. Ik wil daar graag duidelijkheid in brengen. Nog een paar maanden en ik ben de oudste president ooit van deze kerk. Dat zeg ik niet om te pochen, ik ben gewoon heel dankbaar. In januari heb ik een zware operatie ondergaan. Het was een ellendige ervaring, vooral omdat het de eerste keer was dat ik in een

ziekenhuis werd opgenomen. Daarna diende zich de vraag aan of ik een vervolgbehandeling wilde. Daar stemde ik mee in. Mijn artsen hebben de resultaten wonderbaarlijk genoemd. Ik weet dat die gunstige resultaten het gevolg zijn van uw gebeden voor mij. Daar ben ik u zeer dankbaar om.

De Heer heeft mijn leven gespaard, maar ik weet niet voor hoe lang. Hoe lang het ook mag zijn, ik zal mijn plicht naar beste vermogen vervullen. Het is niet gemakkelijk om deze grote, gecompliceerde kerk te presideren. Alle zaken krijgen aandacht van het Eerste Presidium. Er wordt geen belangrijke beslissing genomen of grote uitgave gedaan zonder hun goedkeuring. Dat brengt veel verantwoordelijkheid en stress met zich mee.

Maar we gaan ermee door zolang de Heer dat wil. In april zei ik het ook al: we zijn in zijn handen. Ik voel me goed, ik ben redelijk gezond. Maar wanneer het tijd wordt voor een opvolger zal de overgang soepel verlopen en overeenkomstig de wil van het Hoofd van de kerk. En dus vervolgen wij onze weg in geloof — en geloof is het onderwerp dat ik vanmorgen wil bespreken.

Vanaf het begin is deze kerk in geloof voorwaarts gegaan. Geloof was de kracht van de profeet Joseph Smith.

Ik ben dankbaar voor het geloof, waarmee hij het bos inging om te

bidden. Ik ben dankbaar dat hij het geloof had om het Boek van Mormon te vertalen en te publiceren. Ik ben dankbaar dat hij de Heer in gebed heeft gezocht, en dat in antwoord daarop de Aäronische en Melchizedekse priesterschapen zijn verleend. Ik ben dankbaar dat hij in geloof de kerk heeft gesticht en haar richting heeft gegeven. Ik dank hem dat hij zijn leven heeft gegeven om de waarheid van dit werk te bezegelen.

Geloof was ook de bezielende kracht in Brigham Young. Ik denk vaak aan het reusachtige geloof dat hij heeft geoefend om een groot aantal mensen in deze Salt Lake Valley te vestigen. Hij wist heel weinig van dit gebied. Hij had het nooit gezien, uitgezonderd in een visioen. Ik veronderstel dat hij de weinige informatie die er was had bestudeerd, maar hij wist bijna niets af van de grond, het water of het klimaat. Maar toen hij dit land voor het eerst aanschouwde, zei hij zonder aarzeling: 'Hier is het, rij verder.' (Roberts, B. H.; *Comprehensive History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, deel 3, hoofdstuk 224).

En zo is het bij elke president van de kerk geweest. Geconfronteerd met grote problemen, zijn zij in geloof voorwaarts gegaan. Of het nu om sprinkhanen gingen die de oogst verwoestten. Of langdurige droogte of late vorst. Of vervolging door de federale overheid. Of recentelijk de urgente noodzaak van humanitaire hulp aan slachtoffers van de tsoenami, of aardbevingen, of overstromingen, altijd is het op hetzelfde neergekomen. De schappen in onze pakhuizen zijn leeggehaald. Miljoenen aan contanten zijn overgemaakt ten behoeve van de slachtoffers, zonder te letten op geloofsrichting — en allemaal in geloof.

Dit is, zoals u allen weet, een historisch jaar in de geschiedenis van de kerk. Het is 150 jaar geleden dat de handkarrenkonvoien Willie en Martin, alsmede de huifkarrenkonvoien Hunt en Hodgett arriveerden in de vallei.

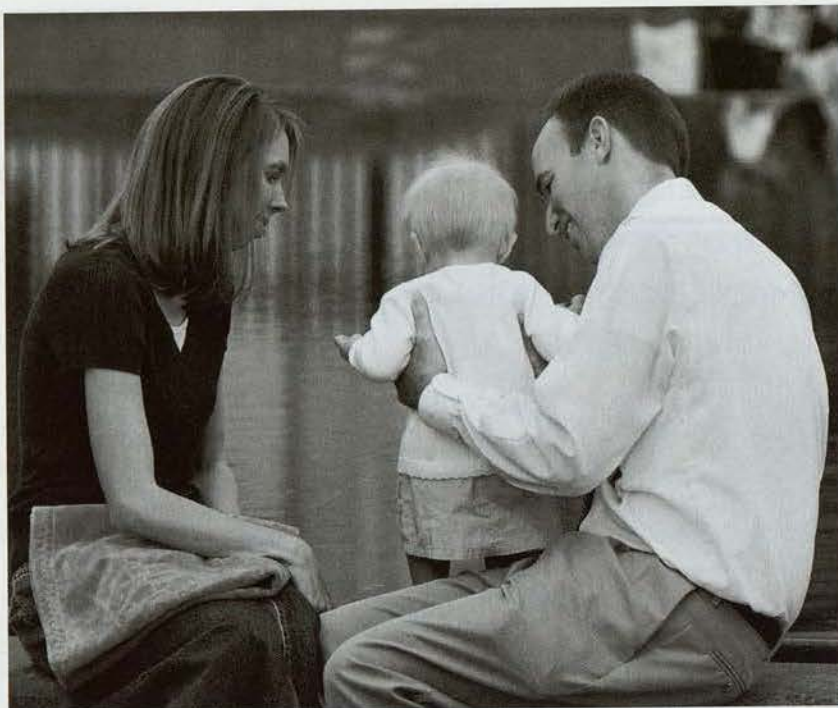
Daar is al zoveel over geschreven dat ik dat niet hoeft uit te leggen. U kent het verhaal. Laat ik wel zeggen dat de mensen die aan die lange reis van de Britse Eilanden naar de Vallei van het Grote Zoutmeer begonnen dat in geloof deden. Ze hadden er geen idee van waar ze aan begonnen. Maar ze gingen toch. Ze verwachtten heel veel van hun reis. Maar eenmaal in het westen wisten ze niet meer wat ze er van moesten denken. Toen zij aan de hachelijke route langs de Platte River waren begonnen, en daarna het stroomgebied van de Sweetwater River insloegen, eiste de koude hand van de dood een geduchte tol. Hun voedsel ging op rantsoen; hun ossen stierven; hun karren gingen kapot; ze hadden niet voldoende beddengoed en kleding. Stormen woedden. Ze zochten beschutting, maar vonden die niet. De stormen beukten op hen in.

Ze verhongerden letterlijk. Velen stierven en werden in bevroren grond begraven.

Hun geluk was dat ze werden ingehaald door Franklin D. Richards die van Engeland op weg was naar huis. Hij had een lichtgewicht koetsje en kon daardoor veel sneller reizen. Hij kwam in deze vallei aan. Het was in deze tijd van het jaar. De algemene conferentie was aan de gang. Toen Brigham Young op de hoogte werd gesteld, stond hij op en zei tegen de aanwezigen:

'Ik zal u nu het onderwerp en de tekst voor de ouderlingen die vandaag of later in de conferentie zullen spreken, bekendmaken. Het gaat hierom, op deze dag, vijf oktober 1856, bevinden veel broeders en zusters zich met hun handkarren op de vlakten, ze hebben waarschijnlijk nog zo'n 1100 kilometer te gaan. We

moeten ze gaan halen en ze te hulp schieten. Het onderwerp voor vandaag is "hen hierheen halen". Ik wil de broeders die zullen spreken te kennen geven dat de mensen op de vlakten hun tekst is, en het onderwerp voor deze gemeenschap is ze te gaan halen en ze thuis te brengen voordat de winter invalt. (...)

'Ik doe vandaag nog een beroep op de bisschoppen, want ik wil niet tot morgen wachten, of tot overmorgen, maar wil nu zestig goede spannen muil dieren en twaalf tot vijftien wagens. Ik wil geen ossen sturen, ik wil goede paarden en muil dieren. Die zijn in dit territorium te vinden, en die moeten we hebben; en ook twaalf ton meel, alsmede 40 goede voerlieden, (...) 60 of 65 goede spannen muil dieren, of paarden, in gareel. (...)

'Ik zeg u dat al uw geloof, uw godsdienst en uw geloofsbeoefening nooit uw ziel in het celestiale koninkrijk van God zal brengen als u niet precies de beginselen uitvoert die ik u nu leer. Ga en breng de mensen die nu op de vlakten zijn hierheen, en schenk nauwgezet aandacht aan die zaken die materieel van aard zijn, ofwel onze materiële plichten, anders zal uw

geloof u niets baten; zal het onderricht dat u gekregen hebt u niet baten, tenzij u doet wat we u opdragen' (*Deseret News*, 15 oktober 1856, p. 252).

Onmiddellijk werden er paarden en muil dieren en solide wagens ter beschikking gesteld. En meel in grote hoeveelheden. Er werd warme kleding en beddengoed ingezameld. Binnen een dag of twee reden de volgeladen wagens in de sneeuw naar het oosten.

Toen de redders de uitgeputte heiligen bereikten, was het alsof ze engelen uit de hemel waren. Mensen hielden tranen van dankbaarheid. Het volk van de handkarren mocht meedrijden op de wagens, om het sneller in de vallei te krijgen.

Tweehonderd mensen vonden de dood, duizend werden er gered.

Onder de pioniers die het zwaar te verduren kregen op de vlakten was de overgrootmoeder van mijn vrouw. Zij maakte deel uit van het huifkarrenkonvooi Hunt.

Het graf van mijn vrouw op de begraafplaats in Salt Lake City kijkt uit op het graf van haar overgrootmoeder, Mary Penfold Goble, die in de armen van haar dochter stierf toen zij

op elf december 1856 de vallei binnenkwam. Ze werd de volgende dag begraven. Ze had op die lange reis drie van haar kinderen verloren. De voeten van de dochter die het overleefde waren bevroren.

Wat een verhaal. Het staat bol van lijden en honger, van koude en dood. We lezen veelvuldig over rivieren met ijsschotsen die doorwaad moesten worden, over gierende sneeuwstormen, over de lange, oneindige klim over Rocky Ridge. Misschien dat het na dit gedenkjaar grotendeels in de vergeethoek zal raken. Maar hopelijk blijft het verteld worden om toekomstige generaties te herinneren aan het leed en het geloof van wie ons voorgingen. Hun geloof is ons erfgoed. Hun geloof is een herinnering aan de prijs die zij betaalden voor ons gerief.

Maar geloof komt niet louter tot uiting in grote heroïsche gebeurtenissen, zoals de tocht van de handkar-pioniers. Het komt ook tot uiting in kleine, maar veelzeggende voorvallen. Ik wil u graag zo'n voorval vertellen.

Toen de Mantitempel in Utah ongeveer 120 jaar geleden in aanbouw was, werkte George Francis Paxman daar als timmerman. Hij en zijn jonge vrouw, Martha, hadden een kind en de tweede was op komst.

Toen hij een van de zware deuren aan de oostzijde van de tempel afhing, liep George een bekleemde breuk op. Hij had vreselijk veel pijn. Martha legde hem op een wagen en nam hem mee naar de stad Nephi, waar ze de trein namen naar Provo. Daar stierf hij. Zij hertrouwde niet meer, bleef 62 jaar weduwe en voorzag in haar onderhoud met naaiwerk.

Sta mij toe om dit verhaal te onderbreken en u te zeggen dat ik mijn vrouw, toen we ons verloofden, een ring heb gegeven. Toen we trouwen, kreeg ze van mij een trouwring. Beide heeft ze jaren gedragen. Toen zag ik op een dag dat ze ze had afgedaan en nu deze kleine gouden trouwring droeg. Hij behoorde toe aan haar grootmoeder. Zij had die gekregen van haar echtgenoot, George. De ring was het enige wat hij in dit leven

achterliet. Op een lentedag was Martha aan de schoonmaak bezig. Ze zette alle meubels buiten om het huis goed te kunnen schoonmaken. Toen ze het stro in de matras opschudde, viel haar oog op haar vinger en zag ze dat haar ring weg was. Ze doorzocht het hele huis grondig. Het was het enige aandenken aan haar geliefde man. Ze ging met haar vingers door het stro, maar ze kon de ring niet vinden. Er vielen tranen uit haar ogen. Ze ging op haar knieën en bad of de Heer haar wilde helpen om de ring te vinden. Toen ze haar ogen opende, keek ze naar de vloer en daar lag de ring.

Ik houd die nu in mijn hand. Hij is zo klein dat niet iedereen hem kan zien. Hij is 18 karaats, oud, gekrast en verbogen. Maar hij staat voor geloof, het geloof van een weduwe die tot de Heer om hulp bad. Dergelijk geloof is de oorsprong van daden. Het is de wortel van hoop en vertrouwen. Het is dit eenvoudige geloof dat we allemaal zo hard nodig hadden.

We hebben bij dit geweldige gods-
werk meer geloof nodig. Zonder
geloof zou het werk stagneren. Met
geloof zal niemand het kunnen
tegenhouden.

De Heiland heeft gezegd: 'Indien
gij een geloof hebt als een mosterd-
zaad, zult gij tot deze berg zeggen:
Verplaats u van hier daarheen en hij
zal zich verplaatsen en niets zal u
onmogelijk zijn' (Matteüs 17:20).

Tot zijn zoon Helaman verklaarde
Alma: 'Predik hun bekering en geloof
in de Heer Jezus Christus; leer hun
zich te verootmoedigen en zachtmoed-
ig en nederig van hart te zijn; leer
hun iedere verzoeking van de duivel
te weerstaan met hun geloof in de
Heer Jezus Christus' (Alma 37:33).

Moge de Heer ons zegenen met
geloof bij dit grote gods-
werk waaraan
wij meewerken. Moge ons geloof als
een kaars zijn, om ons 's nachts tot
licht te dienen. Moge het ons overdag
leiden als een wolkkolom.

Dat bid ik nederig in de gewijde
en heilige naam van Hem die onze
geloofskracht is, namelijk de Heer
Jezus Christus. Amen. ■

ZONDAGMIDDAGBIJEENKOMST

1 oktober 2006

Een bescherming en een toevlucht

PRESIDENT BOYD K. PACKER

Waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen

We spreken over de kerk als onze toevlucht, onze bescherming. De kerk biedt veiligheid en bescherming.

Op 26 juli 1847, hun derde dag
in de vallei (de tweede was een
zondag), beklommen Brigham
Young, leden van de Twaalf en enkele
anderen, een berg die ongeveer twee
kilometer hiervandaan ligt. Zij vonden
dat een goede plek om een banier
voor de volken op te richten. Heber C.
Kimball droeg een gele halsdoek. Ze
bonden die aan Willard Richards' wan-
delstok en zwaaiden die in het rond,
een banier voor de volken. Brigham
Young noemde die plek Ensign Peak,
de banierberg.¹

Toen daalden zij af naar hun
versleten huifkarren, naar het wei-
nige dat ze 3200 kilometer hadden
meegevoerd, en naar hun verreide

volgelingen. Niet uit wat zij bezaten
putten zij kracht, maar uit wat zij
wisten.

Zij wisten dat ze apostelen van de
Heer Jezus Christus waren. Zij wisten
dat het priesterschap door hemelse
boodschappers aan hen was overge-
dragen. Zij wisten dat ze de geboden
en de verbonden hadden die alle
mensen de kans bieden op het heil
en de verhoging. Zij waren er zeker
van dat de inspiratie van de Heilige
Geest hen vergezelde.

Zij gingen hard aan het werk om
akkers te beploegen, om onderko-
mens te bouwen vóór de winter zijn
intrede deed. Zij troffen voorbereid-
ingen voor anderen die zich reeds op
de prairie bevonden, ook op weg naar
deze nieuwe vergaderplaats.

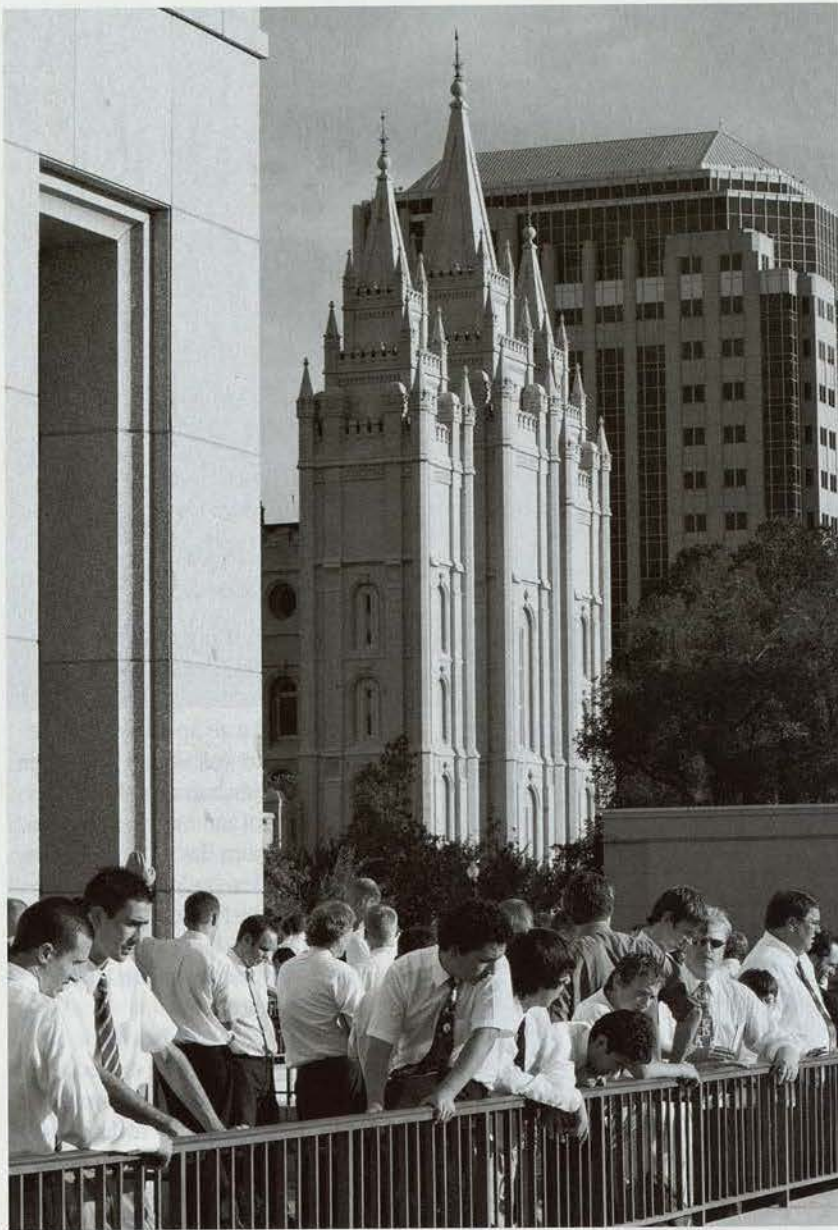
In een openbaring die negen jaar
daarvoor was ontvangen, kregen zij
het bevel: 'Staat op en laat uw licht
schijnen, opdat het een standaard
voor de natiën zal zijn;

'En opdat de vergadering in het
land Zion, en in zijn ringen, een
bescherming zal zijn en een toe-
vlucht voor de storm en voor de
verbolgenheid, wanneer die onver-
smeden wordt uitgestort op de
gehele aarde' (IV 115:5-6).

Zij zouden het 'licht', de
'standaard' moeten zijn.

De geopenbaarde standaard vinden

we in de Schriften in de leringen van het evangelie van Jezus Christus. De beginselen van het evangelie die we naleven zijn gebaseerd op de leer, en de standaard stemt overeen met de beginselen. Wij hebben ons tot die standaard met een verbond verplicht door middel van de verordeningen van het evangelie die ons zijn toebedeeld door hen die het priesterschap en de gezagssleutels bezitten.

Het stond die broeders niet vrij, noch staat ons dat, om de standaard te veranderen of te negeren. We moeten

ons aan de standaard houden.

Te zeggen dat die er niet toe doet, brengt ons nergens. We weten dat hij er toe doet, want het mensdom is 'voldoende onderricht om goed van kwaad te onderscheiden' (2 Nephi 2:5).

Als we ons uiterste best doen, hoeven we niet ontmoedigd te raken. Als we tekortschieten, en dat gebeurt, of struikelen, en dat kan gebeuren, is er altijd nog bekering en vergeving.

Wij dienen onze kinderen de zedelijke standaard bij te brengen, zodat

geen enkele vorm van onzedelijkheid kans maakt. Het edele voortplantingsvermogen dat we in ons hebben mag 'alleen gebruikt [...] worden tussen een man en een vrouw die wettig met elkaar gehuwd zijn.'¹² We moeten volledig trouw in het huwelijk zijn.

Wij dienen de wet van tiende na te leven. We vervullen onze taken in de kerk. We wonen elke week de avondmaalsdienst bij om de verbonden te hernieuwen en de beloften in die eenvoudige, gewijde gebeden voor het brood en het water te verwerven. Wij dienen het priesterschap te eren en gehoorzaam te zijn aan de verbonden en verordeningen.

Die broeders op Ensign Peak wisten dat ze een gewoon leven moesten leiden en dat ze het beeld van Christus in hun gelaat moesten houden (zie Alma 5:14).

Zij begrepen dat de ringen een bescherming en een toevlucht moesten zijn, maar in die tijd was er nog geen ring op aarde. Zij wisten dat het hun zending was om in elke natie op aarde ringen van Zion te vestigen.

Wellicht hebben zij zich afgevraagd welke soort verbolgenheid of storm er nog op hen kon worden uitgestort die nog niet op hen was neergekomen. Ze waren het slachtoffer geweest van barbaars verzet, geweld, terrorisme. Hun woningen waren in de as gelegd, hun bezit geroofd. Ze werden keer op keer uit hun woningen verdreven. Zij wisten toen, zoals wij nu, dat er geen eind zou komen aan dat verzet. De aard ervan verandert, maar het houdt nooit op. Er zou geen eind komen aan de moeilijkheden waarmee die eerste heiligen te maken kregen. De nieuwe hindernissen die opdoemden waren anders, maar zeker niet lager dan die ze al hadden geslecht.

Er zijn nu duizenden ringen van Zion over de hele wereld. We hebben miljoenen leden en de kerk blijft groeien. Geen van beide kan een halt worden toegeroepen, want dit is het werk van de Heer. Er wonen heiligen in 160 landen, die ruim tweehonderd talen spreken.

Sommige leden zijn stilzwijgend bang voor wat ons en de kerk in de wereld te wachten staat. Op het morele en spirituele vlak ziet het er steeds grimmiger uit. Als we naar de kerk gaan, de eenvoudige beginselen van het evangelie naleven, een zedig leven leiden, ons aan het woord van wijsheid houden, onze priesterschaps- en andere plichten nakomen, hoeven we niet bang te zijn. Het woord van wijsheid is zowel een sleutel tot gezondheid en openbaring. Gebruik geen thee, koffie, sterkedrank, tabak en drugs.

Hoe we wonen bepalen we zelf, en we doen ons best om de kost te verdienen, bescheiden of royaal. Het staat ons vrij ons leven naar eigen inzicht in te richten, en daar de zegen van de Almachtige voor te krijgen, vertrouwend op zijn onmisbare leiding en interventie.

Elke ring is een bescherming en een toevlucht en een standaard. Een ring heeft alles wat de mens voor zijn heil en verhoging nodig heeft, en er komen ook steeds meer tempels bij.

Men blijft zich tegen ons keren. Men blijft onze woorden en onze geschiedenis verkeerd citeren en uit zijn verband rukken, soms gewoon kwaadwillig en beslist in tegenspraak met de leringen van Jezus Christus en zijn evangelie. Soms keren geestelijken, zelfs kerkgenootschappen, zich tegen ons. Ze doen wat wij nooit zouden doen. Wij vallen anderen niet aan, wij kritiseren niet, wij keren ons tegen niemand.

Zelfs in deze tijd blijven ongeërgde verhalen de ronde doen, en het erge is dat ze nog worden geloofd ook. Een van de onnozelen is dat mormonen hoortjes hebben.

Jaren geleden bezocht ik een symposium van een hogeschool in Oregon. Ook aanwezig waren een katholieke bisschop, een rabbijn, een dominee, een voorganger van de anglicaanse kerk en een geestelijke van de unitariërs.

De president van de school, doctor Bennett, trad bij het ontbijt op als gastheer. Een van hen vroeg mij wie

van mijn vrouwen mij vergezelde. Ik zei dat ik de keuze had uit één. Heel even dacht ik dat ik de enige was op wie ze het hadden voorzien. Maar toen vroeg iemand de katholieke bisschop of zijn vrouw ook was meegekomen.

Er werd nog een vraag aan mij gesteld: 'Is het waar dat de mormonen hoortjes hebben?'

Ik glimlachte en zei: 'Ja, ik heb mijn haar zo gekamd dat je ze niet ziet.'

Doctor Bennett, die volledig kaal was, legde beide handen op zijn hoofd en zei: 'Nou, dan zal ik nooit een goede mormoon zijn!'

En het vreemde is dat er mensen zijn, en echt niet de domsten, die beweren dat wij geen christenen zijn. Daaruit blijkt dat ze zo goed als niets van ons afweten. Het beginsel dat je er niet beter van wordt als je anderen kleineert is waar.

Sommigen zijn van mening dat onze hoge normen de groei in de weg staan. Het is juist andersom. Hoge normen werken als een magneet. Wij zijn allemaal kinderen van God, die tot de waarheid en het goede worden getrokken.

Kinderen opvoeden in een wereld die met de dag slechter wordt, valt niet mee. Sommige leden zijn ongerust en vragen zich af of er een plek is waar ze kunnen ontkomen aan al deze ellende? Is er een stad, staat of land waar het wel veilig is, waar een wijkplaats is? Het antwoord is over het algemeen nee. De bescherming en de toevlucht vindt men waar onze leden nu wonen.

Het Boek van Mormon profeteert: 'Ja, en dan zal het werk beginnen, waarbij de Vader onder alle natiën de weg zal bereiden waarlangs zijn volk huiswaarts kan worden vergaderd naar zijn erfland' (3 Nephi 21:28).

Wie uit de wereld de kerk zijn ingekomen, de geboden onderhouden, het priesterschap eren, en in de wijk of gemeente rheedraaien, heeft zijn toevlucht gevonden.

Ouderling Robert C. Oaks, een van de zeven presidenten van de Zeventig (een gepensioneerde viersterrengeneraal en bevelhebber van de luchtmacht van de NAVO in Centraal-Europa), herinnerde ons een week of wat geleden in van onze vergaderingen aan een verdrag dat op 2 september 1945 door tien landen aan boord van de *Missouri* in de Baai van Tokio werd ondertekend, waarmee er een einde kwam aan de Tweede Wereldoorlog. Sommigen onder ons waren toen in Azië. Ouderling (Generaal) Oaks zei daarna: 'Ik kan me nauwelijks voorstellen dat er heden ten dage een verdrag getekend wordt om de strijd tegen het terrorisme en het kwaad waarin we verwickeld zijn, te beëindigen. Dit is gewoon een ander soort strijd.'

We moeten niet bang zijn, zelfs niet in een wereld waar de vijandelijkheden zullen aanhouden. De strijd van tegenstellingen die is geprofeteerd in de openbaringen woedt ook heden ten dage. We moeten gelukkig en positief zijn. Wij hoeven niet bang te zijn. Angst is het tegengestelde van geloof.

We weten dat het kerkleven reeds begint in het gezin. Waar de leden ook wonen, zij behoren een gezin te stichten waarin kinderen

welkom zijn en gekoesterd als 'een erfdeel des Heren' (Psalmen 127:3). Een goed gezin van heiligen der laatste dagen is een standaard voor de wereld.

Niet alleen handhaven wij de hoogste standaard, maar we zijn *zelf ook* een standaard, een bescherming, een toevlucht. Wij moeten ons licht zo laten 'schijnen voor de mensen, opdat zij [onze] goede werken zien en [onze] Vader, die in de hemelen is, verheerlijken' (Matteüs 5:16; zie ook 3 Nephi 12:16).

Alle worstelingen en inspanningen van voorgaande generaties hebben ons de volheid van het evangelie van Jezus Christus gebracht, het gezag om te bedienen en de noodzakelijke middelen om die bediening te vervullen. Dat alles komt nu samen in deze bedeling van de volheid der tijden, waarin alle dingen hun vervulling zullen vinden, en de aarde zal worden voorbereid op de komst van de Heer.

Wij zijn net zozeer onderdeel van dit werk als de mannen die die gele halsdoek losknoopten van Willard

Richards' wandelstok en Ensign Peak afdaalden. Het zwaaien met die halsdoek luidde de grote vergadering in, die in oude en nieuwe Schriften is geprofeteerd.

We spreken over de kerk als onze toevlucht, onze bescherming. De kerk biedt veiligheid en bescherming. Zij heeft het evangelie van Jezus Christus tot kern. De heiligen der laatste dagen leren bij zichzelf te rade te gaan om de heilskracht van de Heiland van alle mensen te zien. De beginselen van het evangelie dat in de kerk wordt onderwezen en dat in de Schriften staat, worden een leidraad voor ieder van ons persoonlijk en voor ons eigen gezin.

We weten dat het door ons gestichte gezin, en die van onze nakomelingen, de toevlucht zal zijn waarover in de openbaringen wordt gesproken — het 'licht', de 'standaard', de 'banier' voor alle naties, en de 'toevlucht' tegen de opstekende stormen (zie LV 115:5–6; Jesaja 11:12; 2 Nephi 21:12).

De banier waarachter wij ons

moeten scharen is Jezus Christus, de Zoon van God, de Eniggeborene van de Vader, het Hoofd van deze kerk, wiens naam we dragen en wiens gezag we hebben.

We gaan verder in geloof. Er is in onze tijd veel gebeurd en er zal nog veel meer gebeuren dat onze moed zal beproeven en ons geloof zal vergroten. Dit wordt er van ons verwacht: 'Verblijdt u en verheugt u, want [ons] loon is groot in de hemelen' (Matteüs 5:12).

Wees bereid de geschiedenis van de kerk te verdedigen en 'schaam [u niet voor] het evangelie [...]; want het is een kracht Gods tot behoud voor een ieder die gelooft' (Romeinen 1:16).

We zijn niet bang voor de moeilijkheden, want we kunnen ze niet uit de weg gaan, en zullen onderwijzen in het evangelie van Jezus Christus en Hem verkondigen als onze Heiland en onze Toevlucht, onze Verlosser.

Als een afgedragen gele halsdoek voldeed als banier voor de wereld, dan zullen gewone mannen die het priesterschap dragen en gewone vrouwen en gewone kinderen in gewone gezinnen, die het evangelie zo goed mogelijk naleven, een lichtend voorbeeld kunnen zijn als standaard, bescherming en toevlucht tegen wat er ook op de aarde mag worden uitgestort.

'Wij spreken over Christus, wij verheugen ons in Christus, wij prediken Christus, wij profeteren over Christus, en wij schrijven volgens onze profetieën, opdat onze kinderen zullen weten op welke Bron zij mogen vertrouwen voor vergeving van hun zonden' (2 Nephi 25:26).

Deze kerk zal gedijen. Zij zal standhouden. Daar ben ik absoluut zeker van. Ik geef dit getuigenis in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Dagboek van Wilford Woodruff, 26 juli 1847, archieven van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen; zie ook B. H. Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, deel 3, pp. 270–271.
2. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *Liabona*, oktober 2004, p. 49.

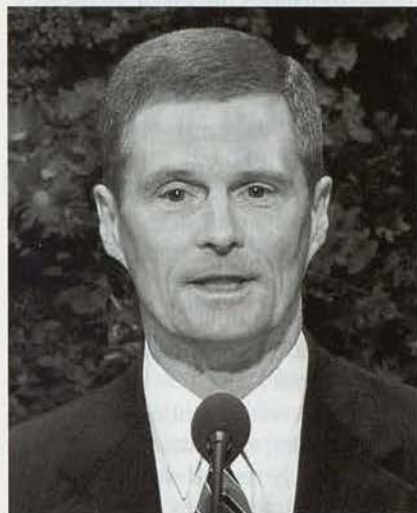

Er is voor hen geen struikelblok

OUDERLING DAVID A. BEDNAR

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Door de versterkende kracht van de verzoening van Jezus Christus kunnen u en ik gezegend worden om beledigingen te mijden en te overwinnen.

Ik bid dat ik deze middag hulp van de Heilige Geest krijg om belangrijke evangeliebeginselen aan u uit te leggen.

Een van de dingen waar ik als priesterschap leider het meest van geniet is het bezoeken van de leden thuis. Ik vind het vooral fijn om contact op te nemen en te praten met leden die als 'minderactief' te boek staan.

In de jaren dat ik ringpresident was, vroeg ik geregeld aan de bisschoppen om onder gebed personen en gezinnen uit te kiezen die we samen zouden kunnen bezoeken. Voordat we naar iemand toegingen, knielden de bisschop en ik neer om onze hemelse Vader om leiding en inspiratie te vragen, ten behoeve van

ons en van de leden die we zouden bezoeken.

Onze bezoeken waren rechte-dering uit voor de gelegenheid om hen thuis te bezoeken. We bevestigden dat we dienstknechten van de Heer waren en namens Hem bij hen thuis kwamen. We gaven aan dat we hen misten en nodig hadden — en dat zij de zegeningen van het herstelde evangelie nodig hadden. En al vrij snel in het gesprek stelde ik dan de vraag: 'Kunt u ons alstublieft uitleggen waarom u niet meer actief deelneemt aan de zegeningen en programma's van de kerk?'

Ik heb honderden van dergelijke bezoeken afgelegd. Iedere persoon, ieder gezin en ieder antwoord was anders. In de loop der jaren heb ik echter een rode draad in veel van de antwoorden op mijn vraag ontdekt. Geregeld hoorde ik antwoorden als:

'Enkele jaren geleden zei iemand iets in de zondagsschool waar ik me door beledigd voelde, en ik ben sindsdien nooit meer in de kerk geweest.'

'Niemand in deze gemeente heeft iets tegen me gezegd of iets voor me gedaan. Ik had het gevoel dat ik een buitenstaander was. Ik ben teleurgesteld door de afstandelijkheid in deze gemeente.'

'Ik was het niet eens met de raad die de bisschop mij gaf. Ik zet geen stap meer in dat gebouw zolang hij de bisschop is.'

Er zijn veel andere redenen genoemd — van leerstellige meningsverschillen onder volwassenen tot bespotting, plagerij en uitsluiting door jongeren. Maar het terugkerende thema luidde: 'Ik ben beledigd door...'

De bisschop en ik luisterden dan aandachtig en oprecht. Vervolgens vroeg een van ons dan iets over hun bekering tot en hun getuigenis van het herstelde evangelie. Tijdens dergelijke gesprekken vloeiden er vaak tranen als deze goede mensen de bevestiging van de Heilige Geest en hun geestelijke ervaringen beschreven. De meeste 'minderactieve' mensen die ik heb bezocht, hadden een waarneembaar en teder getuigenis van de waarheid van het herstelde evangelie. Maar zij namen niet deel aan de activiteiten en bijeenkomsten van de kerk.

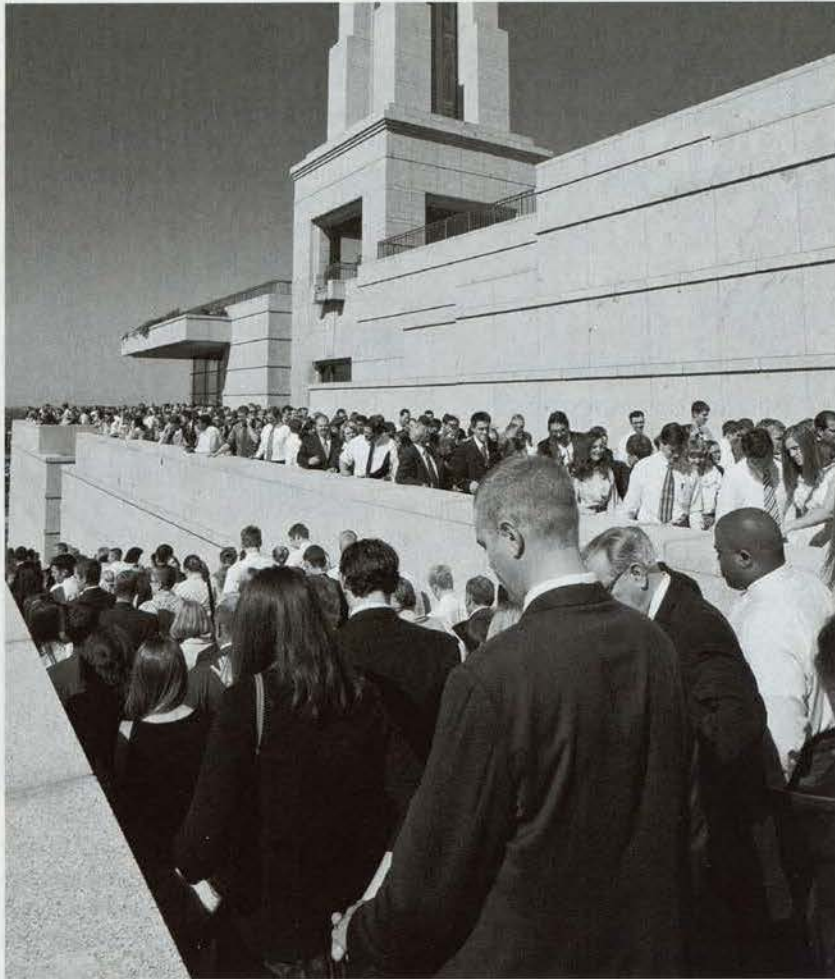
En dan zei ik meestal iets als volgt: 'Dus als ik het goed begrijp, is er het volgende met u gebeurd. Omdat iemand in de kerk u heeft beledigd, wordt u niet meer door de verordening van het avondmaal gezegend. U hebt zich het gezelschap van de Heilige Geest ontzegd. Omdat iemand in de kerk u heeft beledigd, hebt u zich verwijderd van de priesterschapsvorordeningen en de heilige tempel. U hebt een einde gemaakt aan de mogelijkheid om anderen te dienen, en om te leren en te groeien. En u werpt hindernissen op die de geestelijke vooruitgang van uw kinderen, kleinkinderen en de daaropvolgende generaties belemmeren.' Heel vaak denken de mensen dan even na en zeggen dan: 'Zo heb ik dat nog nooit bekeken.'

De bisschop en ik moedigden hen dan aan: 'Dierbare vriend, we zijn hier vandaag om u te adviseren dat de tijd om beledigd te zijn nu voorbij is. Niet alleen hebben wij u nodig, maar u hebt de zegeningen van het herstelde evangelie nodig. Kom alstublieft terug — nu meteen.'

Kies ervoor om niet beledigd te raken

Als we denken of zeggen dat we beledigd zijn, bedoelen we meestal

dat we het gevoel hebben dat we niet goed behandeld, onjuist bejegend of zonder respect benaderd zijn. In onze omgang met andere mensen gebeuren er nu eenmaal onbeholpen, beschamende, gewetenloze en ongeïmaneerde dingen, waardoor we beledigd kunnen raken. Maar uiteindelijk is het onmogelijk dat een andere persoon ons beledigt. De overtuiging dat iemand anders ons heeft beledigt, is eigenlijk niet juist. Wij maken de *keus* om aanstoot te nemen. Het is geen *gesteldheid* die ons door iemand of iets anders wordt opgelegd.

In de onderverdeling van alle scheppingen Gods zijn er dingen die handelen en dingen die met zich laten handelen (zie 2 Nephi 2:13–14). Als zoons en dochters van onze hemelse Vader zijn wij gezegend met morele keuzevrijheid, het vermogen om

zelfstandig te handelen en te kiezen. Die keuzevrijheid maakt van u en mij rentmeesters. Er wordt van ons verwacht dat wij handelen, en niet met ons laten handelen. Als wij geloven dat iets of iemand ervoor kan zorgen dat wij ons beledigd, boos, gekwetst of verbitterd voelen, verzwakt dat onze morele keuzevrijheid en worden wij een voorwerp waarmee gehandeld wordt. Als rentmeesters hebben u en ik de macht om te handelen en te kiezen hoe we op aanstootgevende of pijnlijke situaties zullen reageren.

Thomas B. Marsh, de eerste president van het Quorum der Twaalf Apostelen in deze bedeling, koos ervoor om aanstoot te nemen aan een onbelangrijke zaak als melk van een koe. (Zie *Deseret News*, 16 april 1856, p. 44.) Maar Brigham Young, die door de profeet Joseph Smith streng en in

het openbaar was terechtgewezen, koos ervoor om geen aanstoot te nemen. (Zie Truman G. Madsen, Hugh B. Brown—Youthful Veteran, *New Era*, april 1976, p. 16.)

In veel gevallen is ervoor kiezen ons beledigd te voelen een symptoom van veel diepere en ernstigere geestelijke problemen. Thomas B. Marsh liet met zich handelen, wat uiteindelijk tot zijn afval en ellende leidde. Brigham Young was een rentmeester die zijn keuzevrijheid gebruikte en volgens de juiste beginselen handelde, waarna hij een krachtig instrument in de handen van de Heer werd.

De Heiland is het grootste voorbeeld van de manier waarop we op aanstootgevende gebeurtenissen of situaties moeten reageren.

‘En de wereld zal Hem, wegens haar ongerechtigheid, als niets achten; daarom geselen zij Hem, en Hij verdraagt het; en zij slaan Hem, en Hij verdraagt het. Ja, zij bespuwen Hem, en Hij verdraagt het wegens zijn goedertierenheid en zijn lankmoedigheid jegens de menskinde- ren’ (1 Nephi 19:9).

Door de versterkende kracht van de verzoening van Jezus Christus kunnen u en ik gezegend worden om beledigingen te mijden en te overwinnen. ‘Zij, die uw wet liefhebben, hebben grote vrede, er is voor hen geen struikelblok’ (Psalmen 119:165).

Een leerschool in de laatste dagen

Soms lijkt het wel of het vermogen om beledigingen te overwinnen buiten ons bereik is. Toch is dat vermogen niet alleen voorbehouden aan vooraanstaande leiders in de kerk als Brigham Young. De aard van de verzoening van de Heiland en het doel van de herstelde kerk zijn juist bedoeld om ons de nodige geestelijke kracht te geven.

Paulus zei tegen de heiligen in Efeze dat de Heiland zijn kerk had gesticht ‘tot de volmaking der heiligen, tot het werk der bediening, tot opbouw van het lichaam van Christus.

'Totdat wij allen zullen komen tot de enigheid des geloofs en der kennis van de Zoon Gods, tot een volkomen man, tot de maat van de grootte der volheid van Christus' (SV, Efeziërs 4:12-13).

Let op het gebruik van het woord *volmaking*. Volgens ouderling Neal A. Maxwell is de kerk geen 'goed voorzien rusthuis voor de volmaaktten'. (A Brother Offended', *Ensign*, mei 1982, p. 38.) Maar de kerk is een leerschool en een werkplaats waarin we ervaring kunnen opdoen terwijl we met elkaar oefenen in het voortdurende proces om de heiligen te vervolmaken.

Ouderling Maxwell heeft ook inzichtelijk uitgelegd dat de leden op deze leerschool in de laatste dagen, die bekendstaat als de herstelde kerk, de nodige groei en ontwikkeling kunnen doormaken. (Zie 'Jesus the Perfect Mentor', *Ensign*, februari 2001, p. 13.) Een huisbezoekster leert haar taak als ze haar medezusters in de ZHV liefheeft en dient. Een onervaren leerkracht leert waardevolle lessen als hij zowel aanmoedigende als onoplettende cursisten lesgeeft, waardoor hij een betere leerkracht wordt. En een nieuwe bisschop leert hoe hij een goede bisschop kan zijn door inspiratie en door samen te werken met de leden die hem oprecht steunen, zelfs als ze zijn menselijke zwakheden zien.

Als wij begrijpen dat de kerk een leerschool is, kunnen we ons beter op de onvermijdelijke realiteit voorbereiden. Op de een of andere manier zal iemand in deze kerk een keer iets doen of zeggen waardoor wij beledigd kunnen worden. Dat zal eenieder van ons overkomen — zeker meer dan eens. Hoewel andere mensen niet de bedoeling hebben om ons pijn te doen of te beledigen, kunnen ze toch onachtzaam en tactloos zijn.

U en ik kunnen de voornemens of het gedrag van andere mensen niet bepalen. Maar we kunnen wel bepalen hoe wij erop reageren. Vergeet alstublieft niet dat u en ik rentmeesters met morele keuzevrijheid zijn, en dat wij ervoor kunnen kiezen

om geen aanstoot te nemen.

Gedurende een hachelijke oorlog vond er een briefwisseling plaats tussen Moroni, de aanvoerder van het Nephitische leger, en Pahoran, de opperrechter en regeerder van het land. Moroni, wiens leger wegens gebrek aan steun van de regering zware verliezen leed, schreef aan Pahoran 'bij wijze van veroordeling' (Alma 60:2) en beschuldigde hem hardvochtig van achteloosheid, luiheid en onachtzaamheid. Pahoran had aanstoot kunnen nemen aan Moroni en zijn boodschap, maar hij koos ervoor om zich niet te laten beledigen. Pahoran reageerde meelevend en schreef over een opstand tegen de regering waar Moroni niet van op de hoogte was. En toen schreef hij: 'Zie, ik zeg u, Moroni, dat ik mij niet verheug over uw grote ellende, integendeel, die bedroeft mijn ziel. (...) En nu, in uw brief hebt gij mij gelaakt, maar het doet er niet toe; ik ben niet vertoornd, maar verheug mij over de grootheid van uw hart' (Alma 61:2, 9).

Een van de belangrijkste aanwijzingen van onze geestelijke volwassenheid komt tot uitdrukking in onze reactie op de zwakheden, onervarenheid en het eventueel aanstootgevende gedrag van anderen. Een voorval, een gebeurtenis of een uitdrukking kan aanstootgevend zijn,

maar u en ik kunnen ervoor kiezen om geen aanstoot te nemen — en net als Pahoran te zeggen: 'Het doet er niet toe.'

Twee aanmoedigingen

Ik besluit mijn toespraak met twee aanmoedigingen.

Aanmoediging 1

Ik moedig u aan om leringen van de Heiland te bestuderen en toe te passen die over interacties en gebeurtenissen gaan die als beledigend beschouwd kunnen worden.

'Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: Gij zult uw naaste liefhebben en uw vijand zult gij haten.

'Maar Ik zeg u: Hebt uw vijanden lief en bidt voor wie u vervolgen, doet goed aan hen die u haten, en bidt voor wie u vervolgen. (...)

'Want indien gij liefhebt, die u liefhebben, wat voor loon hebt gij? Doen ook de tollenaars niet hetzelfde?

'En indien gij alleen uw broeders groet, waarin doet gij meer dan het gewone? Doen ook de heidenen niet hetzelfde?

'Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is.' (Matteüs 5:43-44; 46-48.)

Het is interessant dat de aanmoediging om 'volmaakt' te zijn, vooraf wordt gegaan door advies hoe we moeten reageren op wangedrag en

ergernis. De strenge vereisten die tot de volmaking van de heiligen leiden, omvatten duidelijk opdrachten waardoor we getoetst en beproefd worden. Als iemand iets zegt of doet waar we aanstoot aan kunnen nemen, moeten we ons ten eerste niet laten beledigen, en vervolgens onder vier ogen, eerlijk en open met die persoon praten. Door zo'n aanpak kunnen we door de Heilige Geest geïnspireerd worden, kunnen misverstanden uit de wereld worden geholpen en kan de ware intentie worden begrepen.

Aanmoediging 2

Veel personen en gezinnen die deze boodschap over de keuze om geen aanstoot te nemen het hardst nodig hebben, nemen waarschijnlijk niet aan deze conferentie deel. Maar ik veronderstel dat wij allemaal leden kennen die uit de kerk wegblijven omdat ze beledigd zijn — en die gezegend zullen worden als zij terugkomen.

Wilt u alstublieft met een gebed in uw hart iemand uitkiezen die u zult bezoeken en zult uitnodigen om weer actief in de kerk te worden? Wellicht kunt u ze een kopie van deze toespraak geven, of met ze over de beginselen praten die we vandaag behandeld hebben. En vergeet niet dat zo'n verzoek liefdevol en nederig moet worden gedaan — niet met een zelfingenomen of hoogmoedige houding.

Als wij met geloof in de Heiland gehoor geven aan deze aanmoediging, getuig ik en beloof ik u dat de deuren geopend zullen worden, onze mond gevuld zal worden, de Heilige Geest van de eeuwige waarheid zal getuigen, en de vlam van het getuigenis aangewakkerd zal worden.

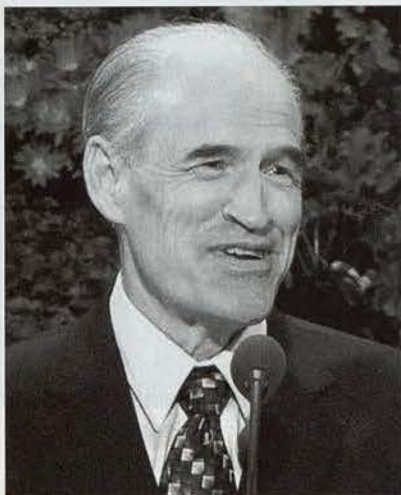
Ik onderschrijf deze woorden van de apostel Johannes: 'Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat gij niet geërgerd wordt' (SV, Johannes 16:1). Ik getuig van de waarheid en goddelijkheid van een levende Heiland en van zijn macht om ons te helpen bij het mijden en overwinnen van aanstootgevende zaken. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

Ontvangen door de Geest

A. ROGER MERRILL

Algemeen zondagsschoolpresident

Als we ons concentreren op het zoeken en ontvangen van de Geest, wordt het minder belangrijk of een leerkracht of een spreker onze aandacht weet vast te houden, maar meer of wij aandacht schenken aan de Geest.

Toen ik als jonge zendingeling in Beaumont (Texas) werkzaam was, werd mijn collega ziek en konden we niet naar buiten. Ik volgde de richtlijn van onze zendingspresident op, schoof een stoel voor het open raam in onze flat driehoog en begon in het Boek van Mormon te lezen.

Al snel ging ik helemaal op in de Schriften. Na verloop van tijd kwam ik bij Alma, hoofdstuk 29, de eerste twee verzen:

'O, dat ik een engel ware en mijn hartenwens vervuld kreeg, dat ik mocht uitgaan en spreken met de bazuin Gods, met een stem die de aarde doet beven, en ieder volk bekering toeroepen!

'Ja, als met de stem des donders zou ik iedere ziel bekering en het verlossingsplan verkondigen, dat zij zich moesten bekeren en tot onze God komen, zodat er op het gehele oppervlak der aarde geen smart meer zou zijn.'

Toen ik nadacht over Alma's woorden kregen die voor mij een diep persoonlijke betekenis. Mijn collega en ik hadden op honderden deuren in Beaumont geklopt om onze boodschap wereldkundig te maken zonder daar echt in te slagen. Ik stelde mij voor dat *ik* een engel was en dat ik bekering kon prediken met een stem die de aarde liet beven. Ik keek uit het raam naar de mensen die beneden op straat voorbijliepen. Ik zag mezelf daar staan schitteren als engel, met geheven armen en een stem des donders, de gebouwen schuddend op hun grondvesten, en mensen die ter aarde vielen. Onder die omstandigheden zouden zij, zo stelde ik mij dat voor, wat graag willen luisteren naar wat ik te zeggen had!

Maar toen las ik het volgende vers: 'Maar zie, ik ben een mens, en ik zondig in mijn wens; want ik behoor tevreden te zijn met de dingen die de Heer mij heeft toebedeeld' (vers 3).

Ik besepte deemoedig dat de Heer van al zijn kinderen houdt en dat Hij zijn werk volgens plan laat verlopen. Ik had daarin mijn deel te doen.

En er werd mij nog iets anders duidelijk. Op dat moment *wist* ik dat ik geen fictie aan het lezen was; het was echt gebeurd. Onder het lezen was ik in alle rust en kalmte letterlijk vervuld van licht en van het besef dat deze Alma echt bestaan had, dat hij had geleefd en dat ook hij diep verlangd had om de evangelieboodschap aan anderen te verkondigen.

Als u mij op dat moment had gevraagd: 'Is dit boek waar?' Dan had ik geantwoord: 'Absoluut!' Toen drong het ook tot mij door dat ik op dat moment een geestelijke bevestiging ontving dat het Boek van Mormon waar was.

Door die ervaring — en vele andere geestelijke ervaringen sindsdien — ben ik gaan begrijpen hoe belangrijk het is om door de Geest te *ontvangen*. We concentreren ons, terecht, op het belang van het onderwijzen met de Geest. Maar we dienen te bedenken dat de Heer het evenzeer belangrijk vindt, zo niet meer, dat we door de Geest ontvangen. (Zie IV 50:17–22.)

Ontvangen is een fundamenteel motief in het evangelie. Dat komt tot uiting in de verordening waarmee we tot lid van de kerk worden bevestigd.

In deze verordening krijgen we deze opdracht: 'Ontvang de Heilige Geest'. Dat is een formele uitnodiging om tot actie over te gaan om dit grote geschenk te ontvangen.

Toen ik mij bewust werd van dit beginsel zag ik ook dat de Schriften vol staan met de leer van ontvangen. Ouderling Boyd K. Packer heeft gezegd: 'Er is geen enkele boodschap die vaker en op meer manieren in de Schriften voorkomt dan: "Vraag, en gij zult ontvangen."' ('Eerbied bevordert openbaring', *De Ster*, januari 1992, p. 19.)

Aan de basis van ons sterfelijk leven staat de keuze om Jezus als de Christus te ontvangen. De apostel Johannes schreef:

'Hij kwam tot het zijne, en de zijnen hebben Hem niet [ontvangen].

'Doch allen, die Hem [ontvangen] hebben, hun heeft Hij macht gegeven om de kinderen Gods te worden' (Johannes 1:11–12).

En je vraagt je onwillekeurig af hoeveel geschenken en zegeningen om ons heen we niet ontvangen. De Heer heeft gezegd: 'Want wat baat het een mens, indien hem een gift wordt geschonken, en hij ontvangt de gift niet? Zie, hij verheugt zich niet

in hetgeen hem wordt gegeven, evenmin verheugt hij zich in hem die de gever is van het geschenk' (IV 88:33).

In onze kerkbijeenkomsten, bij onze schriftstudie, individueel en in gezinsverband, en zelfs vandaag, nu we naar de profeten en apostelen van de Heer luisteren, ontvangt de een meer dan de ander. Waarom deed hij dat? Ik ben tot het inzicht gekomen dat wie echt ontvangen minimaal drie dingen doen die anderen mogelijk niet doen.

Ten eerste *zoeken* zij. We leven in een amusementswereld, een kijkwereld. Zonder dat we het zelf door hebben, komen we naar de conferentie of gaan we naar de kerk met een houding van: 'Hier ben ik; inspireer me maar.' We zijn geestelijk passief aan het worden.

Als we ons echter concentreren op het zoeken en ontvangen van de Geest, wordt het minder belangrijk of een leerkracht of een spreker onze aandacht weet vast te houden, maar meer of wij aandacht schenken aan de Geest. Denk eraan, *ontvangen* is een werkwoord. Het is een beginsel dat tot actie aanzet. Het is een fundamentele uiting van geloof.

Ten tweede, wie ontvangen *voelen*.

Hoewel openbaring tot het verstand en het hart komt, wordt zij het vaakst gevoeld. Tenzij wij leren aandacht schenken aan deze geestelijke gevoelens, herkennen we doorgaans de Geest niet.

Onlangs had ik een gesprek met een van onze schoondochters en daarin opperde zij dat we zelfs kleine kinderen kunnen leren hoe ze zich bewust worden van deze geestelijke gevoelens. We kunnen hun vragen stellen als: 'Wat voor gevoelens had je toen we samen deze tekst lazen?' en 'Is er iets wat de Geest wil dat je doet?' Dat zijn goede vragen voor ons allemaal. Zij geven aan dat we verlangen te ontvangen.

Ten derde, wie door de Geest ontvangen zijn van plan ernaar te handelen. De profeet Moroni hield ons voor dat we, om een getuigenis van het Boek van Mormon te ontvangen, moeten vragen 'met een eerlijke bedoeling' (Moroni 10:4). De Geest onderwijst ons als we oprecht van plan zijn te handelen naar wat we leren.

Toen ik mijn dagboekantekeningen er op naslas om wat te krijgen op mijn ervaring als jonge zendeling, omdat ik daarvoor ook al in het Boek van Mormon had gelezen, beseftte ik wat er die morgen in Beaumont anders was: ik was anders. Hoe onervaren ook, probeerde ik die morgen wel oprecht te zoeken en te voelen, en was ik vast van plan om in geloof te handelen naar wat ik leerde. Ik weet nu dat dergelijke geestelijke ervaringen op geregelde basis beschikbaar zijn voor iedereen die ze wil ontvangen.

Het Boek van Mormon is het woord van God. Jezus is de Christus. Het evangelie is hersteld en we bevinden ons in het gezelschap van hedendaagse apostelen en profeten.

Ik bid dat we vandaag en altijd zullen leren om meer te ontvangen, opdat we ons waarlijk verheugen in zowel het geschenk als 'in hem die de gever is van het geschenk'.

In de naam van Jezus Christus.
Amen. ■

Tot Hem naderen

OUDERLING CRAIG A. CARDON

van de Zeventig

De mens komt door het priesterschap en de werkingen van Geest dicht bij God, met behulp van ordeningen, verordeningen en de verfijning van onze aard.

Jaren geleden verhuisde ik met mijn jonge gezin naar een huis aan de rand van een nieuwe woonwijk, waardoor we prachtig uitzicht op de bergen in het oosten hadden. Op een maandagmorgen, toen ik op het punt stond om naar mijn werk te gaan, kwam Craig, onze zoon van zes, met Andrew, zijn broertje van vier, aan de hand de kamer inlopen. Vastberaden keek hij me aan en zei: 'Pap, gisteren in het jeugdwerk zei mijn leerkracht dat je met het priesterschap bergen kan verzetten. Andy wil dat niet geloven. U draagt toch het priesterschap?' Toen draaide hij zich om, wees naar het raam, keek me weer aan en zei: 'Ziet u die bergen daar? Laat het hem maar zien, pap!'

Daaruit volgde een fijn gesprek. Wat was ik dankbaar voor mijn zoontjes die al op jonge leeftijd gingen inzien wat een grote macht het priesterschap is.

Hoewel de Heer inderdaad heeft

gezegd dat priesterschapsdragers met hun geloof bergen kunnen verzetten¹, en daar zijn ook verslagen van², wil ik graag wat begrip aan dat aspect van de leer van het priesterschap toevoegen, waardoor mensen dicht bij God komen en de kans krijgen om meer op Hem te gaan lijken en voor eeuwig in zijn tegenwoordigheid terug te keren. Deze leer heeft betrekking op de zoons en dochters van God. Daarom bid ik dat beiden iets aan mijn woorden zullen hebben.

In 1823 verscheen de engel Moroni aan Joseph Smith en citeerde verscheidene teksten, waaronder de volgende uit Maleachi: 'Zie, ik zal u het priesterschap openbaren, door de hand van de profeet Elia.'³ De eerste verwijzing naar het priesterschap in deze bedeling ging vooraf aan een ontwikkeling die zich de daaropvolgende decennia heeft voortgezet.

In 1829 herstelde Johannes de Doper het Aäronisch priesterschap.⁴ Vlak daarna herstelden Petrus, Jakobus en Johannes het Melchizedeks priesterschap.⁵

In 1836 herstelden Mozes en Elias de sleutels van de vergadering van Israël en de bediening van het evangelie van Abraham⁶, gevolgd door Elia, die de sleutels van de verzegeling herstelde. De openbaring wordt dan afgesloten met deze woorden van Elia aan de profeet Joseph: 'Daarom worden de sleutels van deze bedeling in uw handen overgedragen.'⁷

Toen alle gezag, ambten en sleutels van het priesterschap op aarde waren, zei de Heer in 1841 tegen de profeet

hoe belangrijk het was om tempels te bouwen. Daar zouden zijn kinderen de priesterschapsverordeningen kunnen ontvangen en zich op hun terugkeer bij Hem voorbereiden.⁸

Hij verklaarde: 'Laat dit huis worden gebouwd (...) opdat Ik mijn verordeningen daarin zal kunnen openbaren aan *mijn volk*.

Want ik verwaardig Mij (...) te openbaren (...) dingen die te maken hebben met de bedeling van de volheid der tijden.⁹

In Kirtland had de Heer de profeet Joseph al onderricht in de eed en het verbond van het priesterschap, en hem de voorwaarden uitgelegd waarop wij zegeningen kunnen ontvangen.¹⁰ In Nauvoo kwam er steeds meer begrip van de eeuwige aard en macht van het priesterschap¹¹ om al zijn getrouwe kinderen tot zegen te zijn, in dit leven of in het hiernamaals.¹² Hoewel het priesterschap aan de getrouwe zoons van God wordt verleend, maken zijn dochters ook deel uit van het volk waaraan Hij zijn priesterschapsverordeningen openbaart. En de beloofde zegen van 'alles wat [de] Vader heeft'¹³ geldt zowel voor mannen als vrouwen die hun geloof in Jezus Christus oefenen, de verordeningen ontvangen en tot het einde volharden. 'Daarom, in de verordeningen [van het Melchizedeks priesterschap] is de macht der goddelijkheid kenbaar.'¹⁴

De opperste tempelverordening wordt uitsluitend verleend aan een man *en* een vrouw die aan elkaar verzegeld worden om een eeuwige gezinsband te vormen. Krachtens deze en alle andere priesterschapsverordeningen kunnen gezinnen op aarde gezegend worden.¹⁵ De verzegelverordening staat zo centraal in het plan van de Heer dat Hij heeft beloofd dat de getrouwen die in dit leven buiten hun schuld om niet verzegeld zijn, deze zegen in het hiernamaals zullen ontvangen.¹⁶ Geen enkele andere leerstelling bevestigt duidelijker dat God evenveel van zijn zoons *als van zijn* dochters houdt.

Het priesterschap heeft ook de kracht om onze aard te veranderen.

Paulus schreef dat 'allen die tot dit priesterschap worden geordend, worden gelijkgemaakt aan de Zoon Gods.'¹⁷ Dat geldt niet alleen voor ordeningen en verordeningen, maar ook voor de vervolmaking van het hart, iets dat 'na verloop van tijd'¹⁸ plaatsvindt, als we ons overgeven 'aan de ingevingen van de Heilige Geest en de natuurlijke mens'¹⁹ afleggen. Als een man tot het Melchizedeks

priesterschap wordt geordend, treedt hij toe tot een 'orde'²⁰ waardoor hij verfijnd wordt door hulp aan anderen, vooral zijn eigen gezin, en gezegend door het voortdurende gezelschap van de Heilige Geest.²¹

De Heer heeft ons allen onderricht toen Hij zei dat priesterschapsdragers hun hemelse macht en invloed door ongerechtigheid kwijtraken, maar dat ze door rechtschapenheid versterkt

zullen worden. Hij noemde eigenschappen die 'de ziel (...) in grote mate zullen verruimen', zoals 'overreding', 'lankmoedigheid', 'mildheid', 'ongeveinsde liefde', 'vriendelijkheid en zuivere kennis'.²² Daarna laat Hij deze leerrijke woorden volgen: 'Laat daarbij uw binnenste vol naastenliefde zijn jegens alle mensen en jegens uw geloofsgenoten, en laat deugd onophoudelijk uw gedachten sieren; dan zal uw vertrouwen in de tegenwoordigheid van God sterk worden; en de leer van het priesterschap zal zich op uw ziel vormen als dauw uit de hemel.'²³

Het is veelzeggend dat de Heer na zijn aansporing om 'alle mensen' lief te hebben, er 'en jegens uw geloofsgenoten' aan toevoegt. Waarom deed hij dat? Vallen 'uw geloofsgenoten' niet onder 'alle mensen'? Overweeg de gevolgen als deze woorden begrepen worden als 'onze eigen geloofsgenoten'. Helaas zijn er sommige mensen in de kerk die meer liefde tonen ten opzichte van anderen dan ten opzichte van hun eigen huwelijks-partner, kinderen, broers, zussen en ouders. In het openbaar zijn ze wellicht ogenschijnlijk aardig, terwijl ze in de privésfeer onenigheid zaaien en bevorderen, en degenen die het dichtstbij hen zijn vernederen. Dat hoort niet.

De Heer sprak vervolgens over de gedachten die onophoudelijk door deugd gesierd — verfraaid en beschermd — moeten worden. Dergelijke gedachten verafschuwen de zonde.²⁴ Ze zorgen ervoor dat onze woorden 'ja (...) ja' en 'neen, neen'²⁵ zijn, onbezwaard door schuldgevoelens. Ze zien het goede en het potentieel in anderen, ongehinderd door de onvermijdelijke zwakheden van die anderen.

De tekst eindigt met een prachtige instructieve verwijzing naar een verdampingsproces. Om de toepassing van deze beginselen in de verfijning van ons persoonlijke leven beter te begrijpen, kunnen we twee glazen water, die er allebei hetzelfde uitzien, in een zeer vochtige kamer plaatsen. Na een tijdje komt er condenswater

op een van de glazen omdat het een andere temperatuur heeft, wat van tevoren zo is voorbereid maar aan de buitenkant niet te zien is, terwijl het andere glas droog blijft. Zonder dwingende middelen kan de vochtigheid naar het ene glas 'toevloeiën'²⁶ terwijl het andere niets ontvangt. Op soortgelijke wijze zullen de eigenschappen die onze ziel verruimen — zoals naastenliefde, vooral voor onze gezinsleden, en deugdzaam gedachten — onze geestelijke temperatuur aanpassen zodat de leer van het priesterschap naar onze ziel kan toevloeiën.

Daarom komt de mens door het priesterschap en de Geest dichter bij God, met behulp van ordeningen, verordeningen en de verfijning van onze aard, waardoor Gods kinderen de kans krijgen om meer op Hem te gaan lijken en voor eeuwig bij Hem terug te keren — een werk dat groter is dan bergen verzetten.²⁷

Tot slot wil ik mijn gebed bij dat van Thomas Kelly voegen, met een bewerkte tekst van Parley P. Pratt:

*Evenals de dauw des bemels
zacht zich op het gras verspreidt,
't doet berleven, zo vervullend
't doel van uw voorzienigheid,*

*Moge zo uw lering, Heiland,
nederdalen op uw kerk,
met uw zegen hier vervullen
uw gebod, uw liefdewerk!²⁸*

In de naam van Jezus Christus.
Amen. ■

NOTEN

1. Zie Matteüs 17:20.
2. Ether 12:30; Mozes 7:13; zie ook Jakob 4:6; Helaman 10:9.
3. Geschiedenis van Joseph Smith 1:38.
4. Zie IV 13.
5. Zie IV 18:9; 27:12.
6. Zie IV 110:11-12.
7. IV 110:13-16.
8. Zoals uit de instructies van de profeet Joseph Smith in de bovenkamer van zijn winkel in Nauvoo blijkt, heeft de Heer de tempelverordeningen op aarde hersteld voordat ze in de Nauvootempel aan zijn volk verleend konden worden. En ook nu zijn ze in al zijn tempels verkrijgbaar, vergezeld van persoonlijke openbaring en inspiratie (zie *History of the Church*, deel 5, pp. 1-2).
9. IV 124:40-41; cursivering toegevoegd; zie ook vss. 31-32, 34, 39.
10. Zie IV 84:33-42.
11. Zie IV 128:8-9.
12. Zie IV 137:7-9; zie ook *Predik mijn evangelie* (2004), p. 86.
13. IV 84:38.
14. IV 84:20.
15. Zie Abraham 2:11.
16. 'De profeten hebben duidelijk gezegd dat de zoons en dochters van God geen enkele zegen onthouden zal worden als zij Hem liefhebben, geloof in Hem hebben, zijn geboden onderhouden en trouw tot het einde volharden.' (M. Russell Ballard, *Counseling with Our Councils: Learning to Minister Together in the Church and in the Family* [1997], p. 55). 'Iedereen die recht heeft op die zegeningen [van de tempelverzegeling en een eeuwig gezin], zal die ontvangen op de tijd die de Heer bepaalt, hier of in het volgende leven' (Richard G. Scott, 'De kracht van rechtschapenheid', *De Ster*, januari 1999, p. 79).
17. Bijbelvertaling van Joseph Smith, Hebreëen 7:3; zie ook Mozes 1:6.
18. Mozes 7:21.
19. Mosiah 3:19.
20. Alma 13:2, 16; IV 107:3.
21. Zie IV 20:77, 79; 121:46.
22. IV 121:41-42.
23. IV 121:45.
24. Zie Alma 13:12.
25. Matteüs 5:37.
26. IV 121:46.
27. Zie Mozes 1:39.
28. 'Evenals de dauw des hemels', lofzang 102.

Werktuigen in de handen Gods worden

OUDERLING DON R. CLARKE

van de Zeventig

Iemand hoeft geen specifieke roeping in de kerk te hebben, geen opdracht om iemand te helpen of een goede gezondheid om een werktuig in Gods handen te worden.

Mijn grootvader van moederszijde, Alma Benjamin Larsen, was pas 34 jaar oud toen hij op een ochtend wakker werd en merkte dat hij niet meer zo goed kon zien. Al snel was hij helemaal blind. Grootvader was op zending geweest en was een trouw lid van de kerk. Hij had een boerderij, een vrouw en drie kinderen. Hij kon zich niet voorstellen dat hij de rest van zijn leven blind zou zijn. Zijn vrouw en kinderen moesten hard werken om de boerderij in bedrijf te houden en ze kregen het financieel steeds moeilijker.

In die moeilijke tijd werden veel mensen werktuigen in de handen

Gods om mijn blinde grootvader te helpen. In 1919 gebeurde er iets wat veel invloed op zijn gezin had. Het was financieel een moeilijk jaar voor alle mensen in het stadje waar mijn grootvader woonde. Boerderijen en bedrijven gingen failliet. Mijn grootvader had een hoge hypotheek op zijn boerderij en hij kreeg een afschrift waarop stond dat hij 195 dollar moest betalen om zijn hypotheek voor een jaar te verlengen. Hij kon die rekening met geen mogelijkheid betalen. Bijna iedereen verkeerde in een soortgelijke situatie, en het leek onmogelijk om zoveel geld bij elkaar te krijgen. Als hij alle bezittingen van de boerderij had verzameld — de paarden, koeien en de landbouwwerktuigen — had hij ze niet voor 195 dollar kunnen verkopen. Grootvader vroeg of een buurman twee of drie van zijn koeien wilde slachten, en hij verkocht die en wat andere producten. Hij had wat geld aan enkele omwonenden uitgeleend, die beloofd hadden hem voor het eind van het jaar terug te betalen, maar niemand had geld. De financiële situatie van het gezin zag er slecht uit.

In zijn dagboek schreef mijn grootvader: 'Ik zal nooit die ene koude avond vlak voor Kerstmis 1919 vergeten. Het zag ernaar uit dat we de boerderij zouden kwijtraken. Mijn

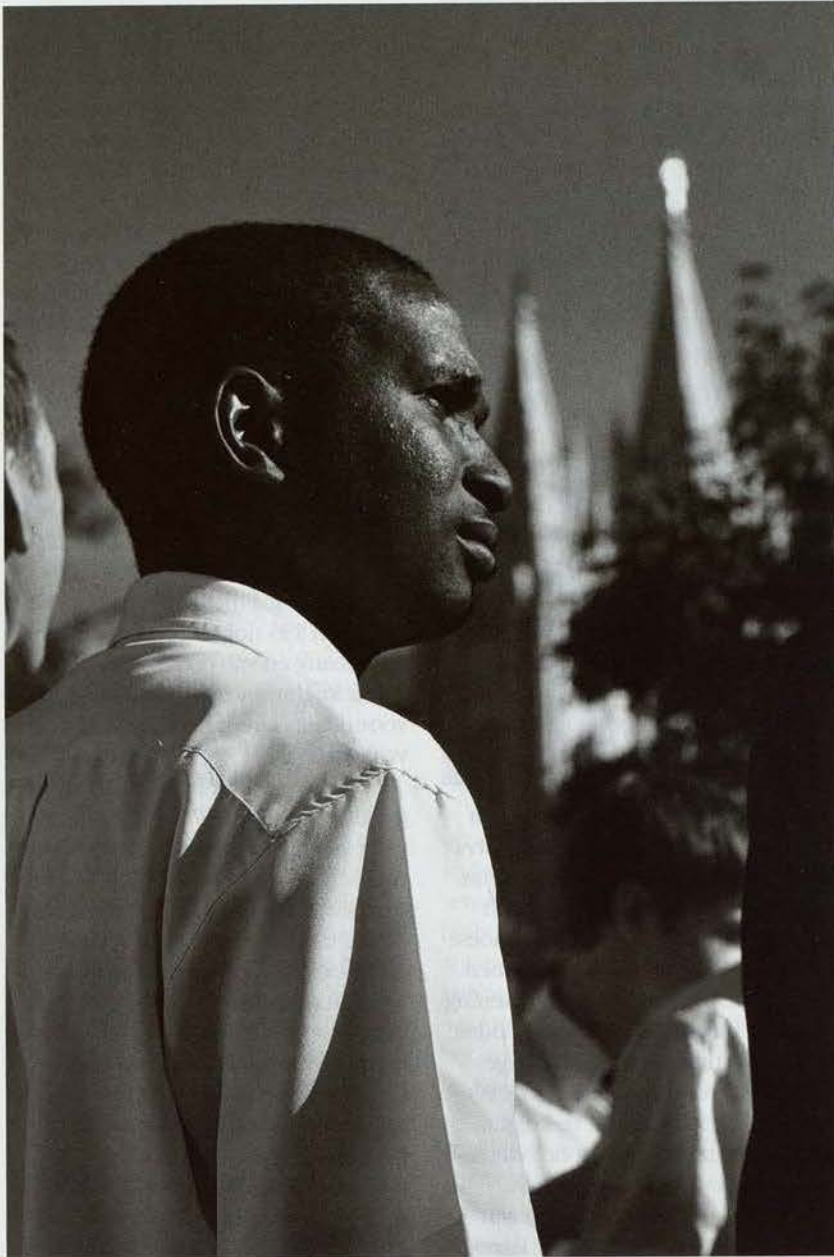
dochter Gladys gaf me een blaadje en zei: "Dit zat vandaag bij de post." Ik bracht het naar mijn vrouw en vroeg haar wat erop stond. Mijn vrouw las me het volgende voor: "Geachte broeder Larsen, ik heb de hele dag aan u gedacht. Ik vraag me af of u in financiële moeilijkheden verkeert. Als dat zo is, heb ik wel 200 dollar voor u." De brief was getekend: "Jim Drinkwater." Jim was een kleine, kreupele man en niemand had gedacht dat hij geld zou hebben. Ik ging die avond naar zijn huis en hij zei: "Broeder Larsen, ik heb vanmorgen een draadloze boodschap uit de hemel ontvangen en ik moest de hele dag aan u denken. Ik wist zeker dat u financiële problemen had." Broeder Drinkwater gaf me de 200 dollar. We stuurden 195 dollar naar de hypotheekbank en van de resterende vijf dollar kochten we laarzen en kleren voor de kinderen. De kerstman kwam vroeg dat jaar.'

Mijn grootvader heeft daar ook zijn getuigenis bij gezet: 'De Heer heeft me nooit teleurgesteld. Hij heeft veel mensen geïnspireerd, zoals Hij broeder Drinkwater had gedaan. Ik getuig dat de enige zekerheid en veiligheid die ik ooit heb ervaren, is voortgekomen uit gehoorzaamheid aan de geboden van de Heer en uit het steunen van de leiders van deze kerk.'

Ik heb vaak aan Jim Drinkwater gedacht en me afgevraagd waarom hij iemand was op wie de Heer kon vertrouwen. Jim was een kleine, kreupele man die door God werd vertrouwd om een blinde boer met een hoge hypotheek en drie kinderen te helpen. Ik heb veel geleerd van mijn grootvaders ervaring met Jim Drinkwater. Ik heb geleerd dat iemand geen specifieke roeping in de kerk hoeft te hebben, geen opdracht om iemand te helpen of een goede gezondheid om een werktuig in Gods handen te worden. Hoe kunnen wij dan werktuigen in de handen Gods worden? De profeten en de Schriften wijzen ons de weg.

Ten eerste moeten we Gods kinderen liefhebben. De wetgeleerde vroeg

aan de Heiland: 'Meester, wat is het grote gebod in de wet?' De Heiland antwoordde:

'Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand.

'Dit is het grote en eerste gebod.

'Het tweede, daaraan gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf' (Matteüs 22:36-39).

Joseph F. Smith heeft gezegd: 'Liefde is het grootste gebod dat

er bestaat. Als we de verdrukten de helpende hand kunnen geven, als we de terneergeslagenen en verdrietigen kunnen helpen, als we de toestand van de mensheid kunnen verlichten en verbeteren, dan is het onze opdracht om dat te doen, want het is een essentieel onderdeel van onze godsdienst om dat te doen' (Conference Report, april 1917, p. 4). Als wij Gods kinderen liefhebben, krijgen we kansen om hen te helpen op hun reis terug naar zijn tegenwoordigheid.

Door het zendingswerk van de zoons van Mosiah kunnen we begrijpen hoe we een werktuig in de handen Gods kunnen worden. 'En het geschiedde dat zij vele dagen in de wildernis reisden' (Alma 17:9). We moeten bereid zijn om te reizen. De zoons van Mosiah waren bereid om hun vertrouwde omgeving te verlaten en te doen wat ongemakkelijk was. Als Ammon niet bereid was geweest om naar een vreemd land te reizen, dat door een wild, verstokt en woest volk werd bewoond, had hij nooit Lamoni en zijn vader kunnen vinden en helpen, en hadden veel Lamanieten nooit over Christus gehoord. God heeft ons gevraagd om te reizen, om op zending te gaan, om roepingen te aanvaarden, om mensen over de kerk te vertellen of mensen in nood te helpen.

In hun streven om hun Lamanitische broeders te helpen, leerden de zoons van Mosiah ook hoe belangrijk het is om te vasten en te bidden: 'Zij vastten veel en baden veel dat de Heer hun een deel van zijn Geest zou verlenen om hen te vergezellen en bij hen te blijven, opdat zij een werktuig in de handen Gods zouden zijn om, zo mogelijk, hun broeders, de Lamanieten, tot de kennis der waarheid te brengen' (Alma 17:9). Willen we echt een werktuig in de handen Gods worden? Als dat zo is, zal ons verlangen in onze gebeden naar voren komen en het doel van ons vasten worden.

Nadat hij blind was geworden, vastte en bad mijn grootvader dat als hij in duisternis moest blijven, de Heer hem gemoedsrust zou geven. Hij zei dat bijna binnen een uur 'mijn verstand was verlicht en de schaduw van duisternis van mij was weggenomen.' Hij kon weer zien, niet met aardse ogen, maar met geestelijke ogen. Later is Alma Benjamin Larsen tot patriarch geroepen. En dat heeft hij 32 jaar gedaan. Net als de zoons van Mosiah vastte en bad mijn grootvader, waardoor hij de kans kreeg om duizenden kinderen van God tot zegen te zijn.

Net als Jim Drinkwater en mijn grootvader moeten wij ontvankelijk zijn voor de influisteringen van de Heilige Geest, want als wij een werktuig in de handen Gods willen worden, kunnen we openbaring ontvangen. De profeet Alma de jonge vertelt over een openbaring die hij had ontvangen: 'Ik weet wat de Heer mij heeft geboden, en ik roem erin (...) ja, en dit is mijn roem: dat ik wellicht een werktuig in de handen Gods mag zijn om de een of andere ziel tot bekering te brengen; en dat is mijn vreugde' (Alma 29:9). Alma had een openbaring ontvangen over wat hij moest doen.

Ik heb een boekje dat ik bij me draag, waar ik de inspiratie en influisteringen van de Geest in schrijf. Het ziet er niet zo mooi uit, het verslijt en moet zo nu en dan vervangen worden. Als er gedachten bij mij opkomen, schrijf ik ze op en probeer ik er gehoor aan te geven. Ik heb gemerkt dat als ik iets doe wat op mijn lijstje staat, ik vaak het gebed van een ander beantwoord. Het is ook voorgekomen dat ik niet heb gedaan wat er op mijn lijstje stond, en dat ik er later achter kwam dat ik iemand had kunnen helpen, maar dat niet had gedaan. Als wij influisteringen over Gods kinderen krijgen, als we die gedachten en inspiratie opschrijven en er gehoor aan geven, zal het vertrouwen van God in ons toenemen en zullen we meer mogelijkheden krijgen om een werktuig in zijn handen te zijn.

Ik citeer de woorden van president Faust: 'U kunt een krachtig werktuig in de handen Gods zijn om dat grote werk teweeg te brengen. (...) U kunt iets voor andere mensen doen dat niemand anders kan.' ('Werktuigen in de handen Gods', *Liabona*, november 2005, p. 115.) God koestert de mensen die anderen helpen. Ik moedig eenieder van ons aan om de raad van de profeten op te volgen en een werktuig in de handen Gods te worden. Dan zullen we door Hem gekoesterd worden omdat we zijn kinderen hebben geholpen.

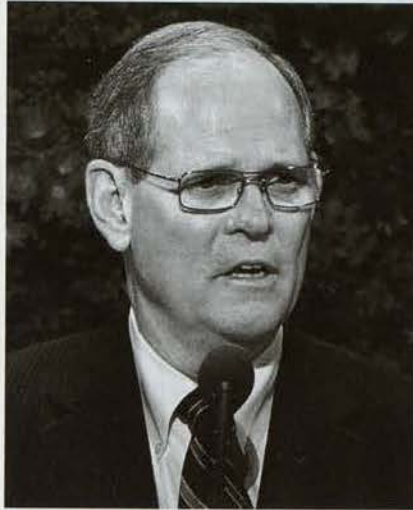
In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Dat zij U kennen

OUDERLING KEITH R. EDWARDS

van de Zeventig

Er vallen geestelijke lessen te leren als we ons bij lijden, verdriet en smart op Christus concentreren.

Het koor heeft 'Jezus, als 'k zelfs maar denk aan U'¹ gezongen. In het Boek van Mormon profeteert Nephi het volgende over de Messias:

'En de wereld zal Hem, wegens haar ongerechtigheid, als niets achten; daarom geselen zij Hem, en Hij verdraagt het; en zij slaan Hem, en Hij verdraagt het. Ja, zij bespuwen Hem, en Hij verdraagt het wegens zijn goedertierenheid en zijn lankmoedigheid jegens de mensenkinderen.'²

Het grote en hevige lijden van de Heiland was voor ons; om te voorkomen dat wij zullen lijden zoals Hij.³ Maar leed behoort nu eenmaal tot dit leven en weinigen ontkomen eraan. We hebben er allen mee te maken gehad, hebben er nu mee te maken of krijgen er nog mee te maken, vandaar de schriftuurlijke zinspeling dat er geestelijke lessen vallen te leren als we ons bij lijden, verdriet en smart op Christus concentreren. Paulus heeft

geschreven dat onze smart ons de kans biedt om de Heiland beter te leren kennen. Paulus schreef aan de Romeinen:

'Die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn.

'Zijn wij nu kinderen, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God, en mede-erfgenamen van Christus; immers, indien wij delen in zijn lijden, is dat om ook te delen in zijn verheerlijking.'⁴

Dit vers wil zeker niet zeggen dat we op zoek moeten gaan naar tegenspoed en smart. Het gaat hier om de houding waarmee we onze tegenspoed en beproevingen tegemoet treden die ons toestaat de Heiland beter te leren kennen. De ervaring leert dat we in dit leven toch wel te maken krijgen met lijden zonder dat we ernaar op zoek gaan. Sta mij toe een persoonlijke ervaring te vertellen:

Enkele jaren geleden, toen onze oudste zoon een jaar was, was ik de oorzaak van schijnbaar onnodig lijden. Ik studeerde in die tijd en op een avond was ik met mijn zoon op de vloer aan het stoeien. Ik verliet de kamer om te gaan leren en toen ik de deur achter mij sloot, moet hij zijn hand naar mij hebben uitgestrekt en was zijn vinger tussen de deur en de deurlijst gekomen. Toen ik daarop de deur sloot, liep hij een zware verwonding aan zijn vinger op.

We haastten ons naar de spoedeisende hulp in het ziekenhuis, waar hij een plaatselijke verdoving kreeg en door een arts werd onderzocht; die verzekerde ons dat alles weer goed zou komen. Het klinkt haast

tegenstrijdig, maar het enige wat mijn zontje op dat moment wilde was vastgehouden worden door zijn vader. Zo lang hij mij kon zien, wilde hij niet vastgebonden worden voor de chirurgische ingreep. Toen ik de kamer verliet, kalmeerde hij, waarna de arts zijn werk kon doen.

Tijdens de ingreep was ik zo bezorgd dat ik soms om de hoek van de geopende deur naar binnenkeek om te zien of alles goed verliep. Misschien dat hij het voelde als ik stilletjes om de hoek van de deur keek die schuin achter hem was, want dan lichtte hij zijn hoofd op alsof hij er zeker van wilde zijn dat ik er nog was.

Bij een van die keren dat ik naar hem keek, zijn arm haaks naast zijn lichaam gebonden, zijn hoofd opgeheven op zoek naar zijn vader, moest ik denken aan een andere Zoon, zijn armen uitgestrekt aan het kruis genageld, op zoek naar zijn Vader, en aan de woorden 'mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten.'⁵ Een zeer onaangenaam moment in mijn leven kreeg

plotseling een zeer heilig karakter.

Er komen in de Schriften mannen en vrouwen voor die hun blik altijd op Christus gericht hielden. Mensen die ongeacht welke wonden of welk onrecht het leven hun bracht, getrouw bleven en volhardden. Ik heb het over Abraham, die zijn erfland moest verlaten en werd geboden Isaak te offeren; over Jozef, die door zijn broers als slaaf werd verkocht, in de gevangenis belandde omdat hij kuis en deugdzaam wilde blijven, en daar lang bleef vanwege een achteloze dienaar; over Ruth, die al jong weduwe was en berooid achterbleef, maar loyaal aan haar schoonmoeder was; over alle drie de Nephi's, beide Alma's en, uiteraard, de profeet Joseph.

Ik vind vooral de volharding van Nephi frappant. Zijn broers waren voortdurend vertoornd op hem, hij lag vier dagen vastgebonden op de boot die naar het beloofde land voer. Hij kon zich niet bewegen en pas op de vierde dag, toen het erop leek dat ze door de zee verzwolgen zouden

worden, maakten de broers, uit vrees om te komen, 'de banden los die om [zijn] polsen waren, en zie, zij waren buitengewoon gezwollen; en ook [zijn] enkels waren zeer gezwollen, en de pijn daarvan was hevig.

'Niettemin vertrouwde [hij] op [zijn] God en [hij] loofde Hem de gehele dag; en [hij] morde niet.'⁶

Denk er echter aan dat het Nephi was die opschreef: 'Daarom geselen zij Hem, en Hij verdraagt het; en zij slaan Hem, en Hij verdraagt het. Ja, zij bespuwen Hem, en Hij verdraagt het (...).'⁷ Nephi had het begrepen.

Hoewel de reden van lijden op het moment zelf niet altijd duidelijk is, had de profeet Joseph wel een unieke geestelijke ervaring terwijl hij in de gevangenis te Liberty verbleef. De Heer troostte hem:

'Mijn zoon, vrede zij uw ziel; uw tegenspoed en uw ellende zullen slechts van korte duur zijn;

'En dan, indien gij het goed doorstaat, zal God u ten hemel verhogen; gij zult over al uw vijanden zegevieren.'⁸

'Weet dan, mijn zoon, dat al deze dingen u ondervinding zullen geven en voor uw bestwil zullen zijn.

'De Zoon des Mensen is onder dat alles afgedaald. Zijt gij groter dan Hij?''⁹

Mocht lijden op ons pad komen, ons soms opzettelijk, soms onbedoeld toegebracht worden, dan plaatst ons dat in een unieke positie — als we ervoor kiezen, kan ons een nieuwe bewustwording geschonken worden van het lijden van de Zoon van God. Hoewel Alma ons leert dat Christus al ons leed op Zich heeft genomen om te kunnen weten hoe Hij ons te hulp kan komen,¹⁰ kan het omgekeerd ook waar zijn; dat ons lijden ons inzicht kan geven in de diepte en het gewicht van zijn zoenoffer.

Toen ik laatst nadacht over dat voorval met mijn zoon jaren geleden, heb ik daar nieuwe inzichten door gekregen en wellicht meer inzicht in het gewicht en de grootsheid van de verzoening. Ik heb meer waardering gekregen voor wat een Vader bereid was zijn Zoon te laten lijden voor mij

en voor ieder van ons. Ik kreeg nieuw inzicht in de diepte en de omvang van de verzoening. Ik kon mij niet voorstellen dat ik ertoe bereid zou zijn geweest om mijn zoon te laten lijden, zelfs niet dit beetje; en onze Vader heeft de wereld alzo lief gehad 'dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft.'¹¹

Hoewel we het nooit besproken hebben, zou ook mijn zoon in de gelegenheid zijn om waardering te hebben voor de tekst waarin de Heiland uitlegt: 'Zie, Ik heb u in *mijn* handpalmen gegraveerd; uw muren heb Ik *voortdurend* voor ogen.'¹²

Ofschoon ik geenszins de indruk wil wekken dat zijn pijn ook maar iets in de buurt komt van de heilige verzoening, is het litteken aan mijn zoons hand hem voortdurend voor ogen en is hij daardoor in de gelegenheid, zo hij daarvoor kiest, om zijn litteken te zien als herinnering aan de wonden in de palmen van de Heiland — toegebracht voor onze zonden. Hij is in de gelegenheid om op zijn eigen manier inzicht te krijgen in de liefde die de Heiland voor ons voelt en die Hij heeft getoond door Zich voor ons te laten verwonden, kwetsen, breken en rijten.

Hoewel lijden ons inzicht kan geven, moeten we ervoor waken te gaan vergelijken, we kunnen beter gaan waarderen. Er zullen altijd oneindig veel verschillen tussen ons en onze Heiland zijn. Zijn woorden tot Pilatus: 'Gij zoudt geen macht tegen Mij hebben, indien het u niet van boven gegeven ware',¹³ wijzen ons nogmaals op het gewillige en vrijwillige karakter van zijn offer. Wij zullen nooit de diepte, het unieke karakter of het gewicht van zijn lijden kunnen doorstaan, 'welk lijden Mij, ja, God, de grootste van allen, van pijn deed sidderen en uit iedere porie bloeden, en naar lichaam en geest deed lijden',¹⁴ Maar evenals Nephi kunnen we meer waardering hebben voor wat Hij gedaan heeft, we kunnen zijn geest ons te hulp voelen komen, en we kunnen de Heiland in zeer letterlijke zin leren kennen, en 'dit nu is het eeuwige leven,

Een gezin in São Paolo (Brazili).

dat [wij Hem] kennen.'¹⁵

Ik geef u mijn getuigenis dat Jezus Christus de Heiland van de wereld is; dat wij dankzij zijn lijden en verzoening vergeving van onze zonden kunnen ontvangen en het eeuwige leven kunnen beërven. Ik getuig van zijn tedere en liefderijke goedheid. Hij is de Eniggeborene van de Vader en Hij heeft in alles de wil van zijn Vader gedaan. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Lofzang 97.
2. 1 Nephi 19:9.
3. Zie IV 19:16-19.
4. Romeinen 8:16-17.
5. Matteüs 27:46.
6. 1 Nephi 18:15-16.
7. 1 Nephi 19:9.
8. IV 121:7-8.
9. IV 122:7-8.
10. Zie Alma 7:11-12.
11. Johannes 3:16.
12. Jesaja 49:16.
13. Johannes 19:11.
14. IV 19:18.
15. Johannes 17:3.

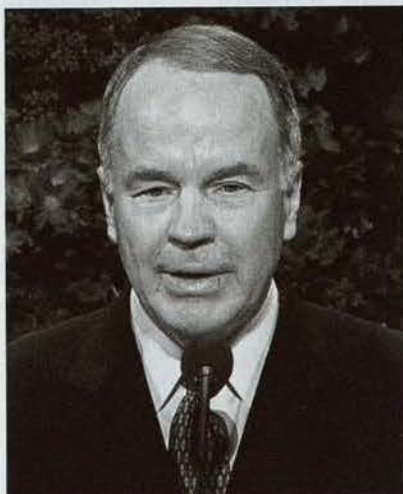

Neemt u daarom in uw hart voor

OUDERLING LARRY W. GIBBONS

van de Zeventig

We kunnen niet met de ene voet in de kerk en met de andere voet in de wereld staan.

Door mijn medische achtergrond bekrachtigt mijn kennis van het ingewikkelde en harmonieuze menselijk lichaam mijn geloof in een schepper. Ik geloof in God. Ik geloof dat Hij ons geschapen heeft.

Het alternatief voor geloof in een schepper is de overtuiging dat het leven op de een of andere manier spontaan is ontstaan. Dat geloof ik niet.

En als God ons heeft geschapen, ligt het niet voor de hand dat Hij ons alleen zal laten. Dan is het logisch dat Hij ons zal leiden. We krijgen die leiding gedeeltelijk in de vorm van geboden.

De geboden worden ons niet gegeven om ons te belasten of te beperken. Ze zijn eerder wegwijzers van een wijze Vader in de hemel om ons

te beschermen, om ervoor te zorgen dat wij gelukkig worden en om ons veilig bij Hem terug te brengen.

In een toespraak aan de Brigham Young University in 1994, heeft rabbin Harold S. Kushner gezegd:

‘Ik ben een traditionele jood en ik houd me aan de bijbelse leefregels. Ik veronderstel dat de meesten van u denken dat ik de hele dag tegen mezelf zeg: “Tjonge, ik heb toch zo’n trek in varkenslapjes, maar die gemene, oude God verbiedt het mij.” Dus niet. Eigenlijk zeg ik de hele dag: “Is het niet geweldig? Er zijn vijf miljard mensen op aarde en God bekomert Zich erom wat ik eet (...) en wat voor taal ik gebruik.”

‘(...) Ik voel me niet vernederd als ik bepaalde dingen niet mag doen omdat ze slecht voor me zijn. Ik word er juist door gesterkt.’¹

Ouderling Henry B. Eyring heeft het tijdens de eerste wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevendenden zelfs nog beter gezegd: ‘De Heer heeft ons zijn gedragsnormen gegeven. Dat heeft Hij niet gedaan om ons van Hem te verwijderen, maar om ons dichterbij Hem te brengen.’²

Broeders en zusters, als wij de geboden onderhouden, zal dat een groot verschil maken in dit leven en in het hiernamaals. Als wij de celestiale heerlijkheid en de vreugde daar willen beërven, moeten we de geboden onderhouden!

De enige norm die voor ons van

belang is, is de celestiale norm. In de Leer en Verbonden staat: ‘Want wie niet in staat is zich aan de wet van een celestiaal koninkrijk te houden, kan geen celestiale heerlijkheid verdragen.’³ Zo simpel is het! Maar we hoeven niet op celestiale vreugde te wachten. Als we de geboden onderhouden, krijgen we hier en nu vreugde.

Ik vrees dat velen van ons niet volledig zijn toegewijd om alle geboden na te leven. Die heiligen zijn niet bereid om de wereld volledig achter zich te laten. Zij aarzelen.

Tijdens de priesterschapsleidersbijeenkomst van een regionale conferentie zongen we de lofzang ‘Gij ouderlingen Israëls’. In het refrein staat: ‘O Babylon, o Babylon, van ons wees gegroet.’⁴ Na die lofzang sprak ouderling Neal A. Maxwell ons toe en zei dat het eigenlijk heel moeilijk is om van Babylon afscheid te nemen — dat velen van ons daar een vakantie-huisje willen aanhouden.⁵

We kunnen niet met de ene voet in de kerk en met de andere voet in de wereld staan. Dat gaat niet omdat de wereld en de kerk steeds verder uit elkaar groeien. Dan raken we uit balans.

We weten dat ‘niemand twee heren [kan] dienen.’⁶ Ik ben bang dat sommige mensen proberen te doen wat president Marion G. Romney heeft beschreven: ‘De Heer dienen zonder de duivel te ontstemmen.’⁷

De Heiland heeft gezegd: ‘Gij zijt het zout der aarde; indien nu het zout zijn kracht verliest, waarmede zal het gezouten worden? Het deugt daarna nergens meer toe dan om weggeworpen en door de mensen vertreden te worden.’⁸

Hoe kunnen we onze kracht verliezen? Als we ons niet meer van de wereld onderscheiden, bijvoorbeeld. Veel leden van de kerk drijven af richting de wereld en worden steeds wereldser. Daar moeten we mee ophouden.

Ouderling Robert D. Hales heeft gezegd: ‘Als heiligen der laatste dagen mogen we er niet werelds uitzien. We

mogen geen werelds vermaak bieden. Onze gewoonten moeten anders zijn. Ons tijdverdrijf moet anders zijn.⁹

In deze tijd van moreel relativisme moeten we bereid zijn om pal te staan en te zeggen: 'Dit is goed en dit is slecht.' We kunnen niet met de meute meegaan! Daarmee wil ik natuurlijk niet zeggen dat we de wildernis in moeten trekken of ons volledig moeten afzonderen. We kunnen in de wereld leven, naar school gaan, naar ons werk gaan, aan nuttige organisaties deelnemen enzovoort. Maar we moeten de normen van de Heer hooghouden.

Ik heb een goede vriend die een gerespecteerd arts is. Hij schrijft geregeld artikelen voor een nationaal tijdschrift over gezondheid. Hij heeft het vaak over voeding. Maar hij heeft een probleem. Hij is gek op donuts. Die zijn heel lekker, maar worden nou niet tot de voedzaamste etenswaren gerekend.

Om het probleem op te lossen, heeft hij het zogenaamde 80/20-principe toegepast. Daarbij eet je 80 procent van de tijd gezond en mag je de overgebleven 20 procent van de tijd eten wat je wilt.

Met voeding gaat dat misschien op, maar het 80/20-principe mag niet toegepast worden als het gaat om zaken als gokken, pornografie of eerlijkheid. Broeders en zusters, zijn wij soms 80/20-leden van de kerk?

Denk maar aan de vrouw die de sabbat heiligt tenzij ze iets uit de winkel nodig heeft. Of de man die in alle opzichten eerlijk is totdat hij de verleiding niet kan weerstaan als hij zijn belastingformulier invult om duizend dollar te besparen. Of de vader die vriendelijk en aardig voor zijn vrouw en kinderen is behalve als hij een zware dag op zijn werk heeft gehad.

Broeders en zusters, laten we dat vakantiehuisje in Babylon verkopen. Laten we niet 'bijna' heiligen der laatste dagen zijn, maar 'helemaal'.

In de Bijbelvertaling van Joseph Smith, in Lucas 14:28, zegt de Heer: 'Neemt u daarom in uw hart voor te doen wat Ik u zal leren en gebieden.'

De zinsnede 'in uw hart voornemen' spreekt mij bijzonder aan. Broeders en zusters, ik bid dat wij een goed 'voornemen' zullen hebben. We kunnen waardevolle zegeningen ontvangen die alleen verkrijgbaar zijn als we ons hart volledig aan God overgeven.

President Heber J. Grant heeft gezegd: 'Er is voor de heiligen der laatste dagen slechts één pad, en dat is het pad van plichtsbefef. Het is niet alleen een getuigenis; het zijn niet de prachtige manifestaties; het is niet de kennis dat het evangelie van Jezus Christus waar is; het is niet de kennis

dat de Heiland onze Verlosser is en dat Joseph Smith zijn profeet was, waardoor wij verlost zullen worden. Het gaat om het onderhouden van Gods geboden, om te leven als heilige der laatste dagen.'¹⁰

Jonge mannen en jonge vrouwen, als je prioriteiten in je leven stelt, vergeet dan niet dat het onderhouden van de geboden de enige zekerheid in je leven is. Financiële zekerheid en maatschappelijke positie stellen zonder rechtschapenheid niets voor. Dat kan ik jullie beloven.

Jullie hebben in het voorsterfelijk

leven bij onze hemelse Vader gewoond. Jullie waren bij Hem. Dus jullie geest weet hoe het is om in een celestiale sfeer te leven. We kunnen in een niet-celestiale omgeving nooit echt gelukkig zijn. *Jullie weten te veel.* Dat is een van de redenen dat goddeloosheid nooit geluk betekent.¹¹ Het is geweldig om al op jonge leeftijd voor eens en voor altijd te beslissen wat je zult doen en wat je niet zult doen op het gebied van eerlijkheid, fatsoenlijkheid, kuisheid, het woord van wijsheid en het tempelhuwelijk.

Broeders en zusters, blijf op het rechte en nauwe pad. Nee, blijf in het *midden* van het rechte en nauwe pad. Drijf niet af, zwalk niet, scharrel niet rond, wees voorzichtig.

Flirt niet met het kwaad. Blijf uit het gebied van de duivel. Geef Satan niet het thuisvoordeel. Als u de geboden naleeft, zult u het geluk vinden waar veel andere mensen elders naar op zoek zijn.

Ouderling Nelson heeft het vanochtend ook gezegd: dit *is* de volheid van het evangelie van Jezus Christus. Dit *is* zijn kerk. De herstelling *heeft* plaatsgevonden! Er is geen reden om te aarzelen.

Ik weet dat president Gordon B. Hinckley de profeet van de Heer is. Ik ben dankbaar dat ik hier in zijn aanwezigheid mag staan. Ik bedank hem voor zijn onderricht, zijn leiderschap en zijn enorme voorbeeld van kracht. Ik weet dat God leeft en onze Vader is. Ik getuig dat Jezus de Christus is. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 'The Human Soul's Quest for God', *Brigham Young Magazine*, februari 1995, p. 26.
2. *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggeevenden*, januari 2003, p. 13.
3. IV 88:22.
4. Lofzang 201.
5. Zie *The Neal A. Maxwell Quote Book*, Cory H. Maxwell (red., 1997), p. 25.
6. Matteüs 6:24.
7. 'De prijs voor vrede', *De Ster*, februari 1984, p. 6.
8. Matteüs 5:13.
9. 'Gifts of the Spirit', *Ensign*, februari 2002, p. 17.
10. 'The President Speaks', *Improvement Era*, november 1936, p. 659.
11. Zie Alma 41:10.

Wederom profeten in het land

OUDERLING JEFFREY R. HOLLAND

van het Quorum der Twaalf Apostelen

Aan de wereld te verkondigen dat we profetie en openbaring ontvangen, dat er zieners zijn, is geen onbeduidende kwestie, maar we verkondigen het wel.

Niet lang nadat onze vriendin Carolyn Rasmus deel ging uitmaken van de staf van de Brigham Young University, werd ze door wat collega's uitgenodigd om op zaterdag de bergen bij Provo in te trekken. Carolyn was geen lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, maar ze had zich direct welkom gevoeld in haar nieuwe werkkring. Ze wilde graag met ze mee.

De wandelaars op de bergflank klommen gestaag met de zon mee. Toen het bijna tien uur was, begon de groep naar een zitplaats uit te kijken. Carolyn dacht: Wat goed. Hoe weten ze dat ik toe ben aan een rustpauze. En ook zij zocht een plekje. Maar voor de anderen was dit wel een heel

bijzondere pauze, want sommigen haalden een pen en een notitieblok te voorschijn, en een van hen stemde een transistorradio af.

Wat er daarna gebeurde zou een keerpunt in haar leven blijken te zijn. Een van haar vrienden zei: 'Carolyn, ik wil je iets zeggen. Het is de eerste zaterdag in oktober en dat betekent voor ons niet alleen heerlijk weer en prachtige herfstkleuren, maar ook een algemene conferentie van de kerk. Heiligen der laatste dagen onderbreken dan waar ze ook zijn alles waar ze mee bezig zijn om te luisteren. Vandaar dat we hier zijn gaan zitten onder de eiken en dennen, met uitzicht over de vallei, om een paar uur naar de profeten van God te luisteren.'

Een paar uur!, dacht Carolyn. Ze zei: 'Ik wist niet eens dat er profeten van God bestonden en al helemaal niet dat er zoveel waren dat ze twee uur aan het woord waren!' Wat ze nog niet wist was dat ze die middag om twee uur weer twee uur luisterden, om haar daarna uit te nodigen voor nog eens vier uur de dag daarna.

En de rest is geschiedenis. Ze kreeg in leer uitgevoerde standaardwerken van haar studenten, ervoer de liefde van vrienden en gezinnen in de wijk die ze begon te bezoeken, had geestelijke ervaringen die, naar wij hopen, eenieder heeft die het licht van het evangelie inwandelt, waarna zij zich

liet dopen en bevestigen als lid van de kerk. De rest is, zoals ze zeggen, geschiedenis. Met haar introductie tot de algemene conferentie die dag, hoog op de berg met die letter 'Y' erop, had zuster Rasmus haar eigen vervulling gezien van Jesaja's profetische uitnodiging: 'Komt, laten wij opgaan naar de berg des Heren, naar het huis van de God Jakobs, opdat Hij ons lere aangaande zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de wet uitgaan en des Heren woord uit Jeruzalem.'¹

We zijn bijna aan het eind gekomen van de zoveelste geweldige conferentie. We zijn gezegend met boodschappen van onze leiders, met inbegrip van en in het bijzonder president Gordon B. Hinckley, de man die wij steunen als Gods orakel op aarde, onze levende profeet, ziener en openbaarder. In navolging van de profeten in de bedelingen vanaf Adam tot op deze tijd heeft president Hinckley ons, figuurlijk gesproken, vergaderd in een soort mondiaal equivalent van het dal Adam-on-di-Ahman, heeft hij ons liefgehad, ons onderricht en ons zijn zegen verleend.²

Ik denk dat we veilig kunnen stellen dat de wens van alle sprekers en spreeksters dit weekend was dat de algemene conferentie voor ons net zo opbouwend en, zo nodig, net zo levensveranderend is geworden als voor zuster Rasmus en duizenden anderen die elk half jaar gehoor geven aan de welbekende lofzang 'Komt, hoort naar eens profeten stem en luistert naar Gods woord.'³

Nu ik mijn eigen getuigenis van en dankbaarheid voor de boodschappen en zin van de algemene conferentie onder woorden breng, wil ik drie zaken noemen die in deze halfjaarlijkse bijeenkomsten aan de wereld worden verkondigd.

Ten eerste wordt er gloedvol en ondubbelzinnig verklaard dat er weer een profeet op aarde is die in de naam des Heren spreekt. En hoezeer hebben we die leiding nodig! Onze tijd is roerig en moeilijk. In het buitenland zien we oorlogen en in eigen land

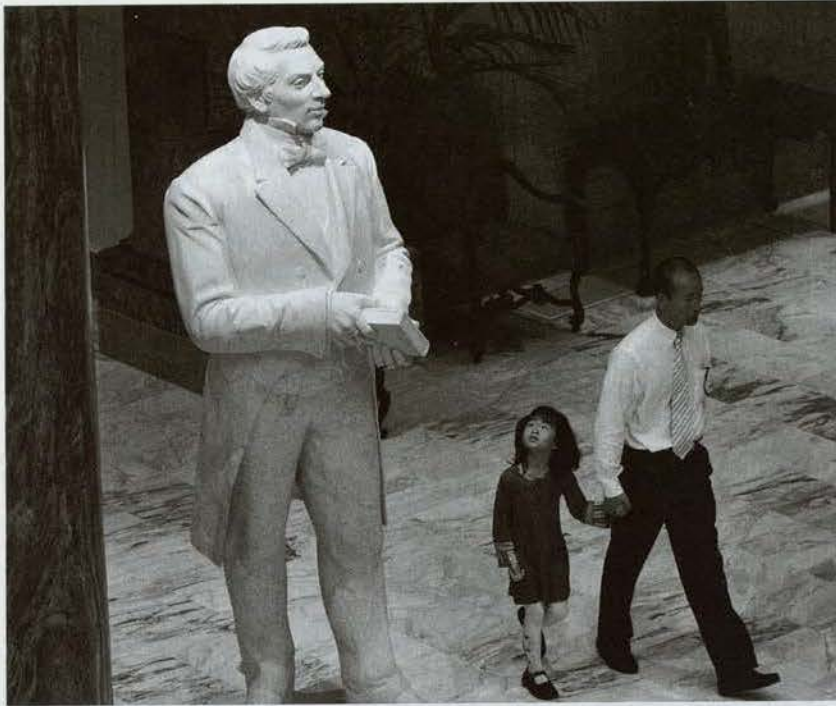
onrust. Overal om ons heen zien we mensen met harteer en gezinnen met verdriet. Ontelbare mensen voelen angst en talloze problemen. Aldus worden we herinnerd aan de misten van duisternis uit Lehi's visioen van de boom des levens waarin *alle* reizigers waren gehuld — de rechtvaardigen én de onrechtvaardigen, de jongen én de ouden, de recente bekeerlingen én de doorgewinterde leden. In die allegorie krijgt *iedereen* te maken met tegenspoed en smart, en alleen de roede van ijzer — het verkondigde woord van God — kan hen daar veilig doorheen loodsen. We hebben *allen* die roede nodig. We hebben allen dat woord nodig. Niemand is veilig zonder het woord, want als het ontbreekt kan *ieder* 'op verboden paden [geraken] en verloren [gaan]' zoals het geschreven staat.⁴ Wat mogen we dankbaar

zijn dat we in deze conferentie de afgelopen twee dagen Gods stem hebben gehoord en de kracht van die roede van ijzer hebben gevoeld.

Door de jaren heen is er in bepaalde bronnen een enkele keer geopperd dat uit de uitspraken van de algemene autoriteiten zou blijken dat ze geen voeling hebben met de werkelijkheid, dat ze niet weten wat er in de wereld speelt, dat sommige beleidsregels en gangen van zaken gedateerd zijn en niet relevant voor onze tijd.

Als de minste onder de mensen die u gesteund hebt om van dichtbij gade te slaan hoe de kerk hemelse leiding krijgt, zeg ik met alle kracht van mijn ziel dat ik *nimmer* in mijn privé- of beroepsleven ben omgegaan met een groep die *zoveel* voeling heeft, die zo goed weet *wat* er speelt, die zich zo goed bewust is van het oude, die in zo

hoge mate openstaat voor het nieuwe, en die zo zorgvuldig, nauwgezet en gebedvol omgaat met alles wat daar tussenin ligt. Ik getuig dat het begrip dat dit college mannen en vrouwen heeft van morele en sociale kwesties uitstijgt boven dat van alle andere denktanken of denkgroepen van vergelijkbare ondernemingen die mij bekend zijn. Ik getuig tot u dat ze door en door goed zijn, dat ze heel hard werken en dat ze een nederig leven leiden. Aan de wereld te verkondigen dat we profetie en openbaring ontvangen, dat er zieners zijn, is geen onbeduidende kwestie, maar we verkondigen het wel. Het is het ware licht dat in het duister schijnt, en het schijnt vanuit deze conferentiebijeenkomsten.

Ten tweede, elk van die conferenties heeft een oproep tot actie in zich, niet alleen voor ons eigen leven, maar ook ten behoeve van anderen om ons heen, die tot onze familie of ons geloof behoren en wie dat niet doen. Vanochtend zijn we er door president Hinckley op ontroerende wijze aan herinnerd dat het 150 jaar geleden is dat die handkarrenkonvoien, toen in oktober 1856 in Salt Lake City de algemene conferentie begon, wankelend

hun weg vonden op de laatste vrieskoude kilometers van Nebraska om spoedig te stranden in de onverbiddelijke sneeuwstormen van het hoogland in Wyoming. Hij citeerde president Brigham Youngs inspirerende conferentieboodschap aan de heiligen, om 'heen te gaan en de mensen die nu op de vlakten zijn, hiernaar toe te brengen.'⁵

Zo zeker als de redding van die noodlijdenden het thema van de algemene conferentie van oktober 1856 was, is het dat ook van deze conferentie, de vorige conferentie en de volgende in het komende voorjaar. In deze conferentie hebben we dan wel niet te maken met hevige sneeuwstormen en ondiepe graven in bevroren grond, maar er zijn buiten nog steeds noodlijdenden — de armen en vermoeiden, de ontmoedigen en neerslachtigen, de verlorenen, al eerder genoemd, die 'op verboden paden [geraakten]', en menigten die 'van de waarheid worden afgehouden omdat zij niet weten waar die te vinden is.'⁶ Ze zijn daar allemaal, met knikkende knieën, met handen die slap neerhangen,⁷ en met slecht weer op komst. Ze kunnen

alleen gered worden door hen die meer hebben, meer weten en echt kunnen helpen. En maak u zich geen zorgen dat u niet weet waar ze zijn. Ze zijn overal, aan onze rechterhand en onze linker-, in onze woonwijken en op de werkvloer, in elke woonplaats, provincie en elk land van de wereld. Neem uw paard en wagen, laad die vol met liefde, uw getuigenis en een geestelijke zak met meel, en ga op pad. De Heer zal u naar de hulpbehoevenden leiden, zolang u maar het evangelie van Jezus Christus omarmt dat in deze conferentie is verkondigd. Open uw hart en uw handen voor hen die klem zitten in het 21ste-eeuwse equivalent van Martin's Cove en Devil's Gate. Daarmee eren wij die herhaalde smekingen van de Meester ten behoeve van de verloren schapen, de verloren penningen en de verloren zielen.⁸

Ten slotte, een algemene conferentie van de kerk is een manifest aan de hele wereld dat Jezus de Christus is, dat Hij en zijn Vader, de God en Vader van ons allen, zijn verschenen aan de jonge profeet Joseph Smith, in vervulling van die oude belofte, dat de herrezen Jezus van Nazaret zijn kerk op aarde zou herstellen en 'op dezelfde wijze wederkomen, als [de Judese heiligen] Hem ten hemel [hadden] zien varen.'⁹ Deze conferentie en elke andere algemene conferentie is een manifest dat Hij zich verwaardigde om in armoede en ootmoed naar de aarde te komen, om verdriet en verwerping, teleurstelling en de dood te ondergaan, om ons in eeuwige zin te redden van juist die fataliteiten, dat 'door zijn striemen [...] ons genezing [is] geworden.'¹⁰ Deze conferentie verkondigt tot elke natie, elk geslacht, elke tong en elk volk de liefdevolle Messiaanse belofte dat 'zijn goedertierenheid [...] tot in eeuwigheid [is].'¹¹

Voor allen die denken verloren te zijn, die alle hoop hebben laten varen, die denken te veel en te lang het allerergste te hebben gedaan, en voor allen die verontrust zijn omdat ze ergens op de winterse vlakten des levens zijn gestrand en daarbij ook

nog eens hun handkar in de vernieling hebben gereden, laat deze conferentie Jehova's niet aflatende boodschap klinken: Mijn hand blijft uitgestrekt.¹² 'Ik [zal] mijn arm van dag tot dag naar hen [...] uitstrekken', zegt Hij, '[en zelfs als] zij Mij verloochen; toch zal Ik jegens hen barmhartig zijn, (...), indien zij zich bekeren en tot Mij komen; want mijn arm is de gehele dag uitgestrekt, zegt de Here God der heerscharen.'¹³ Zijn goedertierenheid is tot in eeuwigheid en zijn hand blijft uitgestrekt. Zijn liefde is de reine liefde van Christus, de liefde die nimmermeer vergaat, het mededogen dat stand houdt, zelfs als alle andere krachten wegebden.¹⁴

Ik getuig van deze schragende, reddende, barmhartige Jezus, ik getuig dat dit zijn verlossende kerk is, gebaseerd op zijn verlossende liefde, en dat er, zoals verkondigd in het Boek van Mormon, 'profeten onder het volk [kwamen], die door de Heer waren gezonden [om haar te verkondigen]. [Ja], er kwamen wederom profeten in het land.'¹⁵ Ik getuig dat president Gordon B. Hinckley in al die opzichten, van top tot teen, een profeet is, wiens leven en stem ons lief zijn en die nu deze halfjaarlijkse bijeenkomst zal afsluiten. Hij zal nu deze halfjaarlijkse samenkomst afsluiten. Voor die zegening — en al die zegeningen en zoveel andere — wil ik in deze algemene conferentie mijn welgemeende dank uiten. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Jesaja 2:3.
2. Zie IV 107:53-56.
3. 'Komt, hoort naar eens profeten stem', lofzang 21.
4. 1 Nephi 8:28; zie ook vss. 23-24.
5. *Deseret News*, 15 oktober 1856, p. 252; zie ook LeRoy R. Hafen en Ann W. Hafen, *Handcarts to Zion* [1960], pp. 120-121.
6. IV 123:12.
7. Zie IV 81:5.
8. Zie Lucas 15.
9. Handelingen 1:11.
10. Jesaja 53:5.
11. Zie Psalmen 136:1.
12. Zie Jesaja 5:25; 9:17, 21.
13. Zie 2 Nephi 28:32.
14. Zie Moroni 7:46-47.
15. Ether 7:23; 9:28.

Slotwoord

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

We schenken u onze liefde en onze zegen. Moge de Geest des Heren in uw gezin verblijven.

Geliefde broeders en zusters, we zijn deze conferenties toch een wonder. Niets in deze wereld kan ermee vergeleken worden. Als we bedenken dat we hier in dit grote conferentiecentrum bijeen zijn en dat onze woorden over de hele wereld worden uitgezonden, zodat men op elk continent de levende God kan aanbidden, dan is dat met recht een wonder. Alle sprekers hebben zich uitstekend van hun taak gekwet. We hadden graag alle algemene autoriteiten aan het woord gelaten. Helaas was dat niet mogelijk. Leidinggevend uit de hulporganisaties hebben ons met hun boodschap geïnspireerd.

Ook de gebeden waren ons tot inspiratie. De muziek was gewoonweg magnifiek.

We zijn dankbaar voor dit formidabele conferentiecentrum, waarin we vergaderen, alsmede voor de techniek, waarmee onze woorden naar onze mensen in vele landen zijn gestuurd.

We wilden dat er vrede was op aarde. We bidden daar voortdurend om.

We schenken u, onze geliefde medewerkers, onze liefde en onze zegen. Moge de Geest des Heren in uw gezin verblijven. Moge er liefde heersen in uw gezin.

Daar bidden wij om nu wij u voor een half jaar vaarwel zeggen, in de heilige naam van onze Verlosser, en schenken u onze liefde en zegen, in zijn naam, namelijk de Heer Jezus Christus. Amen. ■

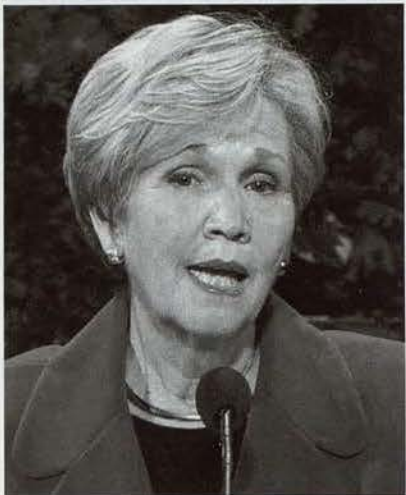

Voor eeuwig in de armen van zijn liefde gesloten

BONNIE D. PARKIN

Algemeen ZHV-presidente

Ik weet dat [onze Hemelse Vader] ons liefheeft, zusters, net als zijn Zoon Jezus Christus. Die liefde zal nooit veranderen — die blijft altijd bestaan.

Toen ik voor deze functie werd geroepen, vroeg ik mijn hemelse Vader wat de zusters van de kerk nodig hadden. Ik kreeg toen sterk de indruk dat wij, zijn dochters, moeten weten dat Hij ons liefheeft. Wij moeten weten dat Hij het goede in ons ziet. Zijn liefde moedigt ons aan om te volharden, verzekert ons ervan dat we zijn dochters zijn en bevestigt dat Hij ons altijd koestert, ook als we wankelen en tegenslag ervaren.

Die indruk werd bevestigd toen ik tijdens de zondagmiddagbijeenkomst van de algemene aprilconferentie in 2002 mijn getuigenis gaf. Die ochtend had ik te horen gekregen dat ouderling David B. Haight wellicht niet in staat zou zijn om in de conferentie te spreken. In dat geval zou ik vijf minuten de tijd krijgen om mijn getuigenis te geven. Ik bad die dag extra voor ouderling Haight! Zondagochtend zag ik hem het Conferentiecentrum binnenkomen en begon ik me te ontspannen — totdat ik hem tijdens de samenhang weer zag vertrekken. Toen ik die middag op het podium stond, was er niets op de teleprompter te zien! Maar de boodschap die telkens in mijn gedachten kwam, was dat het van belang is dat de vrouwen de liefde van de Heer in hun dagelijkse leven voelen. Dat was de boodschap die ik die dag moest overbrengen, en dat blijft onze boodschap.

Uw lieve, persoonlijke reacties op die boodschap stemmen mij nederig. Dank u dat u ons laat weten wat voor zegen die boodschap in uw leven is. Uw woorden zijn een bevestiging dat eenieder van ons recht heeft op — en

behoefte heeft aan — de dagelijkse liefde van de Heer.

Al voordat we op aarde kwamen, had onze hemelse Vader ons lief. Ik weet dat Hij ons liefheeft, zusters, en zijn Zoon Jezus Christus eveneens. Die liefde zal nooit veranderen — die blijft altijd bestaan. U kunt erop rekenen. Wij kunnen erop vertrouwen.

Net als het motto van de zustershulpvereniging ons eraan herinnert dat 'de liefde nimmermeer vergaat', moeten wij geloven dat de liefde van Christus nooit zal vergaan. Alles wat we in de zustershulpvereniging doen, moet een weerspiegeling zijn van de liefde van onze Heiland en onze hemelse Vader voor ons. Deze grote liefde moet ons motiveren om anderen te helpen. Dat moet ons beginpunt en onze bestemming zijn!

Een jonge moeder met vijf kleine kinderen belde eens een oudere zuster op, haar dierbare raadvrouw, en vroeg: 'Kunnen we samen een wandeltocht maken?' Haar vriendin wist dat ze met haar wilde praten. Halverwege de wandeling van twaalf kilometer zei de jonge moeder: 'Ik kan me gewoon niet voorstellen dat onze hemelse Vader mij liefheeft; ik heb zoveel fouten gemaakt. Ik denk niet dat ik zijn liefde waardig ben; hoe kan Hij mij toch liefhebben?' Zusters, dit was een vrouw die tempelverbonden had gesloten en actief in de kerk was. En toch had ze het gevoel dat ze zijn liefde niet waardig was. De oudere zuster antwoordde snel: 'Natuurlijk heeft Hij je lief. Je bent zijn dochter.'

Verwerpen wij de liefde van de Heer, die Hij veel overvloediger op ons uitstort dan wij willen aanvaarden? Denken we dat we volmaakt moeten zijn om zijn liefde te verdienen? Als we onszelf toestaan om 'voor eeuwig in de armen van zijn liefde gesloten' te worden, zullen we ons veilig voelen en beseffen dat we niet meteen volmaakt hoeven zijn. We moeten erkennen dat volmaaktheid een proces is. Dit evangelie is een evangelie van vooruitgang, en we moeten dankbaar zijn voor de reis. *Eeuwig* betekent 'zonder begin of

einde', dus we kunnen iedere dag in de armen van zijn liefde gesloten worden. Bedenk dat die liefde er altijd is — ook als we die niet herkennen. Nephi beschrijft die grote gave als volgt: 'Het is de liefde Gods, die zich alom uitstort in het hart der mensenkinderen; daarom is zij boven alles het begerenswaardigst (...) en het vreugdevolst voor de ziel.'¹² Ik getuig dat dat waar is.

Ik weet dat er enkele zusters zijn die het moeilijk vinden om zich voor te stellen hoe zijn liefde aanvoelt. Denk maar aan een moeder met een pasgeboren baby. De warmte, veiligheid, koestering en rust die van een moeder uitgaan, kunnen ons helpen begrijpen wat voor gevoel het is om in de armen van zijn liefde gesloten te worden. Een jongvolwassen ZHV-zuster heeft geschreven: 'Door de liefde van mijn moeder ben ik gaan begrijpen hoe omvangrijk en krachtig de liefde van de Heiland is.

Moeders, ziet u in hoe belangrijk het is om uw kinderen in de waarheid te onderwijzen? Als u uw kinderen in de armen van uw liefde sluit, zullen zij een *glimp* van zijn liefde opvangen. President Hinckley heeft ons aangemoedigd: 'Heb de Heer, uw God, lief, en heb zijn Zoon lief, en wees altijd dankbaar voor de liefde die Zij voor ons hebben. Verflauwt een andere liefde, dan is er altijd nog die schitterende, allesovertreffende, eeuwige liefde die God voor ons heeft, en de liefde van zijn Zoon, die zijn leven voor ons allen heeft gegeven.'¹³

Een moeder die een goede relatie met God heeft, zorgt ervoor dat haar kinderen Hem kennen en in de armen van zijn liefde gesloten worden. Ik was ontroerd door de woorden van een dochter tijdens de begrafenis van haar moeder die honderd was geworden: 'Toen ik als tiener mijn vakkenpakket moest samenstellen, ging ik naar de keuken waar mijn moeder stond te strijken. Ik legde alle mogelijkheden aan haar voor (...) waar ze aandachtig naar luisterde. We bespraken alle mogelijkheden samen (...) maar vervolgens zei ze: "Goed Kathy, heb je

erom gebeden?" Dat wekte wat schaamtegevoelens bij me op en aarzelend vroeg ik: "Moet ik dan om alles bidden!" Zij antwoordde eenvoudigweg: "Dat doe ik altijd."¹⁴

Deze moeder luisterde. Ze vertelde over haar geloof in de Heiland, ze gaf een goed voorbeeld, en ze gaf aan dat ze van haar dochter verwachtte dat ze zich altijd tot de Heer zou wenden. Als wij de Heer aanspreken, kunnen wij zijn liefde beter voelen. Moeders, leer uw kinderen hoe belangrijk de Heer in hun leven is en zorg ervoor dat ze zijn liefdevolle invloed kunnen herkennen.

Mijn moeder en ik hebben tegelijkertijd onze patriarchale zegen ontvangen. Ik was 20 en mijn moeder was 49. Ik zal die dag nooit vergeten — dat de patriarch zijn handen op het hoofd van mijn moeder legde en zei dat haar leven ondanks reumatische

koorts, hartkwalen en vele andere ziekten gespaard zou worden. Hij somde haar leven op en noemde de vele malen dat zij anderen tot zegen was geweest. Hij zei wat de Heer voor haar in petto had en vertelde haar wat zij moest doen. Ik kende het leven van mijn moeder; en ik luisterde toen deze patriarch, die haar niet kende, haar leven beschreef. Die ervaring was een getuigenis dat God leeft, ons liefheeft en ons persoonlijk kent. Op die opmerkelijke dag voelde ik de liefde van de Heer voor mijn moeder — en voor mij.

Het grootste bewijs van de liefde van de Heiland voor ons is zijn verzoening. Zijn liefde loopt over van goedheid, geduld, lankmoedigheid, barmhartigheid en vergevingsgezindheid.

Als grootmoeders hebben wij de heilige verantwoordelijkheid om onze

kleinkinderen liefde te geven. Toen een driejarig meisje brutaal was, zei haar grootmoeder: 'Zo praat je niet tegen oma, want we zullen miljoenen jaren lang vriendinnen zijn.' Is het niet geweldig om grootmoeder te zijn? Zusters, vergeet niet dat ieder in een eeuwige gezin door liefde en verbonden verzegeld is.

De liefde van de Heer wordt vaak overgebracht door middel van anderen die naar de influisteringen van de Geest luisteren. Luisteren wij naar die influisteringen en geven we er gehoor aan?

Door financiële problemen moest een zekere zuster na 22 jaar haar huis en wijk verlaten. Dat was pijnlijk. Over de eerste zondag in haar nieuwe wijk zei ze: 'Ik kende wel enkele mensen, maar toch voelde ik me heel alleen. Ik was als een van de eersten in de zustershulpvereniging. Ik zat daar en zag de andere zusters één voor één binnenkomen. Het leek wel of ze allemaal een eigen rij wilden hebben, niet alleen een eigen stoel. Ze gingen niet bij elkaar of bij mij zitten. Ik had het

gevoel dat ik een eiland was.' Zusters, waarom doen we dat?! De zuster ging verder: 'Toen kwam Lisa binnen, haar gezicht straalde toen ze me zag. Ze liep naar me toe, ging naast me zitten en sloeg haar armen om mij heen.' Het is ongelooflijk wat zo'n klein gebaar kan betekenen. 'Door haar warmte' — en ook haar liefde — 'werd mijn eenzaamheid verdreven.'

Ik denk soms dat we de liefde van de Heer alleen bij grote gebeurtenissen in ons leven herkennen. Maar dat moeten we ook bij de kleine dingen doen. Onderschat uw vaardigheid niet om zijn liefde eenvoudig en oprecht over te brengen door bijvoorbeeld naast iemand te gaan zitten en haar het gevoel te geven dat ze welkom is.

Voelt *u* de liefde van de Heer in *uw* leven? Hoe ik zijn liefde voel, kan heel anders zijn dan hoe u die voelt. Het gaat erom dat u begrijpt hoe *u* die liefde kunt voelen. En als u die liefde eenmaal hebt gevoeld, wees dan bereid om anderen daarin te laten delen.

Als presidium hebben we de Golfkust bezocht die door de orkaan

Katrina was getroffen. Toen ik tijdens een haardvuuravond op het podium stond, kreeg ik het gevoel dat alle aanwezige zusters iemand nodig hadden die hen letterlijk zou aanraken en sterken. Na de bijeenkomst zijn zuster Hughes, zuster Pingree en ik ieder bij een andere deur gaan staan en hebben we alle zusters omhelsd toen ze de zaal verlieten. We wilden gewoon onze liefde aan hen uiten. En tegen die zusters wil ik zeggen dat we uw kapel toen met een hernieuwd gevoel hebben verlaten, omdat u ons in *uw* liefde voor God hebt laten delen. Ik wil u bedanken omdat u voor elkaar hebt gezorgd — en voor ons drieën!

Tijdens mijn ochtendgebeden vraag ik mijn hemelse Vader om mij met zijn liefde te vervullen zodat ik met heel mijn hart zijn werk kan doen. Ik weet dat ik daardoor word gezegend. Als ZHV-zusters moeten we ernaar streven om de liefde van Christus, die altijd de wil van zijn Vader deed, kenbaar te maken.

Zusters, we moeten ons uiterste best doen om zijn volmaakte voorbeeld in alles te volgen — om die liefde door onze gedachten, woorden en daden kenbaar te maken. We mogen onze liefdevolle hulp aan anderen niet door trots, ijdelheid, zelfzucht of persoonlijke prioriteiten laten verdringen. Eenvoudig gezegd moeten we eerst onszelf in de armen van Gods liefde laten sluiten. Dat kunnen we het beste doen door de eeuwige verzoening van de Heiland te aanvaarden. Vervolgens kunnen we onze familieleden en andere mensen daarbij betrekken. En dan hebben we een stukje hemel op aarde geschapen.

Geliefde zusters, moge God u zegenen zodat u dagelijks zijn liefde voelt, terwijl u uw verbonden naleeft, naastenliefde betoont en uw gezin versterkt. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 2 Nephi 1:15.
2. 1 Nephi 11:22–23; cursivering toegevoegd.
3. 'De profeet aan het woord', *De Ster*, december 1996, p. 8; 'Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley', *Ensign*, april 1996, p. 73.
4. Privécorrespondentie.

De liefde van de Heer indachtig zijn

KATHLEEN H. HUGHES

Eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

We moeten de liefde van de Heer leren kennen en voelen.

Het schilderij *Christus in een rode mantel* van Minerva Teichert lijkt perfect ons thema van vanavond weer te geven: 'Ik ben voor eeuwig in de armen van zijn liefde gesloten' (2 Nephi 1:15). Christus ziet er zo innemend uit met zijn armen naar ons uitgestrekt. Net zoals Hij de Nephieten uitnodigde 'Staat op en nadert tot Mij' (3 Nephi 11:15), nodigt Hij eenieder van ons uit om één voor één bij Hem te komen, zodat ook wij zullen weten dat Hij 'de God der gehele aarde [is], en [is] gedood voor de zonden der wereld' (3 Nephi 11:14). Als we die uitnodiging aanvaardden, leren we wat voor gevoel het is om in de armen van zijn liefde gesloten te zijn.

Ik weet zeker dat eenieder van u de armen van Christus op enig moment gevoeld heeft. Maar wellicht hebt u net als ik momenten waarop u

bang bent, door de spanning en drukte van het leven overmand wordt, en u zich ver van de Geest verwijderd voelt. Misschien voelt u zich zelfs wel eens aan uw lot overgelaten. Wat mij het meest helpt als mij dergelijke gevoelens overvallen, is *de herinnering* aan ogenblikken waarop ik de vrede van Christus mocht ervaren. Vanavond wil ik graag dat u met mij *terugdenkt* aan wat het betekent de liefde van de Heer te voelen en u zich in zijn armen gesloten te voelen.

Mijn moeder overleed toen ik nog een jonge moeder was. Ik had nog steeds haar raad en advies nodig. Toen er kanker bij haar werd vastgesteld, had ze nog maar zes weken te leven. Aanvankelijk maakte ik me zorgen om mijn vader. Ik was dankbaar dat mijn moeder niet zo lang had hoeven lijden en dat haar dood een gedenkwaardige ervaring voor ons was. Maar enkele weken later kwamen moederdag en haar verjaardag dichterbij, en ik begon haar vreselijk te missen. Ik wilde dat ze haar armen om mij heen kon slaan. Ik wilde weten dat het goed met haar ging. Ik wilde tegen haar zeggen dat ik van haar hield en haar miste.

Toen ik op een avond aan het bidden en huilen was (wat toen vaak gebeurde), werd ik plotseling met een krachtig gevoel van troost vervuld. Door dat gevoel kreeg ik mijn kracht terug en voelde ik me weer rustig. Het duurde niet lang, maar het was bijzonder vertroostend. Ik wist wat het was — ik werd in de liefdevolle armen van de Heer gesloten en

kreeg gemoedsrust en kracht. Maar wat even belangrijk is, die herinnering is me altijd bijgebleven, als een dierbaar geschenk dat ik kan uitpakken en waaraan ik kan *terugdenken* als ik het moeilijk heb.

Soms komen die momenten van liefde en gemoedsrust onverwachts en als er ogenschijnlijk geen behoefte aan is — als er geen specifiek probleem is waar ik mee worstel. Op een prachtige zondag in het najaar zat ik in de Schriften te lezen en keek ik naar de gele bladeren die van de abrikozenboom van de burens afvielen. Ik keek op van mijn Schriften en zonder enige aanleiding kreeg ik een rustig en tevreden gevoel. Het moment was snel voorbij, maar de herinnering aan de liefde die ik toen voelde is me bijgebleven. Die herinnering is een kostbaar geschenk in moeilijke tijden.

Als ik daar iedere dag naar *streef*, ervaar ik de liefde van de Heer en voel ik zijn armen om mij heen. Ik zie het bewijs van zijn liefde als ik 's morgens een wandeling maak, als de lucht nog koel is en de zon in het oosten opkomt. Ik voel zijn liefde als ik aan een tekst denk waar ik op dat moment iets aan heb. Ik herken zijn liefde als ik door goede ZHV-zusters onderricht wordt of als mijn huisbezoeksters op bezoek komen. Ik herken zijn liefde als ik door goede ZHV-zusters onderricht wordt of als mijn huisbezoeksters op bezoek komen. Ik voel zijn tegenwoordigheid als mijn hart op prachtige muziek of een goede toespraak reageert. Zusters, de Heer is overal als wij onze ogen en ons hart voor zijn liefde openstellen.

Maar er zijn ongetwijfeld vrouwen onder u die denken: Wanneer heb ik eens tijd voor een ochtendwandeling? Wanneer heb ik voor het laatst tien minuten de tijd gehad om rustig in mijn Schriften te lezen? Of: Wanneer heb ik voor het laatst een dag zonder pijn gehad? Zonder zorgen? Zonder verdriet? En ik begrijp dat het leven vaak aanvoelt als een grote hoop verplichtingen, frustraties en teleurstellingen. Maar de Heer is er altijd, altijd hetzelfde: met zijn armen naar ons

uitgestrekt. Als het ons allemaal te veel wordt, moeten we aan de innerlijke vrede *denken* waar Hij het meermaals over heeft gehad. Door *zijn* vrede worden we vertroost en gesterkt. Die vrede kan de wereld ons niet geven.

Als getrouwe zusters in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zijn wij gezegend met de Heilige Geest. Als wij de Heiland in ons leven uitnodigen, zal de Heilige Geest tot ons getuigen van de liefde die de Vader en zijn Zoon, onze Heiland, voor eenieder van ons hebben. Het voelen van hun liefde is niet alleen afhankelijk van ons verlangen, maar ook van onze daden. En de daden die wij moeten verrichten zijn ons bekend: oprecht, specifiek en nederig bidden, gevolgd door rustig naar het antwoord van de Heer luisteren; geregeld de Schriften bestuderen en nadenken over wat we lezen; en ten slotte bereid zijn om zelfonderzoek te verrichten en op de belofte van de Heer te vertrouwen dat Hij 'zwakke dingen sterk' voor ons laat worden (Ether 12:27). Als wij studeren en nadenken, hebben we recht op de influisteringen van de Geest, en als wij goed naar die

influisteringen luisteren, zullen we iedere dag de invloed van de Heer in ons leven herkennen. Ouderling Maxwell heeft gezegd dat we de Heer 'in de details van ons leven' kunnen vinden. ('Becoming a Disciple', *Ensign*, juni 1996, p. 19.) En als die herkenning plaatsvindt, zullen we zijn gemoedsrust ontvangen en begrijpen dat we waarlijk in de armen van zijn liefde zijn gesloten.

Tijdens de wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevendenden in januari 2004 heeft president Gordon B. Hinckley de vrouwen van de kerk aangemoedigd om standvastig en onwrikbaar te zijn tegenover het toenemende kwaad in de wereld ('Sterk en onverzettelijk standhouden', *Wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevendenden*, 10 januari 2004, p. 20). Zusters, daarom moeten wij de liefde van de Heer leren kennen en voelen. En daarom mogen we onze ervaringen wat betreft zijn vrede en kracht niet vergeten en moeten we die koesteren. Daarom moeten we onze eigen ervaringen met geloof en getuigenis aan onze kinderen doorgeven, en aan anderen die geen ouders of dierbaren hebben.

Onze kinderen hebben de vrede

van God nodig, en als we de Heer niet in ons leven kunnen of willen uitnodigen, wordt ons gezin een weerspiegeling van onze eigen verwarring. Er wordt van de vrouw verwacht dat zij de verzorgster van het gezin is, maar ze moet ook sterk zijn — ze moet het fundament zijn waarop het gezin rust. We moeten thuis vrede verkondigen, net als de Heer altijd vrede heeft verkondigd. Ons gezin moet een plek zijn waar familieleden en vrienden graag willen zijn; waar iedereen die binnenkomt de nodige kracht en moed kan vinden om de problemen in deze goddeloze wereld het hoofd te bieden. Onze kinderen moeten horen dat wij 'spreken over Christus, (...) ons verheugen in Christus (...) [en] Christus prediken' (zie 2 Nephi 25:26) zodat zij weten op welke Bron zij mogen vertrouwen voor 'de vrede Gods, die alle verstand te boven gaat' (Filippenzen 4:7).

Zusters, de uitnodiging van de Heer is duidelijk, direct en, van belang voor ons, onveranderlijk: 'Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt (...) neemt mijn juk op u (...) want (...) mijn last is licht' (Matteüs 11:28-30). Dat is de belofte van de Heer aan u en mij.

Ik bid voor eenieder van ons dat we zullen onthouden wanneer de Heer ons met gemoedsrust gezegend heeft en ons in de armen van zijn liefde heeft gesloten. En wat even belangrijk is, als u die liefde al een tijdje niet hebt gevoeld, streef daar dan naar tijdens al uw dagelijkse werkzaamheden. Als u dat doet, zullen die interacties met de Heer in de loop der dagen, maanden en jaren dierbare geschenken zijn die u opnieuw — of vele malen — op de moeilijke momenten van uw leven kunt uitpakken.

De Heer belooft ons: 'Mijn vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld die geeft, geef Ik hem u' (Johannes 14:27). Vrede. Kracht. Het zijn verlangens die we kunnen verwezenlijken. We hoeven alleen maar naar zijn uitgestrekte armen toe te gaan. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Kijk naar, reik naar en kom tot Christus

ANNE C. PINGREE

Tweede raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

De Messias strekt zijn arm van barmhartigheid naar ons uit, altijd bereid om ons te ontvangen — als wij ervoor kiezen om tot Hem te komen.

Op Minerva Teicherts schitterende schilderij *Christus in een rode mantel* staat de Heiland van het mensdom majestueus met uitgestrekte armen en littekens in zijn handen. Teder en liefdevol kijkt Hij neer op de vrouw die moeite doet om bij Hem te komen.

Het symbool van de vrouw die de Heiland probeert aan te raken, vind ik prachtig. We willen graag dicht bij de Heer komen, want we weten dat Hij eenieder van ons liefheeft en ons 'voor eeuwig in de armen van zijn liefde'¹ wil sluiten. Door zijn aanraking kan Hij geestelijke, emotionele en lichamelijke aandoeningen

genezen. Hij is onze Voorspraak, ons Voorbeeld, de goede Herder en onze Verlosser. Waar zouden we anders kijken — waar zouden we anders naar reiken — waar zouden we anders heengaan — dan naar Jezus Christus, 'de leidzman en voleinder des geloofs'².

Hij heeft gezegd: 'Ja, voorwaar, (...) indien gij tot Mij komt, zult gij het eeuwige leven hebben. Zie, de arm van mijn barmhartigheid is naar u uitgestrekt, en wie ook komt, hem zal Ik aannemen.'³ Door zijn belofte nodigt Hij ons niet alleen uit om naar Hem te reiken, maar ook om de allerbelangrijkste stap te zetten: tot Hem komen.

Dat is zo'n motiverende, blijde leer. De Messias strekt zijn arm van barmhartigheid naar ons uit, altijd bereid om ons te ontvangen — als wij ervoor *kieszen* om bij Hem te komen. Als wij met 'een volmaakt voornemen des harten'⁴ bij de Heiland komen, zullen we zijn liefdevolle aanraking heel persoonlijk ervaren.

'Een vrouw'⁵ nam die beslissing en voelde zijn aanraking. 'En een vrouw, die sinds twaalf jaren aan bloedvloeijing leed en door niemand kon genezen worden,

'kwam van achteren tot Hem en raakte de kwast van zijn kleed aan, en terstond hield haar vloeijing op.

'En Jezus zeide: Wie is het, die Mij heeft aangeraakt? En terwijl allen het ontkenden, zeide Petrus: Meester, de scharen drukken en verdringen U.

'Maar Jezus zeide: Iemand heeft Mij aangeraakt, want Ik heb kracht van Mij voelen uitgaan.

'Toen de vrouw zag, dat zij niet onopgemerkt bleef, kwam zij bevende nader, viel voor Hem neer en verhaalde Hem, voor al het volk, om welke reden zij Hem aangeraakt had en dat zij terstond beter was geworden.

'En Hij zeide tot haar: Dochter, uw geloof heeft u behouden, ga heen in vrede.'⁶

Ik heb mezelf afgevraagd wat er gebeurd zou zijn als deze vrouw niet voldoende in de Heiland had geloofd om haar uiterste best te doen om zijn kleed aan te raken. Ik stel me zo voor dat het in die menigte moeilijk was om zo dicht bij Hem te komen. Maar 'in geen enkel opzicht twijfelende'⁷ bleef ze volharden.

Op soortgelijke wijze moeten wij laten zien dat ons geloof in de Heer diep genoeg is om in actie te komen.

Een vriendin heeft me over een voorval verteld waardoor ze ontroostbaar was. Ze voelde zich zo verdrietig door een probleem in de familie dat ze op een dag niet eens meer naar buiten kon. Onaangekondigd stond er ZHV-zuster aan de deur, die zei: 'Ik heb het gevoel dat je me nodig hebt.' De zuster vroeg niet naar het probleem of details, maar ze sloeg haar armen om mijn vriendin heen en vroeg: 'Zullen we samen bidden?' Na het gebed vertrok de zuster weer. Door die aanraking en gevoevolle benadering werd er een grote bijdrage geleverd aan de innerlijke genezing van mijn vriendin.

Deze dierbare ZHV-zuster luisterde niet alleen naar de Geest, maar kwam ook in actie. Ze liet duidelijk zien dat de reddingskracht van het evangelie zo diep in haar hart was doorgedrongen dat ze er dagelijks aan werkte om een goede christen te zijn. Uit haar daad bleek haar persoonlijke begrip van het motto: 'De

liefde vergaat nimmermeer.⁸

Over de miljoenen getrouwe ZHV-zusters die, net als deze meelevende zuster, een weerspiegeling zijn van de eeuwigdurende liefde van Christus⁹, namelijk naastenliefde, heeft president Gordon B. Hinckley gezegd: 'Deze opmerkelijke, wonderbaarlijke en onzelfzuchtige vrouwen verrichten talloze goede daden: zij steunen mensen in problemen, zij verbinden de wonden van hen die gewond zijn, zij troosten de mensen die verdriet hebben en beuren hen op, (...) zij helpen de mensen overeind die gevallen zijn en geven hun de kracht en aanmoediging die ze nodig hebben om door te gaan.'¹⁰

Voor de wil om steeds dichterbij de Heiland te komen, is soms onmiddellijke bekering nodig. We moeten erkennen dat we fouten hebben begaan of niet gedaan hebben wat we hadden moeten doen om iemand aan

te moedigen of te helpen. Dergelijke koerswijzigingen op het gebied van gedachten, woorden of daden, zijn uitermate belangrijk voor hen die bij Christus willen komen. Zij staan voor de persoonlijke keuze om elkaar letterlijk en figuurlijk aan te raken.

We komen dichterbij de Heiland als we anderen in de armen van onze liefde sluiten. Of niet. We verzorgen emotionele of lichamelijke wonden. Of niet. We kijken liefdevol en niet kritisch naar elkaar. Of niet. We vragen vergeving voor leed dat wij hebben veroorzaakt, ook als het niet opzettelijk was. Of niet. We doen ons uiterste best om de mensen te vergeven die ons iets hebben aangedaan. Of niet. Zodra we ons ervan bewust zijn, verbeteren we onze fouten of vergissingen die we in onze omgang met anderen maken. Of niet.

Niet als u weet ik wat het inhoudt om belangrijke veranderingen aan te

brenge. Ik kan me nog herinneren dat ik zonder opzet een zuster in onze wijk beledigde. Ik moest die zaak oplossen, maar ik moet toegeven dat ik door trots ervan werd weerhouden om naar haar toe te gaan en om vergeving te vragen. Mijn gezin, andere verplichtingen enzovoort; ik vond altijd redenen om mijn bekering uit te stellen. Ik was ervan overtuigd dat alles vanzelf wel goed zou komen. Maar dat gebeurde niet.

Verscheidene nachten lag ik na te denken over het feit dat ik niet deed wat de Heer van mij verwachtte. Ik handelde niet naar mijn geloof dat zijn genadige arm daadwerkelijk naar mij was uitgestrekt — als ik mijn deel zou doen. Ik bad om kracht en moed, verdeemoedigde mij en ging naar het huis van de zuster toe om haar om vergeving te vragen. Het was voor ons allebei een dierbare, genezende ervaring.

Soms vindt een koerswijziging onmiddellijk plaats. We draaien ons bijvoorbeeld onderweg naar de buitendeur van de kerk om en — in plaats van naar buiten te gaan — begroeten we een eenzame zuster van wie we weten dat ze ons lang aan de praat zal houden. Vaak moeten we op de lange termijn bepaalde gevoelens overwinnen ten opzichte van familieleden die ons achteloos behandelen — terwijl wij ons best doen om een goede relatie op te bouwen. Dergelijke koerswijzigingen hebben op belangrijke momenten van bekering 'een vreedzame vrucht, die bestaat in gerechtigheid'¹¹ opgeleverd.

Als wij op zoek gaan naar die vrucht van gerechtigheid, zullen we net als de vrouw op het prachtige schilderij van Minerva Teichert in verlangen en bewondering onze hand naar de Heiland uitstrekken, want wij weten dat Hij 'de arm der barmhartigheid [uitstrekt] naar hen die hun vertrouwen in Hem stellen.'¹² Omdat deze geweldige belofte waar is, waar zouden we anders kijken — waar zouden we anders reiken — waar zouden we anders heengaan — dan naar Jezus Christus, het Licht der wereld, het Lam Gods, onze Messias?

Ik weet dat de 'Zoon der gerechtigheid [opgaat] met genezing onder zijn vleugels'¹³, niet alleen voor die ene vrouw met vloeiingen, maar voor eenieder van ons. Hij zal ons leiden, zegenen en vergaderen — als wij ervoor *kiezen* om bij Hem te komen. Ik bid dat we dat iedere dag van ons leven zullen doen.

In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 2 Nephi 1:15.
2. Hebreëen 12:2.
3. 3 Nephi 9:14.
4. 3 Nephi 10:6.
5. Marcus 5:25.
6. Lucas 8:43–48.
7. Jakobus 1:6.
8. Moroni 7:46.
9. Zie Moroni 8:17.
10. 'Mormon Should Mean "More Good",' *Ensign*, november 1990, p. 54.
11. Hebreëen 12:11.
12. Mosiah 29:20.
13. 3 Nephi 25:2.

In de armen van zijn liefde

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

Dit is de grootste vrouwenorganisatie in de wereld. Zij is door God ingesteld.

Geliefde zusters, het is zo fijn om vanavond tot u te spreken tijdens deze grote conferentie van de zustershulpvereniging. Wij hebben al geluisterd naar fijne toespraken door vrouwen met een groot geloof en grote capaciteiten. Ik wil het presidium van de zustershulpvereniging graag zeggen dat wij hen volledig vertrouwen. Wij waarderen hen op alle mogelijke manieren. We zijn dankbaar voor het thema dat zij uit het Boek van Mormon hebben gekozen, namelijk uit 2 Nephi: 'voor eeuwig in de armen van zijn liefde gesloten' (zie 2 Nephi 1:15). De vrouwen van de ZHV zijn letterlijk voor eeuwig in de armen van onze Heer gesloten.

Volgens mij is dit de grootste vrouwenorganisatie in de hele wereld. Zij is door God ingesteld. Joseph Smith sprak en trad op als profeet toen hij

in 1842 de zustershulpvereniging oprichtte. Hij zei daarna: 'De organisatie van de Kerk van Christus was pas volmaakt toen de vrouwen waren georganiseerd.' (Sarah M. Kimball, 'Early Relief Society Reminiscences', 17 maart 1882, Relief Society Record, 1880–1892, kerkarchieven van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.)

Momenteel heeft de ZHV om en nabij vijf miljoen leden. Zij is in veel landen georganiseerd en geeft onderwijs in vele talen. De organisatie heeft alle vrouwen van de kerk van achttien jaar en ouder in haar gelederen. Onder hen zijn ongehuwde jonge vrouwen, vrouwen die nooit getrouwd zijn, vrouwen die weduwe zijn geworden of zijn gescheiden, vrouwen met een echtgenoot en kinderen, en oude vrouwen, van wie velen al hun eeuwige metgezel verloren hebben.

Een vriend van een ander geloof zei ooit tegen mij: 'LDS betekent Liefde, Devotie en Service'. Maar wat betekent de ZHV eigenlijk? Wat betekent zij? Daar wil ik wat over proberen te zeggen.

ZHV betekent liefde. Het is zo opmerkelijk om te zien hoeveel liefde goede vrouwen voor elkaar hebben. Ze gaan met elkaar om in liefde, vriendschap en onderling respect. Deze organisatie is in feite voor veel vrouwen de enige manier om vriendschappelijk met anderen om te gaan.

Vrouwen hebben een aangeboren instinct om mensen in nood liefdevol

de hand te reiken. Het welzijnsprogramma van de kerk wordt beschreven als zijnde geleid door de priesterschap, maar het zou nooit kunnen werken zonder de ZHV.

ZHV betekent onderwijs. En daarnaast is het de plicht van elke vrouw in deze kerk om zoveel scholing te krijgen als ze kan. Dat zal haar leven een nieuwe dimensie geven en haar kansen vergroten. En ze krijgt er vaardigheden door die haar desnoods kans op een baan bieden.

Afgelopen week kreeg ik een brief van een alleenstaande moeder en ik wil u er een deel van voorlezen. Ze schrijft:

'Er zijn tien jaar voorbijgegaan sinds u ons gezin noemde tijdens de oktoberconferentie van 1996. (...) De woorden van raad en bemoediging die u mij en andere zusters hebt gegeven, zijn een levenspatroon geworden waar ik me dagelijks aan houd. De zinsnede die mijn motto en slagzin is geworden, (...) "Doe uw uiterste best", is inderdaad wat mijn zoons en ik proberen te doen.

'Alle vier mijn zoons hebben het voortgezet onderwijs en het seminarie afgerond. Twee hebben een voltijdzending vervuld. We werken allemaal

zodat we in ons onderhoud kunnen voorzien en we blijven het evangelie trouw. Het is een geweldig gevoel om te weten dat we onszelf de afgelopen jaren hebben gered (...). Je krijgt het gevoel dat je wat presteert als je weer op eigen benen staat en voorziet in de behoeften van je kinderen. (...)

'Mij werd ook geadviseerd om weer te gaan studeren. (...) Het is moeilijk om een voltijd baan te hebben en 's avonds college te lopen. Maar het heeft mijn kijk op het leven verbreed en heeft ertoe geleid dat ik een beter mens geworden ben. Ik heb veel steun gekregen van mijn familie, leden uit de wijk en collega's. Ik studeer in december af.

'Toen ik over mijn patriarchale zegen nadacht, bad en vastte, kon ik enkele realistische levensdoelen stellen die ik heb gebruikt als een koers om me aan de evangeliebeginselen te blijven houden. Ik ga naar de kerk, bid dagelijks en betaal mijn tiende. Ik (...) neem mijn roeping als huisbezoekster uiterst serieus. (...)

'De kerk is waar en het is een eer en een voorrecht om als een goed, gezegend lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen te worden beschouwd. Wij

worden middels inspiratie geleid door een liefhebbende hemelse Vader die ons kent en wil dat wij groeien en vooruitgaan. Ik dank u voor uw vriendelijke en bemoedigende woorden tien jaar geleden, en voor de vele geïnspireerde woorden daarna die door dienstknechten van de Heer gesproken zijn. Ik weet dat ik een kind van God ben en dat mijn lidmaatschap in zijn kerk mij tot zegen is.'

ZHV betekent zelfredzaamheid. De beste voedselvoorraad zit niet in de graansilo's van de afdeling welzijnszorg, maar in blikken en weckpotten bij mensen thuis. Het is goed om blikken tarwe, rijst en bonen onder bedden en in provisiekasten van vrouwen te zien die zelf hun verantwoordelijkheid in de welzijnszorg op zich hebben genomen. Dat is misschien niet het lekkerste voedsel, maar in geval van nood zeer welkom.

ZHV betekent opoffering. Dit eenvoudige gedicht van Anne Campbell, dat zij voor haar kind schreef, ontroert mij telkens weer. Zij schrijft:

*Jij bent de reis die ik niet ondernam,
jij bent de parels die ik niet kon kopen,
jij bent mijn blauwe Italiaanse meer,
jij bent mijn stukje buitenlandse lucht.*

('To My Child', aangehaald in *The Treasure Chest*, onder redactie van Charles L. Wallis [1965], p. 54.)

Velen van u zijn moeder. U bent verantwoordelijk voor de verzorging en opvoeding van uw kinderen. Als u oud en grijs wordt, vraagt u zich niet af hoe mooi de kleren waren die u ooit droeg of de auto die u reed, en ook niet hoe groot het huis was waar u in woonde. Uw brandende vraag is dan: 'Wat is er van mijn kinderen terechtgekomen?'

Als ze goed terecht zijn gekomen, bent u dankbaar. Zo niet, dan is er slechts weinig troost voor u.

Ik heb elders geschreven: 'God zegene u, moeders! Als alle

overwinningen en nederlagen van de mens zijn geteld, als het stof van de veldslagen des levens begint op te trekken, als alles waarvoor we in deze wereld zo hard werken voor onze ogen vervaagt, zult u er zijn, moet u er zijn, als de kracht van een nieuwe generatie, de blijvend opwaartse ontwikkelingsgang van de mens' (*One Bright Shining Hope* [2006], p. 18).

Enkele jaren geleden leidde ouderling Marion D. Hanks een forumdiscussie in de Salt Lake Tabernakel. Aan dat forum nam een aantrekkelijke, begaafde jonge vrouw deel — gescheiden, moeder van zeven kinderen, toen variërend in leeftijd van zeven tot zestien jaar. Ze zei dat ze op een avond iets naar een buur aan de overkant van de straat bracht. Luister maar eens naar haar woorden, zoals ik me die herinner.

'Toen ik me omdraaide om terug naar huis te lopen, zag ik dat alle lichten van het huis aan waren. Ik hoorde de echo's van wat mijn kinderen zeiden toen ik enkele minuten daarvoor de deur was gelopen. Ze vroegen: "Mam, wat eten we vandaag?" "Kun je me naar de bibliotheek brengen?"

"Ik heb vanavond een groot vel papier nodig." Moe en mat keek ik naar het huis en zag ik in alle kamers licht branden. Ik dacht aan al die kinderen die thuis zaten te wachten tot ik in hun behoeften kwam voorzien. Mijn lasten leken zwaarder dan ik kon dragen.

'Ik herinner me dat ik door mijn tranen heen naar de hemel keek en zei: "Lieve Vader, ik kan het gewoon niet vanavond. Ik ben te moe. Ik kan dit niet aan. Ik kan nu niet naar huis om alleen voor al die kinderen te zorgen. Kan ik niet gewoon bij U komen en maar voor één nachtje bij U blijven? Dan ga ik morgenochtend wel weer terug."

'Het antwoord was niet echt hoorbaar, maar ik hoorde de woorden in gedachten. Het antwoord luidde: "Nee, mijn kind, je kunt nu niet bij me komen. Dan zou je nooit meer terug willen. Maar ik kan bij jou komen."

Er zijn zoveel vrouwen zoals deze jonge moeder, die eenzaam en wanhopig was. Maar gelukkig had ze genoeg geloof in de Heer, die haar kon liefhebben en helpen.

ZHV betekent geloof. Het betekent prioriteiten stellen. Het betekent

onder meer tiende betalen.

Ouderling Lynn Robbins van de Zeventig vertelt dit verhaal over een ringpresident uit Panama.

Als pas teruggekeerde zendeling kwam hij het meisje tegen met wie hij wilde trouwen. Ze waren gelukkig maar heel arm.

En toen brak er een bijzonder moeilijke periode aan waarin al hun voedsel en geld oprakten. Het was zaterdag en de keukenkast was letterlijk leeg. Rene vond het verschrikkelijk dat zijn jonge vrouw honger leed. Hij kwam tot de conclusie dat hij geen andere keus had dan hun tiendegeld te gebruiken om eten te kopen.

Toen hij de deur uitliep, hield zijn vrouw hem tegen en vroeg waar hij heenging. Hij zei dat hij eten ging kopen. Ze vroeg hoe hij aan het geld kwam. Hij zei dat het het tiendegeld was. Zij zei: 'Dat geld is van de Heer — dat moet je niet gebruiken om eten te kopen.' Haar geloof was sterker dan het zijne. Hij legde het geld terug en die avond gingen ze met een lege maag naar bed.

De volgende ochtend hadden ze geen ontbijt en gingen ze vastend

Zusters in Sint Petersburg komen bijeen voor de algemene ZHV-bijeenkomst.

naar de kerk. Rene gaf het tiendegeld aan de bisschop, maar was te trots om hem te vertellen dat ze behoeftig waren.

Na de bijeenkomsten verliet hij met zijn vrouw het kerkgebouw en ging te voet op weg naar huis. Ze waren nog niet zo ver gekomen toen een pasgedoopt lid ze vanuit zijn huis toeriep. De man was visser en zei dat hij meer vis had dan hij zelf op kon eten. Hij wikkelde vijf visjes voor ze in een krant en ze bedankten hem. Op weg naar huis hield een ander lid ze aan en gaf ze tortilla's. Toen hield iemand anders ze aan en gaf ze rijst. En een ander lid zag ze en gaf ze bonen.

Toen ze thuis kwamen, hadden ze genoeg te eten voor twee weken. Ze waren nog verbaasder toen ze het pakje met vis open deden en twee hele grote vissen aantroffen in plaats van de vijf kleintjes die ze meenden gezien te hebben. Ze sneden de vis in porties en bewaarden die in de vrieskist van hun bureu.

Ze hebben herhaaldelijk getuigd dat ze sindsdien nooit meer honger hebben geleden.

Geliefde zusters, al die fantastische

eigenschappen waar de ZHV voor staat, betekenen dat u voor eeuwig in de armen van zijn liefde gesloten bent.

Dat is wat wij allemaal wensen. Dat is wat wij allemaal hopen. Dat is waar wij allemaal om bidden.

Welnu, geliefde zusters, nog een woord tot slot. Ik herinner u eraan dat u geen tweederangsburgers van Gods koninkrijk bent. U bent zijn goddelijke schepping. Mannen dragen het priesterschap. U hebt een andere rol, maar ook die is uitermate belangrijk. Zonder u zou het plan van geluk van onze Vader gedwarsboomd worden en zou het zinloos zijn. U maakt vijftig procent van het ledental van de kerk uit en bent moeder van de andere vijftig procent. Iedereen moet u wel serieus nemen.

Laatst ontving ik een brief van een dierbare vriendin. Ze heet Helen en haar man heet Charlie. Ze schrijft onder meer:

'Vandaag hadden Charlie en ik allebei een toespraak in onze avondmaalsdienst. In mijn toespraak noemde ik uw advies aan mij toen ik mijn diploma haalde aan Idaho Falls High School en plannen had om naar Ricks College te gaan. U stelde voor

dat ik naar de hogeschool van de kerk in Hawaï zou gaan, waar ik een betere kans zou hebben om een jonge man van Chinese afkomst te ontmoeten en te trouwen.

'Ik nam uw raad aan en ging naar de hogeschool in Hawaï, waar ik Charlie ontmoette en met hem trouwde. We zijn nu 37 jaar getrouwd en hebben vijf kinderen. Al onze vijf kinderen zijn op zending geweest.

(...) Drie van onze kinderen zijn in de Hawaitempel getrouwd. We hebben twee ongehuwde kinderen en hopen dat ze spoedig een geschikte huwelijkspartner vinden om mee naar de tempel te gaan. We hebben zes schattige kleinkinderen en twee op komst.

'Ik ben gezegend met een trouwe echtgenoot die zijn priesterschap eert en in aanmerking kwam om de Heer te dienen als bisschop, ringpresident en zendingspresident. Het is mij een eer geweest om hem in al die kerktaken te steunen. Zelf ben ik bijna vijf jaar ZHV-presidente van de ring.

'Als ik mijn vele zegeningen tel, dan bedenk ik hoe groot de invloed is die u op mijn leven hebt gehad. Ik wil u vertellen dat ik uw raad heb opgevolgd en dat ik daardoor overvloedig gezegend ben. Ik dank u dat u de tijd hebt genomen om mijn vooruitgang bij te houden sinds ik uit Hongkong naar Amerika ben gekomen.'

Dat is wat de ZHV voor vrouwen doet. Zij geeft hen de kans om te groeien en zich te ontwikkelen. Ze krijgen er de status van koningin in hun eigen huishouden door. Ze krijgen er een eigen plaats en positie door, waar ze groeien als ze hun talenten gebruiken. Ze krijgen er trots en richting door in hun gezinsleven. En extra waardering voor een goede, eeuwige metgezel en kinderen.

Wat is de ZHV een geweldige organisatie. Er is in de hele wereld niets wat ermee te vergelijken is.

Moge de Heer ieder van u zegenen met de fantastische eigenschappen die u krijgt als u actief bent in die fantastische organisatie, de ZHV. Dat bid ik nederig in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

Leringen voor onze tijd

De volgende aanwijzingen voor de lessen van de Melchizedekse priesterschap en de ZHV op de vierde zondag vervangen die in *Informatie voor leidinggevend in priesterschap en hulporganisaties over het leerplan, 2005–2008*.

'Leringen voor onze tijd' blijft het lesmateriaal voor de Melchizedekse priesterschap en de ZHV op de vierde zondag van elke maand. Alle lessen voor 'Leringen voor onze

tijd' zijn gebaseerd op toespraken uit het meest recente conferentienummer van de *Liabona*. Conferentienummers komen in mei en november uit. De toespraken zijn ook (in veel talen) on line op www.lds.org beschikbaar.

Elke les kan een of meer toespraken als basis hebben. Het is aan de ring- of districtspresident om voor elke les toespraken uit te kiezen. Ze kunnen dat ook delegeren aan de bisschop of gemeente-

president. Deze priesterschapsleiders dienen te beklemtonen hoe nuttig het is als de broeders van de Melchizedekse priesterschap en de zusters van de ZHV op dezelfde zondag dezelfde toespraken bestuderen. Leerkrachten informeren bij hun leid(st)ers waarop zij nadruk dienen te leggen.

Wie de les op de vierde zondag bijwonen, worden aangemoedigd de laatste conferentie-uitgave van de *Liabona* door te nemen en mee naar de les te nemen. Leidinggevend in wijk en gemeente zorgen ervoor dat alle leden een abonnement op de *Liabona* hebben.

Suggesties om uit een toespraak een les voor te bereiden

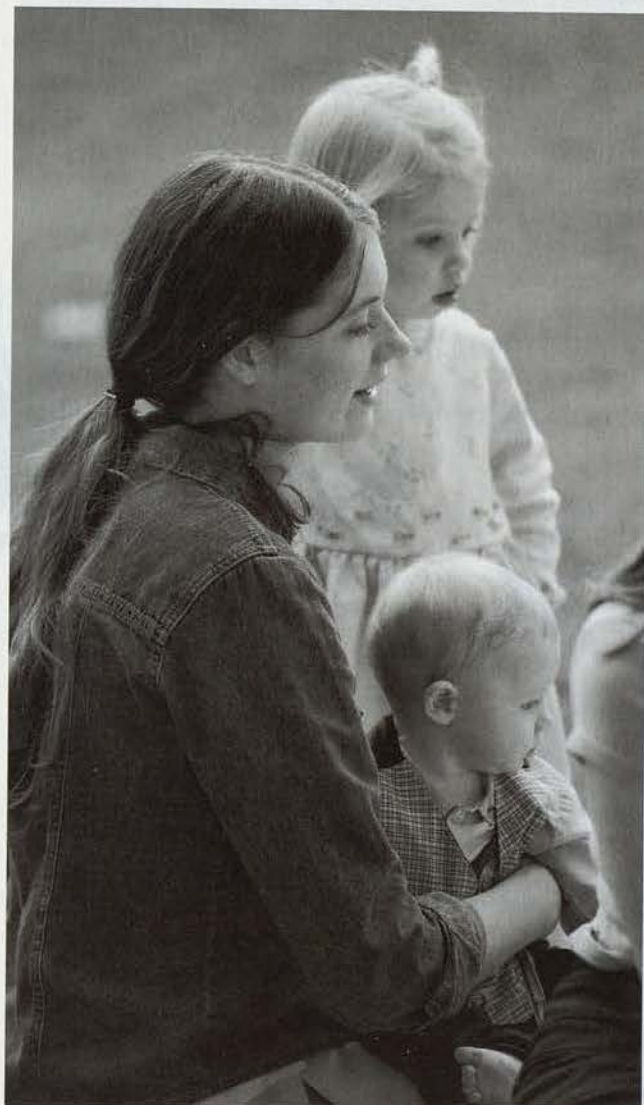
- Bid dat de Heilige Geest bij uw voorbereiding en les is. U kunt soms in de verleiding komen om de conferentietoespraken terzijde te leggen en uw lessen te baseren op ander materiaal. De conferentietoespraken zijn echter het goedgekeurde lesmateriaal. Uw taak is anderen te leren hoe zij het evangelie kunnen naleven, zoals dat in de recentste algemene conferentie van de kerk is uitgelegd.
- Neem de toespraken door en let op beginselen en leerstellingen die voorzien in de behoeften van uw klas. Let ook op verhalen,

teksten en uitspraken waarmee u in de beginselen en leerstellingen kunt onderwijzen.

- Maak een schema van de beginselen en leerstellingen die u wilt behandelen. U dient in uw schema vragen op te nemen die uw klas ertoe aanzetten om:
  - Aandacht te besteden aan de beginselen en leerstellingen in de toespraak die u behandelt.
  - Na te denken over de betekenis van de beginselen en leerstellingen.
  - Zienwijzen, ideeën, ervaringen en getuigenissen omtrent de beginselen en leerstellingen te bespreken.
  - Deze beginselen en leerstellingen toe te passen.
- Neem de hoofdstukken 31–32 uit *Onderwijzen — geen grotere roeping* door.

'Het belangrijkste is dat de leerlingen de invloed van de Geest voelen, het evangelie beter gaan begrijpen, leren de evangeliebeginselen toe te passen en gesterkt worden in de naleving van het evangelie.' (*Leidraad onderwijs* [2001], p. 12).

Stuur uw commentaar op 'Leringen voor onze tijd' naar: Curriculum Development, Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of per e-mail naar: cur-development@ldschurch.org. ■

Maanden

Lesmateriaal voor vierde zondag

November 2006–
april 2007

Toespraken uit de *Liabona* van november 2006*

Mei 2007–
oktober 2007

Toespraken uit de *Liabona* van mei 2007*

*De toespraken zijn (in veel talen) on line op www.lds.org beschikbaar.

Zij hebben tot ons gesproken

De conferentie deel van ons leven maken

De volgende ideeën kunnen van pas komen bij uw individuele studie of de gezinsavondles. (De nummers tussen haakjes verwijzen naar de bladzijde waarop de toespraak begint.) De lijst met verhalen kan ook van pas komen.

VOOR KINDEREN

Onderzoek de woorden

1. Vul de blanco regels in: 'Ik getuig tot u dat de opstanding geen _____ is.' (Hint: zoek in de toespraak van ouderling Joseph B. Wirthlin op p. 28.) Wat betekent dit? Hoe verandert een getuigenis van de opstanding onze levenswijze?

2. Wat deden de wandelaars in de toespraak van ouderling Jeffrey R. Holland toen het tijd was voor de conferentie? (Hint: de toespraak begint op p. 104.) Wat kun jij doen als de algemene conferentie begint?

3. Evenals Pahoran in het Boek van Mormon, hoeven we niet grof te worden als iemand grof tegen ons is. Wat kun je zeggen als iemand grof tegen je is? (Hint: zie toespraak van ouderling David A. Bednar, p. 89.)

Activiteiten

1. President James E. Faust verklaarde dat een discipel zijn inhoudt dat je de Heiland gehoorzaamt. Hij zei: 'De zegeningen van het discipelschap staan allen ter beschikking die bereid zijn er de prijs voor te betalen.' Vouw een blaadje in tweeën. Schrijf aan de ene kant wat je moet 'betalen' om een discipel van Christus te zijn, zoals schriftstudie, de kerk bezoeken, de waarheid vertellen, en vriendelijk zijn. Schrijf

aan de andere kant de zegeningen die je krijgt door Christus te volgen, zoals vreugde, vrede, bescherming, leiding en eeuwige gezinsbanden. Denk elke keer als je tussen goed en kwaad moet kiezen aan je lijst met zegeningen en hoe belangrijk die voor je zijn.

2. Zuster Elaine S. Dalton heeft gezegd: 'Jongeren met het edel geboorterecht, kijk door de ramen van de eeuwigheid! Stel je voor dat je in de heilige tempel van de Heer bent. Stel je voor dat je een goed en zuiver leven leidt. Generaties zijn afhankelijk van jou!' Maak een tekening van jezelf voor de tempel of hang een plaat van een tempel aan je spiegel, zodat je hem elke dag ziet. Denk elke dag aan goede doelen en hoe je die doelen kunt bereiken.

VOOR JONGEREN

1. Zijn er klas- of quorumgenoten die ergens mee zitten? Wat kun je doen om hen te helpen? Lees wat president Thomas S. Monson en ouderling Henry B. Eyring zeggen over het nakomen van onze plicht en zorgen voor anderen. (pp. 56 en 43)

2. Lees het verhaal

van bisschop Richard C. Edgley over de handdoeken. (p. 72) Welke voorbeelden kun jij uit je eigen ervaring geven over integriteit? Neem je vanaf nu voor om eerlijk te zijn tegen anderen.

3. Vraag jezelf af of je een 'hier ben ik; inspireer me maar'-houding hebt. Zo ja, hoe kun je die veranderen? Lees de toespraak van de algemeen zondagsschoolpresident,

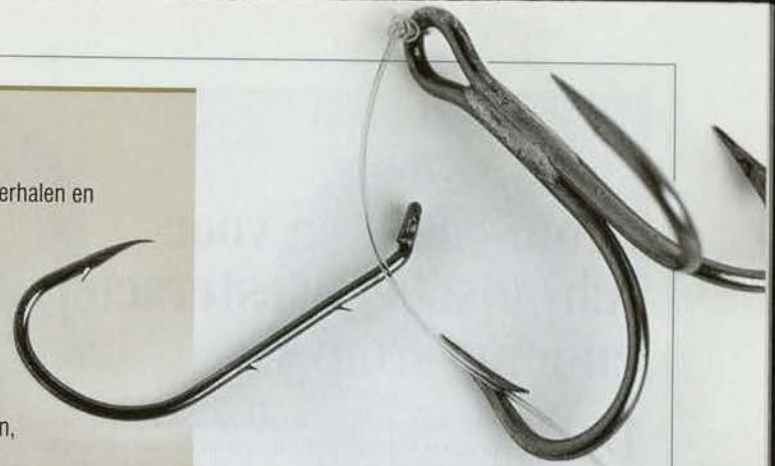

VERHALEN LEZEN EN VERTELLEN

In de toespraken die beginnen op de onderstaande pagina's staan verhalen en ideeën die u kunt gebruiken.

- Vader en zoon gaan om vijf uur 's ochtends bowlen, p. 9
Een vader is geduldig met zoon die motorfietsen omvergooit,
p. 15
Martelaarschap van Rafael Monroy en Vicente Morales, p. 20
Diaken neemt opgenomen priesterschapsles mee naar andere diaken,
p. 43
Een vader brengt offer om een strijkmachine voor zijn vrouw te kopen, p. 46
Marcus B. Nash vangt een vis, p. 49
Jongen krijgt zegen na van de duikplank te zijn gevallen, p. 51
Priester geeft ingezameld voedsel aan een alleenstaande moeder, p. 53
Jongen vindt de koninklijke smaragd toen hij zijn plicht deed, p. 56
Thomas S. Monson voelt zich geïnspireerd om een vriend in het ziekenhuis te
bezoeken, p. 56
Jongevrouwen dragen Jami Palmer op een wandeltocht, p. 62
Serveerster praat over het evangelie met een vrachtwagenchauffeur,
p. 69
Richard C. Edgley brengt drie handdoeken terug die hij had
meegenomen, p. 72
Rijke man neemt kranten uit een automaat mee, p. 72
Martha Paxman vindt haar verloren trouwring, p. 82
Handkarrenkonvoien op de vlakten gered, p. 82
Leiders richten een banier voor de volken op, p. 85
Man geïnspireerd om blinde boer te helpen, p. 97
Vrouw luistert naar algemene conferentie op een wandeltocht met
vrienden, p. 104
Jonge moeder denkt dat zij Gods liefde niet waardig is, p. 108
Een vrouw geïnspireerd om een bedroefde ZHV-zuster te
bezoeken, p. 113
Anne C. Pingree vraagt vergeving aan iemand die ze beledigd
had, p. 113
Alleenstaande moeder van zeven kinderen bidt voor een vrije
avond, p. 115
Jong echtpaar betaalt tiende en verhongert niet, p. 115

de eerste heiligen der laatste dagen hebben gebracht? Wat kunnen we doen om voort te bouwen op het werk dat zij zijn begonnen? (p. 82)

2. In welke opzichten werd het leven van ouderling Joseph B. Wirthlin en zijn vrouw beïnvloed door hun begrip van de verzoening? (p. 28) Hoe heeft dat begrip ouderling Wirthlin troost verschaft na het overlijden van zijn vrouw? Overweeg de toespraak van ouderling Wirthlin te geven aan iemand die een dierbare is verloren.

3. Lees het verhaal van ouderling Robert C. Oaks over de jongen die de motorfietsen omvergooidde. (p. 15) Hoe reageerde de vader van de jongen? Hoe kunt u meer geduld tonen voor gezinsleden en anderen? Welke vier suggesties doet ouderling Oaks om geduldiger te zijn? ■

A. Roger Merrill, door over meer uit de lessen en toespraken halen. (p. 92)

4. Bij welke boosaardigheden moet je wegblijven om niet te worden afgeleid van een 'gelukkig, evangeliegericht leven'? Lees over de 'haak' achter de verlokkingen in de toespraak van ouderling Marcus B. Nash op p. 49.

VOOR VOLWASSENEN

1. Waarom hoopt president Gordon B. Hinckley dat de volgende generatie de pioniers niet zal vergeten? Hoe eren wij ons 'erfgoed' — de toegewijde offers die

Bronnenlijsten voor Aäronische priesterschap en jongevrouwen

De volgende bronnen kunnen gebruikt worden als aanvulling op de lessen in *Aäronische priesterschap 2* en *Jongevrouwen 2*, niet als vervanging. In de verwijzingen slaat *Plicht jegens God* op de leidraden *Aäronische priesterschap: onze plicht jegens God vervullen*. *Persoonlijke vooruitgang* slaat op het boekje *Persoonlijke vooruitgang*. Aan sommige activiteiten voor *Plicht jegens God* en *Persoonlijke vooruitgang* kan in de les worden gewerkt, of u kunt het quorum of de klas aanmoedigen die thuis te bestuderen. Op pagina 1 van de *Liabona* en in *Onderwijzen: geen grotere roeping* staan aanvullende onderwijstips.

Gelieve de lessen te geven in de volgorde waarin ze in het boek staan. Het lesboek bevat geen speciale les voor Pasen. Als u een paasles wilt geven, kunt u conferentietoespraken gebruiken, alsmede artikelen, platen en lofzangen die over het leven en de zending van de Heiland gaan.

Deze bronnenlijst staat ook op www.lds.org. Ga naar deze site en klik op het wereldkaartje in de rechterbovenhoek van het scherm. Klik op de omslag van de *Liabona*, vervolgens de uitgave van november 2006. De Engelse versie van de bronnenlijsten vindt u op www.lds.org. Klik 'Gospel Library' aan. In de rechterkolom staan links naar de recentste Engelstalige bronnenlijsten.

De bronnenlijsten staan in mei en november in de *Liabona*. De *Liabona* is (in sommige talen) online op www.lds.org.

Bronnenlijst voor Jongevrouwen — Lesboek 2

Voor gebruik in 2007, lessen 1–25

Les 1: Dichter bij Jezus Christus komen

Gordon B. Hinckley, 'In dit goddelijke drietal geloof ik', *Liabona*, jul 2006, 2. Gebruik de delen in het artikel over Jezus Christus ter aanvulling van 'Elke jongevrouw moet Jezus Christus leren kennen'.

Dieter F. Uchtdorf, 'Christelijke eigenschappen — de wind onder

onze vleugels', *Liabona*, nov 2005, 100. Gebruik de laatste drie alinea's van het artikel om de bespreking over als Christus worden af te ronden.

Keith B. McMullin, 'Jezus, als ik zelfs maar denk aan U', *Liabona*, mei 2004, 33. Gebruik ter aanvulling van het onderdeel 'Een jongevrouw kan zelf dichter tot de Heiland naderen'.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde geloof: ervaringen', nr. 5.

Les 2: Geestelijke gaven

Julie B. Beck, 'Een uitstorting van zegeningen', *Liabona*, mei 2006, 11. Gebruik het als een voorbeeld van de gave van genezing.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde gevoel van eigenwaarde: ervaringen', nr. 7.

Les 3: Het koninkrijk van God opbouwen

Stephen B. Oveson en Dixie Randall Oveson, 'Persoonlijke toewijding', *Liabona*, sep 2005, 16. Gebruik het artikel bij 'Door offers te brengen bereiden wij ons voor op wonen in de tegenwoordigheid van God'.

Kathleen H. Hughes, 'Mogen wij met elkaar in de hemel aanzitten', *Liabona*, nov 2005, 110. Gebruik de voorbeelden uit dit artikel om manieren van offers voor de kerk brengen duidelijk te maken.

Les 4: Gehoorzaamheid aan de geboden helpt ons onze goddelijke taak te vervullen

Gordon B. Hinckley, 'Hoe word ik de soort vrouw waarvan ik droom?', *Liabona*, jul 2001, 112. Gebruik door de hele les heen om goddelijke waarde uit te leggen.

Jeffrey R. Holland, 'Aan de jongevrouwen', *Liabona*, nov 2005, 28. Gebruik de raad van ouderling Holland over een christelijke vrouw worden om het onderdeel over de geboden onderhouden.

Elaine S. Dalton, 'Streef voortwaarts en wees standvastig', *Liabona*, mei 2003, 105. Gebruik de verhalen in dit artikel ter illustratie van onze door God gegeven rollen.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde goddelijke aard: ervaringen', nr. 2.

Les 5: Woonmilieu

Susan W. Tanner, 'Moeders in spe voorbereiden', *Liabona*, jun 2005, 16. Behandel de vijf punten om aan te

geven hoe jongevrouwen hun thuis kunnen verrijken.

Julie B. Beck, 'Een moederhart', *Liabona*, mei 2004, 75. Gebruik bij de bespreking van de moederrol.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde goddelijke aard: ervaringen', nr. 3.

Les 6: Helpen in de huishouding

L. Tom Perry, 'De plechtige taak om van elkaar te houden en voor elkaar te zorgen', *Liabona*, jun 2006, 56. Gebruik de paragraaf 'Gezinsleden inschakelen' aan het begin van de les.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde goede werken: ervaringen', nr. 1.

Les 7: Leven in liefde en harmonie

Susan W. Tanner, 'Heb ik je al verteld...?', *Liabona*, mei 2003, 73. Overweeg het artikel aan het begin van de les te gebruiken.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde gevoel van eigenwaarde: ervaringen', nr. 3.

Les 8: De communicatie verbeteren.

'Vraag en antwoord', *Liabona*, feb 2004, 30. Gebruik de suggesties in het begin van het artikel in het lesonderdeel: 'We kunnen de communicatie in het gezin helpen verbeteren'.

Persoonlijke vooruitgang, 'Normen voor de kracht van de jeugd: Taalgebruik'.

Les 9: Een jongevrouw als verdedichtster thuis

Susan W. Tanner, 'Ik ben het licht dat jij omhoog zult houden', *Liabona*, mei 2006, 103. Overweeg Raluca's verhaal te gebruiken in plaats van het verhaal in de les.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde goddelijke aard: ervaringen', nr. 7.

Les 10: Het priesterschap: een grote zegen

James E. Faust, 'De herstelling van alle dingen', *Liabona*, mei 2006, 61. Gebruik aan het begin van de les.

Julie B. Beck, 'Een uitstorting van zegeningen', *Liabona*, mei 2006, 11. Gebruik wanneer u de zegeningen opsomt die ons door het priesterschap ter beschikking staan.

Les 11: De bisschop waarderen

Gordon B. Hinckley, 'De herders van Israël', *Liabona*, nov 2003, 60. Vervang het eerste citaat met de omschrijving die president Hinckley van bisschoppen geeft.

Les 12: Vaderlijke zegens

L. Tom Perry, 'Vaderschap, een eeuwige roeping', *Liabona*, mei 2004, 69. Bespreek de paragraaf 'De rol van de vader' in 'Een vader kan zijn kinderen zegenen door het priesterschap'.

Merrill J. Bateman, 'Priesterschap, sleutels en de macht om te zegenen', *Liabona*, nov 2003, 50. Overweeg ouderling Batemans verhaal over Michael toe te voegen wanneer u zegens voor school bespreekt.

Les 13: Patriarchale zegens

Julie B. Beck, 'Julie zijn van edele afkomst', *Liabona*, mei 2006, 106. Behandel de adviezen van zuster Beck over patriarchale zegens tegelijk met de citaten die worden voorgelezen.

'Over patriarchale zegens', *Liabona*, mrt 2004, 18. Gebruik de antwoorden in dit artikel om de vragen van de jongevrouwen over patriarchale zegens te beantwoorden.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde gevoel van eigenwaarde: ervaringen', nr. 6.

Les 14: De zegeningen van de tempel

Russell M. Nelson, 'Jongevrouwassen en de tempel', *Liabona*, feb 2006, 10. Breid de discussie over openbaring uit met de paragraaf 'Voortdurende openbaring' uit het artikel.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde integriteit: ervaringen', nr. 1.

Les 15: Het tempelhuwelijk

Gordon B. Hinckley, 'Het huwelijk dat standhoudt', *Liabona*, jul 2003, 2. Overweeg de paragraaf 'Het juiste huwelijk en de juiste levenswijze' in het artikel te gebruiken in plaats van het verhaal van LeGrand Richards.

Robert D. Hales, 'Voorbereiding op een hemels huwelijk', *Liabona*, feb 2006, 16. Verwerk het advies van ouderling Hales over het uitzetten van een eeuwige koers ter afronding van de les.

Les 16: Dagboeken

Gordon B. Hinckley, 'Zoek het koninkrijk God', *Liabona*, mei 2006, 81. Bespreek een aantal van president Hinckleys dagboeknotities in het onderdeel van de les over profetische raad over dagboeken.

Les 17: Familiehistorische verslagen bijhouden

James E. Faust, 'Je bent een wonder', *Liabona*, nov 2003, 53. Vertel de verhalen van president Faust ter ondersteuning van het doel van familiegeschiedenis in het eerste deel van de les.

Boyd K. Packer, 'Uw familiegeschiedenis: beginnen', *Liabona*, aug 2003, 12. Gebruik de paragraaf 'Hoe te beginnen' van dit artikel ter aanvulling van 'Familieverlagen beginnen met een kwartierstaat en een gezinslijst'.

Henry B. Eyring, 'Harten samen-gevoegd', *Liabona*, mei 2005, 77. Gebruik het artikel ter introductie van het lesonderdeel 'Jij kunt een verbindende schakel zijn in je familieketen'.

Persoonlijke vooruitgang

'Waarde gevoel van eigenwaarde: ervaringen', nr. 5.

Les 18: Een erfgoed van deugdzame tradities

Ronald A. Rasband, 'Onze opkomende generatie', *Liabona*, mei 2006, 46. Vertel behalve het verhaal van president Kimball ook het verhaal over de doop voor de doden.

H. Ross Workman, 'De ketenen van zonde breken', *Liabona*, jul 2006, 36. Gebruik ouderling Workmans bespreking van vrijheid versus gevangenschap in het lesonderdeel 'Het onderscheid tussen deugdzame en wereldse tradities'.

Les 19: Bereid je erop voor anderen te onderwijzen

M. Russell Ballard, 'Een huis van evangelieverkondiging', *Liabona*, mei 2006, 84. Overweeg de ideeën in dit artikel te gebruiken in het lesonderdeel 'We kunnen vaardigheden ontwikkelen die ons helpen het evangelie te onderrichten'.

M. Russell Ballard, 'Nog één', *Liabona*, mei 2005, 69. Gebruik het wensenlijstje uit het artikel na het rollenspel in de introductie van de les.

Shanna Butler, Adam C. Olson en Roger Terry, 'Zijn evangelie prediken', *Liabona*, sep 2005, 10. Gebruik de ideeën uit het kader 'Oefen, oefen, oefen' bij het artikel om de toepassing van de les kracht bij te zetten.

Les 20: Het evangelie uitdragen

Thomas S. Monson, 'Het voorbeeld van de profeet Joseph Smith', *Liabona*, nov 2005, 67. Gebruik de karakterbeginselen van president Monson om de bespreking over het belang van een goed voorbeeld bij zendingswerk uit te breiden.

Dallin H. Oaks, 'Anderen over het evangelie vertellen', *Liabona*, jan 2002, 7. Gebruik de paragraaf 'Hoe we het moeten doen' uit het artikel ter aanvulling van de bespreking over hoe een jongevrouw zich kan voorbereiden op het spreken over het evangelie.

Persoonlijke vooruitgang, 'Waarde goede werken: ervaringen', nr. 7.

Les 21: Zendingen steunen: brieven schrijven

David A. Bednar, 'Zending worden', *Liabona*, nov 2005, 44. Gebruik geschikte alinea's uit het artikel om de taken van een zending te bespreken.

Les 22: De Heer raadplegen

Joseph B. Wirthlin, 'Onze gebeden verbeteren', *Liabona*, aug 2004, 16. Gebruik de paragraaf 'Een gebedspatroon' in de discussie over gebed.

Persoonlijke vooruitgang

'Waarde geloof: ervaringen', nr. 1.

Les 23: Door vasten krijg je zegeningen

Joseph B. Wirthlin, 'De wet van vasten', *Liabona*, jul 2001, 88. Gebruik het artikel ter aanvulling van de antwoorden van de jongevrouwen aangaande vasten.

Ronald T. Halverson, 'Het regende', *Liabona*, aug 2004, 42. Overweeg dit verhaal te gebruiken in plaats van het verhaal van Matthew Cowley.

Persoonlijke vooruitgang

'Waarde integriteit: ervaringen', nr. 6.

Lesson 24: Openbaring in ons dagelijks leven

James E. Faust, 'Omgang met de Heilige Geest', *Liabona*, mrt 2002, 2. Gebruik president Fausts bespreking over het ontvangen van openbaring in de tweede lesonderdeel.

Dallin H. Oaks, 'Acht doelen van openbaring', *Liabona*, sep 2004, 8. Gebruik de acht doelen van openbaring ter afronding van de les.

Les 25: De wet van offerande

M. Russell Ballard, 'De wet van offerande', *Liabona*, mrt 2002, 10.

Gebruik het artikel om het eerste deel van de les aan te vullen.

Won Yong Ko, 'Opoffering is een vreugde en een zegen', *Liabona*, nov 2005, 92. Gebruik ter afronding van de les een voorbeeld over de zegeningen die offerbereidheid met zich meebrengt.

Bronnenlijst voor Aäronische priesterschap, lesboek 2

Voor gebruik in 2007, lessen 1-25

Les 1: Wie ben ik?

James E. Faust, 'Wie denk je dat je bent? — Boodschap voor jongeren', *Liabona*, jun 2001, 2. Gebruik het artikel om de les aan te vullen.

Joseph B. Wirthlin, 'In het priesterschap groeien', *Liabona*, jan 2000, 45. Gebruik bij de bespreking hoe we op onze hemelse Vader kunnen gaan lijken.

Plicht jegens God (priester), 'Scholing, karakterontwikkeling en beroepsplanning', nr. 7.

Les 2: Onze Vader in de hemel kennen

Gordon B. Hinckley, 'Inspirerende woorden', *Liabona*, mrt 2006, 2. Gebruik de paragraaf 'In God geloven' ter introductie van de les. Gebruik 'Een koninkrijk

priesterschap' en 'Wees de kerk trouw' in het lesonderdeel over de taken in het priesterschap.

James E. Faust, 'Dat zij u kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus', *Liabona*, feb 1999, 2. Ter aanvulling van de les.

Elaine S. Dalton, 'Hij kent je bij naam', *Liabona*, mei 2005, 109. Gebruik ter aanvulling van het lesonderdeel over het feit dat God jou bij naam kent.

Les 3: Geloof in Jezus Christus

Gordon B. Hinckley, 'In dit goddelijke drietal geloof ik', *Liabona*, jul 2006, 2. Ter aanvulling van 'Wij dienen geloof in Jezus Christus te hebben' in het begin van de les.

Earl C. Tingey, 'Het grote plan van geluk', *Liabona*, mei 2006, 72. Gebruik het om de verzoening uit te leggen.

'Van hof tot leeg graf', *Liabona*, apr 2006, 8. Ter aanvulling van de bespreking over de verzoening.

Plicht jegens God (diaken), 'Geestelijke ontwikkeling', nrs. 1 en 2.

Les 4: De Heilige Geest als metgezel
Joseph B. Wirthlin, 'De onuitsprekelijke gave', *Liabona*, mei 2003, 26. Gebruik het om de gave van de Heilige Geest en haar functies uit te leggen.

David A. Bednar, 'Opdat wij zijn Geest altijd bij ons mogen hebben',

Liabona, mei 2006, 28. Ter aanvulling van de les.

Carlos E. Asay, 'Het gezelschap van de Heilige Geest', *De Ster*, aug 1988, 34. Gebruik de stappen van ouderling Asay om uit te leggen wat we moeten doen om de Geest bij ons te hebben.

Les 5: De vrije wil

Robert D. Hales, 'Naar eigen inzicht handelen: de gave en zegeningen van keuzevrijheid', *Liabona*, mei 2006, 4. Gebruik aan het begin van de les om keuzevrijheid uit te leggen.

Wolfgang H. Paul, 'De gave van keuzevrijheid', *Liabona*, mei 2006, 34. Ter aanvulling van de les.

'Blijf vrij', *Liabona*, feb 2003, 33.

Les 6: Dienstbetoon

Gordon B. Hinckley, 'De noodzaak van meer vriendelijkheid', *Liabona*, mei 2006, 58. Overweeg de voorbeelden over vriendelijkheid van president Hinckley in uw les te gebruiken.

Joseph B. Wirthlin, 'De heilzame werking van menslievendheid', *Liabona*, mei 2005, 26. Overweeg de voorbeelden over vriendelijkheid van ouderling Wirthlin in uw les te gebruiken.

Plicht jegens God (leraar), 'Burgerschap en sociale ontwikkeling', nr. 3; (*priester*), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 9.

Les 7: Het eeuwige belang van het gezin

Thomas S. Monson, 'Het beste uit onszelf halen', *Liabona*, apr 2006, 2. Als de leerlingen bespreken wat ze in hun ouderlijk gezin hebben geleerd, leest u de paragraaf 'Het gezinspad kiezen' voor.

M. Russell Ballard, 'Wat het belangrijkste is, gaat het langst mee', *Liabona*, nov 2005, 41. Ter aanvulling aan de les.

Ronald A. Rasband, 'Onze opkomende generatie', *Liabona*, mei 2006, 46. Begin de les met de geestelijke ervaringen die ouderling Rasband en zijn gezin in Preston (Engeland) hadden.

Plicht jegens God (diaken), 'Burgerschap en sociale ontwikkeling', nr. 4.

Les 8: Een geestelijke instelling

Dieter F. Uchtdorf, 'Op de vleugels van arenden', *Liabona*, jul 2006, 14. Gebruik de paragraaf 'ten eerste: zelfbeheersing leren' uit het artikel ter aanvulling op het verhaal en de bespreking.

'De natuurlijke mens afleggen', *Liabona*, jul 2006, 30. Ter aanvulling van de les.

Les 9: Bekering en de verzoening van Jezus Christus

Boyd K. Packer, 'Ik zal niet meer aan uw zonden denken', *Liabona*, mei 2006, 25. Ter aanvulling op de bespreking over Alma en Corianton.

Jeffrey R. Holland, 'Het beschadigde goed maken', *Liabona*, mei 2006, 69. Gebruik het tweede punt uit ouderling Hollands toespraak over hoe we tot Christus kunnen komen om bekering te introduceren.

Richard G. Hinckley, 'Bekering, een zegen van ons lidmaatschap', *Liabona*, mei 2006, 48. Overweeg het verhaal over de bekering van de onderzoeker te gebruiken in plaats van het verhaal in de les.

Les 10: Schriftstudie

L. Tom Perry, 'Zegeningen van het Boek van Mormon lezen', *Liabona*, nov 2005, 6. Ter aanvulling van de bespreking over Nephi, Lehi en de koperen platen.

Plicht jegens God (diaken, leraar, priester), 'Gezinsactiviteiten', nr. 1.

Les 11: Satan en zijn verzoeken

James E. Faust, 'De stem van de Geest', *Liabona*, jun 2006, 2. Gebruik de paragraaf 'Rechtschapen stemmen' als men bespreekt hoe Satan kan worden weerstaan.

Dallin H. Oaks, 'Niet misleid worden', *Liabona*, nov 2004, 43. Gebruik ouderling Oaks' bespreking

aangaande Satans manieren van misleiding wanneer u 'Het is Satans bedoeling ons te vernietigen' behandelt.

Plicht jegens God (leraar), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 5.

Les 12: Het gebed

Joseph B. Wirthlin, 'Onze gebeden verbeteren', *Liabona*, aug 2004, 16. Overweeg 'Een gebedspatroon' te gebruiken in plaats van het verhaal aan het begin.

Plicht jegens God (diaken, leraar, priester), 'Priesterschapstaken en -normen', nr. 3.

Les 13: Vasten

Carl B. Pratt, 'Op de juiste manier vasten', *Liabona*, nov 2004, 47.

Gebruik ouderling Pratts bespreking van vasten als u 'Vasten is meer dan zich van voedsel onthouden'.

Ronald T. Halverson, 'Het regende', *Liabona*, aug 2004, 42.

Overweeg dit te gebruiken in plaats van de verhalen over vasten.

Plicht jegens God (diaken), 'Quorumactiviteiten', nr. 2.

Les 14: Gehoorzaamheid aan God

Henry B. Eyring, 'Geestelijke voorbereiding: begin meteen en wees consequent', *Liabona*, nov 2005, 37.

Bespreek wat ouderling Eyring zegt over voorbereiding in het lesonderdeel 'Gehoorzaamheid leidt tot vrijheid en geluk'.

Plicht jegens God (priester), 'Gezinsactiviteiten', nr. 1.

Les 15: Verhoging door trouw te zijn aan verbonden

Richard J. Maynes, 'Onze verbonden naleven', *Liabona*, nov 2004, 92. Voeg in de bespreking over verbonden nakomen het voorbeeld van de Ammonieten toe.

Plicht jegens God (priester), 'Quorumactiviteiten', nr. 1.

Les 16: Tiende en gaven

Earl C. Tingey, 'Eeuwige patronen', *Liabona*, okt 2004, 20.

Overweeg de bespreking van tiende en gaven uit het artikel te gebruiken ter introductie van het onderdeel 'Wij behoren te leren tiende en gaven te betalen'.

Stephen B. Oveson en Dixie Randall Oveson, 'Persoonlijke toewijding', *Liabona*, sep 2005, 16. Gebruik de paragraaf 'Verder dan tiende' uit het artikel voordat u het verhaal van president Packer vertelt.

Kathleen H. Hughes, 'Uit het kleine komt het grote voort', *Liabona*, nov 2004, 109. Begin het lesonderdeel over de zegeningen van tiende met de corresponderende paragraaf uit het artikel.

Plicht jegens God (diaken), 'Priesterschapstaken en -normen', nr. 7 en 9; *Plicht jegens God (leraar, priester)*, 'Priesterschapstaken en -normen', nr. 8.

Les 17: Patriarchale zegens

Julie B. Beck, 'Jullie zijn van edele afkomst', *Liabona*, mei 2006, 106. Bespreek de raad van zuster Beck over zich voor bereiden op een patriarchale zegen wanneer quizvraag 8 wordt beantwoord.

'Over patriarchale zegens', *Liabona*, mrt 2004, 18. Gebruik de informatie in het artikel ter aanvulling van de antwoorden op de quizvragen.

Plicht jegens God (priester), 'Gezinsactiviteiten', nr. 3.

Les 18: De plichten van een leraar in de Aäronische priesterschap

'De herstelling van het priesterschap', *Liabona*, apr 2004, 30. Gebruik de inhoud van het artikel over de plichten van de leraar om het lesonderdeel over dat onderwerp aan te vullen.

Plicht jegens God (leraar), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 1.

Les 19: Een gebroken hart en een verslagen geest

D. Todd Christofferson, 'Als gij eenmaal tot bekering gekomen zijt', *Liabona*, mei 2004, 11. Gebruik de inhoud van het artikel over een gebroken hart en een verslagen geest in het lesonderdeel 'Een nieuwe vorm van offeren'.

Robert K. Dellenbach, 'Opoffering brengt voort de zegens des hemels', *Liabona*, nov 2002, 33. Gebruik de inhoud van het artikel over offers om het lesonderdeel 'Een gebroken hart en een verslagen geest' aan te vullen.

Les 20: Het voorbereiden van het avondmaal

James E. Faust, 'Een koninklijk priesterschap', *Liabona*, mei 2006, 50. Gebruik het verhaal van de onverschillige diakenen in het lesonderdeel 'Het avondmaal op een eerbiedige wijze bedienen'.

Robert C. Oaks, 'Wie staat bij 's Heren vaant?', *Liabona*, mei 2005, 48. Gebruik de eerste helft van het artikel ter aanvulling op het lesonderdeel 'Het avondmaal is een heilige verordening'.

Plicht jegens God (diaken), 'Quorumactiviteiten', nr. 7.

Les 21: Zich voorbereiden op het Melchizedeks priesterschap

James E. Faust, 'De sleutel tot de kennis Gods', *Liabona*, nov 2004, 52. Bespreek de drie eisen uit het artikel om het priesterschap groot te

kunnen maken ter afronding.

Russell M. Nelson, 'Sleutels van het priesterschap', *Liabona*, okt 2005, 26. Bespreek ouderling Nelsons definitie van sleutels als u de voorrechten van de Melchizedekse priesterschap bespreekt.

Plicht jegens God (priester), 'Quorumactiviteiten', nr. 4.

Les 22: De patriarchale leiding in het gezin

James E. Faust, 'De vader die om je geeft', *Liabona*, sep 2006, 2. Gebruik de paragraaf 'De vader sterken' in de discussie over vader je steun geven.

F. Melvin Hammond, 'Pa, bent u wakker?', *Liabona*, nov 2002, 97. Breng dit artikel te berde als u manieren bespreekt waarop de jongemannen zich kunnen voorbereiden op hun eigen gezin.

Plicht jegens God (leraar), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 11.

Les 23: De praktische voorbereiding op een zending

Richard G. Scott, 'De invloed van Predik mijn evangelie', *Liabona*, mei 2005, 29. Gebruik telkens wanneer u het belang van bekend raken met *Predik mijn evangelie* wilt beklemtonen.

David A. Bednar, 'Zending worden', *Liabona*, nov 2005, 44. Bespreek de raad van ouderling Bednar inzake voorbereiding op een zending aan het begin van de les.

Plicht jegens God (diaken), 'Geestelijke ontwikkeling', nrs. 9 en 10; (leraar), 'Geestelijke ontwikkeling', nrs. 8 en 9; (priester), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 8.

Les 24: De zegen van werken

Dieter F. Uchtdorf, 'Het einde vanaf het begin kennen', *Liabona*, mei 2006, 42. Vervang het verhaal over de gravin met het wasserijverhaal van ouderling Uchtdorf.

W. Rolfe Kerr, 'De nutteloze knecht', *Liabona*, okt 2003, 26. Overweeg het eerste citaat in de les te vervangen met ouderling Kerrs boerderijverhaal.

Plicht jegens God (leraar), 'Scholing, karakterontwikkeling en beroepsplanning', nr. 4; *Plicht jegens God (priester)*, 'Scholing, karakterontwikkeling en beroepsplanning', nr. 3.

Les 25: Persoonlijke reinheid door zelfbeheersing

James E. Faust, 'De innerlijke vijand', *Liabona*, jan 2001, 54. Vervang het eerste citaat met president Fausts bespreking over onze eigen vijand.

Plicht jegens God (leraar), 'Geestelijke ontwikkeling', nr. 5. ■

Algemene presidiums van de hulporganisaties

ZONDAGSSCHOOL

Daniel K Judd
Eerste raadgever

A. Roger Merrill
President

William D. Oswald
Tweede raadgever

ZUSTERSHULPVERENIGING

Kathleen H. Hughes
Eerste raadgever

Bonnie D. Parkin
President

Anne C. Pingree
Tweede raadgever

JONGEMANNEN

Dean R. Burgess
Eerste raadgever

Charles W. Dahlquist II
President

Michael A. Neider
Tweede raadgever

JONGEVROUWEN

Julie B. Beck
Eerste raadgever

Susan W. Tanner
President

Elaine S. Dalton
Tweede raadgever

JEUGDWERK

Margaret S. Lifferth
Eerste raadgever

Cheryl C. Lant
President

Vicki F. Matsumori
Tweede raadgever

Tot zijn zoon Helaman verklaarde Alma: "Predik hun bekering en geloof in de Heer Jezus Christus; leer hun zich te verootmoedigen en zachtmoedig en nederig van hart te zijn; leer hun iedere verzoeking van de duivel te weerstaan met hun geloof in de Heer Jezus Christus" (Alma 37:33). Moge de Heer ons zegenen met geloof bij dit grote godsmerk waaraan wij meewerken. Moge ons geloof als een kaars zijn, om ons 's nachts tot licht te dienen. Moge het ons overdag leiden als een wolkkolom', sprak president Gordon B. Hinckley in de zondagmorgenbijeenkomst van de 176de algemene oktoberconferentie.